

STO LET

berounského gymnázia
1910 – 2010

ISBN 978-80-904318-5-0

Obsah

I. Škola má narozeniny

Stovka se má oslavit	6
Přání studentů	7

II. Škola 2000 – 2010

Desetiletí 2000 – 2010 v kostce	12
Když se škola stěhuje.....	14
Trilobit a Joachim aneb Jak jsme tvořili ŠVP	18
Z deníku environmentálního koordinátora	20
Výpočetní školní snění.....	21
Bichemáci.....	22
Kdo chce, může!	24
Studujeme v zahraničí.....	24
Století testování.....	27
Soutěže a olympiády.....	29
Potkali se dva: „Co jste dělali na Akademii?“	30
Divadlo je vinno	32
Divadlo jak víno	32
Náš kamarád v daleké Indii.....	35
Klub mladého diváka.....	35
Maturitní ples.....	37
Chebská klání	38
Pozdrav do Himalájí.....	39
Povídka o Lucii a bahnu	39
Klokan dostal 19 tisíc!.....	41
Beroun – Vizille 1990 – 2010.....	42
Můj jazykový pokrok.....	45
„Roztomilé“	45
Soukromý výlet do Grenoblu.....	46
SCIO a SCHIO	47
Dragon boats	48
Rakouskem na kole	49
Proč bychom se netopili	51

Jak jsem se nestala Zlatou Ámoskou.....	55
Milý berounský gymple!	58

III. Jak šel čas

Nové školní zdi se starými vzpomínkami... ..	60
Rodinné vzpomínky	72
František a Alžběta	73
Učila jsem na berounském gymnáziu	74
Chara obecná	75
Táta studentů	77
Maturitní ročník 1943	78
Jak šel život	80
Šifra na hodinkách	82
Nezvěstný profesor	83
Z archivu pamětníků.....	84
Kdo neskáče, není Čech!.....	86

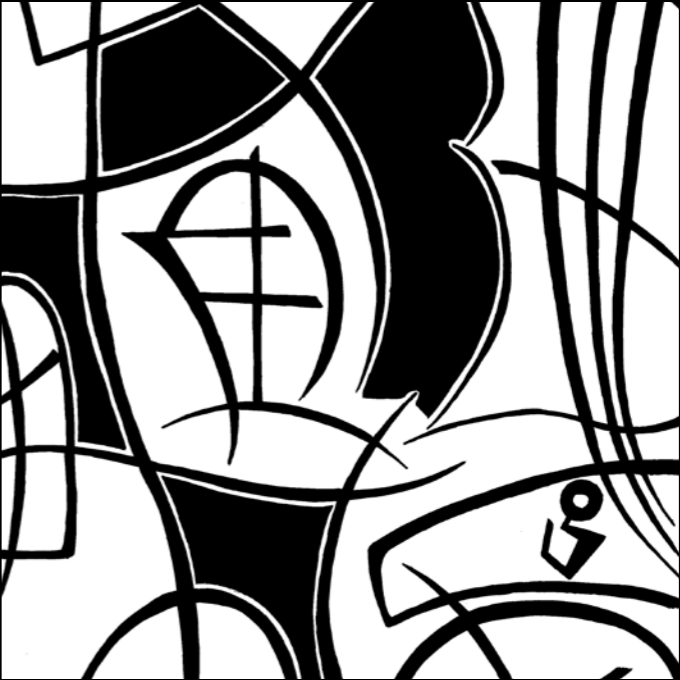
IV. Škola a osobnosti

Joachim Barrande	90
Zakladatel	91

V. „Statistika věda je“

Pedagogický sbor k 30. 6. 2010	96
Ředitelé.....	97
Zástupci ředitele.....	97
Gymnázium a rodinné tradice	98
Seznam učitelů do 31. 8. 2010.....	100
„Top 21“	104
Studenti přijatí do primy a 1. roč. od září 2010	106
Seznam studentů ve školním roce 2009 – 2010.....	106
Seznam maturantů 1910 – 2010.....	108

VI. Na shledanou za deset – dvacet i více let

Eva Bělohávková (tercie)

Škola má narozeniny

Stovka se má oslavit

Stovka se prostě má oslavit. V životě lidském si to už většinou oslavenec moc neužije, zato v životě školy je to věk dospělosti, síly a chuti do práce.

V roce 2010 uplynulo 100 let od založení Tel Avivu, 100 let od úmrtí Marka Twaina, 100 let od chvíle, kdy Ing. Jan Kašpar poprvé vzlétl v českých zemích, 100 let od založení gymnázia v Berouně.

Škola prožila členitou historii. Dvě světové války, Rakousko-Uhersko, Československou republiku, období po druhé světové válce do roku 1960, kdy byla gymnázia zrušena a vznikly SVVŠ jedenáctileté, pak dváctileté, znovuzavedení čtyřletého gymnázia v roce 1968, v roce 1990 pak obnovení sedmileté a posléze osmileté gymnaziální větve, přestěhování do nově rekonstruované budovy, změny zřizovatelů, obsahu vzdělávání, inovace v modelech přijímání studentů i ukončování studia.

Nikdy ale nebyla doba tak rychlá jako nyní. Mobilní telefony, všude přítomný Internet, Facebook. Noviny v papírové podobě spíše komentují, než aby přinášely aktuální zprávy, rádio se poslouchá maximálně v autě. Nepotřebujeme se orientovat v mapách, systém GPS vás navede na

práh domu. Dívat se na černobílý film je pravěk. Ve škole přemýšlíme, co má a nemá důležitost, informací začíná být neuchopitelně mnoho. Pracujeme s dataprojektory, interaktivními tabulemi, internetovými zpravodajskými portály, tvoříme osobní blogy, užíváme elektronický podpis a datové schránky. Čteme elektronické učebnice.

V této dynamické době jsme se snažili poskládat tento almanach, možná poslední v papírové podobě, z příspěvků současných aktérů dění ve škole, absolventů nedávných i dávných.

Naším záměrem bylo sestavit mozaiku, která bude z různých pohledů skládat školu. Ne až tak z pohledu historického, ale z pohledů současných, které budou sloužit k podpoře dobrého jména školy a propagaci školy v příštích letech.

Škola to bude potřebovat. Bude totiž muset aktivně hledat náplň, hledat vizi, protože jen ze jména a tradice nebude možné přežívat další desetiletí.

K oslavě patří tukání čísemi, pěnící šampaňské a pronesená přání.

Přeji Gymnáziu Joachima Barranda Beroun další dobré desetiletí. Přeji škole dobré pedagogy, dostatek studentů, z nichž vyrostou osobnosti a ponesou jméno školy cestou k další stovce.

Stanislav Lidinský ředitel

Přání studentů

U zrodu školy stály sudičky, vložily jí do vínku prvních **100 let života, 2 budovy, 350 učitelů, 5839 absolventů.**

Na prahu druhé stovky při ní stojí její studenti:

Gymnázium stoleté

to si nikdo nesplete.
Tahle škola nemá chybu,
jmenuje se po Jáchimu,
po Jáchimu Barrandovi –
to se nedá popsat slovy.
Tahle škola v Českém krasu
představuje první klasu!

Kristýna Popelková kvinta

Jdu po tvých schodech a přemýšlím o stáří. Co to znamená být starý? Pes je starý ve třinácti. Člověk v osmdesáti. Pyramidy mají tisíce let. A ty? Jsi plná energie přijímat další a další osudy mladých studentů. Do tvých zdí se zapsaly stovky příběhů. Ať už o slavných osobnostech, či o obyčejných lidech. Řekni, kolik jsi už viděla tajných, nenaplněných nebo šťastných lásek? Kolik jsi zažila zklamání z vysvědčení a známek? Kolik jsi slyšela peprných poznámek na profesory? Jsi moudrá, že mlčíš. Shovívavá.

Procházím po chodbě, dívám se z oken a ptám se: „Jak moc se změnil svět od dob, co jsi vznikla? Jak moc jsi hrdá na své informatické třídy plné počítačů a třídy s interaktivními tabulemi?“ Musíš být spokojená. Dobře je o tebe postaráno. Tvými dveřmi prošly tisíce studentů. Dala jsi jim spoustu snů. Třeba i naivních o tom, jak změni svět pomocí politiky, nebo o dráze profesionálních sportovců. Pak jsi už nechala jen na nich, jestli si to splní nebo zůstanou u práce za přepážkou. Sotva opustili tvé zdi, nechala jsi je jít vstříc svému osudu a přesunula jsi pozornost na ostatní.

Otevírám dveře třídy, usedám za lavici. Dívám se po stěnách a pátrám po vráskách. Tolik jsi toho prožila. Ať už zvenčí, či uvnitř. Viděla jsi světové války, revoluce, a přesto nejvíce tě zasáhly osudy těch studentů, které ses snažila co nejlépe vychovat.

A tak Ti, naše drahá školo, přeji, aby ses těšila dalšími studenty dychtícími po vzdělání. Ať zůstaneš stále stejná a ukryješ do svých chodeb další lásky a přátelství, další sny a další velké příběhy obyčejných lidí.

Alena Waltová 2.A

A také Ti – stará dobrá školo – přeji, aby se sem hlásili učenliví, příjemní, nepříliš líní a reprezentativní studenti. Aby se jim dařilo při olympiádách a dalších soutěžích. Přeji Ti finanční prostředky na cokoli, co budeš potřebovat. Abys přežila všechny reformy ve školství a aby se Tvoje stoletá tradice mnohokrát znásobila!

Tobiáš Matějka tercie

100 projektorů, 100 WC kabinek, 100% úspěšnost,
100 skvělých učitelů, stovky příspěvků od státu, 100
parkovacích míst a hlavně dalších 100 let.

A taky přeju škole
heliport a golfový simu-
látor!!!

Jakub Veselý
sekunda

Přejeme Ti, milé
berounské gymnázium,
minimálně dalších sto
úspěšných let a profeso-
rům dalších sto ve zdraví
prožitých roků, hodně
smíchu, radosti a samé
tak báječné a nezapome-
nutelné oktávy, jako byla
ta naše (2001 – 2009).

Soustředění pěveckého sboru v Dobřichovicích

Veronika Nejedlová
a Anna Marková 2009

A nejvíc přejeme naší škole útulný zelený pokrový
salónek!

hoši septima

Přál bych Ti, milá školo, spoustu výborných zážitků, krásnou barvu, spoustu pohárů ve druhém patře, větší příspěvky od státu (tím nechci říct, že jsi chudá!), vlastní tělocvičnu, větší známost ve státě a nejvíc ze všeho si přeju uzdravení pana ředitele.

Martin Smrž *tercie*

Naší škole bych ke 100. výročí popřála do dalších let spoustu úspěchů, a to jak na sportovních akcích, tak na olympiádách, mladistvější pedagogický sbor (nic proti současnému, ale někteří učili už moji tetu a chtělo by to trochu osvět) a tělocvičnu, abychom nemuseli docházet na 3. ZŠ nebo do TJ Lokomotiva Beroun.

**Pavla
Nedbalová**
kvarta

Těta bude asi docela mladá. Průměrný věk pedagogických pracovníků na škole je totiž 44,7 let. To je vzhledem k odchodu do starobního důchodu v 65 letech a více přesně polovina délky pedagogické činnosti. Neboli sbor je v plné duševní i fyzické síle.

Přeji škole školní uniformy: Dívky v bikinách (nebo bez), více dívek, povolení tvrdého alkoholu a více pěkných dívek ve škole.

Anonym sekunda

A dále přeji více vtipných a sdílných učitelů (ne, že by jich tady bylo tak málo, ale vlastně jich stejně není nikdy dost).

Přeji škole, aby jí nikdy neslezla z omítky žlutá barva a aby jí nikdy nedošel toaletní papír na WC!

Matyáš Borovský
kvarta

Dožij se, milá školo, dalších 100 let! Na rozdíl od nás, ty můžeš!

Jana Frýbertová 2.B

A já se nesmírně těším, až za několik let budu moci svým vnoučatům říci: „Děti, sem jsem chodila do školy!“ A ony tu budou také studovat.

Pavčina Kočová 2.B

Karolina Gudasová (septima) Akademie 2008

První přání srdce jímá,
přeji škole
ať už nikdy
v třetím patře není zima!

Ať s úsměvem na líci
přežijí tu
uklízečka,
prófové a studentíci.

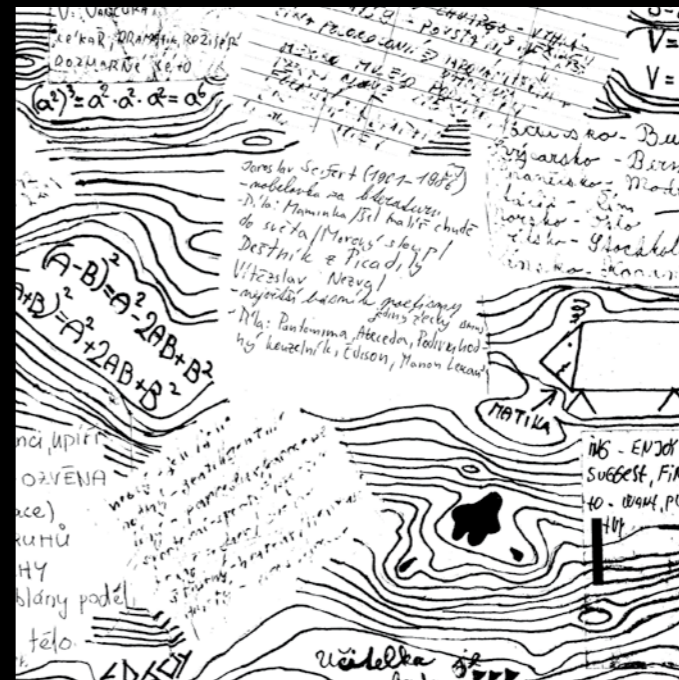
Do třetice všeho zdaru
při exkurzích
při výletech
do zámku či pivovaru!

Karolína Kopecká
septima

Děkuji vám všem, kdo jste se podíleli na vydání tohoto almanachu, kdo jste napsali příspěvek, postavili seznamy absolventů, kreslili a fotili. Jsme velice potěšeni počtem Vašich e-mailů a dopisů, nečekali jsme takový ohlas. Cítíme, že jméno školy zavazuje, nezůstává lhostejné ani po dlouhých letech..

Děkuji rodičům našich studentů, kteří byli tak laskaví a prostřednictvím SRPŠ při Gymnáziu Beroun zajistili finanční pomoc pro realizaci tohoto almanachu.

ředitel

Karolína Pondělíčková (tercie)

Škola 2000 – 2010

Desetiletí 2000 – 2010 v kostce

Charakterizovat desetiletí života školy není jednoduché. Jsou to životy studentů, vyučujících. Je to úsilí, představy, obavy, radost, očekávání, jsou to domluvy i pochvaly, jsou to návraty a vzpomínky.

Jsou to ale také šanony naplněné listinami, dopisy, žádostmi, projekty, rozhodnutí o přijetí, protokoly a zprávy o kontrolách ...a školní řád.

Jsou to také sešity plné příprav vyučujících. Jsou to diskuse a besedy, je to život v osobnostně různorodém kolektivu spolužáků, komunikace s pedagogy.

Škola je instituce společenská a vše, co s sebou nese doba, se rychle přenáší do školních tříd. V mnohých případech rychleji, než bychom chtěli. Evropa, do které je Česká republika zakomponována tak, jak jsme si přáli, prožívá historicky asi nejbohatší a neklidnější období své historie. Také však období nízkého počtu narozených dětí, obav z toho, kdo bude vydělávat na budoucí důchodce, a otazníků nad přijímáním imigrantů. Je to desetiletí možností, o kterých se nám dříve ani nezдалo. Možná však také vzhledem k ekonomické recesi roku 2010 na několik let poslední. Desetiletí neuvěřitelně dynamického rozvoje informačních technologií a masového rozvoje cestování. Na druhé straně desetiletí, kdy se někteří lidé dostávají díky lehkomysl-

ně přijatým úvěrům do finančních potíží, kdy někteří občané obtížně hledají pracovní uplatnění.

Desetiletí 2000 – 2010 se moc nepodobá „prvnímu polistopadovému“. Škola jako celá společnost je stabilizovaná, zklidněná. Jaroslav Hašek by napsal, že se posouvá v duchu „mírného pokroku v mezích zákona“.

Změny probíhaly spíše v ekonomické oblasti a systému komunikace a přenosu dat směrem ke zřizovateli. Studenti, rodiče ani vyučující tyto záležitosti příliš nepociťovali.

Škola měla stabilní počet zhruba 480 studentů v 8 třídách osmiletého a 8 třídách čtyřletého oboru, 35 – 40 vyučujících.

K 1. červenci 2001 se Gymnázium Joachima Baranda Beroun stalo příspěvkovou organizací zřízenou Středočeským krajem (kraj řídil osm let od roku 2000 hejtmán Petr Bendl, po něm hejtmán David Rath). Tuto novou roli se učily obě strany - školy i zřizovatel.

MŠMT, kde se na ministerských židlích postupně vystřídali Eduard Zeman, Petra Buzková, Miroslava Kopicová, Martin Bursík, Dana Kuchtová, Ondřej Liška a znovu Miroslava Kopicová, ztratilo svoji zřizovatelskou roli a stalo se pouze předkladatelem nové legislativy. Na tomto poli se Poslanecké sněmovně podařilo po patnáctileté přípravě schválit nový Školský zákon 561/2004 Sb. (do konce roku 2010 byl 20 krát novelizován) a úplně nově z. č. 563/ 2004 Sb., o pedagogických pracovnících. Do škol aktivně vstoupily pojmy RVP, ŠVP, evaluace školy, nová maturitní zkouška, kariérní systém pedagogických pracovníků, školní matrika, školská rada.

V ekonomické oblasti se škole dařilo hospodřit s kladným hospodářským výsledkem, v materiální oblasti postupně obnovovat inventář, vybavovat školu novou technikou.

Škola se přestěhovala do nově rekonstruované budovy v Talichově ulici 824, vyučovat se zde začalo 25. června 2003. Na počátku roku 2008 se podařilo získat investiční prostředky ve výši 2 mil. Kč na adaptaci prostor na novou výdejnu obědů v přízemí školy. Slavnostně se otevírala 7. října 2008. Z fontány tekla horká čokoláda, saxofonové trio hrálo fanfáry, přišli vážení hosté. Provoz jídelny zajistila společnost Eurest. Studenti a vyučující se po dlouhých desetiletích putování za obědy do jiných škol a podniků konečně mohou stravovat ve vlastní stravovně.

Aby byl výčet z hlediska úprav v budově úplný, je potřeba zmínit poskytnutí 2 mil. Kč ze strany Středočeského kraje v roce 2009 na zateplení stropů v druhém podlaží budovy (dokončeno 4. listopadu 2009). Tím i v nejvyšším poschodí bylo letos v zimě teplo.

Ve vedení školy začala 1. září 2005 vykonávat zástupkyni ředitele vedle Marie Štulíkové Marie Poledníková.

Celé desetiletí bylo plné testování studentů, kterému chyběla koncepčnost a dlouhodobost. Ve druhé polovině desetiletí se dohadovali politici o tom, zda státní maturity budou či nebudou a v jaké podobě. Na poslední chvíli z toho plynuly změny školského zákona podle Čapkovy pohádky „ Jak pejsek s kočičkou vařili dort“.

V celé republice se snižuje počet žáků na ZŠ, a tudíž i uchazečů o středoškolské studium. Dalo by se říct, že střední školy potřebují každým rokem studenty více než studenti školy.

Středočeský kraj je na tom ještě díky blízkosti Prahy relativně dobře. Zájemce o studium škola má. Do osmiletého studia se hlásí trojnásobek zájemců, do čtyřletého počet uchazečů odpovídá možnostem pro přijetí. Faktem je, že škola již do čtyřletého studia nekoná přijímací zkoušky z důvodu konkurence středních škol v regionu i rozšiřující se pražské hromadné dopravě, která přibližuje střední školy v Praze uchazečům z obcí na okrese Praha-západ.

I když jsou učitelské platy stále nízké, je pedagogický sbor školy stabilizovaný. Probíhá přirozená personální obměna, aprobovanost je na vysoké úrovni.

Také výsledky maturitních zkoušek se příliš nemění. S vyznamenáním maturuje kolem 30 % maturantů, neúspěšných bývá zhruba 5 %. Počet přijatých maturantů na vysoké školy se pohybuje v rozmezí 80 – 85 %. Je však třeba poznamenat, že přijímání na VŠ se podstatně změnilo. Nižší populační ročníky a nárůst počtu státních i soukromých vysokých škol různých zaměření vytváří pro maturanty širokou nabídku. Kromě několika atraktivních oborů státních VŠ jsou maturanti bez potíží přijati na zvolený studijní obor. Přetrvává zájem o humanitní a ekonomické vysokoškolské obory, počet zájemců o technické a přírodovědné směry zůstává v rozmezí 25 – 30 % z přijatých na VŠ.

Ve společnosti se říká, že studenti jsou horší než bývali, že úroveň škol se snižuje, že mladí jsou nepo-

zorní, dost líní, nečtou, všechno stahují z internetu, pořád hrají hry na počítači, ti menší křičí o přestávkách a vyrušují ve výuce, nemají fyziku a bůhví co ještě.

Pokud se jedná o studenty, nikdy jsem nebyl pesimistou a nejsem ani nyní. Myslím, že se v prvních 10 letech jednadvacátého století žilo ve škole studentům i učitelům docela dobře. Studenti jezdí na lyžařské a vodácké kurzy, historické, biologické, fyzikální a geografické exkurze, nechávají se dobrovolně testovat, zápolí na florbalovém turnaji „čarodějnic“, debatují v soutěži „Cestou do parlamentu“, hrají divadlo, závodí na dračích lodích, organizují turnaj v piškvorkách, snaží se o nejlepší výsledky v olympiádách, besedují ve škole s vědci i politiky. Zúčastňují se koncertů populární i klasické hudby ve škole i v Praze, pravidelně se svými pedagogy jezdí do pražských divadel, zpívají na náměstí, pořádají výstavy svých výtvarných děl, jezdí na zahraniční výměnné zájezdy do francouzského Vizille a italského Schia, na návštěvy parlamentů ve Štrasburku i Bruselu. Pomáhají na dobročinných akcích, třídí odpady, sázejí stromy, píší školní časopis, články do novin i na školní web, stávají se dobrovolnými dárci krve, každé dva roky naplní svými vystoupeními školní akademii, s bývalými absolventy se společně baví na maturitním plese a mají radost, když dostanou jedničku z písemky nebo pochvalu vyučujícího i spolužáků za podařenou prezentaci v Power Pointu.

Prostě normální studenti, kteří ve velké většině pracují, mají chuť se vzdělávat, snaží se o dobré výsledky. Po maturitě se k nám vracejí, vzpomínají a když se sejdeme na koncertě, dáme si společně na baru dvojku

červeného. Když vystudují nebo se uplatní v zaměstnání, jsme na ně hrdí a říkáme „toho jsme učili“.

V tomto duchu plynulo prvních 10 let tohoto století. Odcházeli absolventi, přijímali jsme nové studenty do prvních ročníků. Měnili se vyučující, změnila se budova školy, částečně se měnil i obsah vzdělání, vyvíjel se vztah učitel – žák.

Škola zůstala. Někdo si pod slovem škola představí budovu, někdo zřizovací listinu s kulatým razítkem. Když jsem naposledy 24. června 2003 procházel vystěhované učebny a kabinety v bývalé budově na Wagnerově náměstí, měl jsem jedinečnou příležitost si uvědomit, že škola není ani budova ani důležité dokumenty, ale to, co označujeme pojmem „škola“, jsou naši studenti a my, jejich učitelé.

Mgr. **Stanislav Lidinský** ředitel školy

Když se škola stěhuje

Budova je stavba prostorově soustředěná a navenek převážně uzavřená obvodovými stěnami a střešními konstrukcemi, s jedním nebo více ohraničenými užitkovými prostory. Budovy mohou být rozličných typů – od jednoduchých přístřešků poskytujících pouze ochranu před deštěm, až po složité komplexy, jako jsou například školy nebo nemocnice. V takto složitých budovách se může např. regulovat teplota, klimatizace,

světlo, vzduch, pohyb bakterií a nebo pohyb a aktivity lidí. Tvorba budov a jejich návrh jsou stejně staré jako lidstvo samo. (www.wikipedia.cz).

V historické budově na Wagnerově náměstí sídlilo gymnázium od roku 1913. V roce 1991 na základě z.č.172/1991 Sb. přešla budova do vlastnictví města Beroun a gymnázium se stalo nájemníkem. Rozrůstala se 3. ZŠ, v souvislosti se zavedením osmiletého studia se zvyšoval počet studentů gymnázia. Prostě v průběhu 90. let, i když se městu Beroun podařilo postavit přístavbu pro I. stupeň 3. základní školy, se budova stala prostorově nevyhovující tak, že jsme si denně mohli zpívat „Mám malý stan...“.

Výstavba nové budovy čím dál víc spadala do oblasti science-fiction, docházka na různá detašovaná pracoviště byla složitá nejen rozvrhově, bezpečnostně, ale čím dál více i finančně. A tu se v průběhu roku 1999 začalo šeptat, že vojáci mají opustit berounská kasárna. Drby je třeba prověřit, a tak jsme poprosili otce studentky, tehdejšího šéfa BIS Jiřího Růžka, a ten informaci potvrdil.

Myšlenka získat budovu v bývalých kasárnách k rekonstrukci byla odvážná, ale pro řešení prostorové situace gymnázia jediná šance. Uvědomovali jsme si, že pro tento nápad musíme sehnat spojení mimo Beroun, ve městě i ve škole. Pro většinu Berounáků, početnou část pedagogického sboru, rodiče studentů i bývalé absolventy bylo logicky obtížné si představit stěhování školy z architektonicky velkolepé historické budovy.

Objekt bývalého štábu útvaru a poddůstojnické školy jsme dobře znali. Chodili jsme sem na exkurze v rámci výuky fyziky, na obědy a také jsme tady měli dva roky propůjčené učebny pro výuku. Budova se dala jednoduše oddělit od zbývajících areálu kasáren, poloha na Černém vršku je v docházkové vzdálenosti do centra města, v klidové a dosti prestižní lokalitě. Věděli jsme, že budova má vyhovující jednoduchou dispozici. Otázkou bylo, zda je dost velká. Vojenské plány byly na začátku našeho snažení tajné. Tak nám nezbývalo než vzít z kabinetu tělesné výchovy pásmo a vyrazit na praktická měření. Měřili jsme zastavěnou plochu budovy, vnější rozměry vyasfaltovaného nástupiště, kde jsme plánovali nafukovací halu, i rozměry pietního parčíku se sochou kapitána Jaroše, kde jsme si představovali hřiště.

Protože se jednalo o majetek státní a škola byla v té době také státní, zřizovaná MŠMT ČR, žádali jsme pouze o převod budovy k rukám tehdejšího ministra školství Eduarda Zemana. K převodu nemovitosti do správy gymnázia došlo 19. června 2001 na Ministerstvu obrany ČR a ke schválení smlouvy MŠMT ČR dne 20. června 2001.

1. července 2001 nastala pro školu významná změna. V souvislosti s reformou státní správy se škola stala příspěvkovou organizací zřizovanou Středočeským krajem, čímž i státní majetek ve správě příspěvkové organizace se stal majetkem „kraje“.

Telefonáty a cesty směr „kraj“, ministerstvo financí i Poslanecká sněmovna se staly po prázdninách součástí naší práce. Prosili jsme a vysvětlovali. Pomáhali

Stanislav Gross, tehdejší ministr vnitra ČR a poslanec PS PČR, Richard Dolejš, tehdejší krajský zastupitel, poslanec Parlamentu Milan Urban, starosta Berouna Jiří Besser, náměstek středočeského hejtmána Antonín Podzimek, vedoucí odboru školství krajského úřadu Radek Coufal, tehdejší ředitel Školského úřadu v Berouně Pavel Schneider a přímo v místě Jan Liehne, který dobře znal areál kasáren, a mnozí další.

Na podzim roku 2001 nám Poslanecká sněmovna v rámci ISPROFIN (informační systém programového financování) schválila milion korun na zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení. To byl dobrý počín. Pro rok 2002 pak byla v systému ISPROFIN pro berounské gymnázium plánována částka 42 000 000,- Kč s programem: Převod objektu v areálu kasáren Beroun a jeho rekonstrukce. To už byla výzva jako hrom i pro našeho zřizovatele. Bylo už také jasné, že realizovat stavbu bude „kraj“, a také to, že plánovaná částka nebude stačit. Na jaře 2002 nastalo divné období klidu a zdálo se, že se stavět nebude. Rozhodnutí padlo v září 2002. Stavět se bude! Středočeský kraj doplatí zhruba 18 mil Kč. Rekonstrukce byla svěřena společnosti Skanska. Začalo se stavět. Z původních plánů se muselo z různých důvodů slevit, takže se nerealizovala nafukovací hala, byt pro správce, podkrovní ateliér pro výtvarnou výchovu, zateplení budovy.

V červnu 2003 byla rekonstrukce hotová – „modré, červené i žluté“ poschodí. Začali jsme balit, co jsme si chtěli vzít s sebou. Na zbytek čekaly kontejnery na smíšený odpad. Škola se mohla stěhovat. To proběhlo ve dnech 23.- 24. června 2003 klidně a rychle. Vše bylo

pečlivě označeno, každá sebemenší věc, každá židle měla své číslo a předem určené místo v nové budově. Pomáhali hlavně studenti, jejich rodiče, pedagogický sbor se svým vozovým parkem, nábytek pak převezla stěhovací firma. Nejtěžší bylo dostat dolů a v nové budově zase nahoru do I. poschodí starodávňý trezor, který školu provází. Ten dal zabrat i profesionálním stěhovákům. 25. června 2003 začalo v nové budově řádné vyučování podle pravidelného rozvrhu.

Pak už jen drobnosti. O prázdninách vyprosit na „kraj“ peníze na šatní skříňky, tabule do tříd, hygienické prostředky na WC, do umývárny, informační systém v budově, apod. Kraj k naší velké radosti uvolnil částku 650 000,- Kč.

A teď už zbývalo jen slavnostní otevření nové školy, ke kterému došlo 1. září 2003 na nové adrese - Talichova 824. Vše proběhlo důstojně. Písně pěveckého sboru školy, proslovy významných, úsměvy do objektivů fotoaparátů.

Druhého září 2003 v osm - zvoní - studenti v lavicích nových učeben nové školní budovy očekávají své učitele. Berounské gymnázium píše další část své historie.

Mgr. **Stanislav Lidinský**
RNDr. **Marie Štulíková**
RNDr. **Stanislava Pojerová**

Slavnostní otevření nové školy na nové adrese – Talichova 824.

Trilobit a Joachim aneb Jak jsme tvořili ŠVP

Začali jsme surfování mezi paragrafy. Na konci roku 2004 byl totiž ve Sbírce zákonů uveřejněn zákon č. 561/2004 Sb. zvaný „Školský zákon“. V § 3, § 4, a § 5 tohoto zákona se objevily pro nás nové pojmy RVP (rámcový vzdělávací program) a ŠVP (školní vzdělávací program). Postupně byly rámcové vzdělávací programy vydány. Nás se týkaly RVP pro základní vzdělávání a pro gymnaziální vzdělávání. Začala probíhat školení a semináře, jak zpracovat ŠVP pro konkrétní školu, byly stanoveny pilotní školy.

Všechny pochybnosti typu „to se stejně zruší“, „takových nápadů jsme ve školství viděli“, ...začaly být liché a my jsme se začali učit termíny jako klíčové kompetence, autoevaluace, inkluзивní výchova, průřezová témata, očekávané výstupy.

Během roku 2006 jsme intenzivně v celém pedagogickém sboru pracovali na ŠVP pro primu až kvartu osmiletého studia, v roce 2008 pak na ŠVP pro vyšší stupeň osmiletého a čtyřletého studia. Ani v jednom případě to nebylo jednoduché. Názory se lišily. Nejen

co do představ o počtu vyučovacích hodin v učebním plánu, tématického obsahu jednotlivých předmětů, počtu dělených hodin, zařazení praktických cvičení, zabezpečení pomůckami a materiálem, ale i představami o struktuře a úpravě dokumentu. Prostě nasměrovat 35 učitelských osobností nebylo jen tak. A to jsme na začátku netušili, že rozsah každého z dokumentů, který začínáme tvořit, bude mít zhruba 500 stran formátu A4.

Učitelé sami začali navíc dělat práci, kterou dříve vykonávala specializovaná pracoviště a výzkumné ústavy.

Nejsložitější nebylo stanovit obsah učiva, učební plán pro jednotlivé ročníky ani přesahy mezi jednotlivými předměty. Ale zakomponovat do jednotlivých předmětů myšlenku prostupující celou tvorbou ŠVP a to, že smyslem našeho konání ve škole je snaha, aby student opouštěl vzdělávací systém vybaven potřebnými klíčovými kompetencemi (v RVP pro gymnázia je stanoveno 6 klíčových kompetencí: k učení, k řešení problémů, komunikativní, sociální a personální, občanské, k podnikavosti). To znamená vybaven metodami a postupy, kde najít zdroje informací a jak s nimi pracovat, protože při dnešní rychlosti, jakou se jednotlivé vědní obory rozvíjejí, nemůžeme očekávat, že bude student končit střední školu jako „chodící encyklopedie“. Na druhou stranu však má absolvent získat široký všeobecný přehled.

Vycházeli jsme z dlouhodobé tradice školy, nekladli jsme si za úkol udělat novátorské radikální změny. Naopak jsme zanechali valnou většinu prověřeného

a měnili jenom to, co se nám už v předchozích letech zdálo překonané. Snažili jsme se vyvarovat experimentů některých pilotních škol, kde se mnohdy prosadily výrazné pedagogické osobnosti a jistě v dobrém úmyslu spojily několik předmětů do jednoho, vytvořily podivný celek „příroda“ (např. Bio, Che a Fy) či „společnost“ (Zem, Dě, Zsv (základy spol. věd)). Po odchodu těchto „Ámosů“ z učitelské praxe totiž školy velmi obtížně hledají jejich nástupce.

Oba školní vzdělávací programy, jak pro nižší osmileté gymnázium, tak i pro vyšší osmileté a čtyřleté gymnázium, chápeme jako otevřené dokumenty, které se budou v průběhu let doplňovat a upravovat. V učebních plánech jsme na nižším stupni gymnázia zavedli výuku druhého cizího jazyka již do tercie a nadále vyučujeme informatiku jako samostatný předmět.

Nejvýraznější změnou v učebním plánu na vyšším stupni je, že výuka chemie, biologie a fyziky končí ve třetím ročníku. Ve čtvrtém zůstávají jen český jazyk, cizí jazyky, matematika, základy společenských věd, tělesná výchova a pokračujeme ve výuce mediální výchovy. Ostatní předměty si

studenti volí. Dále jsme pečlivě zpracovali tématické naplně volitelných seminářů, které byly dosud víceméně v pravomoci jednotlivých vyučujících.

Asi je škoda, že se tato změna odehrávala převážně ve školních kabinetech a sborovnách. Zapojení studentů bylo zanedbatelné a rodičů nulové. Podfinancované školství s malou možností mediální prezentace nekla-

de před společnost natolik bulvárně atraktivní témata, aby se protlačila na první, ale ani na druhé stránky deníků a televizních novin. A když tak v podobě, „že teď už se konečně děti nebudou muset nic biflovat nazpaměť a všechno si vyhledají na webu“, nebo „teď už si konečně učitelé budou každý vyučovat, co chce“. Vysvětlit, že je to ve skutečnosti „trochu“ jinak, není pak vůbec snadné.

Prima osmiletého studia se od 1. září 2007 začala vyučovat podle ŠVP

pro základní vzdělávání, který jsme nazvali motivačním názvem Trilobit (**TRILOBIT** – **T** – tvořivý, **R** – různorodý, **I** – inspirativní, **L** – logický, **O** – otevřený, **B** – bohatý, **I** – informační, **T** – tolerantní). První ročníky čtyřletého studia a kvinta osmiletého se vyučují

Velvyslanec USA Richard W. Graber diskutuje se studenty v sále školy (2008)

podle ŠVP Joachim (**JOACHIM** – **J** – jazyky, **O** – originalita, **A** – aktivita, **C** – cíle, **H** – hodnoty, **I** – informace, **M** – metody) od 1. září 2009.

Školní vzdělávací programy jsme se snažili udělat tak, abychom našim studentům usnadnili a zefektivnili vzdělávání. Až studenti, kteří celý cyklus absolvují, nám podají zpětnou vazbu, nakolik se nám to podařilo.

Mgr. **Stanislav Lidinský**
PhDr. **Marie Poledníková**
RNDr. **Marie Štulíková**

Z deníku environ- mentálního koordinátora...

Nemám ráda cizí slova tam, kde se nechají najít hezká česká... Environmentální koordinátor – nezasvěceným hned říkám, že to není nadávka, ale označení školního poradce, který má ve studentech probudit ten správný a odpovědný vztah k přírodě, k planetě, k lidem, ke zvířatům, k rostlinám, k odpadům, k sobě...

Každý rok se v roli environmentálního koordinátora vedle běžných povinností pramenících z této funkce nadchnu pro něco jiného. Třeba pro takovou výsadbu stromů.

Akce Miliarda stromů pro planetu Zemi byla vyhlášena Organizací spojených národů v listopadu roku 2006. Jednalo se o celosvětovou kampaň pro planetu Zemi, jejíž cílem bylo během roku 2007 vysadit na celém světě nejméně miliardu stromů. Pro nás to znamenalo vybrat stromy, které do naší přírody patří, jsou odolné vůči zdejšímu podnebí a pomohou zachovat genové bohatství a krásu české přírody.

Více než 60 studentů našeho gymnázia ve spolupráci se starosty obcí a měst v průběhu roku 2007 zasázelo postupně sto lípek v Loděnicích v obecním lese, dvě vrby v Nižboře na břehu Berounky, javor ve Vráži, dvě lípy v Rudné a lípu v areálu ZŠ v Králově Dvoře. Byl navázán kontakt i s firmami, které sponzorovaly nákup tří lípek vysázených v Hýskově. Celou akci jsme průběžně dokumentovali na školních webových stránkách a v tisku.

A nesmím zapomenout na soliterní dub zimní na levém břehu řeky proti plaveckému bazénu LAGUNA u nás v Berouně. Zatím je to takové nenápadné „dubí mládě“, ale za pár desítek let to bude, jak doufám, dubisko se vším všudy.

Tenhle dub je mi obzvlášť milý. Peníze na něj vybrali sami studenti v dobrovolné sbírce v březnu roku 2007 a zakoupili ho ve spolupráci s odborem životního prostředí MÚ v Berouně. Společně jsme ale zjistili, že zasadit strom ve městě, aby byl pro radost za dvacet, padesát a snad i dvě stě let, není tak jednoduché. Všudypřítomná plynová, elektrická a vodovodní podpovrchová vedení a s nimi související bezpečnostní vzdálenosti, zástavba současná i budoucí nebo majetkové

poměry... To vše se muselo zohlednit při výběru místa pro výsadbu.

Vykopat jámu metr hlubokou se stejným poloměrem byla práce pro silné chlapy. Vlastní výsadba dubu proběhla 19. listopadu za asistence odborné zahradnické firmy. Sedm studentů tehdejší 3. B se na vlastní kůži přesvědčilo, že přestávají platit fyzikální zákony – po vyhloubení sotva třetinového objemu požadované jámy se vedle vršila obrovská hromada vykopaného materiálu. Jak změřit hloubku jámy spolehlivě, dokazuje fotografie.

Nakonec jsme vše, co s výsadbou našeho dubu a ostatních neméně důležitých stromků souviselo, společně zvládli. Pevně doufám, že studenti nikdy nezapomenou na společně prožité chvíle a stromy jim budou i po letech připomínat dobu studia na berounském gymnáziu.

Mgr. **Marie Štěpničková**
environmentální koordinátor

Výpočetní školní snění

Mívám sny, ve kterých přichází do našeho kabinetu informatiky Joachim Barrande. Ač znalec přírody, učí IVT. Proč? Protože je v ovládání počítačových tech-

nologií nad jiné zručný. Protože se dopídl svou pečlivou systematickostí mnohých tajemství počítačových věd. A protože je díky svému přehledu, povaze a vzdělání vynikající pedagog čehokoliv.

Nedávno se mnou vlídně rozmlouval o tom, jak se mu během hodiny zamotala dobrá polovina kvartánů do sociálních sítí. Zadoufal při tom, že se mezi nimi časem objeví tací, kteří puzeni tvůrčím zápalem a touhou dosáci úspěchu, užijí revoluční technologie minulé

i budoucí pro větší slávu gymnázia podobně, jako to v uplynulých deseti letech činili v krajských a celostátních kolech olympiády programování jakož i v jiných soutěžích, třeba Pavel Šafrata, Petr Švec, David Vávra, Petr Balek či Vojtěch Vopařil.

Adéla Jouklová a Mgr. Marie Štěpničková měří jamku (listopad 2007)

Obzvlášť líbezné jsou sny, v nichž jsou usazen do lavic mezi studenty sledují poutavé prezentace komentované s měkkým francouzským akcentem, spolu s ostatními jsem provázen informačními zdroji nabitými kvalitním obsahem, které bych sám nikdy nenašel, inspiroji se k používání stejných nástrojů jako pan Joachim, u něhož s úctou vnímám samozřejmost, s jakou se chopil klávesnice a Internetu, aniž by pustil křídla a třídu.

Má ve škole nevšední zásobu techniky - tři počítačové laboratoře, čtyři třídy s interaktivní tabulí, dalších osm pracovišť s projekcí, standardní i specializované síťové služby pro provoz, administrativu, komunikaci i výuku a computery v počtu nebezpečně opouštějícím dvouciferný prostor.

Žel, proženou se občas mou snící hlavou i těžké chmury, ve kterých na sebe kolega Barrande bere běsnou podobu a připomíná mi nápady, vize, inovace a správy, které jsem coby správce posud nezrealizoval. Ohání se nade mnou webovými aplikacemi informačními a výukovými, zastavuje mě na schodišti skrze více a kvalitnější počítače do kabinetů, honí mě po chodbách vrhaje přípojný body Wi-Fi a nohy mi zaplétá do uřezaných a vytahaných kabelů. Joachime, přej mi času! Nenechám upadnout ICT na gymnáziu do průměru!

Soudím, že našemu patronovi by se přátelská, tvůrčí a pracovní atmosféra gymnázia líbila. Věřím, že by ho těšila dlouhodobá podpora moderních technologií vedením školy a byl by s námi zajedno ve využívání otevřených formátů a nástrojů šířených pod svobodnými

mi licencemi. A jako vychovatel v královské rodině by měl jistě pochopení pro šíři záběru a sledování moderních trendů v předmětu IVT v teorii počítačových věd i v oblastech praktických - od pokročilého užití kancelářského software a služeb Internetu přes pronikání do tajů grafických editorů rastrových i vektorových až po programování webů, databází a aplikací textových i okenních.

Byl to sen, či fakta jen? Odpověď je vpletena do osudu vřetena.

Mgr. **Zbyněk Hamerník**

Bichemáci

Molekulární genetika a biochemie vládne v posledních desetiletích nad ostatními vědami a zasahuje do téměř všech sfér lidského bytí.

Akademie věd ČR pořádá několikrát do roka velmi zajímavé akce pro veřejnost a studenty středních škol. V rámci „Dne otevřených dveří AV ČR“ navštěvujeme s frekventanty seminářů 3. a 4. ročníků vědecké ústavy AV v Praze. Mimo jiné jsme měli možnost si prohlédnout jedno z nejmodernějších pracovišť na světě v nové budově molekulární genetiky v Praze Krči. Nahlédnutí do tajů genetického podkladu tvorby orgánů, nebo využití nanotechnologií pro náhrady tkání, ukazují na nedozírné možnosti těchto oborů. Stejně zajímavé jsou přednášky „Týdne vědy a techniky AV ČR“. Pravidelně vyvážíme se RNDr. Stanislavou Pojerovou studenty

biologického a chemického semináře na jeden až dva přednáškové cykly za rok. Z těch letošních jmenujme: „Biomolekulární stroje – výzva pro současnost a budoucnost“. Dozvídáme se, že za objasnění struktury a funkce ribozomů – buněčných továren na bílkoviny – obdrželi američtí vědci Nobelovu cenu za chemii v roce 2009, že většina antibiotik blokuje tunel na velké podjednotce ribozomu a brání tak výstupu vznikající bílkoviny, je zastavena proteosyntéza a buňka umírá. Dalšími tématy byly např. „Rostlinní požirači odpadu“, „Mikroprocesy – mikrotechnologie v chemii a farmacii“, „Kvasinky v laboratoři, průmyslu a kuchyni“, „Hmotnostní spektroskopie a analýza dechu“. To jedinečným způsobem rozšiřuje obzor poznání zúčastněných studentů i učitelů.

Tradičně největší pozornosti se těší „Evropský týden mozku“. Ani v březnu 2010 neklamal. Vynikající přednáška doc. MUDr. Jana Rotha, CSc. z Neurologické kliniky 1. lékařské fakulty UK Praha „Choroby mozku, projevující se mimovolnými pohyby“, doprovázená videozáznamy, nebo „Funkční magnetická rezonance mozku“ v podání prof. MUDr. Josefa Vymazala, DrSc. Velmi srozumitelný a fundovaný výklad epilepsie jako jednoho z nejčastěji se objevujících neurologických onemocnění doc. Pharm. Dr. Hany Kubové, DrSc. z Fyziologického ústavu AV ČR zanechávají v každém nemsazatelné zážitky.

Snad není troufalé tvrdit, že vysoký počet absolventů našeho gymnázia, kteří se stávají každoročně úspěšnými studenty lékařských, farmaceutických a přírodovědeckých fakult, není náhoda.

Ani nižší ročníky nepřijdou zkrátka. Prváci absolvuji geologické programy. Letos se svérázným výkladem RNDr. Ireny Jančařkové ze Správy CHKO Český kras. Nasají něco z vědeckého nadšení Joachima Barranda pro paleontologii. V podzemních štolách lomu Alkazar jim nažene hrůzu šílený duch Hans Hagen a několik chráněných netopýrů.

Připojme také botanické a zoologické exkurze do okolí Berouna, do botanických a zoologických zahrad nebo za výrobou skla do Nížbora. A ještě připomeňme každoroční prohlídku jaderné elektrárny Temelín.

Ptáte se, jestli tahle „bichemačka“ ještě o něčem sní? No zda-li! Ve svých snech stojím v učebně vybavené moderním laboratorním zařízením. Studenti mikroskopují, preparují DNA ze slepičího vejce, měří rychlost štěpení škrobu ptyalinem ze slin... Přemýšlím o tom, kolik z nich dospěje k poznání, že život je neuvěřitelně složitý, rozmanitý, křehký, jedinečný ...a neskutečně krásný.

RNDr. **Hana Jungmanová**

Kdo chce, může!

Po roce 1989 se změnilo mnohé. Otevřela se i možnost středoškolského i vysokoškolského studia v zahraničí. Naši studenti v rámci mezinárodních studijních programů navštěvují obvykle jeden školní rok obdobnou střední školu v cizině. Většina z nich po návratu pokračuje ve „své“ třídě. Umí dobře anglicky, mají nové kamarády i „náhradní“ rodiče a sourozence, naučili se samostatnosti, získali nové zkušenosti a pokud strávili rok v USA, mají tak 10 kg nadváhy. Je potěšitelné, že všichni naši žáci patřili nebo patří na zahraničních školách k prospěchově nejlepším studentům své třídy a mnohdy i celé školy. Namátkou: Zuzana Karlová – 1998, Jakub Havel – 1999, Jakub Vilhelm – 2004, Tadeáš Peták – 2009, Kristýna Onderková – 2009. Ze současné sexty odjíždějí tři studenti do USA, jeden do Španělska, z 2.B pak jeden chlapec do Německa. Naopak u nás jsme už učili Itala, Brazilkou, Portugalku, dívku z Hongkongu.

Změnily se i možnosti vysokoškoláků. Nabídka VŠ převýšila poptávku. Každoročně se otevírají nové bakalářské a magisterské obory na řadě státních i soukromých vysokých škol. Změnily se i podmínky přijímacího řízení – např. VŠ technického směru nekonají přijímací zkoušky již mnoho let. Kromě několika „lukrativních“ státních vysokých škol (fakulty právnické, lékařské, farmaceutické, veterinárního lékařství) mají absolventi téměř 100% šanci na přijetí. Vysokoškoláci studují ně-

kdy i více vysokých škol najednou, přecházejí z oboru na obor, odjíždějí na stáže do zahraničí, kombinují různé formy studia. A hlavně mohou si podat k vysokoškolskému studiu neomezený počet přihlášek!

Vzpomínám na dobu, kdy jsme po podání jediné přihlášky a po absolvování náročného přijímacího řízení s obavami očekávali příchod pošťáka s obálkou, která často rozhodla o našem budoucím životě. Dobře, že dnes platí: „Kdo studovat vysokou školu opravdu chce – může!“

RNDr. **Stanislava Pojerová**
1975, výchovná poradkyně
vyučující od 1980

Studujeme v zahraničí

Ve škole klademe tradičně důraz na studium cizích jazyků... angličtina, francouzština, němčina, italština, ruština... Nejlépe se člověk jazyku naučí v komunikaci s rodilými mluvčími. Proto jezdíme na výměnné pobyty, navštěvujeme cizí země. Řada studentů měla však šanci v cizině i delší dobu studovat. Jde většinou o roční pobyty na některé z anglických, amerických, francouzských či německých středních škol.

Nikdo z nich na svou starou dobrou školu nezapomíná, většinou čile mailují a vracejí se obohaceni o jazykové znalosti a záviděníhodné životní zkušenosti.

Maturity 2008 – předseda maturitní komise předává maturitní vysvědčení

Jako např. **Kristýna Onderková** (2009)
psala hned po příjezdu do Velké Británie:

Vážený pane řediteli,

doufám, že se máte dobře a že to tam u Vás v Berounku šlape skvěle jako vždy. Mám se opravdu báječně, je to tu lepší, než jsem čekala, škola je strašně veliká, máme např. sedm tenisových kurtů atd., ale nebojte, naše žlutá školička se mi stejně líbí víc. ☺

Předměty mám jen čtyři, vybrala jsem si fráninu, špáninu, politologii a psychologii, zatím to není nic těžkého a angličtina při komunikaci taky bez problémů.

Lidé jsou tu různí - učitelé jsou nesmírně ochotní, ale mají svoje zásady, holky jsou takový trochu princeznovský na můj vkus, ale zeptají se, jak se máš, takže na krátkou konverzaci ideální, kluci jsou komunikativnější (a hezčí), a to podstatně, dokonce jsem už dostala první nabídku k randění, a to přímo od syna ředitele - slušně jsem sice odmítla, ale není to špatný začátek, že. ☺

Jako kamarády tu mám hlavně cizince, kteří jsou tu také noví - Němky, Estonky, Španěl.

Pohyb mi tady taky nechybí - dvakrát týdně mám fitness, dvakrát chodím běhat, jednou golf a možná ještě lukostřelba..

Od středy jsme byli ve Walesu (nádherná krajina, ovce všude) na poznávacím výletě - opravdu užitečné, ho-
rolezli jsme, slaňovali se z giga skály, raftingovali a stavě-
li loď, bylo to bezvadný... Taky chodíme do kina, máme
nedělní výlety třeba do Londýna, nakupujeme, a tak

a dneska večer je mega
večírek pro celou školu,
tanec, jídlo (to je tady vý-
borný mimochodem), pro
mě ideální. Prostě zatím
si absolutně nemůžu stě-
žovat. Napíši brzy novinky.
Mějte se krásně a skládejte
básně. ☺

Vaše Angličanka

**Kristýna
Onderková 2009**

Setkání s Vladimírem Špidlou – Jakub Hybš, Tadeáš Peták,
Zuzana Kučerová, Madla Poledníková, Lucie Hankeová při
návštěvě Evropského parlamentu v Bruselu 2007 na pozvání
europoslance MUDr. Milana Cabrnocha

*V sedmdesátých a osmdesátých letech se také na-
skytla možnost studovat v zahraničí, bylo však třeba
projít roční jazykovou přípravou na Gymnáziu v Jevíč-
ku a vzdát se možnosti maturovat se spolužáky z be-
rounské školy. Nová, otevřená cesta ke studiu cizích
jazyků přinesla zároveň i trochu smutku...*

Na berounském gymnáziu jsem začala studovat
v roce 1976 s třídní profesorkou Evou Haderkovou. Měla
jsem dosti intenzivní zájem o cizí jazyky, a proto jsem vyu-
žila možnosti studia germanistiky na univerzitě v němec-
kém Lipsku. Předpokladem k zahraničnímu studiu bylo
absolvovat přípravný ročník zaměřený na výuku němčiny
s německy mluvícím profesorem, a to na Gymnáziu v Je-
víčku. Protože se jednalo o 4. ročník, musela jsem na tam-
ním gymnáziu též složit maturitní zkoušku a v přijímacím
řízení jsem byla přijata ke studiu v Lipsku.

Nikdy jsem nebyla zahrnuta mezi absolventy be-
rounského gymnázia a ani nebyla uvedena jako ab-
solventka v almanachu, který byl vytvořen k 90. výročí
gymnázia, což mě mrzí. Sama jsem školu nezměnila,
berounské gymnázium mě vlastně do přípravného
ročníku vyslalo a rozhodně se cítím být absolventkou
Gymnázia v Berouně, ne v Jevíčku. To pro mě představo-
valo jen přípravnou, přestupní stanici, i když důležitou
a nezbytnou. Ale je třeba ctít literu zákona.

Maturovala jsem v roce 1980, podobně jako moji
spolužáci ze 4.B. Letos slavíme s bývalou třídou „tří-
cátiny“.

Na zahraniční studium se hlásila společně se
mnou i spolužačka z téhož ročníku Daniela Průšová -
Aubrechtová a předpokládám, že takových studentů
bylo víc.

PhDr. Marta El Bournová – Hučková
Jevíčko 1980

Století testování

Jak zaznívá v oblíbeném filmu – 19. století je na-
zýváno „století páry“. 20. století je naplněno úspěchy
vědců při pohledu za hranice všedních dnů, a to jak do
mikrosvěta, tak i do vesmíru. Jenže doba se mění, parní
lokomotiva je dnes dopravním prostředkem jen na vý-
lety, o nových objevech ve výzkumu jádra hmoty nebo
vesmírných letech čteme denně na Internetu. Máme
za sebou první dekádu 21. století. V dnešní zrychlené
době se testují nové automobily, materiály, ale i léky
a biopotraviny, ve škole pak studenti, jejich znalosti,
schopnosti i dovednosti. Toto období je možno s nad-
sázkou nazvat „stoletím testování“.

Už od poloviny 90. let se studenti Gymnázia Be-
roun setkávají nejen s testy, které sestavili jejich vyu-
čující, ale nově i s testy akreditovaných společností Ka-
libro, SCIO či CERMAT. Nejznámější v širší společnosti
jsou jistě testy společnosti SCIO, protože od školního
roku 2000/01 naše gymnázium kupuje touto společ-
ností připravované testy pro přijímací zkoušky na
střední školy, které jsou z matematiky, českého jazyka
a OSP (Obecné studijní předpoklady). Společnost SCIO
pak zpracuje nejen vlastní odpovědi studentů, ale i vý-
sledky dotazníkového šetření, které probíhá na závěr
přijímacích zkoušek.

Testování jsou ale studenti všech ročníků i v prů-
běhu studia, a to nejen z „klasických“ předmětů jako je
matematika, český jazyk, cizí jazyk, fyzika, dějepis atd.,

ale celků jako informačně technologický základ, různé druhy klíčových kompetencí, čtenářská gramotnost, moderní dějiny či skupinová práce studentů. Srovnání studentů víceletého gymnázia s odpovídajícími ročníky základní školy pak jednoznačně mluví „pro“ zachování existence tohoto často diskutovaného typu školy. Ale ani ve srovnání s ostatními víceletými gymnázii se berounské gymnázium rozhodně neztratí.

Velkou vypovídající hodnotu by pro školu i studenty měl mít projekt Vektor společnosti SCIO. Testy tohoto projektu píší studenti 1. ročníku po příchodu na gymnázium a ti samí pak za 3 roky ve 4. ročníku. Dojde tak ke srovnání „přidané hodnoty“ na začátku a konci vlastního studia.

Vyvrcholením průběžného testování ve škole by měly být testy dlouho očekávané a neustále odkládané „státní maturity“. Tyto testy připravuje společnost CERMAT (Centrum pro zjišťování výsledků ve vzdělávání). Již v roce 2007 si studenti mohli vyzkoušet pilotní projekt Maturity nanečisto. Od té doby se tvář společné části nové maturitní zkoušky (tzv. státní) změnila. Podle současného modelu budou studenti povinně maturovat ve společné části maturitní zkoušky z českého jazyka,

cizího jazyka nebo matematiky. V budoucnu pak k těmto předmětům přibude Občanský a společenskovědní základ a Informatika. Studenti si v každém z předmětů mohou vybrat základní nebo vyšší úroveň. Učitelé jsou již pro hodnocení nové formy maturitních zkoušek průběžně školeni.

A tak student, který přijde ráno do školy, se dnes už neptá spolužáků „Kdo dnes zkouší?“, ale „Jaký píšeme test?“. Běžně se orientuje v různých systémech zaškrťování, kroužkování, opravování chybné volby, v systémech vyhodnocení nesprávných či vynechaných odpovědí. Stále se sice najdou tací, kteří spoléhají na šťastnou náhodu při volbě jedné z odpovědí a doufají, že teorie pravděpodobnosti nějak zafunguje. Naprostá většina studentů testování vítá, protože s testy se budou setkávat například i při přijímacích zkouškách na vysoké školy nebo při vstupních

pohovorech s personalisty firem.

Ruku na srdce – generace rodičů dnešních teenagerů psala testy snad jen v autoškolce.

RNDr. **Marie Štulíková**
RNDr. **Jana Hronková** Ph.D.
1990, vyučující od 1994

Vítězové celostátní soutěže „Cestou do parlamentu – 2009“
Karolina Gudasová, Tomáš Hrbek (sexta), Jana Dolejšová, Oldřich Klouček, Tereza Vicková, Natálie Postlerová, Petr Stuchlík (2.A), Petr Bělohávek, Martin Endl (kvinta), Jakub Martin (3.B) s europoslankyní Janou Hybáškovou.

Soutěže a olympiády

Za posledních deset let vyrostlo na naší škole mnoho vynikajících studentů, kteří získali úspěchy v nejvyšších kolech naukových soutěží a olympiád.

Jejich výčet uvádějí vždy výroční zprávy školy. Za všechny představme např.:

Pavel Šafrata (septima) 2000/2001	účast v celostátním kole MO (programování)
Barbora Prošková (prima) 2000/2001	účast v celostátním kole zeměpisné olympiády
Lukáš Děd (septima) 2000/2001	6. místo v celostátním kole SOČ
David Prošek (4.B) 2000/2001	5. místo v celostátním kole SOČ
Petr Turbek (kvinta) 2000/2001	3. místo v celostátním kole SOČ
Marek Beneš (tercie) 2001/2002	účast v celostátním kole dějepisné olympiády
Marek Beneš (kvarta) 2002/2003	8. místo v celostátním kole dějepisné olympiády
David Vávra (kvinta) 2002/2003	vítěz celostátní soutěže Junior Projekt (programování)
Jiří Macík (septima) 2003/2004	účast v celostátním kole SOČ
Johana Hošková (sekunda) 2004/2005	1. místo v celostátní soutěži Safer Internet
Karolína Kopecká (sekunda) 2004/2005	3. místo v celostátní soutěži Safer Internet
Ondřej Fiala (sexta) 2004/2005	4. místo v celostátním kole zeměpisné olympiády
Kateřina Bicanová, Tatána Čmelíková, Jitka Sedláčková, Simona Tazbirková, Ivana Velková (kvinta) 2006/2007	5. místo v celostátním kole Frankofonie
Jan Štemberg (kvinta) 2006/2007	7. místo na celostátní Olympiádě dětí a mládeže (programování)
Debatní tým (sexta a 3.A) 2007/2008	2. místo v krajském kole „Cestou do parlamentu“
Johanka Šafránková (prima) 2008/2009	1. místo v krajském kole „Plavecko-běžecského poháru“
Petr Kohout (prima) 2008/2009	2. místo v krajském kole „Plavecko-běžecského poháru“
Matěj Procházka (kvarta) 2008/2009	účast v celostátním kole dějepisné olympiády
Debatní tým – Karolina Gudasová, Tomáš Hrbek (sexta), Jana Dolejšová, Oldřich Klouček, Tereza Vicková, Natálie Postlerová, Petr Stuchlík (2.A), Petr Bělohávek, Martin Endl (kvinta), Jakub Martin (3.B) 2008/2009	1. místo v celostátním kole „Cestou do parlamentu“
Petr Hron (prima) 2009/2010	10. místo v celostátním kole zeměpisné olympiády
Johanka Šafránková (sekunda) 2009/2010	1. místo v krajském kole „Plavecko-běžecského poháru“
Petr Kohout (sekunda) 2009/2010	2. místo v krajském kole „Plavecko-běžecského poháru“
Bára Kilingerová (tercie) 2009/2010	3. místo v krajském kole „Plavecko-běžecského poháru“
Jana Hrášková (kvinta) 2009/2010 a Matěj Procházka (kvinta) 2009/2010	účast v celostátním projektu Krajina domova
Christian Ragauer (1.B) 2009/2010	5. místo v celostátním kole NJ O

Potkali se dva: „Co jste dělali na Akademii?“

Výročí školy je příležitostí k setkávání. Ale absolventi téhož ústavu se setkávají i jinde. A stále. Slyšela jsem, jak se sešli dva abiturienti berounského gymnázia:

„My se známe z Berouna z gymplu...“

„Který jsi maturitní ročník a koho jste měli za třídního?“

„Hm, neznám, a co na matiku, učila vás...?“

A už jsme si zase blíž, pojí nás společné vzpomínky, podobné zážitky.

V posledních letech se k podobným otázkám přidala ještě jedna. Mladší absolventi se ptají: „Co jste dělali na Akademii?“

Bývalí študáci se už nedělí na šprty a lemply, ani na nadané matematiky a sportovní reprezentanty:

„Tak ty jsi byl Limonádový Joe...a hrál jsi padoucha nebo hrdinu?“

„Ty jsi hrál na ságo v Hello Dolly!“

„Vaše třída předváděla Rebely...“

„My jsme dělali technickou četnu... tu, jak recitovala!“

Akademie 2008 – Barbora (2010) a Matej (2009) Chrenkovi.

A poslední omluvně dodá: „Já jsem rozdávala programy... já vážně neumím tancovat ani zpívat... a hrozně jsem se styděla.“

Největší úctě se těší gymnastky a gymnasté. Jejich vystoupení vždy bere dech. Ve vybroušené choreografii, perfektně sevíčení, se záviděníhodně vypracovanými těly předvádějí hvězdy, kotouly, přemety a při závěrečných saltech do hlediště je provází dlouhý potlesk.

Akademie by se neobešla bez moderátorů. Spojují dohromady slovem celý program, někdy i zachraňují účinkující ve

chvilí, kdy se ztratila rekvizita nebo mikrofon. V poslední době už tíha moderování neleží na dvojici stu-

dentů, ale vždy něčím zajímaví moderátoři uvádějí část programu. A být přitom, to je vyznamenání...

„Celá naše třída tancovala a zpívala ...no, nic moc. Ale hrozně nám tleskali...a společně nacvičování jsme si fakt užili!“ Hudebně nebo tanečně nadaný spolužák mnohdy dotlačí své kamarády k takovému výkonu, že jsou až sami překvapeni. Znáte to... Byla to i vaše třída! A že jste tancovali v poslední řadě? Nevadí. Byli jsme přitom!

Sáhnout po známém divadelním nebo filmovém námětu, to chce kus odvahy. Zkrátit – připravit hudbu, choreografii – vybrat správné představitele a s notnou dávkou umění nebo sebeironie vystoupit. Pamatujete na Kleopatru, Bludičku, Limonádníka, Chicago, Starce na chmelu... (místo teček doplňte další nezapomenutelné vystoupení). A co Popelka ??? Žárlíme! O. K.

Sólisté, hudební skupiny, sbor, učitelé... Všechna vystoupení dohromady tvoří Akademii, ať už je její téma Konkurs, Olympijské hry, Předávání Oskarů, The World in Our school...

A co ty jsi dělal na Akademii? Dvojitě salto při gymnastice? Nejisté taneční kroky v poslední řadě účinkujících? Sólo před velkým pěveckým sborem? Podával jsi mikrofony a třásl ses, aby to kamarádce dobře zpívalo? Rozdávala jsi programy? Jako třídní učitel jsi účinkoval se svou třídou a je to váš nejhezčí společný zážitek?

Našla sis svou (určitě) životní lásku... sebevdomí... odvahu vystoupit na jeviště?

Co dělám na Akademii? Klepu se, aby se všem vystoupení povedlo. Tetelím se radostí, když máte úspěch. A těším se na to, až se zase potkají dva bývalí spolužáci v Berouně, v Praze, v Bruselu, v New Yorku, aby hned za úvodními zdvořilostními frázemi padla i ta klíčová otázka: „A co jste dělali na Akademii?“

Polednice

Scénický tanec – Akademie 2008

Tradice studentských akademií byla obnovena v roce 1992. V posledních letech se akademie konají jednou za dva roky. Ve dvou večerních představeních studenti vyprodají SD Plzeňka. V listopadu 2010 se těšíme na jedenáctou v pořadí.

Divadlo je vinno Divadlo jak víno

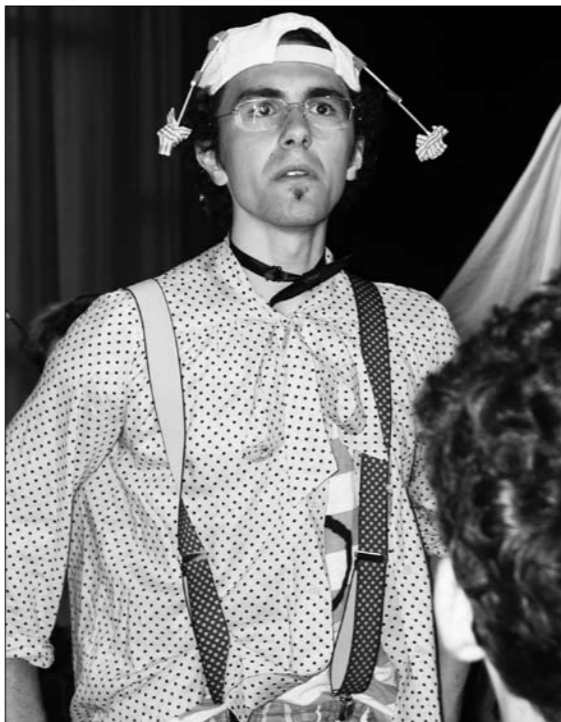
Pod taktovkou Honzy Horného jsem před 16 lety z auly gymnázia nesměle vykročila na prkna, která znamenají svět. On i gymnázium ve mně probudili duši a touhy ochotníka, a tak jsem záhy propadla kouzlu života za oponou.

Dnes je mi ctí patřit mezi fosílie berounského divadla. Bezesporu nejsem jediný gymplák, kterému soubory „BATLA-ČILAKÝR“ a „HERCI 1. GENERACE“ tolik ovlivnily bytí.

Hra se slovy, souboj s pamětí, tvůrčí práce, vystupování před hojným publikem, bez toho všeho bych se dnes já, ani má současná profese, rozhodně neobešla. Divadlo mi dalo nový pohled na život, nezapomenutelné zážitky, přátele, ba dokonce skvělého manžela ☺

Děkuji Ti, gymple, za vše!

Ing. **Štěpánka
Vágnerová – Blechová**
1997

Martin Tuček (2004) – Ze života hmyzu

S divadlem na berounském gymnáziu je to jako s vínem. Pěstování vinné révy tu má dlouhou tradici a ideální živnou půdu. Přesto mládí skýtá tolik rozlič-

ných lákadel, že ne všem výhonkům se dostane tak souvislé péče, aby její výsledek mohli ochutnat i diváci na premiéře. Proto jsem moc rád, že se nám i za pomoci předchozího vinaře Jirky Filipa podařilo na gymnaziálních sva-
zích vyplatit dva ročníky mladého vína s výrazným nádechem živé přírody (Ze života hmyzu a Brouk v hlavě). Ba co víc, z nadšení, že naše víno chutná, jsme po gymnáziu otevřeli k degustaci další dvě lah-
vinky značky Berounští Divadelní Nadšenci. Pravda, dnes spíše přispíváme k omlazení vytříbeného cuvée Herců 1. generace,

ale věřím, že charakteristický bouquet naší generace ještě ochutnáte. Divadelní víno lze totiž pít v jakémkoliv množství a bez následků. Nezbyvá než popřát dalším generacím šťastnou ruku při výběru z hroznů, určitě

Sexuální výchova v praxi - Akademie 2006

nebudeme sami, kdo přijde rád ochutnat. Vždyť není lepší víno pít, život žít a lásku jen tak neodbýt?

Martin Tuček 2004

Myslím, že jsme to věděli všichni: hrát neumíme, ale nadšení máme dost. A ono to fungovalo. Peklo v hotelu Westminster (2008) znamenalo jediný počin divadelní roztomilosti OSN (Ochotnickej spolek, no) a podařily se nám tři zásadní věci.

Tím, že polovina souboru strávila dobré dvě třetiny představení v ručníku, noční košilce nebo trenýrkách, jsme se s přehledem stali nejnahatějším divadlem na dolním toku Berounky. Úspěch první.

Za druhé se nám podařilo propojit linii gymnáckých divadel, když jsme tři týdny před premiérou, zcela dezorientováni v textu, požádali o pomoc Jana Grossmana berounského ochotnictví, Jirku Filipa. Za ten výtah mu patří ohromný dík.

A především – lidi chodili a odcházeli až po děkovačce.

Šimon Peták 2010

Před nedávnem jsme měli možnost zhlédnout hru Peklo v hotelu Westminster (Ray Cooney) v podání našich studentů z různých ročníků vyššího gymnázia. „Když se nepochvám sám, nikdo to za mě neudělá,“ říká Jára Cimrman v jednom ze svých dopisů významným přátelům. A protože naši herci byli natolik skromní, že se sami příliš nepochválili, ujímám se této role já. Sice s určitým zpožděním, avšak s neutuchající radostí. Dík.

Mgr. **Sandra Malá**

Jitka Šívrová (2005) Ze života hmyzu 2003

Herci z gymplu mají i své nejmladší pokračovatele. Prima ve školním roce 2007 – 2008 hrála Blaník – podle slavného představení Divadla Jára Cimrmana, letošní prima (2009 – 2010) se v svém představení vydala na Výlet do bájí. Berounské amatérské studentské divadlo se nemusí o budoucnost obávat!

Náš kamarád v daleké Indii

Indická federace má dnes 29 států a 6 teritorií. Jedním z nich je Karnátaka se stotisícovým městem na pobřeží Honavarem. Zde byly adoptované první indické děti Arcidiecézní charitou. A tady na základní škole v Manki mluví a píše místním jazykem kannadou Ghanesh Naik. Adoptovali jsme ho v červnu 2006 a dnes je mu třináct let. Hodně nám povyrostl, dlouhé vlasy byly dle tradice ostříhány a naučil se mnoho nových věcí. Na oslavě státního svátku zazpíval před celým Centrem sv. Ignatia sólově píseň a všechny zkoušky skládá na plný počet bodů. Školní systém v Indii zahrnuje 10 tříd základní a střední školy od 6 do 16 let. Na konci desáté třídy skládají děti souborné zkoušky a získávají certifikát o absolvování středního vzdělání. Osnovy jsou podobné jako u nás, liší se pouze známkování.

Ghanesh pochází z velmi chudé rodiny, tatínek mu zemřel a žije společně s matkou a třemi staršími sestrami. Nevlastní žádnou půdu a nepěstují plodiny. Matka se živí příležitostnou prací jako pomocnice v domácnosti bohatších rodin.

Přáním Ghanеше je stát se vojákem a my mu v jeho přání rádi pomáháme. Máme radost z jeho úspěchů, z jeho radostných dětských aktivit, z jeho sportovních a uměleckých vystoupení. A jako vždycky v dopisech mu i dnes vzkazujeme: „Rádi Ti pomůžeme, opatruj se“.

Mgr. **Olga Chocová**

Klub mladého diváka

V kabinetu českého jazyka ve staré skříni uchováváme své poklady. Patří mezi ně i dětský kufřík polepený obrazy z pohádek a krabice s utrženým víčkem. Leží v nich už téměř čtyřicet let staré programy z pražských divadel. Časem přibýly novější, které se liší nejenom velikostí, ale i cenou. Z nostalgie někdy procházím text například Josefiny Vladislava Vančury v hlavní roli s tehdy mladičkou Ivou Janžurovou nebo program divadla Semafor, kam jsme tehdy zajeli jen tak mimo akci školy s profesorkou Pokornou, stáli vzadu u zábradlí a nasávali atmosféru divadla, na jehož prknech si toužila zahrát většina herců pod tandemovým vedením Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra. Toho jsem již bohužel neměla štěstí vidět. Oproti tomu jsem o něm často slyšela od své maminky, která studovala se sestrou Jiřího, a tak měla informace z první ruky.

Návštěva divadla se stala součástí mého života a ovlivnila i mé budoucí profesní zaměření. S třídní profesorkou E. Haderkovou jsme tehdy navštívili nespočet divadelních her a programy v kufříku jsou mnohokrát popsány autogramy slavných herců. Řada z nich už hraje své role určitě báječně na jiném jevišti. Po příchodu na gymnázium jsem pomáhala bývalé kolegyni Marii Čákové s organizací Klubu mladého diváka a už 15 let jezdím s kolegyní z kabinetu Danou Benešovou a s našimi studenty. Je to už hodně dávno, když jsme naplnili pouze jeden autobus. Nyní během roku vyjíždíme 12 krát se 120 mladými lidmi. Za ta léta

jsme zhlédli několik představení, která předvedla různá divadla v odlišném obsazení. A tak Kohoutova adaptace Andrejevova Ubohého vraha ve Vinohradském divadle s V. Preisem a později v Divadle Pod Palmovkou s J. Langmajerem byla stejně strhujícím zážitkem. Několikrát jsme měli možnost vidět i místa, kam se divák běžně nedostane. Ředitelka Divadla Na zábradlí D. Svobodová nás například vloni provedla snad všemi prostorami svého království, nakoukli jsme i do šaten Z. Hadrbolecové a M. Mejzlíka. Dostalo se nám totiž skvělé příležitost vidět světovou premiéru hry I. Bergmanna Sarabanda, při které nás mrazilo. Silné zážitky, úžasné herecké výkony, potlesk vestoje. Mockrát jsme dojetím slzeli, mockrát se smáli ještě v autobuse při zpáteční cestě. Druhý den bylo o čem povídat. Zbývalo tolerovat pospávající studenty a třeba odpustit test. Jsem ráda, když právě naši studenti dokazují,

že etiketa jim není cizí a často odsuzují výstřelky v oblečení i chování některých diváků. Každý učitel je pyšný na svého žáka, který něco dokázal, je úspěšný a třeba i populární. Může si říct, že maličký kousek toho postrčení správným směrem byla třeba jeho zásluha.

A tak k té naší „100“ přejí úspěšné dokončení vysokého školního studia Lukáši Grünerovi na DAMU v oboru dramaturgie a Barboře Chrenkové na brněnské JAMU v oboru muzikál.

Přihlášky na další divadelní sezonu mám již v šuplíku. V září nastoupí noví studenti, které Thálie možná osloví, a společně budeme poznávat nové herecké tváře, nové autory a jejich tvorbu. Nebudete mi věřit, ale pořád se moc těším.

Mgr. **Olga Chocová**
1973
vyučující od
1988

Akademie 2008 – Tomáš Prošek, Martin Smejkal (2010)

Maturitní ples

V sobotu 13. února ve 20:00 se v KD Sítná na Kladně koná maturitní ples. K tanci a poslechu hraje hudební skupina Studio B, moderování a diskotéka Olda Burda, předtančení a půlnoční překvapení maturantů. Cena 250,- Kč.

Takový nebo velice podobný bývá v posledním desetiletí text vstupenky na maturitní ples školy.

Nacvičovat předtančení se začíná už v září. V půjčovnách se zamluví dámské taneční róby, dají se natisknout šerpy, domluví se hudba na nástupy, kostýmy pro předtančení, konferenciéři z řad studentů jednotlivých tříd, natisknou se pozvánky, vstupenky, půlnoční noviny maturantů, nakoupí se květiny, zajistí video a foto služby. Pak už jenom hudba, moderátor, diskžokej, osvětlení, ozvučení, bezpečnostní agentura, poplatky pro OSA a Intergram, 10 autobusů na dopravu z Berouna, maturanti opraví uzel na kravatě. A může se jet.

Co říkají maturanti – např. Tomáš Kožurík (2007): „Po dlouhém, nicméně dojemném šerpování byl tanec s rodiči. Nenáviděná tradice u netanečníků trvala pouhé dvě písně, ale i přesto to bylo věeeelmi dlouhých deset minut. Pro mou maminku to byl předposlední tanec, poslední bude na mé svatbě :-). Pár dalších

chvil si nemohu vybavit, ale myslím, že nejspíš jsme je strávili v zákulisí, kde jsme se převlékali na předtančení. A nebylo by to jen tak, kdyby se pár lidem neztratilo modré triko, jakmile totiž někdo odložil svůj oděv, už mu ho někdo zcizil, aby měl v čem vystoupit. Přiznám se, že jsem předtančení 4.B ani oktávy neviděl, protože jsem musel jít spláchnout ten knedlík, co mi nervozitou uvízl v krku...

Byl to večer plný zábavy, úcty ke gymnáziu a uvědomění si, že tyto čtyři, resp. osm roků ra-

dosti, smutku, výher i zklamání budou mít v našich srdcích vždy přední místo. Děkuji všem maturantům za krásné období, jímž jsme právě prošli a všem učitelům, že nám toto umožnili...“

Maturitní ples 2007 moderuje Leoš Mareš (1994)

Je to pravidelné setkávání. Vrací se loňští a předloňští maturanti, setkávají se bývalí absolventi v roli rodičů svých maturantů, babičky, dědečkové, přítelkyně a přátelé. Tleská se, fotí se, tančí se, házejí se drobné. Všichni se zdraví, zvou se na dobroty k barům a domlouvají, že se uvidí zase za rok.

Mgr. **Stanislav Lidinský**

Chebská klání

Za sto let existence školy se vytvoří spousta tradic. Jednou z těch novodobějších (a přesto už letitých) je pravidelná účast tříčlenného družstva gymnazistů na prestižní historické soutěži, kterou každoročně od roku 1995 pořádá chebské gymnázium, ztělesněné manažerem Mgr. Miroslavem Stulákem. O tom, že tato soutěž se stala ve svém oboru skutečně nejprestižnějším kláním, svědčí, že z původně zúčastněných 42 gymnázií v roce 1995 se v letošním roce 2009 zúčastnilo 63 škol (dokonce některé zájemce museli organizátoři z kapacitních důvodů odmítnout).

Takže se znovu a znovu trojice odvážných berounských historiků pod mým vedením snaží dosáhnout na co nejvyšší umístění v tomto lítém souboji. Mění se nejen účastníci, ale i období zájmu, takže české dějiny „jedou“ už několikáté kolečko od Přemyslovců až k 20. století. Málokdo si umí představit, jaké úsilí soutěžící ve svém volném čase (ke svým studijním povinnostem) musí vynaložit, aby zvládli úskalí někdy až neskuteč-

ně podrobných otázek a úkolů. A o tom, že se jim to daří, svědčí i jejich umístění. V nich září slavné vítězství z roku 1999, kdy po předchozím třetím místě dosáhla trojice Jiří Besser, Jiří Hrbek a Jan Šilhavý na stupínek nejvyšší.

A přesto, že zopakovat tento triumf se zatím nepodařilo, o vysoké úrovni našich studentů hovoří i to, že ve stále silnější konkurenci získali v roce 2002 a 2005 čtvrtá místa, a nikdy se neumístili hůře než v první polovině startovního pole.

Takže asi nepřekvapí, že po loňském 12. místě, které by mnohým jiným školám připadalo jako vynikající, „zbrojí“ už letošní trojice na nový ročník, poháněna nejen mým motivačním úsilím (ke stovece naší škole si přeji vítězství), ale i vidinou fantastických cen pro vítěze (pan Stulák je úplný kouzelník nejen po stránce organizační, ale má i netušený talent v jednání se sponzory).

Držte tedy našim studentům palce, a i kdyby to „nedopadlo“, znalosti a snad i lásku a úctu k historii si soutěžící ponesou celým svým životem.

Mgr. **Dana Benešová**

1977

vyučující od 1982

Pozdrav do Himalájí

V létě jsem se rozhodla praštit se vším příliš běžným a vyjet si na výlet do Indie. Ladakh láká parádními kopci, usměvavými Buddhisty, extrémně jednotvárným jídlem a krkolomnou dopravou. Jako učitelka jsem si nemohla dovolit jen tak dva měsíce zahálet, a tak jsem se připojila do bandy podobně smýšlejících nadšenců z celé naší vlasti, abychom společně ochutnali, jak vypadá školství v zemi, kde děti chodí do školy rády stejně jako u nás.

Měla jsem možnost se měsíc věnovat přímé výuce kdesi mezi čtyřtisícovými sedly. Děti tam člověk jen tak nenakrmí rohlíkem (snídají čapáty), jsou chytré a mazané stejně jako ty naše. A tak se zrodil nápad provázat výuku tam s výukou tady. Spolupráci jsem nabídla terciánům, kteří nejprve radostně souhlasili a pak už jim nezbylo nic jiného než spolupracovat. Natočili jsme video, které se snaží zachytit život ve třídě i ve škole, v městě Berouně, doma i ve volném čase. Terciáni speakovali anglicky, ukazovali nahoru i dolů, lezli po hradbách, odjížděli vlakem, padali do Berounky a předstírali zapálenou práci, provokovali medvědy a samozřejmě se styděli. Do toho kvarta s 1.B secvičily ladackou obrozeneckou hymnu Papa Thukpa (což je název místní pochoutky – syrového těsta a řepové polévky). Někteří pochopili, že jejich životní příležitost právě přichází, vytvořili celé taneční kreace, rytmické formace a tónové vibrace.

Vše jsme nahráli. A já jsem pak tento filmový pozdrav s velkou slávou pouštěla před zraky dychtivých Ladačanků, kteří rádi souhlasili s vytvořením odpovědi. Tak vznikl unikátní pozdrav našim studentům ze země, kde je všechno jiné než u nás, jen děti jsou vlastně stejné.

U nás slavnostní promítání pozdravů z daleké Indie proběhlo v září 2009. Louskali jsme jejich verzi angličtiny a všichni jsme žasli, jak Ladačani perfektně vyslovují české Holka modrooká (jelikož my tu jejich zpěvanku „zvojtíli“ skrz naskrz).

V komunikaci s Ladakhem pokračujeme dál pomocí projektu La Ngonpo, pěkně v pohodlí na dálku pomocí internetu. Máte-li chuť, tak se podívejte na: <http://www.bobek.cz/beroun-ladak>

Mgr. **Pavla Žufníčková**

Povídka o Lucii a bahnu

Lucie neví, proč tu je. Dalších čtyřiačtyřicet potácejících postav to neví též. Derou se pustým lesem, co syčí deštěm, dupou bahnem, co bublá v botách. Rozmoklými obličejí prosí, klejí, pláčou. Lucie za chůze temně mručí; ještě má na to sílu. Zatím. Čtyřiačtyřicet lidí chce zoufale domů. Jenže domů znamená hodina ostré chůze hvozdem zadýmeným mlhou. Lucie to ví, a tak jde raději dál. Možná už tuší, že jde touhle cestou naposledy. Jestli

bude někdy příště, půjde už tudy sama. Bez čtyřiačtyřiceti spřízněných duší, bez lidí, které čtyři roky potkávala, s nimiž mluvila, bavila se.

Zastavíme na rozcestí. K Devíti skalám je to mírné tři kilometry. Kdyby to mělo cenu, někteří by propadli hysterii. Jenže nemá – ty tři kilometry prostě dáme. Neříkám jim, že z Devíti skal čekají ještě další tři k autobusu. Kdyby tuhle informaci dostali, zahrabali by mě pod rozcestníkem do měkké hlíny. Hluboko.

Počasí jsem na letošní exkurzi nevybral, počasí si vybralo mě. Nejdřív lijáková smršť na Kuksu spláchla všechny k autobusu. Ještě se tomu posmívali, věšeli mokrá trička po sedadlech a voněly z nich řízky, domov. O den později se pod Pernštejnem vylila Svratka z koryt, podmáčela cesty a poprvé těm dobrým studentům zpodrážela nohy. Posledního dne rozlomil beránek pátou pečeť a všechny zil na kost. Nadávali mu (tj.mně), že mají všechno durch, že je kosí zima, kašel, kotníky, a že nemůžou dál. Cigaretu nezahodili, jen se třásli hrůzou.

Lucie dál temně mručí. Zvedá kolena jak čáp v rákosu a věří, že jí tak boty vyschnou. Pokaždé, když se bota znovu vcucne do jílu, zamručí: Je to zbytečné, tak zbytečné. Ačkoliv je Lucie slušná holka, občas tiše kleje. Ti, co slušní nejsou, kupodivu neklejí. Chvillemi jen propadají frenetickým záchvatům. Nevěří, že prší. Nevěří, že tu jsou. Věří, že spí a probudí se doma v suchu.

Když se opravdu probevou, zase nevěří, že jsou ještě tady.

Píše se pátý den školní exkurze po východních Čechách. První den Kutná Hora – smích, špagety v pizzerii, jásavé slunce nad svatou Barborou plápolá a všichni se milují. A proti tomu dnešek ve Žďárských vrších: obloha se těžce svalila do kopců, servala stromy na cesty, bahno teče lesem, láme nohy. Nikdo nechce věřit, že se to děje...

Lucie se znovu brodí vřesem. Šlape kupředu jak stroj. A jí v patách čtyřiačtyřicet dalších strojů. V jistých chvílích člověk přepne na náhradní režim a rozběhne se kupředu. Pocítí chuť žít (a přežít). Lucie chce přežít. Nechce tu zůstat. Nikdo z nás tu nechce zůstat. Běžíme...!

Historická exkurze – Zemská brána 2010

V suchém, vytopeném autobusu je dobře. Na obrazovce běží film, klimbáme. Diesel motor tiše brouká, přivírá všem oči, uspává...

Za uplakanými okny autobusu se mihne motorest, přiblíží se a ztuhne. Necháme se do něj natáhnout. Studenti spokojeně plují mezi horkými klobáskami, saláty a koblihama, zastaví u baru na voňavou kávu, usmívají se na pokladní. U stolků ládují krokety a cucají džus. Zapomněli na útrapy: balí smažáky do tatarky a tváře jim rudnou. Lucie je s nimi a cítí se fajn. Je konečně doma. Už nikomu nic nehrozí. Usmívá se a nepamatuje už bahno, mlhu, les. Je to už dávno. Teď je dobře. Tuhle chvíli si zapamatuje. Napořád.

Lucii je dnes osmnáct let.

Mgr. **Martin Kučera**

Mgr. Martin Kučera vyučuje na GJB od roku 2006 a se studenty třetího ročníku, kteří si vybrali seminář z dějepisu, každoročně na jaře vyjíždí na tematickou regionální historickou exkurzi. Památné objekty nepozorují z pohodlí hotelových pokojů, ale vyšlápnu si na hradní trosky, sestupují do sklepení klášterů, šplhají do zvonice kostelních věží. Mezi jednotlivými památkami se přesunují většinou "po svých", sběrný autobus čeká v cílové stanici.

Klokan dostal 19 tisíc!

Fond ohrožených dětí ve spolupráci s Alliancí Healthcare, s. r. o. uspořádal výtvarnou soutěž s tématem: KLOKÁNEK ? POMOC OHROŽENÝM DĚTEM. Do této soutěže se zapojilo 35 škol ze Středočeského kraje, včetně našeho gymnázia. Bylo vybráno přes 200 prací, z nichž pak celá polovina postoupila do dalšího klání. Z těchto obrazů organizátoři vybrali tři nejlepší a mezi nimi i můj obraz s názvem Klokání náruč.

Obraz se vydražil v Praze v Trojském zámku (13. června 2009) za 19 tisíc Kč.

Koupil si ho chomutovský lékárník a visí na zdi lékárny U Českého lva.

Celá akce proběhla pod záštitou lékárníků z celé České republiky, kteří ve svých lékárnách umístili pokladničky. Jejich výtěžek byl určen Fondu ohrožených dětí na provoz azylových domů Klokánek. Na konci akce byl předán šek s částkou 1 022 185 korun.

Nikdy mě nenapadlo, že za MŮJ obrázek někdo zaplatí 19 TISÍC KORUN!!!

Eliška Kučerová 2.A

Beroun – Vizille 1990 – 2010

V roce 1989 se začaly plnit stránky naší „francouzské minikroniky“, která zachycuje 21 cest vedoucích z Berouna do kouzelné krajiny kolem Grenoblu, do městečka Vizille.

Není možné v jednom příspěvku vypsát všechny notace spojené se jménem sedmitisícového městečka, v jehož nádherném parku se tyčí zámek tak těsně spjatý s francouzskou revoluční historií a v jehož lyceu usedlo do lavic, byť jen na pár hodin, tolik našich studentů. Počítám-li dobře, za 21 let se jejich počet blíží k sedmi stovkám...

Můj příspěvek doplňuje svými vzpomínkami na dva výměnné zájezdy jedna z nejvýraznějších profesorek lycea ve Vizille, paní Nicole Martin-Cocher.

Nicole: ...když jsem se dozvěděla, v říjnu 1989, že se naše škola možná zapojí do jednorázové výměny s jedním českým gymnáziem a na jaře příštího roku se uskuteční zájezd do města blízko Prahy, začala jsem snít o tom, že bych se té dobrodružné výpravy zúčastni-

la. Vzpomněla jsem si na náladu Pražského jara, na šok spojený se srpnem 68, na disidenty, spisovatele, jejichž osudem bylo vězení nebo exil...takže v úspěch plánované akce jsem příliš nevěřila. O měsíc později nám historie v sametovém kabátě ukázala svou rozhodnost.

Naše první cesta v březnu 1990 je organizována ve spolupráci se SEŠ a jejími učiteli. Autobus je zaplněný do posledního místa, za volantem kraluje, kouzlí a baví pan Klouček a my se po ještě přísných hraničních kontrolách ocitáme v noční Francii. Je tu teplo a krásně to tu voní: Bonjour, douce France!

Naši francouzští kolegové nám zajišťují nocleh v Paříži, proto cesta do Vizille vede přes hlavní město, které očekává historickou návštěvu prezidenta Havla. Projíždíme po Elysejských polích vyzdobených stovkami českých vlajek, lidé na ulici

se zastavují – český autobus je v té době ještě raritou, smějí se na nás, mávají a křičí „Vaklav Avel!“ Dojetí se ubrání málokdo, my dospělí se nebráníme slzám.

První dojmy našich žáků: rušný život, úsměvy, podávané ruce, vůně baget právě vytažených z pece, obchody, květiny na záhonech, české vlajky!

Camargue 2009

Nicole: ...přelom února a března 1990 byl ve znamení velkých emocí.

Známky starého režimu jsou patrné ještě na každém kroku, ale odhodlání lidí je vepsáno do jejich tváře, pohledů.

Cestou od hranic mě zaujmou velké lány s malými vískami, zatímco moje francouzská zkušenost je jiná: malá políčka a pyšné vesnice. Praha, kromě náměstí s orlojem, je schovaná pod lešením ze zčernalého dřeva a rezavých trubek, které tvoří obskurní pasáže chránící chodce před padající omítkou z fasád, jejichž původní krásou by byl ohromen i sám André Malraux.

Čím více se blížíme ke Grenoblu, tím jasnější je obloha, teplejší vítr a zelenější tráva. U nás panuje ještě zima, ale tady je jaro v plném proudu: rozkvetlé keře, tulipány,

ale občas i sněhová metelice po krásném teplém dni. Tak tomu bude pokaždé: zprava se táhne hradba masivu Vercors, kde v době 2. světové války operovaly četné partyzánské oddíly a kde jako memento mori zarůstá lesní travou vypálená vesnice. Ve skále se zaleskne prudký vodopád spadající s více než kilometrové

výše hned vedle malého technického zázraku: lanovky, která bude v příštích letech vynášet naše studenty až do nebeských výšin.

Vlevo se mračí temný hřbet Chartreuse, odkud si budeme vozit nejen dojmy ze života v „poušti“ kartouziánských otců a bratří, ale i opojný žlutozelený likér, který asi tak v množství jednoho náprstku studenti zvědavě ochutnají v hale, kde padělkům a nápodobám

tohoto tajemného likéru vévodí lahve popsané česky a vyrobené před rokem 1990. Nedaleko likérky otevře svůj obchod pan Bonnat, stane se světově proslulým výrobcem čokolády (i té 100%) a my se při ochutnávání jeho skvostů budeme tvářit jako velcí znalci.

Míjíme Grenoble, kde se budeme každý rok toulat na břehu Isère, nakupovat knihy ve fantasticky zásobených knihkupectvích, obdivovat skvělou

sbírku obrazů ve směle navrženém muzeu, radovat se jako malé děti v obrovských skleněných koulích, které nás za pár minut vyvezou vysoko nad město.

A už je tu Vizille, čekající rodiny a pro naše žáky jedna velká starost: jak to vůbec zvládnou?

Návštěva Pont du Gard v rámci výměny Vizille – Beroun 2009

Nicole: Přijetí v rodinách i ve škole bylo vskutku královské: *sympatie, přátelství, lidské teplo. Všichni měli strach, abychom nehladověli: jídla bylo tolik, že za tři dny jsem měla pocit, že jsem se najedla do konce života: nikdy předtím jsem neokusila tolik dobrot a sladkostí. Mám pocit, že životní úroveň tu odpovídá době mých rodičů: do gymnázia jezdíme autobusem, telefon v domě není. Je tu ale tolik knih, že se stydím, když se dívám na jména světových autorů, které jsem nikdy nečetla. V Národním divadle poslouchám Prodanou nevěstu, v „Mozartově“ divadle obdivuji nastudování Kouzelné flétny a začínám chápat, že naše kulturní úroveň zdaleka nedosahuje úrovně mých českých kolegů... Začínám přemýšlet nad tím, co je skutečně důležité.*

Nosným pilířem našich francouzských výprav bude vždy pobyt v rodině. Během příštích 20 let poznají naši studenti všechno: rodiny s 8 dětmi, kde je těžké si u stolu urvat větší kus jídla, i takové, kde pro rozlehlost sídla není možné najít cestu do jídelny se stříbrnými přibory, rodiny, které zahrnou naše „dětí“ zájmem, péčí a láskou, ale i takové, které přítomnost cizince ve svém domě sotva zaznamenají. Z mnoha „korespondentských“ párů se stanou přátelé na dlouhá léta, jiní se naopak budou těšit domů. Protože takový je život: lehký i těžký, veselý i smutný, přející i nepřející.

Abychom těm studentům, kteří si pobyt v adoptivní rodině právě neužijí, vylepšili obraz Francie, budeme se snažit ukázat jim něco navíc: antické památky v Nîmes, Arles, Pont du Gard, papežský Avignon, Petrarcovu Fonaine de Vaucluse, všemi barvami hrající Rous-

sillon, pyšně se tyčící fotogenické Gordes, Verdonský kaňon, Azurové pobřeží a Monaco, Camargue s černými býky, bílými koňmi a růžovými plamenáky, četné stře-dozemní pláže, nejbohatší muzeum bot na světě, Chamonix s nejvyšší horou Evropy a mohutným ledovcem Mer de glace, půvabné Annecy, bohaté Burgundsko, vinné stezky v Alsasku, Strasbourg a mnoho dalších měst a vesniček a zákoutí, které jim snad v pozdějších vzpomínkách zpříjemní náladu.

Nicole: Mým velkým přáním bylo vrátit se do Prahy a Berouna, k mým přátelům.

Jednoho dne jsem se sama vydala do Prahy. Pěšky jsem došla na malé nádražíčko v Nučicích a najednou se ocitla ve svém dětství. Nejprve jsem uslyšela parní lokomotivu a pak jsem se okouzleně dívala na příjezd té naleštěné hory černé oceli, z níž se mohutně kouřilo. Měla jsem pocit, že do Prahy jedu prezidentským vlakem!

Byl to překrásný den, během něhož jsem se znovu ponořila do nezapomenutelné pražské atmosféry. Brzy ale moje nadšení začalo opadávat: všude hlučné výpravy Italů a Němců, pod nohama červené plechovky od Coca coly, obchody Dior, Chanel, Cartier. Měla jsem pocit, že tento „pokrok“ ubral Praze na jejím půvabu.

I když jsem se často rozčílila nad „nekulturností“ svých francouzských žáků, kteří nechtěli ujít kilometr, aby si prohlédli velkolepý Braunův Betlém u Kuksu a raději seděli v autobuse nebo proběhli sbírky v Národní galerii za 10 minut, dnes chápu lépe jejich chování: bezprostřední život je zajímavý víc než staré kameny a obrazy. Důležité bylo to, že během těchto výměn obje-

vovali novou realitu a navazovali přátelství, která přetrvala. A to je bezpochyby ten největší dar.

Nicole Martin-Cocher
a Mgr. **Anna Kokinová**
1968
vyučující od 1977

Můj jazykový pokrok

Rodina mojí korespondentky Morgane byla velice přívětivá. Ke svému nadšení jsem dostala pokoj jejího mladšího sedmiletého brášky, kde jsem se na různých tabulkách a papírech mohla po večerech učit slovíčka (u kterých byl vždy názorný obrázek). Ulyse byl velmi komunikativní a kamarádský, pořád něco tvořil a vyráběl. Jediný problém byl v naší komunikaci. Měla jsem totiž problém rozumět jeho (ještě poněkud dětské a šišlavé) francouzštině. Když ke mně navíc přišel do pokoje a zeptal se, jestli náhodou nemám „napínáček“ nebo „sešíváčku“, byla jsem už úplně ztracená. Ulyse z toho byl taky nešťastný, říkal, že je nespravedlivé, že Morgane rozumím a jemu ne. Nicméně člověk je tvor učenlivý, a tak jsem i já nakonec zvítězila nad naším komunikačním problémem. Večer před mým odjezdem jsme si s Ulysem už mohli krásně popovídat o Hvězdných válkách.

Jana Hrášková kvinta

„Roztomilé“

Vždy jsem měla velký strach ze setkání s francouzskými rodiči. Ve škole nás profesorky pečlivě učily zdvořilé fráze při prvním setkání, uctivé oslovení a ve mně to vyvolávalo dojem velkého respektu vůči těmto osobám.

Letos jsem setkání s francouzským tatínkem zvládla snad dobře, snažila jsem se co nejvíce konverzovat a usmívat se. Pan Cinquin byl lyžařským instruktorem a láska ke krásným horám v okolí Vizille na něm byla zřejmá. Jednoho večera se vášnivě rozpovídal o všech možných horských štítech, převýšeních a nadmořských výškách, což jsou pro mě pojmy záhadné i v češtině. Zeptal se mě na situaci v naší zemi, chtěl slyšet asi co nejpodrobnější informace, ale já jsem byla schopná dát dohromady maximálně tak nadmořskou výšku naší nejvyšší hory. Koukla jsem se z okna, kde se přímo nad naším domem tyčil kolosálně velký horský štít. Až jsem se zastyděla, když jsem se slyšela říkat „1602 metrů nad mořem“. Stud byl asi oprávněný. Po vyřknutí onoho čísla se spustil burácivý smích ze strany francouzského otce. Chvilí tomu nechtěl věřit, ale když mu to skutečně došlo, podotkl s úsměvem: „Roztomilé“. Do konce večera se potutelně pochichtával a kroutil hlavou. Musela jsem se začít smát také. ☺

Marta Petrášová kvinta

Soukromý výlet do Grenoblu

Jednoho večera mi má francouzská kamarádka zaklepala na dveře a s poněkud vyděšenýma očima mi předložila lístek, kde byl popsán celý můj denní harmonogram. Stálo tam, že zítřejší den vstanu v 6.45, v 7.05 mi pojede autobus a v 17.15 si mě a mé české kamarádky vyzvedne Mégane a pojedeme společně na bowling, kam ona pak dorazí. Vše bylo v naprostém pořádku, až na jeden malý detail - autobus. Chvilku jsem nechápala, co tím myslí, ale pak mi začala vysvětlovat, že jí škola začíná až déle a že by pak byla unavená, takže pojedu autobusem sama. V tu chvíli by se ve mně krve nedořezal! „Já? A pojedu sama autobusem? No to snad nemyslí vážně?!“, říkala jsem si v duchu. Moje milá Angélique byla ale v klidu, ujistila mě, že na zastávce budou čekat ti samí lidé, se kterými jsme jely dnes, a ač vypadala trochu vyděšeně, evidentně mi věřila, že to zvládnou. Když odešla, snažila jsem se nepropadnout panice. Ukliňovala jsem se, že přeci nejsem takové jelito, že bych nezvládla nasednout do autobusu a ukázat řidiči papír, že jedu do Vizille. Jak se ale později ukázalo, dost jsem se přecenila.

Další den bylo krásné jarní ráno. Sluníčko vycházelo, ptáčky zpívali a já měla před sebou pestrý program. Nasnídala jsem se, připravila batoh a ještě naposledy zkontrolovala papírek přilepený na skříni, kde byly

všechny potřebné pokyny od Angélique. Obula jsem si boty a šla jsem na zastávku. Bylo 7.05 a právě přijel autobus. Už tehdy mi to bylo všechno nějaké divné, protože ať jsem se koukala všude po okolí, nikde nikdo nebyl. Žádní lidé, o kterých Angélique mluvila, nebyl tam nikdo. „No nic, možná jim škola také začíná později.“, řekla jsem si, nastoupila do autobusu a řidiči předložila papír, že jedu do Vizille. Asi to jen tak prolítl očima, protože jinak by mě hned vyhodil. Našla jsem si volné místo a ukliňovala jsem se, že teď už jsem to zvládla a nemusím se tak ničeho bát. Autobus jel, nabíral lidi, ale pak se to stalo. Za Vizille je jakýsi kruhový objezd, kterým se projede, když chcete jet ke škole. Ten autobus ale kruhovým objezdem neprojel, nýbrž na něm odbočil na dálnici, která vedla do Grenoblu! V tu chvíli, když jsem viděla, jak mi Vizille mizí v dálce, jsem se začala smát. Nic jiného mě totiž nenapadlo. Na paniku nebyl čas, protože jsem musela vymyslet, co budu dělat, a jak se dostanu za svými kamarády k autobusu. Řekla jsem si, že musím vystoupit hned na první zastávce, jenže na dálnici samozřejmě žádné nejsou. Když jsme dojeli do Grenoblu, vystoupila jsem na Grand Place, hluboce jsem se nadechla a hledala řešení mého problému. Naštěstí mi v té chvíli zazvonil mobil - paní profesorka Poledníková: „Viky, už jsi zjistila, že jsi nasedla do špatného autobusu? Kde jsi? Jenom se neboj, tvá Francouzská si pro tebe už jede.“ Tak jsem si na tomto velkém nádraží, kde snad byly přítomny všechny dopravní prostředky, sedla na lavičku a čekala.

Když konečně dorazila Angélique se svým tatínkem, celá vyděšená ke mně přiběhla, obejmula mě

a začala se omlouvat, že mi neřekla, že autobusy v 7.05 jedou dva. Já byla v pohodě, smála jsem se, že jsem takové trdlo, a Angélique se hluboce omlouvala za vzniklé potíže. Nikdy jsem nezjistila, jak se Angélique a paní profesorka dozvěděly o tom, že jsem odjela o „pár“ kilometrů dál, ale důležité je, že všechno dobře dopadlo. Našla jsem se a v pořádku pak se svými kamarády odjela na výlet do čokoládovny.

Viktorie Šimůnková kvinta

SCIO a SCHIO

Co to je? Jak se to vlastně čte? Zase nějaké záhadné zkratky.

Kdo podstoupil italské cestování a testování znalostí, ten ví. Chytré testy pro chytré žáky a příjemné město pod Dolomity v severní Itálii. A vyslovte to scijo a skijo, nikoli skijo a šijo.

Ale pojďme na věc od začátku. Jakmile studenti gymnázia ovládnou základní komunikaci aspoň v jednom cizím jazyce (možno dokázat testem SCIO), mohou se zúčastnit tradičního výměnného pobytu do partnerského lycea ve městě SCHIO a otestovat tam školní vědomosti v praxi (to doporučoval již J. A. K. v 17. stol.).

Na rozdíl od testů SCIO, které nás často až tak moc „neberou“ a někdy se jim raději vyhneme, SCHIO nás „bere“ hodně. Během týdenního pobytu v italských rodinách se ukáže, že učitelé jako vždy přeháněli své

nároky a že si nádherně vystačíme s touto slovní zásobou:

I, you, how much, love, beer, hungry, tired, sleep.

Kdo tohle zvládne i francouzsky nebo dokonce italsky, je všemi (kromě prof. Kokinové) uznávaný polyglot a renesanční člověk. Navíc česká studentská skupina vždy oplývá dostatečným počtem blond hair and blue eyes students a tím pádem to máme u jižanů v „kap-se“. Ale pozor! Na italskou módu hned tak někdo nemá, a tak naše batohy bývají někdy „démodé“.

Všechny jazykové a módní bariéry však zázrakem zmizí, když si v příjemném prostředí přitukneme skleničkou místního lahodného moku.

Kdo tohle teď čte, ten si myslí, že náš zájezd do oblasti Benátek nemá výchovně vzdělávací náplň. Tak to byste se tedy pěkně mylili! Od kuropění do noci křičujeme krajinou, touláme se po památkách, nasloucháme, dokumentujeme a ještě z poznaného musíme psát testy, ke všemu v angličtině. Zajímá vás, o co se v těch testech jedná? Tak aspoň stručně: města, muzea, kostely, sochy, architekti, obrazárny, literatura, malby, vily, politici, průmysl, zemědělství, současnost, budoucnost, ...uff.

Může mi někdo říct, jak jsem tam mohl dobrovolně jet dvakrát po sobě ?!!

A my jely radostně také.

Mgr. **Zuzana Fišerová**
a Mgr. **Martina Smolová**

Dragon boats

V jednom čínském městě žil před 2000 lety člověk jménem KuJuan, který se mezi obyvateli těšil značné oblibě. Byl rovněž politicky činný a stal se radním svého města. Po nějaké době však nesouhlasil s místními politickými praktikami a na protest skočil z útesu do říčních vod. Když se o jeho činu dozvěděli obyvatelé, vypluli na lodích ve snaze ho najít. Třebaže se jim to nepovedlo, vyplouvají na řeku každoročně a bubnováním si připomínají památku tohoto legendárního muže. Tak začala historie, dnes již přes 2000 let starého sportu, pádlování na dračích lodích.

Zhruba o 2000 let později se mi ve školní emailové schránce objevila nabídka pro naše studenty na účast v závodě dračích lodí středních škol v Praze na Vltavě. Ve škole máme aktivní veslaře z berounské Lokomotivy, proč to nezkusit. Tak začala velmi úspěšná historie závodů dračích lodí na naší škole. Konkurence ve Středočeském kraji je obrovská, vždyť v „polabských“ posádkách sedí zkušení vodáci.

A ještě několik technických údajů: Dračí loď je 12,5 m dlouhá a váží 250 kg, je vyzdobená vyřezávanou hlavou draka. Pádluje v ní 20 členů posádky (pro soutěž středoškoláků je stanoveno minimálně 6 dívek v družstvu). Loď řídí kormidelník a rytmus udává vpředu sedící bubeník. Závod na dračích lodích je týmovým sportem, o výsledku rozhoduje souhra všech členů posádky a snaha o co nejlepší výsledek.

Naše družstvo ve složení Adéla Štembergová, David Randák, Matěj Hošek, Barbora Stejskalová, Vojtěch Sládek, Luděk Brumovský, Lucie Hanková, Tomáš Mottl, Boris Šebesta, Lucie Holečková, Jakub Hybš, Šimon Peták, Eva Kvasničková, Ladislav Tíkal, Michal Šuhájek, Zuzana Vávrová, Martin Píša, David Novotný, Václav Nejedlý, Michal Petrbok (náhradníci Šimon Hošek a Jan Syrovátka) zvítězilo v prvním ročníku

14. června 2007. V následujících letech jsme byli také úspěšní:

2. ročník – 3. místo (14. června 2008)

3. ročník – 3. místo (10. června 2009)

Družstva vedli Mgr. Ivan Hynek a Mgr. Ondřej Novák.

1. místo (14. června 2007) v závodě Dračích lodí středních škol Středočeského kraje.

Rakouskem na kole

Příběh s maturanty 2003

„Pane profesoréééé,“ záměrně protahovali studenti poslední souhlásku, aby dodali svým slovům patřičnou naléhavost, „my chceme něco speciálního, něco extrovního.“ „A co by to jako mělo být?“ „My nevíme, něco vymyslete.“ „Proč zrovna já, vás je 30 hlav a 60 nohou. Navíc, vaše mysl je podstatně mladší a jasnější, bla...bla...bla...“ Dál jsem natahoval věty, abych získal čas, ale v hloubi mozku jsem již naplno zaměstnával nervové synapse, neboť když student řekne učiteli, aby něco vymyslel, tak to je hozená rukavice, která se prostě musí zdvihnout. Hlavou mi probíhalo kde co, a čas běžel čím dál rychleji. Na chvilku mi probleskla vzpomínka na mou cyklistickou minulost a bylo rozhodnuto. „Co takhle kolo?“ „Kolo?“ „A to jako kam?“ „Nevím, to by se vidělo.“ „Co třeba známá cyklostezka Praha-Vídeň?“ „Vždyť vám říkáme, že chceme něco extrovního, tam jezdí každý.“ „Hm, zase mají pravdu,“ říkám si v duchu a nevím, jak z toho ven. Tak takhle nějak začínal náš cyklovýlet do Rakouska k jezeru Zeel Am See a jeho okolí.

„Tak to máme všechno naplánované, je to celkem pět dní a cca 400 km na kole a to není málo. To není, jako když jedete se síťovkou v Chýňavě na náves pro rohlíky. To chce přípravu. Máme před sebou prázdniny, každý máte za úkol v průběhu srpna na kole najet

alespoň 100 km. Zdá se to hodně, ale když si to vhodně rozdělíte, je to na pár dní. Otláčíte si zadky a získáte základní fyziku. I když jste poměrně sportovní třída, cyklistika není pro žádné padavky, zvláště v případě špatného počasí.“ To jsem ještě netušil, jaké proroctví jsem tenkrát pronesl. „Jo a abych nezapomněl, dejte si kola do pořádku, pokud tomu sami nerozumíte, odvezte je do servisu. V Rakousku nebude čas řešit nějaké technické problémy, budeme mít dost jiných starostí.“ A pokud jsem byl v případě počasí špatným „prorokem“, pak touto větou jsem nad sebou vynesl „smrtící“ ortel.

„Všichni ven, vyndat kola, nezapomeňte si vzít něco proti dešti a hlavně mapu, ať se neztratíte,“ pravila naše průvodkyně po noci probdělé v autobuse, oblékajíc si žlutou bundu. Bylo jí odhadem pětadvaceti let. To nám ještě chybělo, 30 juniorů na krku a k tomu ještě tahle baba, mluvím k sobě v duchu. Jak se později ukázalo, opět jsem se krutě mýlil. Ještě jednou se průvodkyně otočila do všeobecného hemžení v autobuse a povídá: „Dnes máme před sebou první etapu, necelých 110 km, jedeme stále proti proudu řeky (tém pohotovějším došlo, že pojedeme celý den do kopce, ti méně pohotovější byli zatím v blažené nevědomosti). Zhruba po 80 kilometrech bude stát na parkovišti autobus pro ty, pro které to bude moc,“ pokračovala. „Takže těch 80 km je pro všechny“.

„Konec dnešní etapy je ve vesnici Uttendorf.“ „Je všechno jasné?“ Na odpověď už nečekala a vyrazila naplánovaným směrem. Tak takhle ne, žádná baba tady velet nebude, bude to, jak řeknu já, povídám si v du-

chu. „Jedeme všichni pohromadě, dodržujte bezpečné vzdálenosti a vezměte si něco k jídlu a k pití,“ povídám. „Pane profesore, kde je ten Uttendorf?“ „Máš ho na tý mapě, co jsi dostala v autobuse.“ „Už jste do ní koukal?“ „Ne, proč?“ Rozvírám složený papír formátu A4 a zjišťuji, že to, co jsme dostali, je jen šedočerná šmouha, přes kterou se táhne jedna silnější linka. „Všichni se podívejte do té mapy, už je vám jasný, proč musíme jet pohromadě?“

„Pane profesore, Andule upadla šlapka,“ zaznělo z peletonu před námi. Už je to tady. Stojíme auto, ochotně nám půjčují klíč č. 15, kterým šlapku dáváme na původní místo. Po hodině jedeme pohromadě už jen my tři učitelé. Ostatní se rozptýlili neznámo kam. Vidím před sebou žlutou bundu. Dojíždíme naši průvodkyni. „Už je to tady,“ říkám si, baba už nemůže, ale alespoň víme, že jedeme správným směrem.

„Sakra, vždyť mám letos docela naježděno, co se děje?“ Nějak nezvykle mě začínají bolet nohy a záda. V kopečích jedu minimálně o dva stupně lehčí převody než všichni ostatní, včetně dívek a přestávám tomu rozumět. Už mám opravdu dost, ohlédnou se a vidím za

sebou žlutou bundu. To mě dorazilo. Už jsem fakt asi starej. Zatínám zuby a hledám v sobě poslední zbytky sil, abych dojel k autobusu. Sběrný autobus, postrach všech cyklistů. Jen to ne.

Na parkovišti u autobusu vyhlašuji hodinovou přestávku, jednak se musíme všichni sjet a jednak si „někteří“ musí odpočinout.

Sportovní kurz

„Kdo jede dál autobusem?“ Zvedly se asi čtyři ruce. „Dobrá, všichni ostatní jsou v pořádku,“ ptám se pro jistotu. „No, máme dost, ale dojedem to.“ „Tak za pět minut vyrazíme.“

Hned od autobusu vede trasa do kopce a já mám od počátku pocit, že mě někdo drží zezadu za sedlo. Míjí mě žlutá bunda, mýjejí mě dívky, kluci už dávno zmizeli za zatáčkou. „Co je, není ti nějak blbě,“ povídá ko-

lega Ondra, „nějak ti to nejede.“ Lehčí převod už tam nemám, připadám si jako naprostý idiot. Nakonec jsem nucen zastavit, dál už to prostě nejde. Nemůžu to pochopit a snažím se dotlačit kolo alespoň za krajnici. Ani to nejde a z kola se ozývají divné zvuky. Zkousím otočit zadním kolem, ale jde to jen s využitím největšího úsilí. Najednou je mi všechno jasné. Zadní kolo je

totálně zadřené, nejde s ním ani pootočit, zadní nába je rozžhavená téměř doběla. To je konec. Autobus pryč, studenti pryč, baba průvodkyně pryč a já se zadřeným kolem v kopci uprostřed Rakouska. „Co budeš dělat?“ sonduje druhý kolega Vláďa, specialista na improvizace a nečekané situace. „Nevím, tohle ani tlačit nejde, já to kolo snad budu muset nést“, povídám a vybavuji si svá naléhavá slova o nutnosti mít kolo v dobrém technickém stavu. Začíná pršet. Potupně nesu kolo na zádech s kopce dolů do nějaké vesnice. Čekám na rakouský linkový autobus a nakonec jako poslední, s kolem na ramenou, přicházím pěšky do cíle první etapy ve vesnici Uttendorf.

Tak nějak proběhla první etapa našeho cyklovýletu za krásami Rakouska. Ty nebyly nakonec zas až tak závrtné. Celou dobu vytrvale pršelo, byla zima že by ani psa nevyhnal, pivo tam měli plné bublin a kafe bylo sice nejmenším, jaké jsem kdy viděl, ale zato také nejdražší.

Nakonec jsme v dešti a v zimě skutečně naježdili téměř 400 km za pět dní a zažili spoustu příhod a událostí, které se nám všem zadřely hluboko pod kůži. Domnívám se, že požadavek něčeho „extrovního“ byl tenkrát v Rakousku splněn měrou vrchovatou.

Mgr. **Ivan Hynek**
1981
vyučující od 1986

Proč bychom se netopili

Aneb vodácký průvodce pro budoucí septimány a nostalgická vzpomínka pro ty současné. Bohužel se nejedná o pokračování slavného románu Z. Šmída, ale doufám, že i přesto potěší.

Po měsících plánování a dohadování okolo vodáckého výletu naší třídy se konečně přiblížil termín odjezdu. Třídní profesor pro jistotu udělal pár kontrolních dotazů ohledně našich zkušeností s mokřým živlem a s hrůzou zjistil, že jsou povětšinou silně nedostačující. K dovednosti řídit loď se přiznalo asi pět lidí, zbytek buď v lodi seděl jednou, nebo se rovnou hlásil jako neplavec. S přihlédnutím k těmto okolnostem byl uspořádán „předkurz“ na Štulovně.

S odhodlaným výrazem jsme vytáhli tři kanoe a oblečení do oranžových vestiček naklusali k řece. Zprvu to vypadalo úspěšně, zlom nastal ve chvíli, kdy se na vodu vydala posádka Anety - zadáka a Cataliny - háčka neplavkyně. Při neopatrném manévru se jim podařilo loď převrátit a zmizet s ní pod hladinou. Díky rychlé reakci Anety se nic vážného nestalo, pohotově pomohla Catalině na břeh. Bohužel, pro kanoi už nikdo tak ochotně neskočil a zůstala utopená na dně. Nácvik jsme opouštěli živí, ovšem bez jedné třetiny flotily.

Ještě těsně před odjezdem nebylo jasné, kolik nás pojedje. Nakonec se dostavili skoro všichni, chyběl jen vrchní generál Magda. (Magda je naše spolužačka Aneta Magdová, která se dokáže na rozdíl od zbytku septi-

my orientovat v praktickém životě, takže už od primy řídí veškerý chod událostí ve třídě.) Po lehkém šoku se přece jen někdo ujal organizace, vybral zbývající peníze a vyrazil hledat vlak, kterým pojedeme.

I přes původní ujišťování pana profesora Hynka, že na přestupy je minimálně dvacet minut, jsme vlak v Plzni stihli na poslední chvíli. V Horažďovicích už jsme byli úspěšnější, neboť jsme přestali profesorově časové mystifikaci věřit a přesunuli se kvapně. Jediný, kdo lehce zaspal, byla Eliška, ale i ta to nakonec stihla. Naproti tomu Kuba zjistil, že ztratil peněženku. Vyrojila se spousta konspiračních teorií a návrhů, jak se to stalo, ovšem řešení nenalezl nikdo. Cestou do Sušice byla uspořádána skromná finanční sbírka na podporu zchudlého spolužáka.

Z tohoto města jsme měli dál pokračovat autobusem do Rejštejna. Kde se nalézá zastávka, věděl pouze pan profesor. Ten ale máchnul rukou k jakémusi komínu na obzoru, vysypal na nás časy odjezdů a samostatně nás odeslal naznačeným směrem. Dobře věděl, proč tak učinil. I přes důkladná varování, že si svá zavazadla budeme muset kousek odnést, si značná část spolužáků (resp. spolužaček) sbalila takové množství věcí, že by se s tím nesnadno potýkal i vysokohorský šerpa. Po chvíli nářků a bédování se celá tíha přenesla na hřbety přítomných gentlemanů a karavana se vydala vpřed. Na zastávce se zjistilo, že nám autobus ujel.

Nakonec jsme do cíle přece jen dorazili. V Rejštejně jsme postavili stany, dojedli svačiny od maminek a vydali se na obchůzku místní dědinou. Po návratu se většina usadila v přílehlé hospodě, spolužák Honza vytáhl

kytaru a pokusili jsme se o koordinovaný hudební projev. Vrcholem večera byl trojhlasný kánon „Červená se, line záře“. U ohýnku, kde se opékaly buřty, z repertoáru nakonec zbylo jen „Tisíc mil“, „Slavíci z Madridu“.

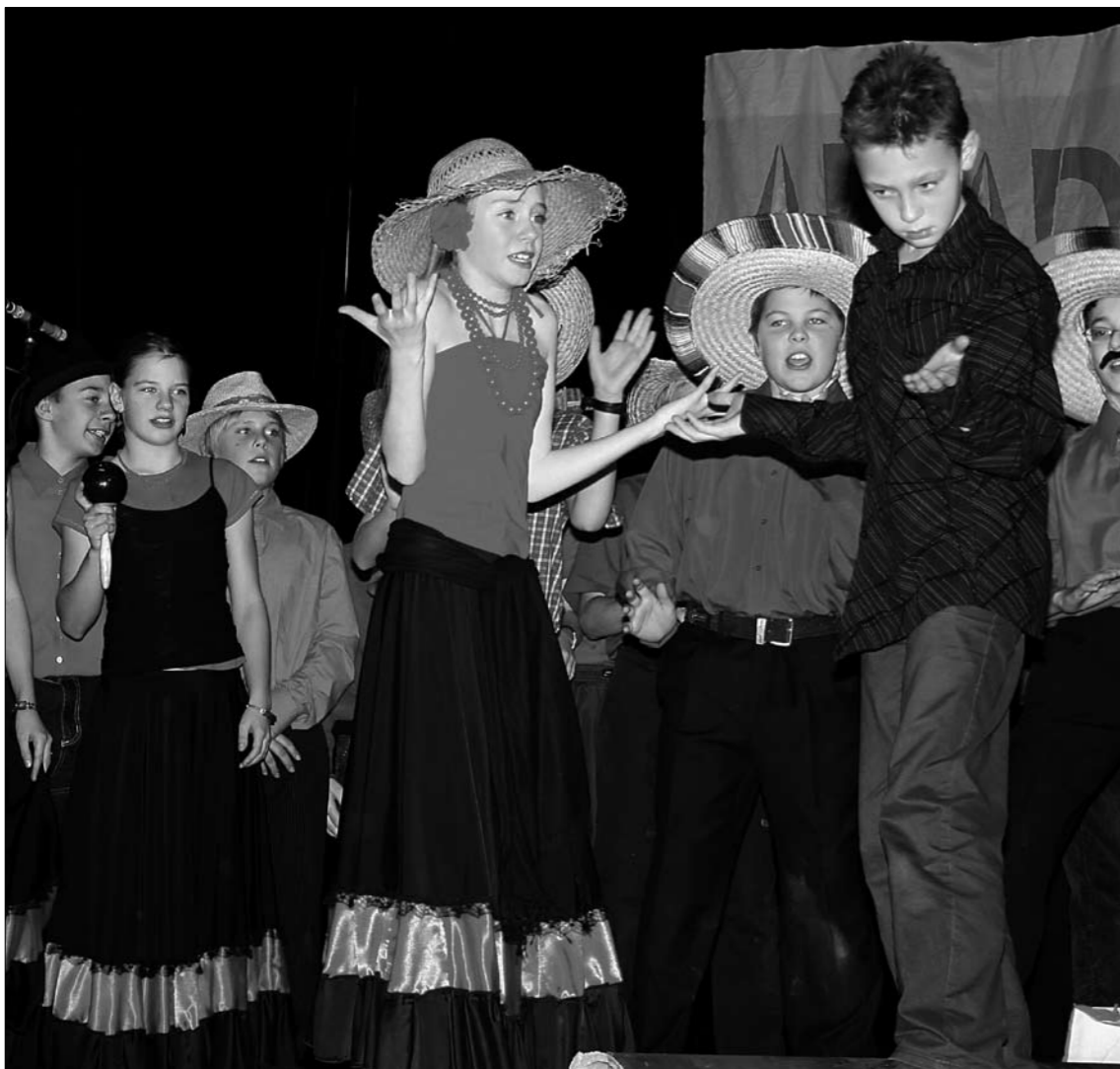
Po příjezdu lodí jsme naložili batohy, rozebrali si záchranné vesty a při lehce připitoměném rituálu (samozřejmě snímaném kamerou) si zadáci vylosovali jména háčků. Zadák se rekrutoval z každého, kdo aspoň jednou v životě seděl v lodi. Následovalo pár posledních pouček a vyrazili jsme.

Můj první los Kuba a já jsme byli posádka veselá, ovšem už při nasedání se ukázal náš velký handicap. Výškový rozdíl je mezi námi zhruba čtvrt metru a váhový přes dvacet kilo. Výsledkem těchto dvou faktů bylo, že zatímco já vzadu prakticky jela na vznášedle a jen letmo zahlédla hladinu, Kuba vpředu šnorchloval. Výškový náskok háčka se nesrovnal ani vsedě, a tak spíš než pasažéra lodi připomínal stěžeň. Při každém pohybu navíc značně vychýlil těžiště. Už po prvních pár metrech jsme nabrali tolik vody, že si troufám tvrdit, že jsme byli jediná dvojice, jež zároveň plula i plavala.

Úterní plavba s Josefínou byla ze začátku poklidná, Šimon dokonce na kanoi vztyčil provizorní prádelní šňůru, kde vyvěsil ponožky, které oheň nestačil včera vysušit. Problémy jako první zaznamenala posádka Eliška – Petr, kteří nejprve najížděli na jez pozadu a posléze se na něm (už ve správném směru) díky nafukovací kanoi zasekli. Za lehce hysterického povykávání Elišky a ledového klidu Petra se nakonec „prohopskali“ dolů. Vše dobře dopadlo, jen Petr se na žebříčku háčků rázem propadl na zadní příčky.

Vodácký kurz na Otavě

Akademie 2008

Ve středu se hodně přenášelo. Nakonec jsme s Markétou stačily probrat plány na vysokou i vegetariánskou kuchyni. Po příjezdu se rozhořela diskuze, zda chatky či stany. Pokusům o rozdělení ohně se moc nedařilo, zachraňuje nás až spolužák Gambi a PePo (pevný podpalovač - doporučuji sbalit). Večer se nakonec vydařil, ohníčku vládl Šimon, opékané klobásky a kuřecí v alobalu.

V losu na mne v pátek vyšel všemi opovrhovaný Petr. Nálada na palubě byla výborná i přes dlouhou a namáhavou plavbu. Lepšího háčka jsem si vybrat nemohla, polovinu cesty mě (pod záminkou pádlování na druhé straně) nechával ulívat se, takže zatímco on vpředu suploval motor, já vzadu ležela a kochala se přírodou.

Poslední ráno bylo pochmurné, pršelo, vlak měl zpoždění a výluky, ale nakonec jsme se v pořádku dostali do Berouna. Vzhledem k nepříznivému počasí probíhal rozchod svižně. Výlet byl sice podařený, ale všichni už se těšili domů.

Na vodu s naší třídou? Vždycky!

Karolína Kopecká septima

Jak jsem se nestala Zlatou Ámoskou...

Školní rok 2004 - 2005 byl pro mě velmi důležitý. Získala jsem ocenění nejvyšší – studenti sekundy mě toho roku navrhli do ankety Zlatý Ámos. Ankety, kterou vyhlašuje Dětská tisková agentura Domino a do které vás nenavrhne žádný ředitel, inspektor nebo rada rodičů, ale jen a pouze vaši studenti. Z výběrového předkola postupovalo sedm učitelů ze 150 nominovaných z celé ČR do březnového finále.

Finále se skládalo z vystoupení učitelů a jejich studentů a porota vybírala podle nejzdařilejšího a nejpersvědčivějšího výkonu toho nejzlatějšího Ámose.

V den D jsem vyrazila obalená hudebními nástroji (housle + kytara) a s obrovskou taškou (no, zabalit se na TŘI DNY! Do Prahy! Na Zlatého Ámose! Na Kantorský bál! není úplně legrace). Ubytování jsme byli v zařízení MŠMT pro zahraniční návštěvníky.

Hned první akce mě mile překvapily – slíbené setkání s manželkou prezidenta republiky a prohlídka Hradu se opravdu uskutečnily. Přijetí paní Livií Klausovou v reprezentačních prostorách Pražského hradu se řadovému kantorovi nestává každý školní rok. Paní Livie si s námi asi dvacet minut povídala naprosto neformálně, a když jí její sekretářka jemně naznačila, že je audience u konce, jen si povzdechla: „...a když se začnu dobře bavit, tak mě pošlou pryč...“

Tím skončila legrace. Dětská tisková agentura sídlí na Kačerově. Tam jsme se hned po prohlídce Hradu přemístili. Probíhalo natáčení rozhovorů s námi – finalisty. Samozřejmě hlavní tematikou byla škola – redaktor z nás dolovoal historky typu: náš největší průšvih ve škole za doby školní docházky, co nás vedlo k tomu stát se učitelem, učitel, který nás za dob studií nejvíce ovlivnil – a to vše mělo být vtipné, stručné a srozumitelné...

Večer jsem byla pochopitelně utahaná jako kotě, a tak jsem si napustila vanu. Fakt je, že jsem se málem utopila dřív, než jsem mohla uplatnit hodiny omílaná slova mého one man show... Vana byla na dvoumetrového chlapa a já se cítila jako špunt v bazénu...

V pátek jsme se před desátou hodinou sešli s Johankou Hoškovou a Sedmi statečnými (tak zněl pracovní název vystoupení a já tak budu i nadále kluky nazývat - a kteří to byli? Petr Lidinský, Zdeněk Klůc, Tomáš Snopek, Jirka Vaško, Radek Vaň, Ondra Šádek a Michal Slavev) v prostorách Kongresového centra, kde v Malém sále probíhala celé dopoledne přísně tajná zkouška odpoledního finále. Aby paní režisérka nebyla odpoledne úplně překvapená vyvrcholením vystoupení Sedmi statečných, jen jsem jí špitla, že se kluci budou svlékat... jóó??? A že to bude až do trenýrek... JÓÓÓ??? Opravdu jen tohle jsem řekla - ale během odpoledne se tato informace dostala snad k uším všech dívek, slečen a žen od 6 do 99 let. Ale nepředbíhejme.

Protože vystoupení seřadila paní režisérka abecedně podle příjmení finalistů, bylo jasné, že Sedm statečných bude super finále, a taky bylo. V zákulisí

nezůstala noha, v sále bylo celé odpoledne přes 300 diváků, ale na naše kluky se jich tam sešlo určitě na čtyři stovky – slečny pořadatelky ze zákulisí, ostatní soutěžící a měla jsem dojem, že se dívala i ochranka... Že jsem se nestala úřadujícím Zlatým Ámosem, mě mrzelo jen chvíličku – fakt jsem to chtěla vyhrát.

Účast ve finále byla životní zkušenost, potkala jsem se s lidmi, se kterými bych se bez vás – studentů - nepotkala, zažila jsem situace, které bych bez vás nezažila, a tak ještě jednou díky za všechno, že jste měli tu odvahu a smysl pro humor se mnou vystoupit, a jak napsal náš okresní plátek: Podpořit učitelku svlékáním... Díky, Johanko Hošková, že jsi krásně přeháněla mé plány v hodinách biologie! Díky všem studentům, kolegům a přátelům z mého modrozlutého fanklubu v Malém sále Kongresového centra. Díky vedení školy za duševní podporu před finále ve škole! A díky, že jste na mě byli hodní, i když jsem nakonec nezískala hlavního Zlatého Ámose.

Mgr. Marie Štěpničková

V televizní soutěži „Za školu“ (2009 – 2010) se Joyce Zýková, Petr Bělohávek a Matěj Maivald (sexta) probojovali do celostátního finále

Milý berounský gymple!

Když jsem se rozhodl napsat těchto pár řádků, napadlo mě, že bych je mohl věnovat jako poděkování celému učitelskému sboru „naší“ školy. Doufám, že se na mě nikdo nebude zlobit, když si dovolím použít přivlastňovacího zájmena „náš“. Číním tak z jednoho prostého důvodu. Mně osobně celá škola a její profesori přirostli k srdci.

Jako student a žák gymnázia nikdy nezapomenu na legendární hodiny matematiky, kdy se celá třída bavila nad výroky paní profesorky. Hodiny biologie také zůstanou v mé paměti jako nezapomenutelný zážitek, nad kterým se budu vždy muset pousmát. A konečně seminář z němčiny s paní profesorkou třídní budu mít na paměti s šibalským výrazem na tváři, dokud to má paměť dovolí. Asi marně bych hledal hodiny, předmět nebo vyučujícího, o kterém bych mohl říct, že ho ze srdce nesnáším a přeji mu jen samé zlé věci.

Dva roky po začátku studia na berounském gymnáziu jsem se tak trochu proti své vůli ocitl ve funkci předsedy studentské rady. Na tuto funkci mě navrhl můj kamarád a tehdy absolvent oktávy, který na tomto postu působil přede mnou. Zezačátku se mi vůbec nechtělo se jakkoliv angažovat a projevovat. Ovšem postupem času jsem úkolům spojeným s touto funkcí přišel na chuť. Milerád jsem se chopil všemožného organizování mezitřídních sportovních klání, ke kterým patřilo i nalezení optimálního termínu. Na toto téma jsem nesmírně rád diskutoval

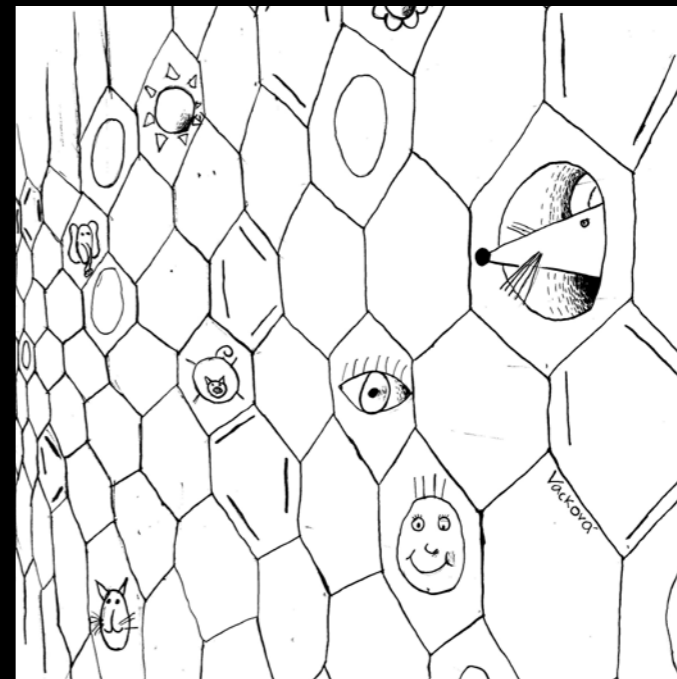
v kanceláři s „Maruškami“ a hledal kompromisy. Spolužáci se mi smáli, že si hledám záminky pro to, abych se s nimi mohl jít opět o něčem dohadovat. Možná měli pravdu! Krásné na tom všem bylo, že jsme ten kompromis vždy našli, takže jsem byl spokojený jak já, tak především hlavně studenti.

Jako zástupce studentů jsem měl tu čest, abych jejich přání a prosby zprostředkoval přímo panu řediteli. Musím říct, že za celé dva roky jsem se nedostal do situace, kdy by pan ředitel nebyl vstřícný a svolný k vyřešení problému nebo žádosti ku spokojenosti studentů. Myslím si, že to není na českých školách úplně pravidlem, proto jsem nesmírně rád, že „našeho“ pana ředitele můžu označit za takto vstřícného a hodného člověka. Troufnu si říct, že tak, jak jsem měl možnost ho poznat, spokojenost studentů pro něj byla vždy na prvním místě.

Ke konci svého studia jsme se spolu dokonce dostali i do takové fáze, kdy jsem měl možnost sedávat v jeho ředitelském křesle v případě, když jsem cokoliv sepisoval nebo připravoval pro potřeby školy (ať už se jednalo o již zmíněný turnaj, den otevřených dveří nebo besedu studentů s významným hostem). Možná se to někomu může zdát jako úsměvné, ale pro mě osobně to byla nevyslovitelná a nepopsatelná pocta!

Myslím, že nehovořím jen sám za sebe, když zde moc děkuji za všechno, co pro nás pan ředitel Lidinský a celý pedagogický sbor Gymnázia Joachima Barranda dělá a udělal.

Jan Dvořák absolvent 2010
a odstupující předseda studentské rady

Anna Vacková (tercie)

Jak šel čas

Nové školní zdi se starými vzpomínkami...

Škola je místo setkání. S novými spolužáky, s přísným učitelem, s první láskou, s cizím jazykem, se světem literatury, s fyzikálními zákony... Almanach měl být také setkáním. Spolužáků, študáků a kantorů, studentů napříč několika generacemi. Dlouho jsme přemýšleli, jak na to:

Chtěli jsme dát v almanachu prostor co největšímu počtu bývalých studentů, chtěli jsme publikovat jejich vzpomínky na kamarády, učitele, na společně prožitá léta studií. A tak vzniklo sedm otázek. Publikovali jsme je v regionálním tisku, na webových stránkách školy ...ale to bylo málo. Využili jsme rubriku „Spolužáci“ na Seznamu a na každého, kdo zde zveřejnil svou e-mailovou adresu, jsme se osobně obrátili s prosbou o odpověď a o přeposlání našich otázek dál. A čekali jsme...

A pak se to stalo. Prostřednictvím mailů, telefonů i dopisů se začali ozyvat spolužáci, kamarádi, učitelé. Někdo přispěl jednoslovnou odpovědí, jiný se rozepsal nad rámec stanoveného rozsahu. Skoro každý dal o anketě vědět dalšímu absolventovi nebo absolventce. Začali jsme se setkávat. Prostřednictvím dopisů, mailů, na ulici, v práci. Usmíváme se na sebe a zprvu zdrženlivě si říkáme: Poslyšte, nestudoval jste v Berouně na gymnáziu? A kdy jste maturoval? ...přestáváme si zdvořile vykat, protože jsme spolu hráli fotbal, nebo zpívali ve sboru, nebo jsme se prostě jen potkávali o přestávce na

chodbě. Máme přece tolik společného – jsme generace profesora Rejlka – nebo jsme ze tříd, které učil profesor Juklíček? Zasažení francouzským jazykem od profesorky Škrlandové? Nebo nadšení pro kouzelné dálky z hodin zeměpisu profesora Hampla?

Co všechno lze vyčíst z oněch sedmi otázek. Čtete a vzpomeňte si s jejich autory:

1 Na kterého spolužáka/ spolužačku nejčastěji vzpomínáte a proč?

Na všechny, strávili jsme přece spolu 4 roky.

Eva Brabcová 1986

Vzpomínám moc ráda na celou třídu, myslím, že jsme byli celkem dobrá parta a na srazu jsme se utvrdili v tom, že se moc rádi všichni vidíme.

Lenka Kebrdlová – Dvořáková 1989

Nijak zvlášť na nikoho nevzpomínám, stačí, že jsem si jednu vzal.

Petr Klika 1992

Na Lenku Frolíkovou neb se mi vždy moc líbila. ☺

Radek Šírer 1989

Na všechny své spolužáky vzpomínám jen v dobrem! I na ty, co mi zašili na chmelu rukávy u bundy!!!!

Jana Hráchová – Sršňová 1973

S Mirkem Rejffířem jsem seděl v lavici 11 let a to se nedá zapomenout. Jinak vzpomínám na všechny, úplně všechny.

...Když jsme někdy v šedesátém pochodovali městem na nějaký povinný film v červených tyroláček, považoval to nějaký občan za provokaci a snad jen díky diplomacii třídního a naší pospolitosti jsme vyvázli bez následků a hodně se poučili.

...Když spolužák Mirek Rejffíř dokázal napsat obsah Ohlasů písní ruských čtvrt hodiny před zahájením hodiny a třídní příště četl jednovětá vyjádření typu „Ilja Muromec a Čurila Plenkovič byli bohatýři, co se s nikým nemazlili“, jako ukázkou individuálního přístupu, nemohli jsme se bavit lépe a zjistili, že lepší je udělat alespoň něco, než vůbec nic.

...a když Forejt, Bernardy nebo Zurynek něco spáchali, nemohla být větší legrace. Když jsme chodili do Tíby na praxi, tak jsme poznali, že práce není žádná legrace.

Rudolf Klouček 1962

Rudla Klouček, se kterým jsem seděl v lavici 11 let.

Miroslav Rejffíř 1962

Nejvíce vzpomínám – ale občas se i vidíme – na spolužáky: sestry Ježovy (chodil jsem s nimi na základku), dále P. Pavlásek, E. Klein, D. Matějka, V. Kasl, P. Homola, R. Hradecký, P. Konopásek a další. Měli jsme dobrou třídu.

Josef Jandač 1987

Nemohu říct, že bych si na některého spolužáka/spolužačku vzpomínala častěji a více než na ostatní. Ale je pravda, že pokud se pokusím upamatovat na toto období, vyvstanou mi před očima obličeje „naší malé skupinky“ Boháčková, Desortová, Michalíková, Tůma a Holovská.

Linda Welsch – Bielmaczová 1998

Na Lucku Ouřadovou, tenkrát se mi moc líbila.

Stanislav Merhaut 1995

Vzpomínám skoro na všechny spolužáky, mám maturitní fotografii všech a fotografie spolužáků z doby výročních schůzek naší třídy.

Bohumil Smetana 1942

Čím jsem starší, tím víc si vybavuji hezká a sympatická děvčata, zejména tu jednu, se kterou jsem se scházel celé tři roky. Pak jako když utne a já jsem zjistil, že jen pro jedno kvítí slunce nesvítí.

Pavel Zábrodský 1960

Označit jednoho spolužáka by bylo asi nespravedlivé. Vzpomínám na celou třídu (byli jsme první třídou „rychlakvašek“ z osmičky) – byla to fajn parta a hodně srandy. Niemeně nemohu opominout svoje kamarády ze třídy, kteří nikdy nezkazili žádnou legraci – Pepík Lébr, Vláda Kučera, Jirka Dvořák, Jirka Bubla, Milan Souček, Petr Goldmann alias Gebr, Miloš Jungmann alias Šolim ...atd. Jó to byly časy.

Zbyněk Mašek 1979

2 Ovlivnil některý učitel Vaše další studium a profesi?

Dokázal byste vyjmenovat bez velkého přemýšlení 5 učitelů, kteří Vás učili?

Zcela jistě třídní profesor Ježek, který nás učil matematiku a fyziku. Neovlivnil přímo mé studium medicíny, ale prakticky všechno po něm: moji orientaci na nukleární medicínu, matematické zpracování obrazových dat a informatiku.

Otakar Bělohlávek 1981

Několikrát jsem chtěla studium vzdát, ale díky třídnímu Dr. Boušemu se tak nestalo. Vzpomínám na prof. Nováka, Mrvíka, Kričku, Polákovou, Haderkovou, Burkertovou.

Ilona Soukupová – Koniorová 1962

Ovlivnil některý učitel Vaše další studium a profesi? Ano. Prof. Ježek

Dokázal byste vyjmenovat bez velkého přemýšlení 5 učitelů, kteří Vás učili?

Prof. Poláková – matematika

Prof. Juklíček – dějepis

Prof. Hampl – zeměpis a biologie

Prof. Jurajdová – ruština

Prof. Mrvík – biologie

Prof. Sedláček – dříve občanská nauka

To jsou ti, co již na škole neučí, někteří z nich učili i moji matku.

Pak jsou ti současní pedagogové, co učili mě a nedávno učili i moje dítě.

Moc jim za to všem děkuji.

Vítězslava Štorkánová – Marková 1985

V raných dobách televizního vysílání, kdy se na televizi někam chodilo, bylo jedním z průkopnických center berounské gymnázium. Vlastnilo sovětský televizor Leningrad, který se vyznačoval obzvlášť malou obrazovkou. Večer byl profesorem Zímou provozován v učebně fyziky, kde byl umístěn na katedře a diváctvo rekrutující se většinou z Černého vršku sedělo ve vyvýšených lavicích. Někteří vyzbrojeni na Leningrad i divadelním kukátkem. U dveří zamčené budovy byl zvonek, prof. Zíma vyhlédl z okna, diváka identifikoval a na provázku mu spustil klíč... Dnes už tomu málokdo bude věřit.

Vladislav Klůč 1954

Jistě prof. Hampl a prof. Pavlíčková, kteří mne přes biologii přivedli k medicíně. Vyjmenovat všechny profesory není problém, i se zážitky, které v rámci „vzpomínkového idealismu“ jsou jen kladné.

Nezapomenutelná prof. Růžičková – Pokorná, která nikdy nestačila začátek hodiny a na stupínku čekal vyučující na další hodinu a ona ještě vykládala novou látku. A jak byla překvapená, že ji v 6 měsíci těhotenství nepustili na exkurzi do jaderného reaktoru v Řeži).

Těch historek by bylo na celou knihu. Nemohu nezpomenout na prof. Hejnovou, naši třídní, jejíž výklad literatury jistě nebyl tendenční. A to v době našich studií bylo skoro hrdinství. Prof. Hampl zkoušel ze zemáku vždy z áčka a béčka stejné studenty. Byl jsem ve „dvoji“ s Jarkou Proškovou z béčka. Mojí výhodou bylo, že jsme měli zemák 2 hodiny po béčku, takže Jarka vždy dala echo a já jsem dopiloval látku. A už končím, nebo by to bylo do rána.

Jiří Holub 1975

Posledním panem profesorem třídním byl Václav Hruška, zvaný „Vejfuk“ pro svou výšku, přednášel fyziku a učil nás na obloze umět najít místo Jižního bodu.

Profesor Josef Vladyka nám rád recitoval verše našich velikánů Jaroslava Vrchlického nebo Karla Havlíčka Borovského: „...car necar, svátek nesvátek...“.

Profesor František Sklenička zvaný „Pytel“ nás trápil s mocninami a vzorci, profesor Karel Papež znal pouze dvě klasifikační známky, a to buď jedna nebo pět. Bylo však krásné poslouchat a číst řeckou či římskou klasiku. Myslím, že je velká škoda, že se latina vypustila ze studia reálných gymnázií, latina je přeci jenom základem mnoha cizích jazyků.

Na dějepis velice rád vzpomínám na profesora Josefa Ježka, který vždy přednesenou povinnou látku doplňoval vlastními vzpomínkami a historickými skutečnostmi.

Otakar Bělohlávek 1938

Naše třídní paní Jarmila Škrlandová mě ovlivnila natolik, že jsem si vzala Francouze ☺ – (byla mi na svatbě na Křivoklátě svědkem!)

Jinak to byl Bouše, Zíma, Poláková, Majerová ...

Helena Barbot – Černohorská 1960

Učitele bych vyjmenovala asi skoro všechny, vyjma křestních jmen, na většinu však nevzpomínám ráda. Nejvíce mne ovlivnil pan Hynek svou velkorysostí. Až později jsem pochopila, že nebyl tak blbej, aby nevěděl, že mám dva omluvné listy...

Magdalena Čapková – Císařová 1991

Žádný z mých profesorů neovlivnil výběr mého povolání, jen mi často a důrazně naznačil (hlavně v případě matematiky, chemie, fyziky) - „Tudy Tvá cesta nevede“!!! A já poslechla a šla studovat práva.

Profesor Hampl - nezapomenutelný se svými dokonalými diapozitivy při hodinách biologie.

Profesor Juklíček- často svým drsným přístupem některé studentky i rozplakal.

Profesorka Haderková - naše třídní.

Profesorka Vaničková - často se chovala jako starší kamarádka a chodí na naše srazy!

Profesorka Burketová – vídám ji v tělocvičně i teď. Už jsem jí dávno odpustila ty pravidelné „kopečky“ při každé hodině tělocviku. Potřebovaly jsme to.

Jana Hráchová – Sršňová 1973

Určitě mě ovlivnil Ivan Hynek. Vlastně on mi vnuknul myšlenku jít studovat FIVS obor biologie - TV, tedy obor, který on sám také vystudoval. Dnes rozhodně nelituji, i když dělám úplně něco jiného. S tím, že budu učit, jsem ale původně skutečně počítal. Jinak určitě vzpomínám na prof. Belfína, paní Benešovou, Vavrečkovou, Dobešovou a Schröpferovou.

Radek Macháček 1991

3 Vybaví se Vám legendární průpovídka – dnes „hláška“ – některého učitele?

„Lukáči, příště si vem na sebe nějaký návlek, hodina fyziky je společenská událost!“ – památná hláška prof. Tulaka....

Michal Babor 1992

Hláška prof. Hubáčkové (chemie) – „Zoxiduje konečně někdo tu rovníci? Tady oxiduju pořád jenom já!“ ☺

Lenka Kebrdlová – Dvořáková 1989

Naskoč k tabuli a jedem... prof. Pokorná matika
Olga Pavlišová 1978

Dodnes si pamatuji Ludolfovo číslo na 30 desetinných míst. Samozřejmě to nebylo povinné, ale takové věci se přece pamatují nejlíp. Kouzlo spočívá v mnemotechnické pomůcce od prof. Zímy. Co slovo, to číslice:

Mám, ó bože, ó mocný, pamatovat si takový cifer řad. Velký, slovný Archimedes, pomáhěj trápenému, dej mu moc, nazpaměť nechť odříká ty slavné sice, ale tak protivné nám, ach, číslice Ludolfovy.

3,141592653589793238462643383279

Vladislav Klůč 1954

Vybaví se mi reakce nejmenovaného profesora (Oldřicha Ježka) na zvolání jednoho ze studentů: „Ježkovy voči!“. Pedagog klidně poznamenal: „Nebírá jména božího nadarmo“...

Jiřina Mikšová – Tvrdková 1997

Jungmanová přišla na hodinu chemie a hlásí: „Tááák dětátka bobátka, otevřete si sešity, napíšeme si písemčičku!!“

Třída: „To jsme ale ještě nebrali!“

Jungmanová: „To nevádí, alespoň nebudete opisovat!“

Alice Zappová 2001

Oblíbené průpovídky profesorů:

Zajíček: „Milánku, máte tu matematiku rád?“

Jaculák v domnění, že příjmení Čuba je přezdívkou: „A vy, Čubo, jak se jmenujete?“

Vladimír Jansa 1945

Hodně často si opakuji hlášku „Pythagoras, toho já miluju. Je to jedinej chlap, kterej se hodí téměř na všechno.“ Tuto památnou větu vyslovila matikářka RNDr. Marie Štulíková.

David Šedlbauer 2006

Nevybavuje se mi žádná jiná průpovídka než „Podej mi slůvka!“ (rozumí se latinská slovíčka) u prof. Kolmana.

Ivo Hána 1947

Prof. Zima řekl zamilované Jarišové: „Nevidí, neslyší, toká...“

Helena Barbot – Černožorská 1960

Dva nejmenovaní spolužáci posvětili před odpolední hodinou chemie a fyziky syrečky či něco podobného. Prof. Pojerová to okomentovala celkem logicky slovy: „Co je to tady za smrad, okamžitě vyvětrejte“, kdežto prof. Ježek vstoupil do třídy a pravil: „Co je zdrojem tohoto pachu? Zde to páchne jako několik párů dobře propocených tenisů.“

Petr Klika 1992

Prof. Juklíček – „Mařeno, příjmení mě nezajímá, stejně se vdáš“.

Miloslav Ureš 1975

Hodina biologie. Ve třídě byl trochu šrumeček. Prof. Jungmanová psala na tabuli otočena zády k třídě a najednou zahlásila:

„Petráčku, to už by snad stačilo!“

Někdo odpověděl: „Ale paní profesorko, Petráček tady není!“

Jugmanová: „To je jedno, stejně zlobí!“

Ladislav Ullrich 2005

František Hampl nás nachytil na chmelu, jak se vracíme z hospody, a začal:

„Žák výběrové školy nemá v hospodě co dělat.“

Zamrazil: „Soudruhu (tehdy ještě) profesore a pil jste někdy vůbec pivo?“

Hampl: „No pil, dal jsem si jedno po brigádě na senech a moc mi nechutnalo a pak jsem se motal, nebyl to dobrý pocit.“

Zamrazil: „Hm, tak je mi vás opravdu líto.“

Martin Pavlíček 1987

„Dívko nedrč!“ - to když jsme u prof.. Jurajdové vyslovovali příliš české „r“.

Kateřina Rudčenko – Fišerová 1994

4 Říká se, že studium na střední škole jsou nejkrásnější léta života. Scházíte se stále se svými spolužáky? Zůstala Vám v Berouně milá místa z dob studia?

Napříč generacemi máme jedno společné ...na gymnáziu jsme našli přátele a kamarády na celý život.

Chodili jsme na rande do Brdatek, tajně kouřit na Štulovnu, posedávat a diskutovat se spolužáky na Městskou horu. Cvičili jsme v Sokole, když to bylo možné, scházeli jsme se ve skautských oddílech, plnili jsme třídy všech možných hudebních a tanečních škol ve městě. Hráli jsme ochotnický divadlo, za úsvitu jsme se na loukách kolem Berouna vyspávali ze své první

„opičky“. Sedávali jsme nad kávou, dvojkou bílého nebo červeného, půllitrem napěněného moku...většina hospůdek buď neexistuje, nebo mnohokrát změnila jméno.

Všichni se scházíme po pěti, po deseti, dvaceti, třiceti, čtyřiceti, padesáti, šedesáti, sedmdesáti ...letech. Rádi se vidíme. Rádi se setkáváme. Ať je nebo není nějaké výročí školy!

5 Studentky i studenti gymnázia vždy sportovali, hráli na hudební nástroj, ochotničili, randili, chodili do hospody, za školu... A co vy?

Já chodila především za školu. Toulala jsem se sama přírodou a kreslila, tehdy jsem byla šťastná! Mým žákům to neříkejte, děkuji.

Magdalena Čapková – Císařová 1991

Z výčtu výše zmíněných aktivit jsou dvě mými hlavními koníčky.

a) Hospody – i když dnes už dám i hodně na kvalitu služeb a jsem docela vybíravý. Takže bych to nazval spíš láskou k dobrému jídlu a pití a s tím i spojený obal, kde mi to poskytnou, a forma, kterou mi to poskytnou. Ideální je třeba moravský sklípek a srdečný vinař.

b) Sport – a to v jakékoli podobě. Díky této vášni jsem se dostal jako trasér na paralympijské hry do Salt Lake City 2000 a procestoval kus světa.

Tomáš Vyskočil 1997

Školní sbor – jedna z nejlepších věcí – vždycky dobrá parta jak mezi studenty, tak ve vztahu ke kantorům.

Přiznám se, párkrát jsem za školu šla, ale bylo to jen asi 2x – 3x.

Veronika Miencilová - Drábková 2001

Já jsem se věnoval hlavně sportu, což mi zabralo všechnu volný čas.

Josef Jandač 1987

Basketbal, basketbal, basketbal.... basketbal...

Linda Welsch – Bielmaczová 1998

Jednoznačně divadlo. Jsem rád, že nás Martin Kozel dal dohromady a my nadšeně pokračujeme dnes i v rámci HPG.

Martin Tuček 2004

Během studia jsem pravidelně cvičil v Sokole, celé studium jsem chodil na hodiny piana a hrál na kytaru a zpíval. Celá doba mého studia je spjata se skautingem, jehož mravní a výchovné zásady mi zůstaly po celý život. Do hospody jsem nikdy nechodil a ani si nepamatuji, že by kdy moji spolužáci chodili do nějaké hospody.

Bohumil Smetana 1942

Vzpomínám-li si dobře, většina spolužáků bylo přesporných. Tak těch hospod, kromě piva U Mrtvolky, když se čekalo na autobus, a mejdanů na chatě, moc nebylo. Všichni mizeli po vyučování do okolních obcí.

Zato jsme si užívali na chmelových brigádách, nejdříve Senomaty s úžasnou starou hospodou, pak Pšovky. Tam se stali z profesorů kamarádi. A dalo se s nimi mluvit o všem, na co při výuce nebyl čas. Jaké bylo naše překvapení, když nepřístupná prof. Poláková, jako velitelka chmelové brigády, nám povolila prodloužit závěrečnou „dýzu“ o 2 hodiny! A samozřejmě na horách, kterých bylo, si myslím, díky naší třídně nějak více, než bylo v osnovách.

Jiří Holub 1975

Neřesti jako „chození za školu“ jsme si nemohli dovolit. Žili jsme v „teroru“ – doopravdy, řádila gestapa, udavači atd.

Zdeňka Jedličková – Beštáková 1944

Vybavuje se mi, že jsme hlavně randili, chodili do hospody, absolvovali první taneční, rozdechali několik svateb (a miminek) našich spolužaček ☺, užívali jsme si na chmelu a na bramborových brigádách, zvládli jsme lyžařský výcvik na Tetřevkách, výměnný pobyt v tehdejším SSSR, jezdili jsme do divadel (Klub mladého diváka), na velkolepé školní výlety...a k tomu jsme vzorně studovali... A léta běžela...

Zdeňka Mihalíková – Kubizňáková 1978

Sportoval jsem za školu i za školou, jako ochotník jsem si občas připadal při nějakém zkoušení, randil jsem jen s lidmi z gymplu a do hospody jsem jednou

odešel během dopoledne ve školních přezůvkách, ve kterých jsem pak musel jít domů, protože šatna ve škole už byla zamčená.

Daniel Pavlis 2004

6 Rozhodl/a byste se znovu pro studium na Gymnáziu v Berouně? Doporučil byste ho svým dětem, vnukům, známým...?

Jistěže, toho důkazem jsou oba moji synové... a pokud mohu podle nich soudit, Gymnázium v Berouně je ještě mnohem lepší a jejich studium bylo mnohem zábavnější, což je dáno částečně dobou, já studovala ještě za totality, takže mnohé bylo tabu...ale ducha svobody projevu, názoru a volného rozvoje osobnosti dává, podle mého, škole nejen doba, ale i vedení školy a profesorský sbor....a za to vám, za své děti, děkuji....

Monika Bauerová – Portová 1983

Studium na reálném gymnázium v Berouně ukončil můj syn v roce 1981 a právě tak jeho děti pokračují ve studiu na téměř gymnázium, a to v sextě a v tercii.

Otakar Bělohlávek 1938

Posílám tam každý den své dvě děti, co dodat víc?

Otakar Bělohlávek 1981

Zcela jistě. Gympl mi dal super základní všeobecný rozhled.

Jiří Holub 1975

Šel bych do toho rád znovu a doporučil i dalším. Škoda jen, že opakování není možné.

Josef Chýle 1984

Jednoznačně, ale teď už bych tam šel studovat...

Milan Kovanda 1992

Určitě. Pro nezapomenutelné chvíle i vědomosti, i když ty už jsou spíše zapomenuté.

Alena Musílková – Viktorová 1980

Pro studium na Gymnáziu v Berouně bych se znovu rozhodla. I když – tehdy, ve čtrnácti letech, to rozhodnutí za mě udělali spíše rodiče. Výhodou byla blízkost bydliště, nemusela jsem brzy ráno vstávat a dojíždět do školy do Prahy.

Určitě bych vyzdvihla to, že když jsem srovnávala středoškolská studia se svými spolužáky na právnické fakultě, tak bych tehdy naše gymnázium zařadila spíše mezi velmi přísné školy, z níž jsem si odnesla lepší znalosti než ostatní z jiných gymnázií.

Silvie Slepíčková 1990

Určitě bych volila stejně, ale od doby mého studia se toho hodně změnilo. Chodila jsem do staré budovy na Wagnerově náměstí, která měla své až tajemné kouzlo. A profesorský sbor by musel být také stejný. Všichni ti učené lidi, kteří se snažili, aby se nám v hlavách alespoň něco uchytilo, byli a určitě stále jsou úžasní a všechny jsem je měla ráda.

Jsem pyšná, že jsem mohla navštěvovat gymnázium v Berouně a všem ho doporučuji.

Marcela Součková 1992

Zcela jistě bych na gymplu v Berouně studovala znovu, a pokud budou mít moje děti o takový druh vzdělání zájem, jen je v tom podpořím. V naší rodině je gympl tradicí – sestra Tereza Matoušková zde maturovala v roce 2000 a bratr Pavel Matoušek v roce 2009.

Květa Soukupová- Matoušková
1998

Na berounském gymnáziu studoval i můj manžel a naše dvě dcery.

Eva Jarišová – Kublová 1939

Rozhodla bych se znovu stejně. Pokud by se mě někdo zeptal, jakou školu by měl zvolit, doporučila bych mu gymnázium z důvodu dalších možností studia, kvality vyučování a širokých možností. V případě školy v Berouně bych doporučila gymnázium, jednoznačně kvůli vztahům, vstřícnosti a všeobecné náladě, která zde panuje.

Kristýna Luňáčková 2001

Mé obě dcery na gymnázium také chodily, a ani jsem je moc přemlouvat nemusela. Byla to dost jasná volba. A vnuci – jestli nějakí budou? Kdo ví.

Jana Hráčková – Sršňová 1973

Klidně bych si gymnázium v Berouně dal ještě jednou. Dokonce má i skvělý zvuk.

Když jsem dělal zkoušku z mineralogie na PF UK a profesor zjistil, že jsem z Berouna, začal mi vyprávět svůj příběh o berounském gymnáziu. Mluvil jen a jen kladně a ptal se i na některé učitele. Určitě bych gymnázium v Berouně doporučil a myslím, že jsem to dokonce už několikrát udělal.

Radek Macháček 1991

Tři roky uplynuly a my jsme přežili všechny školní reformy. Začínali jsme jako jedenáctiletka a odmaturovali jako SVVŠ. Rozešli jsme se do všech koutů, ale na gymnazijní čas máme hezké vzpomínky. Setkáváme se po 5 letech, jen naše bouda už není bohužel naše. Určitě nás náš gympl připravil dobře pro život. Byla to krásná léta a jsem ráda, že jsem absolventkou berounského gymnázia.

Jana Haršová – Boušová 1962

Podle mého názoru je gymnázium nejlepší výchozí pozicí pro další studium čehokoliv, za nic bych to neměnil.

Svým dětem bych rozhodně doporučil studium na berounském gymnáziu už jen proto, že atmosféra je vskutku „rodinná“, člověk se tam „neztrácel“ a být jeho studentem znamenalo pro tamní region jisté privilegium.

Ondřej Procházka 2006

Já bych šel na gympl okamžitě znova... vezmete mě? Jinak moje mladší dcera na berounském gymplu nedávno studovala, takže snad trochu držím ten patriotismus v rodině...

Zbyněk Mašek 1979

7 Vzpomenete si na nějaký matematický vzorec, fyzikální zákon, chemickou reakci, báseň...? Byla ve Vašem životě chvíle, kdy jste něco z toho použil/a?

Pouze základní vzorce všeobecně známé...jako např: H2S smrdí jako pes.

Alice Zappová 2001

Chemickou tabulku prvků si díky krásným rýmovačkám naší paní profesorky pamatuji dodnes... běžela Magda kanálem, srážela banány rádiem... nebo ó slečno sejměte tenkou po... to se nedá zapomenout.

Olga Pavlišová 1978

Paní Jurajdová říkala při němčině: „Žádnou větu bez podmětu.“ Díky své profesi používám její větu často.

Miluše Jankásková – Bendová 1974

„Hůl do vody ponořená, vypadá jak nalomená.“

Milan Kovanda 1992

S výjimkou básní používám všechno. V dnešní době to snad ani jinak nejde. Mým každodenním chlebem je exponenciála radioaktivního rozpadu.

Otakar Bělohlávek 1981

Zákon akce a reakce. Občas si ho připomenu při srážce s blbcem.

Tomáš Vyskočil 1997

k bodu 7/ vzpomeňte si na nějaký matematický vzorec.

Uvedu z doby studia matematiky na gymnasiu, že $5 = 4$

$25 - 45 = 16 - 36$
 $-20 = -20$
 KŘEJSÍ ROVNICI VPRÁVÍ NA TVAR
 $5^2 - 5 \cdot 9 = 4^2 - 4 \cdot 9$
 PŘIDÁME-LI NA KAŽDOU STRANU ROVNICE TENTÝŽ ČLEN, ROVNICE S NEMĚNÍ
 ROVNICE ② $5^2 - 5 \cdot 9 + \left(\frac{9}{2}\right)^2 = 4^2 - 4 \cdot 9 + \left(\frac{9}{2}\right)^2$; NYNÍ ZASTAVME A POKLEDNĚ DOLU
 PODLE VZORCE
 $(a-b)^2 = a^2 - 2ab + b^2$
 PROVEDEME
 $\left(5 - \frac{9}{2}\right)^2 = 5^2 - 2 \cdot 5 \cdot \frac{9}{2} + \left(\frac{9}{2}\right)^2$
 KRÁTÍME 2-MI A DOSTANEME
 $\left(5 - \frac{9}{2}\right)^2 = 5^2 - 5 \cdot 9 + \left(\frac{9}{2}\right)^2$
 VÝRAZ ⑥
 POROVNÁME-LI VÝRAZ ⑤
 S VÝRAZEM ROVNICE ②,
 MŮŽEME POKRÁČOVAT,
 ŽE VÝRAZ ⑥ JE TOTOKNÝ
 S VÝRAZEM ②
 TĚDY MŮŽEME SMĚLE POKRÁČOVAT,
 ŽE VÝRAZ V ROVNICI ② JE
 $\left(5 - \frac{9}{2}\right)^2$
 TOTÉŽ JE NA DRUHÉ STRANĚ ROVNICE,
 TĚDY $\left(5 - \frac{9}{2}\right)^2 = \left(4 - \frac{9}{2}\right)^2$
 CELOU ROVNICI ODMOČNÍME
 $\sqrt{\left(5 - \frac{9}{2}\right)^2} = \sqrt{\left(4 - \frac{9}{2}\right)^2}$
 $\left(5 - \frac{9}{2}\right) = \left(4 - \frac{9}{2}\right)$
 $5 - \frac{9}{2} = 4 - \frac{9}{2}$
 PŘEDĚME NA DRUHOU
 STRANU ROVNICE S
 SPÁČNÝM ZNAČENÍM
 A VÝSLEDEK JE
 $5 = 4$

Vzhledem k tomu, že jsem sám učitel, vzorce, zákony a reakce jsou stále všude kolem mě.

Petr Klika 1992

Tak daleko již moje paměť nesahá, neb vše je pomíjivé, snad ano převody jednotek a výpočet plochy občas potřebuji, když chce manželka koupit nový koberec.

Ivan Souček 1980

Latinské prűpovídky užívám doma nebo v hospodě např. Omnia mea mecum porto, Tityre, tu patulae recubans sub terminē fagi, silvestrem tenui Musam meditaris avena...

Jana Brodinová – Hofmanová 1976

Ing. Bohumil Smetana (1942) vystřihl matematický důkaz 68 let po maturitě! I rukopis je obdivuhodný.

Pamatuji si hodně z literatury, především proto, že mne vždycky bavila a paní Poledníková to nepřehlédla. Například si jasně vybavím Morgensternův Noční rybí zpěv:

U_U
 U_U_U_U
 U_U_U_U
 U_U_U_U
 U_U_U_U

Magdalena Čapková – Císařová

1991

Na matiku, fyziku, chemii nevzpomínám nejradši, ale pamatuji si ze zeměpisu a často to použiju, protože hodně cestuju:

„Od západu k východu zmizí den pod vodu, z východu na západ stejný den podvkrát.“

Josef Jandač 1987

Jen dolů, dolů spět, toť meta vytoužená,
svět chce být polosvět,
žena být položena.

Bratři Čapkové, Ze života hmyzu... použití za jakékoliv situace.

Martin Tuček 2004

U lavice dítě stálo, zplna hrdla křičelo...studoval jsem teď rok ve Spojených státech a bylo nám smutno po Česku. Tak jsme zpívali české písničky a pak recitovali Polednici ☺

David Vávra 2006

Hospodine pomiluj ny,
Jezu Christe pomiluj ny...

Ty spase všeho mira,
spasiš ny i uslyšíš ☺

Tak to jsem v životě ještě nepoužila.

Jana Zochová – Zýková 1984

Jistě by se něco našlo, nicméně za nejpraktičtější vžitou znalost z našeho gymnázia považuji to, že umím stále z paměti recitovat Polednici – to se hodí pořád.

Jakub Morávek 2004

Všechny ty vzorce, zákony, reakce či poučky přebíjí to, že jsem zapomněl poděkovat všem, kteří se zasloužili o to, že jsem těch osm let života mohl prožít tak, že na ně strašně rád vzpomínám. Takže opožděně, ale přece DÍKY ZA VŠE!

Ondřej Procházka 2006

Všichni, kteří odpověděli, si rádi vzpomínají na svou „starou“ školu. Každému dala něco jiného – cizí jazyk, pocit výjimečnosti, matematické základy, umění komunikovat, radost z úspěchu i schopnost vyrovnat se s neúspěchem.

Nejvíce si ceníme toho, že mezi respondenty jsou vynikající absolventi, vysokoškolské učitelé, lékaři, právníci, inženýři, učitelé, ekonomové, přírodovědci...a také maminky, tátové, babičky a dědové...a dokonce i ti, kteří k absolvování školy potřebovali víc, než obvyklé čtyři roky...

Marie Poledníková
a 157 spoluautorů

Rodinné vzpomínky

Je to zvláštní pocit. Psát o svých osobních vzpomínkách, které se prolínají s postřehy mých blízkých, a mohu si tedy skládat příběh gymnázia do obrazu tří generací. Člověka až zamrazí, když poslouchá maminku, která živě vypráví o přátelství s Marií Křepelkovou-Šebíkovou. Ale na rozdíl od mého syna, který je s mnoha „gymnazisty“ stále v kontaktu, se už se svou dávnou spolužačkou na tomto světě potkat nemůže. Já mám to štěstí, že kluky jako například Semráda, Tomsu, Tatara či Marxe potkávám často. Jsem za to rád.

Gymnázium nepochybně ovlivnilo život můj, maminky i syna. Přijde mi však zajímavé, že pouze maminka vzpomíná na jednoho konkrétního pedagoga, jenž zásadně ovlivnil její další životní cestu. Všichni společně si však dokážeme vybavit mnoho jmen našich profesorů. A tak se v jejich výčtu dostáváme hluboko do první poloviny dvacátého století až po „žhavou“ současnost. Snad jen namátkou, Dr. Bouše, profesori Kremer, Straková, Vaniš, Kafka. Za mě Pavlíčková, Růžičková-Pokorná, Novák a především profesor Hampl, se kterým se mohu potkávat celý život. A zatím nejmladší pamětník rodu Besserů přidává profesory Ježka, Jurajdovou, Poledníkovou, Chocovou, Benešovou, a tak bychom mohli pokračovat. Oba dva však speciálně a rádi připomínáme jméno současného ředitele gymnázia Stanislava Lidinského, kterého si velmi vážím a mohu jej rovněž považovat za kamaráda.

„Besr, Besr, železářny čekaj,“ říkával s oblibou profesor Novák, komentuje tak moje studijní výsledky. A skutečně jsem později strávil v železárnách 11 let svého života jako závodní stomatolog. Hlášky profesorů jsou oním kořením, které vzpomínkám na studijní léta dávají tu pravou šťávu. Ostatně imperativ „Schweig, du Lausbube!“ z paměti mého syna, pronesený němčinářkou ve snaze umlčet jednoho ze spolužáků, také stojí za to.

Říká se obecně, že školní léta, a ta gymnaziální zvláště, bývají nejlepšími roky života. Já to až takto postavené nemám. Samozřejmě, že na ty časy nikdy nemohu zapomenout. Člověk by si však neměl říkat, že to nejhezčí v životě má už za sebou. A když kolem sebe vidím dnešní Beroun, věřím, že krásná léta právě prožívám a budu je doufejme prožívat ještě dlouho. Nemusím přitom zvlášť vzpomínat na nějaké speciálně oblíbené místo z dob studií. Stejně jako moji blízcí toto město miluji jako celek, do kterého pochopitelně významně patří i gymnázium se vším, co k němu patří.

Co člověku po těch letech od konce studií přeci jen trochu schází, je sport a spousta nejrůznějších rošťáren, které k tomu patří. Sport provázel studentská léta moje, synova i mamčinina. Chlapi hodně tlačili hokej, já ještě fotbal, basket či atletiku a maminka tenis. Umělecké sklony jsme moc nepěstovali, takže další mimoškolní, někdy i „záškolní“ aktivity byly spíše společenského rázu. A zatímco maminka vzpomíná na cukrárnu U Horá-

Ke dni sazby tohoto almanachu, tj. 21. 7. 2010, je MUDr. Jiří Besser také poslancem parlamentu a po 16 letech se chystá zakončit svoji práci starosty města Berouna v souvislosti se jmenováním ministrem kultury.

ků, já už měl trochu jiné zájmy. Randění s děvčaty a karty s mazáky Divínem a Fuxou.

Z toho, co jsem už napsal, plyne, že bych naše gymnázium v Berouně doporučil každému. A dočkám-li se vnoučat a zakotví-li v Berouně, je zde vysoká pravděpodobnost, že společná historie školy a rodiny Besserů bude mít pokračování.

Vzpomínám rád na kompletní přípravu do života, kterou mi profesorský sbor dopřál. Nemyslím na nic konkrétního, ale vrstevníci jistě smysl mých slov pochopí. A nejen vrstevníci. Tři generace méj rodiny se shodnou, že nejde ani tak o konkrétní vzorce či poučky, nýbrž o celkovou atmosféru, způsob výuky, mezilidské vztahy a zkušenosti předané staršími a moudrymi lidmi. Díky za ně.

MUDr. **Jiří Besser** 1976
t.č. ministr kultury ČR

František a Alžběta

František Hampl je absolventem školy (1946), v letech 1970 až 1997 na škole vyučoval. Společně se svojí vnučkou, která je studentkou kvinty, si vypůjčili anketní otázky.

1 Na kterého spolužáka / spolužačku nejčastěji vzpomínáš a proč?

Děda: Na Jendu Lieného, chodili jsme spolu a ještě s dalšími na výlety do přírody, téměř každý týden. Prochodili jsme tak celé okolí Berouna.

Bětko: No, já zatím můžu vzpomínat leda na těch pár, kteří přešli na jinou školu, s ostatními se deně vídáme. ☺

2 Ovlivnil některý učitel tvoje budoucí studium a profesí? Dokázal bys vyjmenovat bez velkého přemýšlení 5 učitelů, kteří tě učili?

D: Nejvíce mě ovlivnil učitel zeměpisu a biologie, Macák. Naučil mě velmi mnoho o přírodě i o naší zemi, a tak jsem se po maturitě rozhodl, že bych se rád stal také učitelem a vyučoval tyto předměty.

Josef Bašta (Mat), Dr. Pochová (Čj), Prof. Kolman (Lat), prof. Macák (Bio, Zem), Arne Novák (Tev)

B: Mě nikdo neovlivnil, některých učitelů si vážím a respektuji je (zejména p. Kokinovou a p. Štulíkovou), ale zatím je nemám v plánu následovat v kariéře.

3 Vybaví se ti legendární průpovídka – dnes „hláška“ – některého učitele?

D: Náš profesor hudební výchovy Jan Schneeweis často používal „Žeano“, jinak si nic nevybavím.

B: Hlášek od spolužáků i učitelů mám v hlavě hodně, ale suverénně nejvíce od p. Štulíkové a Jungmanové.

4 Říká se, že studium na střední škole jsou nejkrásnější léta života. Scházíš se stále se svými spolužáky? Zůstala ti v Berouně milá místa z dob studia?

D: Scházíme se nyní už každý rok, vzpomínáme na léta studia na Gymnáziu – byl to nejkrásnější čas našeho života. Na naše profesory a na naše Gymnázium. Jsem „Berouňák“, takže těch milých míst bylo a je mnoho.

B: Se spolužáky se scházíme denně ve třídě. ☺ Nejkrásnějších let života si zatím užíváme. A oblíbená místa? Šibenec na Závodí a vůbec celý Beroun, jsem tu doma. ☺

5 Studentky i studenti gymnázia vždy sportovali, hráli na hudební nástroj, ochotničili, randili, chodili do hospody, za školu... A co vy?

D: Do hospody jsme tenkrát nechodili. Několik z nás tvořilo dobrou partu a chodili jsme téměř každý týden na delší pěší výlety do okolí Berouna.

B: Za školu nechodím a do hospody jen málokdy – jsem slušně vychovaná!

6 Rozhodl by ses znovu pro studium na Gymnáziu v Berouně? Doporučil bys ho svým dětem, vnukům, známým...?

D: Studium na gymnáziu mi dalo velmi mnoho do života. A studium na Gymnáziu v Berouně bych rozhodně doporučil všem, kteří by chtěli získat středoškolské

vzdělání s maturitou. Toto studium mne velmi dobře připravilo k absolvování vysoké školy.

B: To se Ti, dědečku, vlastně splnilo. A já si „gympl“ taky nemůžu vynachválit, je to moc fajn škola.

7 Vzpomeneš si na nějaký matematický vzorec, fyzikální zákon, chemickou reakci, gramatickou poučku, báseň...? Byla ve Vašem životě chvíle, kdy jsi něco z toho použil?

D: Pamatuji si vzorec $(a+b)^2$. Tento matematický vzorec měla na své čepici vyšitý moje spolužákyně, zamilovaná do matematiky, mimochodem donedávna vyučovala matematiku na střední škole.

B: Diskriminant! Můj oblíbený matematický vzorec – jako jeden z mála mi vždycky funguje. ☺

Učila jsem na berounském gymnáziu

Jednoduché sdělení, ale já do něj vkládám stejný náboj hrlosti jako Jan Dítě do věty „Obsluhoval jsem anglického krále“.

Relativně velmi krátké období života, pouhých pět let jsem zčistajasna skutečně učila na gymnáziu.

Do role středoškolské profesorky jsem spadla úplnou náhodou. V raně porevolučním období byl děsivý nedostatek učitelů cizích jazyků, přijíždělo sem velké množství lektorů ze západní Evropy, kteří tuto mezeru plnili podle svých možností a chuti.

Těsně před Vánocemi 1994 oznámily dvě Angličanky, které vyučovaly v maturitních ročnících na gymnáziu, že jedou domů na Vánoce a už se nevrátí, nepředpokládaly prý, že v Čechách tolik prší... Tehdy mi domů telefonoval Standa Lidinský, zda bych alespoň na nějakou dobu nevzala pár hodin angličtiny, jen než někoho sežene. Nejdříve jsem nechtěla ani uvažovat, nejsem pedagog, angličtinu jsem sice zvládla ve své době velmi dobře v jazykové speciálce na pražském Gymnáziu Nad Štolou, nikdy jsem ji ale neučila. Jenže Standa měl v záloze trumf, kterému jsem neodolala: pozvání přijít se podívat na hodinu, kde učí Vláda Gavriněv. S jeho sestrou Natašou jsem studovala a hrála s ní tenis v jednom oddíle. Tak jsem se šla podívat, jak se vlastně učí. Výsledek byl šok, žádná spořádaná gramatika nebo překlad nudného textu - třída právě probírala, co všechno potřebuje dřevorubec, když jde do lesa! Hlavně mi utkvělo v paměti, že vlastně vůbec nevím, jak se řekne řetězová pila. Jenže „Gavroš“ mě po hodině uklidnil, nejde o slovíčka, ale o to, vzbudit ve studentech chuť rozšiřovat si vědomosti samostatně. Vnímala jsem atmosféru ve třídě a ve škole vůbec a řekla si, že je to vlastně moje zkouška, jestli dokážu něco nového, a že do toho půjdu.

Nikdy jsem nelitovala – pobývat mezi středoškolskými studenty je elixír mládí. Ať jsou názory na jejich chování, pílí, vzdělatelnost jakékoli, jsou mladí, přímí, ote-

vření, nebojí se říci svůj názor a nebojí se oponovat. To je pro nás, kteří jsme vyrostli v podmínkách, kdy i jen jiný vzhled mohl znamenat problémy, velké zadostiučinění a naděje do budoucna – oni si po sobě šlapat nedají.

Vlastně bych ještě také chtěla poděkovat instituci berounského gymnázia – před lety vychovalo k dospělosti mého manžela a nedávno naše dva syny. Díky za všechno a hodně úspěchů do příští stovky!

RNDr. Soňa Chalupová

Chara obecná (1998)

Ve třídě to vypadalo, jako když fouká pořádný vítr od zadní stěny učebny směrem k tabuli. Žáci zpola povytažení nad lavice, nahnutí vpřed, třepotali rukama ve vzduchu a zdálo se, že každý chce dosáhnout co nej dál před sebe, nejlépe až na tabuli.

„Já půjdu.“

„Ne já.“

„Mlč.“

„Ty mlč.“

„Ne ty už jsi byl minule.“

„Pane učiteli, teď chci jít já.“

Takhle moc chtěli tenkrát studenti sekundy k tabuli. Že je to divné? Máte pravdu, je to divné, divná byla ostatně celá tehdejší hodina.

Odcházím ze školy a jen ze setrvačnosti kontroloji rozpis změn v rozvrhu na další den.

Hynek – sekunda – biologie – 2. hodina – suplování. No nazdar hodiny, sekunda, uvědomil jsem si a chvíli se mi poněkud hůře dýchalo. Obávaná sekunda. Pytel zdivočelých blech a vos dohromady.

„Ale co, už tady nějaký ten pátek učíš, poradil sis s jinými, poradíš si i s jednou hodinou v sekundě navíc.“ S tím jsem uzavřel úvahy o zítřejším suplování.

Na druhý den, v 10:00, vcházím do učebny č. 315 ve druhém patře školní budovy s dobrým, leč velmi obtížným úmyslem. Zaujmout studenty sekundy a odejít ze suplované hodiny duševně zdravý a pokud možno se ctí. Jestli jsem odešel se ctí, to dodnes nevím, ale zcela jistě vím, že jsem tehdy odešel náležitě poučen, a to v mém vlastním oboru, v biologii. A aby pointa tohoto příběhu nebyla tak přímočará, nutno podotknout, že o mém poučení z této hodiny jsem se dozvěděl až shodou okolností, navíc se zpožděním několika let.

„Znáte šibenici?“ Byla moje první otázka po vstupu do třídy a nutném zápisu do třídnice. „Anóóóó“, křičeli jeden přes druhého. „Máme přírodopis, tak budeme hrát přírodopisnou šibenici.“ „Kdo chce jít k tabuli?“ „Tak Petře, pojď.“ „Zajíc polní.“ Hotovo, oběšen. „Kdo půjde další?“ „Marta?“ „Tak pojď, Marto.“ „Medvěd hnědý,“ Hotovo, oběšena! „Chce někdo další?“

Nyní se strhla opravdová bouře a smršť o účast u tabule, tak, jak je to popsáno v úvodu tohoto příběhu. „Tak Zdendo, pojď, ty jsi ještě nebyl.“ Zdenda ještě vrhnul letmý pohled do sešitu a vykročil k tabuli. Druhový název přírodniny třída odhalila okamžitě. „OBEKNÁ.“ U ro-

dového názvu jsme se zadrželi. Na tabuli vypadal název přírodniny následovně:

CHA _ A OBEKNÁ. Chybělo jedno písmeno. Co si to ten Zdeněk vymyslel za zvíře? Nebo snad rostlina, začínalo mi vrtat hlavou, ale zatím jsem zůstával v klidu. Mezitím se vystřídaly všechny možné kombinace písmen, celá třída už byla několikrát oběšena, ale Zdenda na každé další písmeno jen zarputile kroutil hlavou a přidělav další oběšence. Třída už nevěděla kudy kam, dokonce se mi zdálo, jako by se i trochu ztišili. „Pane učiteli, vy taky nevíte?“ zaznělo ze třídy. Nějak jsem vytušil, že se do toho budu muset vložit. „Tak Zdendo, to by stačilo, copak je to za zvíře?“ Zdenda beze slova přistoupil k tabuli, umáznul tu jedinou čárku a místo ní tam napsal „R“, a tak se narodila „CHARA OBEKNÁ.“ „Co to je?“ zahučelo to ve třídě. Zdenda mlčel. Teď byla řada na mně. „Zdendo, co to je CHARA OBEKNÁ, to neznám,“ musel jsem, ač nerad, přiznat barvu. Zdenda stále mlčel. „Tak Zdeňku,“ trochu jsem přitvrdil, „ukaz se a řekni nám všem, co je to ta CHARA OBEKNÁ.“ „To je kytka.“ „Cože, kytka?“ „Jo, kytka,“ odpověděl Zdenda skoro dotčeně.

„To sis vymyslel.“

„To je blbost.“

A další hlášky podobného významu se valily z lavic jako voda z rybníka Svět, když se zdvihnou stavidla...

„Klid“, povídám. „Zdendo, tys to poplet, co?“ „Ne-poplet, to jsme se učili a mám to napsaný v sešitě.“

„Přines sešit,“ povídám a přemýšlím o tom, co řeknu, až zjistím, že to tam opravdu má.

„Tak ukaž, kde to máš?“

Ve třídě se rozhostilo nevídané ticho. Bylo zřetelně slyšet, jak šustí stránky sešitu. Zdenda se na mě najednou podíval, jako kdyby nebylo nic jednoduššího, než učiteli biologie vysvětlit, co je to CHARA OBEKNÁ. Položil rozevřený sešit na katedru, zabořil pravý ukazovák do stránky a povídá: „Tady to mám.“ Cívím na stránku jako opařený. „CHARA OBEKNÁ.“ Je to tam. No tě pic, to jsi teda prošvihnul hochu, mluvím k sobě v duchu a už si připravuji nějakou řeč, kterou bych alespoň trochu posunul celou situaci do nějaké neutrální polohy, sportovní terminologie má pro to výraz „do autu.“ No co, nikdo neví všechno, alespoň si v sešitě přečtu, co ta prokletá „CHARA OBEKNÁ“ vlastně je.

V sešitě vidím zápis přibližně následujícího vzhledu: parožnatky, zelenivky, spájivky, chara. obecná, přeslenitá stélka patří do zelených řas...

...a dál už jsem čist nemusel. Bylo mi to jasné.

„Zdendo,“ povídám, ty tady sice máš CHARA OBEKNÁ, ale pod tím máš obecnou charakteristiku skupiny zelených řas. Čili, tvoje CHARA OBEKNÁ je ve skutečnosti OBEKNÁ CHARAKTERISTIKA. Já ti říkal, žes to poplet a příště si piš pořádně poznámky, ať se v tom vyznáš alespoň ty sám.“ Zdenda pokýval hlavou, třídou to zahučelo, ozval se zvonek a hodina skončila.

„To teda byla hodina, takových víc,“ říkám si v duchu.

Teď střih. Uplynulo několik let, sedím doma v křesle a prohlížím si nové vydání časopisu Vesmír. Otočím stránku a do očí mě udeří nadpis jako poleno: CHARA VULGARIS (Parožnatka obecná), volně přeloženo CHARA OBEKNÁ. Koukám a nevěřím svým očím. Čtu celý článek

ještě jednou. To se mi snad zdá. Článek podrobně rozebíral problematiku výskytu řas rodu CHARA zvláště druhu CHARA VULGARIS. Ten Zdenda měl tenkrát pravdu, i když to vůbec netušil. V duchu jsem se mu pokorně omluvil, podrobně jsem si řasu CHARA VULGARIS nastudoval a slíbil jsem si, že až se potkáme osobně, tak si o tom ještě „promluvíme.“

Na vlastní kůži jsem se tehdy v sekundě přesvědčil, že labyrint cest ke vzdělání může být velice spleťtý. A ještě jedna otázka na závěr. Víte, jak se hraje šibenice? Ne? Tak si to nastudujte. Vždyť vám říkám, že cesta ke vzdělání bývá mnohdy hodně klikatá.

Mgr. **Ivan Hynek**

Táta studentů

Jsem absolventem VIII.A poválečného ročníku 1947, tedy časů, které ve stopách dnes už téměř zapomenutého studentského života přibližuje staříčkový film „Cesta do hlubin študákovy duše“.

Mým profesorem kreslení byl od primy nezapomenutelný Josef Suchý, známý výtvarník, citlivý pedagog, za války neohrožený vlastenec, se školským přízviskem „táta studentů“. Mě, jako kluka z odlehle lesovny, ubytoval na celou dobu studií ve své rodině a až do maturity podporoval a odborně rozvíjel mé výtvarné sklony, což do značné míry ovlivnilo celý můj život. Odtud tedy pramení moje vzpomínka na tohoto výjimečného člověka.

Tehdy se psal 30. květen 1947 – náš poslední den školy v životě. Náhle, zasažen přemírou radostné euforie, začal spolužák Toník Hradil divoce trhat naši třídní knihu. Jako na povel se většina přidala, každý si ukořistil kus, a tak třídní kniha VIII.A/ 1947 na věky zmizela a možná jako jediná za uplynulý 100 let chybí v archivu reálného gymnázia Beroun. Následné vyšetřování vyznělo strašlivě: „Pokud se tento důležitý dokument do druhého dne neobjeví, nebude VIII.A připuštěna k maturitě.“

Z pověření třídy jsem tedy panu profesoru Suchému celý průvih prozradil s prosbou o naši záchranu. Pořádně jsem to schytl za všechny, hrozící bouři ale zažehnal a všichni jsme úspěšně odmaturovali. Útržek litu třídnice jsem poté zasadil do pasparty a doplnil věnováním: „S díky za záchranu na památku od Vašich oktavů 1947.“ Tehdy, už vážně nemocný, se slzami v očích dárek přijal se slovy: „Děkuju vám, moji dnes už dospělí lumpové a přeju Vám, aby poklady, které si z naší školy do života odnášíte, zůstaly natrvalo ve Vašich srdcích rovné, neposkvřené a čisté.“ Za tři měsíce poté se s naším gymplem rozloučil navždy.

Ne náhodou tato příhoda zapadla do vpředu uvedeného filmu, končícího výrokem třídního profesora – kronikáře: „Student má nejen duši, ale také srdce.“ Dovoluji si navázat parafrází, že i Josef Suchý měl předobré srdce a k tomu ještě šlechetnou, kantorskou duši.

Vzpomínka na něj nechť je velkými písmeny vepsána do historie RG Beroun.

Ing. **Bohumil Siegl** 1947

Maturitní ročník 1943

Ve válečném nasazení s lopatou a krumpáčem

V roce 1943 jsme byli studenty oktávy reálného gymnázia v Berouně a připravovali se k maturitě. Naše studium však v březnu ukončili němečtí okupanti příkazem k totálnímu pracovnímu nasazení v bývalé Německé říši.

15. března 1943 ředitel gymnázia přerušil vyučování a sdělil, že jsme předvoláni týž den na úřad práce v Berouně. Tam nám bylo sděleno, že žáci bydlící v okrese Beroun jsou určeni k totálnímu pracovnímu nasazení v Německu. Po rozlučkovém neveselém večeru se školou následoval další den transport do „rajchu“. Týž den příjezd do Ústí nad Labem, kde následovala zběžná lékařská prohlídka (všichni uznáni práce schopnými bez vady!) a první přenocování v „cizině“ na podlaze sálu jedné místní hospody. Následující ráno jsme byli převezeni nákladními auty do Horního Jiřetína v okrese Most. Ve zdejším sběrném lágru bylo konečné roztrídění celého transportu a pak odjezd do Kopist a definitivní ubytování v sále místní bývalé restaurace u Hornů, která se tak stala pracovním táborem č. 49.

Spolu s námi, gymnazisty, potkal stejný osud i poslední maturitní třídy berounské obchodní akademie. Na rozdíl od nás dostali na „pracáku“ možnost volby mezi

umístěním spolu s námi v bývalých Sudetech a lokalitou v Německu. A tak jedna třída OA odjela s námi a druhá do Norimberka.

Tábor č. 49 v Kopistech byl Bergbaulager, tj. sloužil k ubytování pomocných dělníků v hornictví. My „Berouňáci“ z gymnázia i obchodní akademie jsme byli přiděleni na pomocné práce na stavbě nové silnice z Kopist do Mostu. Stará silnice musela ustoupit rozšiřujícímu se povrchovému dolu čili oprámu (z něm. Abraum – skryvka) dolu Julius 2. Ostatní obyvatelé tábora 49 pracovali pro další hornické podniky v místě, na oprámu nebo fáráli na hlubinném dole Julius 2.

Na rekonstrukci silnice pracovali s námi též angličtí a francouzští váleční zajatci. Mohli jsme tak uplatnit v praxi své školské jazykové znalosti nejen z němčiny, ale i z francouzštiny a angličtiny.

Velmi příjemná pro nás byla možnost návštěv domova, vyplývající z pobytu v Sudetech, bývalém českém pohraničí. Bylo pro tyto cesty nutno vlastnit propustku, jakýsi pas pro přechod hranice mezi tehdy územím Německa a Protektorátem Čechy a Morava.

Pobyt v táboře v Kopistech trval asi 14 měsíců, do května 1944, kdy začaly spojenecké nálety na závod na výrobu syntetického benzínu v nedalekém Litvínově. Při jednom z nich byl zasažen bombou i náš tábor v Kopistech. I když bomba – našťastí – nevybuchla, museli jsme hospodu u Hornů opustit. Byli jsme přestěhováni do barákového tábora u již zrušené šachty Humbolt v Horním Jiřetíně (tehdy Obergeorgental), který spolu s námi obývali také pomocní dělníci z Bosny a Hercegoviny a Francouzi, propuštění ze zajetí „do civilu“.

Nejen lágr nám byl změněn, ale i zaměstnavatel. I když ne všichni, ale valná část nás studáků byla přidělena k opravě potoka mezi Ervenicemi a Komořany, lokalita několik kilometrů vzdálená od našeho nového bydliště v Horním Jiřetíně.

V dalších měsících docházelo ke změnám jak v ubytování v táborech, tak i v zaměstnání. Některým spolužákům, především ze zemědělských rodin, se podařil trvalý návrat domů.

Válka se chýlila ke konci, fronta se pomalu blížila. „Tisíciletá velkoněmecká říše“ se pomalu a jistě rozpada-la a my se chystali na návrat domů. Když už bylo slyšet dělostřelbu za Krušnými horami, nikdo nechtěl čekat na osvobození „pod palbou“, každý hledal svou cestu, většinou skrytým přechodem protektorátních hranic.

Nutno se zmínit o osudu našich spolužaček. Ty všechny, spolu se spolužáky s bydlištěm mimo okres Beroun, do konce školního roku 1943 řádně odmaturovaly. My jsme dostali od protektorátního ministerstva školství bezcenné „vysvědčení dospělosti“. Až po válce jsme zvláštním Výnosem ministerstva školství obdrželi řádné maturitní vysvědčení s právem k přijetí ke studiu na vysokých školách.

Byly to dva roky zcela zvláštních válečných zkušeností berounských gymnazistů. Z dnešního hlediska možno říci zkušeností pro další život prospěšných, zvláště s přihlédnutím ke skutečnosti, že se všichni aktéři událostí vrátili domů bez jakékoli zdravotní i duševní újmy.

Poslední žijící maturanti r. 1943:

JUDr. **Jiří Kudl** 1943

MUDr. **Josef Linhart** 1943

Jak šel život ...i přes gymnázium dál

Není vůbec zajímavé, že jsem se narodil v Berouně v roce 1928 a že jsem tam chodil do škol a tehdejšího reálného gymnázia, které již v té době mělo vynikající renomé. Snad za zmínku stojí, že jsem se krátce po okupaci serval s jakýmsi importovaným členem Hitlerjugend, který ve svém nacistickém úboru s bílými podkolenkami mně chtěl zabránit, abych šel cvičit do berounského Sokola, a že jsem ho v pěstním souboji v úzké uličce u plzeňské brány přinutil k útěku.

Po maturitě v roce 1947 jsem nastoupil studia na lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze (ale neovlivněn rodiči, i když byli oba berounskými lékaři) a po promoci v roce 1952 jsem byl přidělenkou poslán do Ústí nad Labem, kde jsem zažil tehdy hrůzné pohraničí. Po roce jsem vyhrál konkurz na vědeckou aspiranturu ve výzkumném ústavu v Praze. V ústavu jsem pracoval jak v laboratořích, tak v terénu i v ambulancích a v roce 1967 jsem kupodivu dostal povolení odjet na stipendium Světové

zdravotnické organizace (WHO) na rok na univerzitu v Minneapolis do USA, což mne udivilo – předtím jsem totiž odmítl osobně nabídnuté členství v komunistické straně. Po návratu jsem zažil sovětskou okupaci Československa a začal pracovat v Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (IPVZ). Přednášel jsem a zároveň organizoval po řadu let v Praze mnohaměsíční

Prof. MUDr. Ivo Hána, CSc.

WHO Mezinárodní kurzy boje proti infekčním chorobám v angličtině pro lékaře od Mexika až po Japonsko a Novou Guineu a později byl pověřen prací v různých zemích světa ve funkci konzultanta WHO.

Během takového jednoročního pobytu v Íránu (Teherán), kdy jsem měl na starosti očkování proti infekčním chorobám (Expanded Program on Immunization), jsem zažil

slasti irácko-iránské války a přežil více než 50 leteckých útoků, přičemž jsem se dokonce začal pošetile domnívat, že už rozeznám podle zvuku výbuchu, jde-li o bombu nebo o raketu. Zakusil jsem, co to je útok kamením (od rozezlených muslimů) na auto, v němž jsem seděl, a byl při jiné příležitosti zatčen (třebaže jsem měl pas Laissez-passer Spojených národů) Islámskými revolučními gardami.

V Kalkatě jsem v nemocnici pro cholera viděl nemocné, kteří leželi v řadách v ohromné jakoby nádražní hale na jakýchsi spartakiádních lůžkách, které měly uprostřed oválný otvor a pod ním byla nádoba na výkaly. V Bombayi jsem ve slumech chytal malarické komáry. Při pracích v terénu jsem v různých zemích světa (Etiopie, Keňa, Sýrie, Mexiko a jiné) viděl slušná, ale někdy i velice primitivní terénní zdravotnická zařízení a pomáhal při jejich zřizování a funkci.

Zažil jsem ovšem i pobyty ve špičkových světových zdravotnických a výzkumných centrech (Minneapolis, Chicago, Rochester, Oxford, Londýn, Paříž, Leiden, Freiburg i.Br., Budapešť a další) a participoval i jako pozvaný řečník na mezinárodních kongresech. Komunikuji pěti světovými jazyky. Pracoval jsem jako vysokoškolský profesor na řadě fakult, hlavně na Univerzitě Karlově.

Společně s MUDr. Ivaškovou z IKEM jsme zřídili v roce 1991 první registr dárců kostní dřeně v zemích bývalého východního bloku. Ohromnou odměnou pro mne za práci v této oblasti imunologie transplantací bylo v roce 2005 setkání dárců a příjemců kostní dřeně (transplantace zachraňující život) před několika stovkami odborníků z celého světa na výročním kongresu v Minneapolis. Zařídili jsme tam na pozvání amerických organizátorů setkání (které se běžně vůbec nedělá) dvou uzdravených dětí z Česka (leukémie) s dvěma dárci z USA.

Jsem specialista lékařský imunolog a jsem rád, že jsem spolupůsobil při vytváření tohoto oboru jako specializačního oboru v medicíně a jako učebního oboru v univerzitním a postgraduálním vzdělávání. Jako první v naší republice jsem byl jmenován univerzitním

profesorem imunologie a alergologie, řadu funkčních období jsem byl předsedou České imunologické společnosti, mnoho let jsem u nás organizoval vědecký život, jsem čestným členem vědeckých společností, nositelem medaile J. E. Purkyně a Diplom WHO. Měl jsem funkci Liaison Officer pro Evropskou federaci imunologických společností...

Vraťme se do let gymnaziálních – byla krásná a jiná ani být nemohla. Každý z nás byl nějak životem obrušován a je dobré, jestliže se ještě po tolika letech od maturity setkáváme a povídáme si o tom, jaké to bylo a jaké to je nyní. V našich setkáních je rys vytrvalosti, nostalgie i vůle k další aktivitě. Bohu díky.

Na konec povídání o jednom životě by se mělo asi vyloupnout jakési „moudro“. Nemám ho bohužel v kapse. Ale snad by bylo dobré si připomenout v našem už více či méně pokročilém věku, že za mnohé (velmi mnohé!) v životě vděčíme dnes dvěma kategoriím – svým rodičům a kantorům. Vzpomínejme a poděkujme jim za vše, co nám poskytli, je toho hodně. Mějme odvahu a budme restituenty nikoli materiálních, ale upadlých nebo zapomínaných morálních hodnot. Neúspěchy nesmí odradit. Rodiče, profesori a především život mne naučil, že snaží-li se člověk o něco skutečně usilovně a vytrvale, tak ve většině uspěje.

Prof. MUDr. **Ivo Hána**, CSc. 1947

Šifra na hodinkách

Josef a já jsme na berounské gymnázium nastoupili v září roku 1987. V jedné třídě jsme spolu strávili i předchozí čtyři roky na základní škole a já byl rád, že tomu bude tak po stejnou dobu i na gymplu. Josef patřil do kolonky „moji nejlepší kamarádi“. K našemu kamarádství přispělo mnohé – podobné zájmy, podobné názory a spousta volného času. A taky určitá osudovost: Oba jsme se narodili v září roku 1972 a poprvé se tak potkali na vítání občánků, o čemž vypovídá dochovaná fotografie. A podobná data narození předurčila i naši neuvěřitelnou dohodu, kterou jsme uzavřeli ještě na základce. Zrovna jsme slavili třinácté narozeniny a opravdu nevím, koho to napadlo prvního. Ale to už je jedno. Prostě jsme se na důkaz našeho kamarádství dohodli, že ať se děje, co se děje, sejdeme se přesně za dvacet let u Sochy Svobody v New Yorku. A oba jsme si zespuu vyryli na hodinky spikleneckou šifru: SS05 898. Překládám: Socha Svobody, rok 2005, 8. září v 8 hodin. Byl to skvělý pocit a naše klukovská srdce se naplnila pocitem, že vyvíjíme v podstatě ilegální odbojovou činnost. Snad jen mladším čtenářům bude vhodné připomenout, že jsme žili v hluboké a zakonzervované totalitě, do pádu režimu zbývaly nekonečně čtyři roky a my se tenkrát báli, že to potrvá ještě mnohem, mnohem déle. New York se svojí proslulou sochou byl pro nás tenkrát vzdálený a nedosažitelný asi tak jako Měsíc.

Společně čtyři roky studia s Josefem na gymnáziu se nekonalý. Už v prvním ročníku začal mít problémy –

zřejmě doma, určitě ve škole. Chyběl čím dál víc, vídali jsme se čím dál méně. Jeho studium skončilo velmi brzy a od té doby jsme se potkávali jen sporadicky. V jeho životě nastal zlom. Nosil zvláštní účesy, zvláštní oblečení a vedl zvláštní řeči. Bylo mi jasné, že naše cesty se pomalu ale jistě rozcházejí. Vlastně nevím o následujících Josefových životních peripetiích skoro nic. Jedno je jisté, jednoduchý a šťastný život to nebyl. Vypadal čím dál tím zanedbaněji a setkání s ním přestala být radostná, spíš ve mně vyvolávala smutek. Josef přes zimu kamsi mizel, v létě žil v Berouně životem bezdomovce. Ale jedna věc se nezměnila. Vždy, když jsme se potkali, došla řeč na naše ujednání. Komunisti se dávno odporoučeli a New York se díky tomu velmi přiblížil. A roky běžely. „Tak ještě deset let!“, říkali jsme s Josefem. „Ještě čtyři roky!“ Tři, dva... „Ahoouo Petře, tak už za rok!“ na mě Josef volal na Městské hoře, když jsem šel z práce, a kde on ležel v chladném odpoledni a za prudkého deště pod dekou na lavičce. A žáci nedaleké základní školy, kteří si tam z něj utahovali, se mě nevěřícně ptali: „Vy ho znáte?“ „Samozřejmě. To je můj spolužák z gymnázia“. Překvapilo je to. Nevím, jestli o tom třeba začali přemýšlet, asi ne. Ale mně lehký nebylo. Před dvaceti lety jsme s Josefem stáli na stejné startovní čáře. A teď? Na jedné straně domov, rodina a přátelé, které máte rádi a kteří mají rádi vás, práce a v podstatě blahobytný život. Na druhé straně lavička a promočená deka. Spravedlivý výsledek našeho snažení? Ne, to sotva. Náhoda? Štěstí? Smůla? Osud? To spíš. Jediné, co mě trošku uklidňovalo na duši, byl fakt, že Josef působil i v těchto situacích šťastně. Usmíval se a nevypadal zlomeně.

8. září roku 2005 bylo krásné ráno a já se lodí blížil z Manhattanu k ostrovu se Sochou Svobody a moje pocity byly smíšené a hlavně neuchopitelné. Máte chuť o tom každému vyprávět. Křičet a skákat radostí. A zatím jsem si to musel prožít vnitřně – a bohužel sám. Bylo mi jasné, že se tam s Josefem nepotkám. Asi zklamání ty z vás, kteří čekají famózní hollywoodskou pointu, jak Josef připlouvá na honosné jachtě, na hlavě má námořnickou čepici, v ruce obrovský doutník a už z daleka na mě mává. Ne, bohužel. To je možné jen ve filmu. Josefova jachta nepřiplula.

Potkal jsem ho v Berouně asi za půl roku na lávce u autobusového nádraží. Vypadal hůř než obvykle, byl zmatený a někde na bezdomovce poněkud nelogicky strašně pospíchal. Stihl jsem jen říct, že jsem ho čekal na domluveném místě. A on se za chůze jen otočil, usmál se a řekl: „Ale já jsem tam byl.“

A já si mohl aspoň chvíli myslet, že ten náš příběh přeci jen happy end má.

Mgr. **Petr Tichý** 1991

František Urban

Nezvěstný profesor

Jmenoval se František Urban a jeho působení jako berounského učitele bylo smutně krátké: 1939 – 1941 gymnázium, 1941 – 1943 obchodní akademie. Neodstěhoval se, ani nezměnil zaměstnání. Ve středu 8. prosince 1943 ho gestapo zatkl přímo během vyučování.

Pan profesor byl členem Obrany národa, odbojové organizace, která mimo jiné připravovala sabotáže a komplikovala tak Němcům situaci v Protektorátu. Jeho poslední akce, příprava destrukce železničního mostu ve Zdicích, byla prozrazena a všichni účastníci zatčeni. Jeden z nich nevydržel výslechy na pražské

Pankráci a usvědčil profesora Urbana jako hlavního organizátora. Na jaře roku 1944 byl odsouzen v Norimberku k trestu smrti, který byl údajně vykonán 5. září téhož roku.

Co se však s profesorem stalo doopravdy, se i přes veškeré snahy jeho ženy a dalších lidí zjistit nepodařilo. Krátce po válce přicházely důvěryhodné zprávy o tom, že přežil a byl spatřen ve Švédsku. Jeho jméno figurovalo i v oficiálním seznamu propuštěných vězňů. Do Berouna se však nikdy nevrátil.

Dnes ho zde připomíná několik pamětních desek (jedna se nachází i v prostorách bývalého gymnázia na Wágnerově náměstí) a jméno jedné z berounských ulic.

Toto je vzpomínka nejen na profesora, ale i absolventa berounského gymnázia, který musel opakovat ročník, protože ze solidarity ke spolužákovi v nouzi utopil v Berounce třídní knihu.

Je to vzpomínka na statečného muže, který se rozhodl aktivně vzdorovat době a režimu.

Je to vzpomínka na mého dědečka a já jsem hrdá na to, že jsem jeho vnučka.

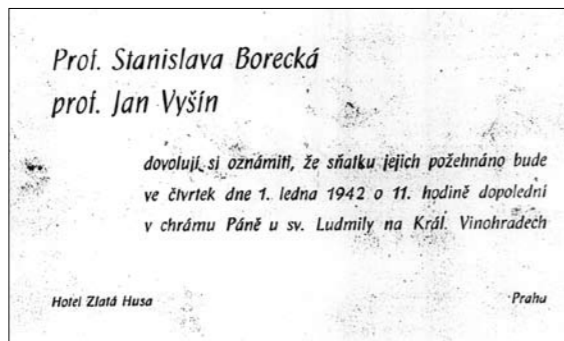
Mgr. **Eliška Filipová-Wenzlová** 2001
vyučující od 2007

Z archivu pamětníků

Zašel jsem do svého archivu a hledal založené poklady ze svého studentského života. Našel jsem strojem psané vzpomínky spolužáka JUDr. Zbyška Vašaty ze Zdic (bohužel dnes již zesnulého) na události během celého studia naší třídy, které sepsal od primy až do maturity.

I já bych rád připsal zážitky, vážící se k postavám jednotlivých profesorů a celou řadu drobných událostí, které mám nesmazatelně ve své paměti.

Ing. **Bohumil Smetana** 1942

Borecká a Vyšín

Paní profesorka Borecká byla v našem maturitním ročníku 1941- 1942 profesorkou češtiny. Pro její přístup ke studentům nebyla příliš oblíbená, a tak se stala obětí povážlivé události. Dodnes není známo, kdo byl původcem tak krutého žertu.

Profesor matematiky RNDr. Jan Vyšín nastoupil do pedagogického sboru berounského gymnázia na

jaře 1941. Brzy po jeho ustanovení jako člena profesorského sboru se ve sborovně sblížil s paní profesorkou Stanislavou Boreckou. Jejich náklonnost neušla nejen pozornosti členům profesorského sboru, ale i my studenti jsme několikrát zastihli oba v situacích, které dokazovaly jejich vzájemnou náklonnost. Tato pozorování jejich vzájemného poměru ve spojení se značnou neoblíbeností paní profesorky dala zřejmě podnět ke vzniku neočekávaného žertu, jehož obětí se stala nejen paní profesorka, ale i pan profesor Jan Vyšín.

Až do dneška neznámí pachatelé nechali vytisknout neskutečné a nepravdivé svatební oznámení, jímž paní profesorka Stanislava Borecká a pan profesor RNDr. Jan Vyšín si dovoluji oznámit, že vstoupí do stavu manželského. Byla to surová lež, dá se říci i pomsta za neoblíbené chování paní profesorky.

Toto svatební oznámení bylo rozesláno všem členům profesorského sboru. Myslím, že jsem dnes jediným a posledním majitelem tohoto historického originálu svatebního oznámení. Když druhého dne po obdržení tohoto svatebního oznámení sešli oba nepraví svatebčané a oslavenci do sborovny, zastihly je gratulace ze všech stran od přítomných kolegů: „Tak vám gratulujeme k vašemu kroku!“, „To je dost, že jste do toho praštili! Máme z vás obou velkou radost!“ Gratulace a blahopřání pršely ze všech stran. Postižení nechápajíc s údivem hleděli kolem a začali se bránit, co si to ti kolegové vymýšlejí. Gratulanti však nepřestali a vybízeli postižené, aby konečně přiznali barvu s jejich zamýšleným sňatkem a jako důkaz hned oběma

paní profesorce Borecké i panu profesorovi Vyšínovi ukazovali jejich oznámení sňatku.

Jaký byl konec tomuto žertu jsem se nikdy nedozvěděl ani od pana profesora Arne Nováka, který byl očitým svědkem. Byla to ukázka toho, kam až může dojít neoblíbenost učitele. Pan profesor Vyšín si paní profesorku Boreckou za manželku nikdy nevzal a jeho učitelské působení na berounském gymnáziu končí koncem roku 1943. Později byl jmenován universitním profesorem. Paní profesorka Stanislava Borecká končila svou činnost na berounském gymnáziu na konci školního roku 1945.

Rejlek a Juklíček

Osoby, zúčastněné na události:

Profesor Rejlek, vyučující němčině a francouzštině, byl mým třídním profesorem v primě ve školním roce 1934 až 1935. Rejlek byl vynikajícím profesorem, vzácným pedagogem a charakterním člověkem. Jeho zásadou bylo hledat u studentů celou dobu jejich studia jejich nedostatky – tedy co neumí - aby zvýšil kvalitu jejich znalostí a vyplnil mezery neznalostí, ale u maturity dával vždy takové otázky, o nichž věděl, že zkoušený student zná dokonale odpověď.

Profesor Juklíček byl o rok starší než já. Jako student bydlil v domě svých rodičů přímo proti domu mých rodičů, kde jsem bydlil já. Ve školním roce 1940 až 1941 skládal Juklíček maturitu z fyziky, kdy jeho třídním profesorem byl profesor Rejlek.

O celé události vím z vyprávění profesora Arne Nováka, který po své svatbě se svou mladičkou manželkou Máničkou se nastěhoval do domu svých rodičů.

Profesor Hruška byl profesorem fyziky právě ve školním roce 1940 až 1941 v oktávě, tudíž zkoušejícím profesorem při maturitě. Student Juklíček byl zkoušen z maturitního předmětu fyziky profesorem Hruškou. Ten neměl studenta Juklíčka rád, i když mi není znám důvod.

Zprávu o celém příběhu maturitní zkoušky z fyziky studenta Josefa Juklíčka jsem se dozvěděl autenticky od profesora Arne Nováka, který tehdy byl celé zkoušce přítomen a také byl přítomen celému jednání

zkušební komise, kdy se projednávaly zkoušky všech maturantů.

Profesor Hruška kladl otázky Josefu Juklíčkovi jednu za druhou a zkoušce nebylo konce. Po drahé době se ptá profesor Hruška zkušeného: „Řekněte mi definici gramu!“ Juklíček mlčí. Hruška opakuje tuto otázku několikrát znovu. Juklíček mlčí. „Juklíčku, víte, co je to gram?“ ptá se profesor Hruška. Juklíček zavrtí hlavou, že neví.

„To stačí!“ prohlásil profesor Hruška a byl konec zkoušky.

Na odpolední konferenci byly projednávány případy maturantů s nebezpečím propadnutí. Při projednávání výsledků studenta Juklíčka prohlásil zkoušející profesor Hruška, že navrhuje Juklíčka na propadnutí, protože jako kandidát u maturitní zkoušky nevěděl vůbec, co je to gram. Bylo jasné, že Juklíček propadne z fyziky.

Ted se teprve ukázal charakter profesora Rejla, jako třídního v plném světle. Profesor Josef Rejlek, jako třídní profesor studenta Juklíčka, povstal a před celou komisí prohlásil: „Já konstatuji, že Juklíček byl z fyziky zkoušen 52 minuty místo předepsaných 20 minut, což odporuje zkušebním předpisům!“ Ani slovo víc a klidně se zase posadil. Podle líčení profesora Arne Nováka se nezvedla ani jedna ruka na souhlas s propadnutím. Josef Juklíček maturitu udělal.

Kdo neskáče, není Čech!

Byl jednou jeden učitel a ten vyvolával v pondělí studentky: „K tabuli Čampula. Máte po neděli tu hlavu od merge otlučenou, uvidíme, co vám v ní zbylo,“ vzpomněl si Vladimír Jansa (1945). Merge byl balón a Čampula zřejmě nadějný fotbalista. Podle třídního výkazu Čampula zdárně odmaturoval a jaký je dnes jeho vztah ke sportu, nevíme.

Doplňme, že profesor Josef Rejlek byl členem významné skupiny překladatelů Jihočeská Theléma, která kolektivně přeložila knihu Françoise Rabelaise Gargantua a Pantagruel.

Josef Juklíček se stal po letech profesorem zdejšího gymnázia a žije ve vzpomínkách absolventů dosud (viz Nové školní zdi se starými vzpomínkami...).

Také jméno profesora Vyšina není zapomenuto, z jeho učebnic se učili na vysokých školách všichni současní učitelé matematiky.

Jiří Fischer (1997)

Pan prof. Tulak při fyzice ve třetáku při zkoušení položil studentovi záladnou otázku: „A umíte vůbec něco?“

„Jo, tělocvik!“

„A to třeba i přejdete kladinu bez spadnutí?“

„Jo, v poho!“

„Tak, to já bych zase nedokázal, tak vám za vaše umění dám ve fyzice aspoň čtyřku!...“ zaznamenal student Milan Kovanda (1992). Časy se změnily!

O pár let později třída studentky Kláry Noskové (2001) škemrala na profesoru Ježkovi v době olympijského Nagana, zda se můžou místo matematiky dívat na hokej: „Samozřejmě, to je přece naše vlastenecká povinnost, už jsem objednal televizi nahoře ve fyzice.“

Studenti gymnázia vždy ctili zásady „kalokagathia“ – soulad ducha a těla. Fotbal, atletika, basketbal, tenis, později přibýlo plavání, kanoe, veslování, dnes i badminton, lukostřelba, florbal, dračí loď...a přijdou další, nové sporty.

Někomu stačí školní tělák, nejstarší ročníky vzpomínají na kolovadla v tělocvičně, pozdější třídy se budí hrůzou vzpomínkou na „kopečky“, nejmladší nejásají radostí nad neustálými přesuny na různá sportoviště v Berouně. A někdo se prostě nechal od tělocviku osvobodit.

A pak jsou tu „Čampulové“ – volná odpoledne tráví tréninkem, víkendy soutěžemi, závody, turnaji. Vítězí,

prohrávají, prožívají opojné chvíle, když dostávají na krk medaile a zvedají nad hlavy poháry. Potajmu skrývají vztek, někdy i slzy nad neúspěchem. A v pondělí si vyslechnou od učitele to ironické: „K tabuli Čampula. Máte po neděli tu hlavu od mergele otlučenou, uvidíme, co vám v ní zbylo.“ Jen jména jsou jiná – Jirka, Pepa, Martin, Jana, Bára, Johanka... A také učitel už neříká mergele.

Nakonec zbývá pár vítězů, kteří zoceleni tréninkem, školou, úspěchy i neúspěchy, prošli neohroženě turnaji i maturitou a stanuli na pomyslném Olympu. Jedni stojí na sportovišti, druzí na komentátorském stanovišti. Jed-

ni nám dělají radost svými výkony, vzbuzují davové šílenství a euforii, druzí nám tu radost zprostředkují. Moderátoři sportovního zpravodajství: Radek Macháček (1991) – TV Prima, Jiří Štěpán (2003.) – ČT24. Mistři světa v hokeji: Jiří Fischer (1997) – mistr světa Vídeň 2005,

Josef Jandač (1987) – asistent reprezentačního trenéra Kolín n/R 2010, Martin Růžička (2005) – mistr světa Kolín n/R 2010.

I ten nejironičtější a nejprísnejší kantor Vám drží palce. Kdo neskáče, není Čech!

PhDr. **Marie Poledníková** 1976
vyučující od 1985

Radek Macháček (1991), Marin Růžička (2005) a Josef Jandač (1987)

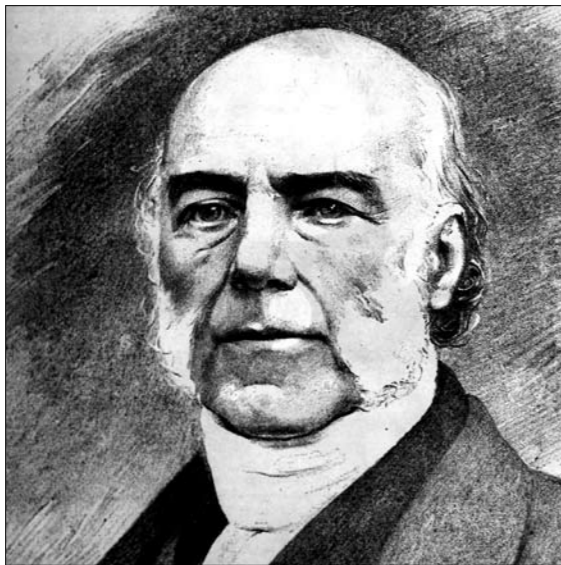
Filip Váňa (tercie)

Škola a osobnosti

Joachim Barrande

Od roku 2000 nese berounské gymnázium jméno po jednom z významných světových badatelů – Joachimmu Barrandovi. Tento francouzský geolog a paleontolog proslavil sebe a oblast mezi Prahou a Plzní výzkumem zkamenělin a hornin z období starších prvohor. Na jeho počest bylo toto území pojmenováno Barrandien. Velké množství času své vědecké sběratelské činnosti strávil právě v okolí Berouna.

Joachim Barrande se narodil 11. srpna 1799 v jihofrancouzském městečku Saugues v rodině obchodníka se sukrem. Ve svých 22 letech absolvoval jako nejlepší žák proslulou polytechniku v Paříži a stal se stavebním inženýrem. Navštěvoval také přednášky přírodních věd a záhy po studiu se na doporučení profesorů stává vychovatelem následníka francouzského trůnu Jindřicha z Chambordu, vnuka Karla X. V roce 1830 po červencové revoluci odchází s královským dvorem do exilu do skotského Edinburgu a pak

na pozvání Františka I. do Čech. Po krátkém pobytu v Buštěhradu se v roce 1832 král se svým doprovodem usídlil na Pražském hradě. Zde Barrande přichází do styku s významnými představiteli české vědy a kultury. Setkává se s Františkem Palackým, Josefem Dobrovským nebo hrabětem Kašparem ze Šternberku, spoluzakladatelem Muzea království českého. Bourboni

se však znovu stěhují ze zpuštěného Hradu do Gorice nedaleko Terstu. Barrande ale zůstává v Praze a stává se správcem statků hraběte Chamborda v Čechách. V roce 1833 dostává nabídku od Kašpara ze Šternberku řídit revizi projektu a vyměňování koněspřežné dráhy z Lán do Radnic u Plzně. Při přípravných pracích objevil v okolí Skryj bohatá naleziště zkamenělin, především trilobitů. To změnilo celý jeho další

život. Dostatek času a peněz mu umožnil věnovat se téměř 45 let jejich výzkumu.

Barrande byl nejen vzdělaný, ale také až do svých 80 let fyzicky zdatný. Za zkamenělinami putoval pěšky s kladivkem, síťovkou a v dlouhém ošuntělém plášti, který mu sahal až po kotníky. Vypráví se, že jednou zaprášený a utmáčený dorazil do hostince v Králově Dvoře a po-

žádal o nocleh. Byl však vykázan s tím, že tuláky na noc neberou. Při svých častých návštěvách Berouna přespával v hájovně na Drabově (dnešním Dědu), zvláště však pobýval u svého přítele, podnikatele Martina Dusla. Ten byl též velkým sběratelem zkamenělin a vlastnil jejich rozsáhlou sbírku. Barrandovi pomáhali zkameněliny sbírat poloprofesionální sběrači, tzv. skalníci, kteří po zaškolení pro něj pracovali. Byli to většinou prostí lidé, pro něž byla tato činnost vítaným finančním zajištěním. Nebylo jich mnoho a byli elitou mezi sběrateli. Poslední berounský skalník Tomáš Marek zemřel v roce 1944 ve svých 94 letech. Jeho vnučka, paní Olga Sklenářová, dodnes aktivně pracuje v Muzeu Českého krasu a vzpomíná, jak jí dědeček o Barrandovi vyprávěl.

Výsledky svého dlouholetého výzkumu Barrande shrnul v monumentálním díle *Système silurien du Centre de la Bohême*, které tvoří celkem 22 svazků o 6 000 stranách s 1 160 litografickými tabulemi popisujícími 3 557 druhů zkamenělin, většinou pro vědu nových. Jde pravděpodobně o nejrozsáhlejší vědeckou práci vytvořenou jedním člověkem. V roce 1883 odjíždí Barrande do Frohsdorfu u Vídně jako vykonavatel poslední vůle svého bývalého žáka hraběte Chamborda. Zde onemocněl zápallem plic a 5. října na frohsdorfském zámku umírá. Pochován byl v nedalekém Lanzenkirchenu. Své rozsáhlé sbírky, bohatou knihovnu, rukopisy a 10 000 zlatých odkázal Muzeu království českého.

Mgr. **Emil Šnidauf** 1975

Zakladatel

Portrét prvního ředitele Oktaviána Wagnera

„Ústav vyžaduje nevšední obětavosti ne proto toliko, že je nový, ale že je to i škola nového typu a znamenitého poslání pro širý kraj a ovšem také z té příčiny, že škole nutno dobytí sympathií všeho obyvatelstva“.

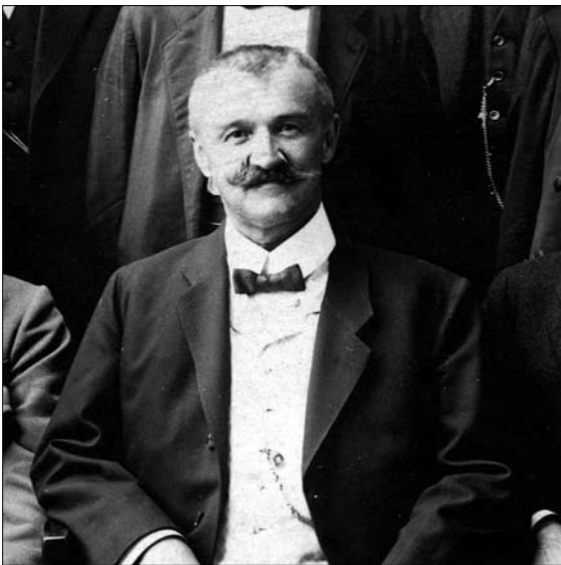
O. Wagner na první konferenci profesorského sboru berounského gymnázia 19. 9. 1910

Hovoříme-li o roli historických osobností v dějinách, máme většinou na mysli jedince, kteří zanechali mocný otisk svého charakteru nejen v dějinách, ale i v myslích následovníků. Ač máme sklon za takové považovat jen ty, co se později objeví v učebnicích, je nasnadě, že si toto označení plně zaslouží i ti, kteří do školních osnov nepronikli a povědomí o nich se u většiny lidí již vytratilo. Mezi ně patří i první ředitel a spoluvytvářec berounského gymnázia PhDr. Oktavián Wagner.

Když 8. září 1910 přijížděl ranním vlakem na berounské nádraží z Hradce Králové, kde řídil dívčí lyceum, sotva pár hodin poté, co obdržel telegram zpravující jej o zvolení ředitelem nově založeného reálného gymnázia, patřil již mezi přední budovatele a reformátory českého středního školství, přestože začínal jako pouhý učitel.

Narodil se v nedalekém Mirošově na Podbrdsku 4. července 1869 jako syn šichtmistra uhelných dolů

v Dobříví; matka byla dcerou nadlesního v Obecnici. Tento středostavovský původ mu jako nadanému chlapci zajistil přístup ke kvalitnímu vzdělání. Po absolvování obecné školy jej otec poslal studovat do Prahy, nejprve na vyšší gymnázium v Žitné a posléze na prestižní Akademické gymnázium, kde se vzdělávala celá plejáda významných osobností. Po maturitě, kterou absolvoval s vyznamenáním v roce 1889, začal studovat filozofickou fakultu nejprve v Praze, poté též v Krakově a ve Vídni. Závěrečnou státní zkoušku z češtiny a němčiny vykonal úspěšně v roce 1895. Poté začala jeho učitelská anabáze. Téhož roku nastoupil jako pomocný učitel na malostranské reálce, ale již o dvě léta později začal učit na státní průmyslovce v Plzni a následně v Praze. V roce 1900 získal titul středoškolského profesora. To již vyučoval na průmyslové škole v Praze, kde působil sedm let. Jeho zkušenosti v oboru pedagogiky se odrazily také v tom, že jej vídeňské ministerstvo vyučování jmenovalo vládním komisařem pokračovacích škol, tedy těch, které byly spojeny obvykle s měšťankami a dávaly možnost tříletého nástavbového studia po 15. roce věku.

Zakladatel školy a první ředitel Oktavián Wagner

Roku 1907 přestoupil na kladenskou státní reálku, ale současně byl jmenován ředitelem dívčího lycea v Hradci Králové. V této funkci zůstal až do svého odchodu do Berouna. Už jen z tohoto výčtu je patrné, že jeho povaha nebyla příliš stálá, uvyklá na klid, ale právě naopak vyvolávající neklidný pohyb a aktivitu. Ta se samozřejmě neprojevovala jen změnami působišť, ale především neutuchající prací v oblasti reformy rakousko-uherského středního školství. A právě tato jeho činnost došla největšího ohlasu.

Byl si dobře vědom toho, že dívky jsou ve srovnání s chlapci diskriminovány v přístupu ke vzdělání a napřel všechnu svoji energii ke změně tohoto stavu, protože jeho silné sociální cítění jej v této věci nemohlo nechat chladným. Již v roce 1905 publikoval v Naší době článek o nutnosti reformy a následovaly mnohé další. Když nastupoval do Berouna, měl na svém kontě kolem jednoho sta studií a článků z odborné školské a pedagogické problematiky i literárních příspěvků. Ve spolupráci s univ. prof. Františkem Drtinou (1861-1925), odborníkem na pedagogiku a zároveň poslancem vídeňské říšské rady,

jenž se v té době rovněž zabíral reformou celého středoškolského vzdělání, připravil zcela novou koncepci dívčího vzdělávání. Chtěl, aby se ke středoškolskému vzdělání dostaly i dívky z chudších vrstev, které tehdy mohly absolvovat tak nejvýše nějakou hospodyňskou školu. V knize *K reformě dívčího vzdělávání* (1908) propagoval dva typy středních škol vhodných pro tento úkol – lycea (tedy jakési dívčí reálky) a reformní gymnázia. O rok předtím společně s prof. Drtinou vypracoval osnovy pro nový typ dívčího reformního gymnázia. A své návrhy nenechával jen na papíře, ale aktivně se ujal jejich realizace do praxe. Vždyť krátce poté, co nastoupil na kladenskou reálku, si vymohl dovolenou, aby mohl prosadit založení lycea v Hradci Králové (1907) podle jeho pedagogických představ a následně jej také vést jako první ředitel.

Wagner si byl dobře vědom toho, že škola je taková, jaký je učitel, a prosazoval jejich pravidelné vzdělávání, které měli uplatnit nejen mezi studenty, ale i mezi obyčejnými lidmi. Nechal se inspirovat univerzitními extenzemi, tedy lidovými přednáškami a sám přišel s myšlenkou středoškolských extenzí, tedy sérií osvětových přednášek konaných středoškolskými pedagogy a sám šel příkladem. Potřeba vzdělání a osvěty však byla o to více znát mezi lidovými vrstvami, což si Wagner velmi dobře uvědomoval, jak je patrné z jeho publikace *Za lidovou osvětu* (1915). Proto ke svým pedagogickým aktivitám přidal ještě program osvětový. Jako aktivní člen Svazu osvětového (vypracoval dokonce jeho organizaci) zajišťoval na venkov, zvláště na tolik oblíbené Podbrdsko, a na stovkách osvětových přednášek pro zájemce

se snažil pozvednout vzdělanostní úroveň národa. Tento úkol považoval za klíčový, jak ostatně dokazuje i jeho kniha *Ve šlépějích Krameriusových* (1907). Shledal, že národu je třeba buditelů vzdělanosti, stejně jako v 19. století buditelů jazyka. Dokonce ani vypuknutí světové války jej od tohoto vpravdě sysifovského a nevdechného úkolu, jenž si předsevzal, neodvrátila. Vytvořil si síť sympatizantů, vesměs učitelů v každé větší vesnici či městě, kteří mu pomáhali na venkově zapalovat pochodě osvěty. Dokonce nelitoval úspor a z vlastních prostředků a knih založil knihovnu v Padrti. Přes velkou snahu a stovky přednášek však jeho osvětový hlas zůstal kolikrát hlasem volajícího na poušti... Pracoval také v Národní jednotě pošumavské a Národní jednotě severočeské pro povzbuzení českého menšinového školství v pohraničí s německou většinou. Nikoli náhodou jej velký český básník J. S. Machar nazval „rozeným architektem školy“.

Jeho snaha o povznesení vzdělanosti obyvatel právě na Podbrdsku byla nepochybně též projevem jeho lásky k rodnému kraji, který velmi miloval, a rád se sem vracel. Ta a snad i trochu klidnější prostředí jej zřejmě dovedly až do Berouna. Již několik let před založením berounského gymnázia se v publikaci *Otázka středoškolská na českém západě* zasazoval pro založení reálného gymnázia v Berouně. Osobně se angažoval při jeho založení, protože příslib financování ještě sám o sobě mnoho neznamenal a Wagner musel myšlenku gymnázia mezi berounským občanstvem pomoci probíjet a prosadit. Nemluvě o vytvoření srdce gymnázia – třináctičlenného profesorského sboru, jenž byl díky

Wagnerovu úsilí vskutku mimořádný. Po úspěšném zápisu do primy berounského městského gymnázia v září 1910 pak následovaly další tvrdé boje – o novou budovu (1914-1915) a nakonec i o postátnění ústavu (1919). A ovšem neustálé odražení ataků, které proti nové berounské škole podnikali velcí daňoví poplatníci, především Pražská železářská společnost a textilka.

Nešlo o člověka, který vyhledával samotu, naopak. Přese všechny školní a mimoškolní povinnosti si našel čas na rodinu, milující manželku Emílii a výchovu svých tří synů, kteří šli v otcových šlépějích, byť nikoli co se týká výběru učitelského povolání, ale zanechali po sobě rovněž výraznou stopu. Nejstarší Otta (1902-1974) se stal profesionálním vojákem a později se proslavil úspěšnou knihou vzpomínek *S cizineckou legií proti Rommelovi*. Prostřední Eduard (1905-1984) se rovněž vydal na vojenskou dráhu a po válce se z něho stal mezinárodně uznávaný specialista na starší vojenskou historii, zatímco nejmladší Oktavián (1908-?) se stal právníkem.

Zdaleka ne vždy se jeho návrhy setkaly s pochopením. Byl v mnohém ohledu mužem, který předběhl svoji dobu; anebo ji spíše alespoň o kousek popostrčil kupředu. Časem však začínala v jeho životě valem ubývat energie, kterou tak nezištně věnoval ostatním. Únava fyzická i psychická, vyvěrající též z nepřelíživého pochopení mnohých berounských činitelů pro kulturu a lidovou osvětu a ze stranických žabomyších rozepří, si začala vybírat svoji daň. Stejně jako náročnost, kterou sice vyžadoval někdy přesměru i od ostatních, ale především sám od sebe. Zdravotní problémy se objevily už

před světovou válkou, ale hlavně během ní. Přesto ještě organizoval v roce 1915 pomoc haličským židovským uprchlíkům a v Berouně pro ně otevřel polskou školu, kterou sám řídil. V roce 1917 přišla vážná zdravotní krize, ale překonal ji a vrátil se do čela ústavu; jednalo se ale jen o dočasný odklad. Přestože nebyl příznivcem rozbití Rakouska, přivítal ještě vznik republiky. Začátkem roku 1919 přišel další mrtvičný záchvat, kterému vzápětí, 25. února, také podlehl. Shodou okolností a strašnou ironií osudu krátce po jeho smrti dorazila zpráva od jeho přítele prof. Drtiny, že jej nová republika povolala do nově ustaveného pedagogického ústavu J. A. Komenského při ministerstvu školství. V té době se však Wagner chystal na svou poslední pouť na hřbitov v rodném Mirošově.

Mgr. **Jiří Topinka**

1988

Státní okresní archiv Beroun

Použité prameny a literatura

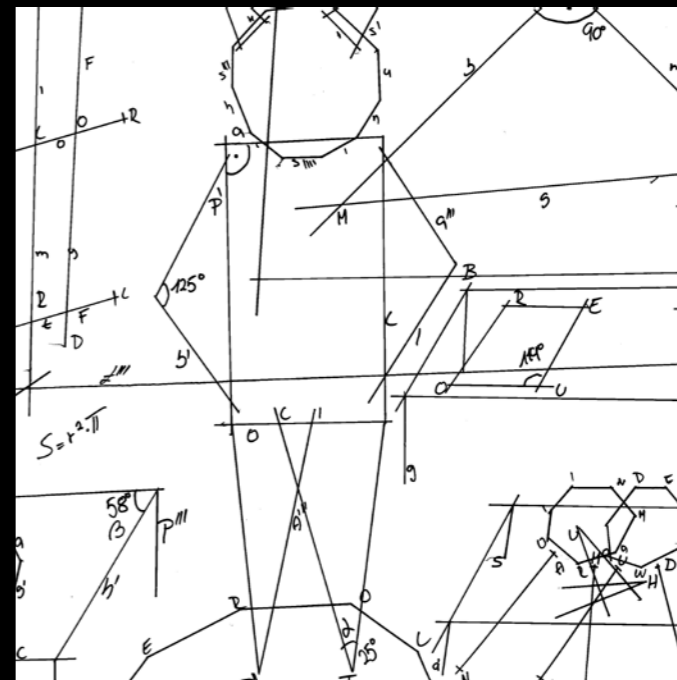
Státní okresní archiv Beroun, fond Okresní zastupitelstvo Beroun (kart. 318).

Státní oblastní archiv v Plzni, Sběrka matrik.

Josef Vladyka, Můj Beroun, Beroun 1938.

Marie Sladká, Vznik a vývoj reálného gymnázia v Berouně. In: Minulost Berounska 1, 1998, s. 69-111.

Leonid Křížek, Eduard Wagner. In: Historie a vojensství 2, 2007, s. 102-106.

Tereza Bautkinová (tercie)

Statistika věda je

Pedagogický sbor k 30. 6. 2010

Pedagogický sbor k 30.6.2010

Na schodech zleva stojí: Mgr. Ondřej Novák, Mgr. Dana Benešová, Mgr. Antonín Novák, Mgr. Sandra Malá, Mgr. Pavla Žufníčková, Jana Mejstříková – ekonom školy, RNDr. Stanislava Pojerová, RNDr. Hana Jungmanová, Mgr. Hana Revinová, Mgr. Jaroslav Schröpfer, Mgr. Marie Schröpferová, Mgr. Josef Belfín, RNDr. Oldřich Ježek, PhDr. Marie Poledníková, RNDr. Marie Štulíková, dole stojí: Mgr. Martin Kučera, PaedDr. Kamila Karásková, Mgr. Zbyněk Hamerník, Mgr. Marie Moravanská, Mgr. Olga Chocová, Mgr. Eliška Filipová, Mgr. Hana Klimentová, Ing. Monika Horná, RNDr. Jana Hronková Ph.D., Mgr. Stanislav Lidinský, dole sedí: Mgr. Ivan Hynek, Mgr. Marie Štěpničková, Mgr. Petra Veverková, Mgr. Eva Dobešová, Ing. Marie Dvořáková.

Ředitelé

- PhDr. Oktavián Wagner (1910-1919)
- Ing. Josef Rys (1919-1934)
- Jan Maloch (1935-1941)
- Otto Chadraba (1941-1951), 1943-1945 vězněn, správcem Karel Mádllo
- František Vítkovský (1951-1961)
- PhDr. Václav Sedláček (1961-1983)
- Josef Mareš (1983-1990)
- Mgr. Anna Kokinová (1987-1990 zast. řed.)
- Mgr. Anna Kokinová (1990-1992)
- Mgr. Stanislav Lidinský (1992-dosud)

Zástupci ředitele

- Oldřich Kovanda (1.9.1953-31.1.1959)
- Jaroslav Zíma (1.2.1959-31.8.1966)
- Anna Poláková (1.9.1966-31.8.1980)
- Josef Mareš (1.9.1980-31.1.1983)
- RNDr. Oldřich Ježek (1.2.1983-31.8.1991)
- Mgr. Stanislav Lidinský (1.9.1991-15.5.1992)
- Mgr. Pavel Svoboda (1.9.1992-31.8.1994)
- RNDr. Stanislava Pojerová (1.9.1994-31.8.2005)
- RNDr. Marie Štulíková (1.9.1994-dosud)
- PhDr. Marie Poledníková (1.9.2005-dosud)

Administrativa školy 1910 – 2010:

Václav Vlasatý, Eduard Wagner, Ludmila Roztočilová – Svobodová, Svatava Holická – Pechová, Ludmila Kolářová – Rosíková, Marie Koudelová, Alice Hošková – Nová, Libuše Malá, Jana Mejstříková.

Gymnázium a rodinné tradice

seznam dohledaných „rodinných klanů“

I. GENERACE	II. GENERACE	III. GENERACE
Josef Vítkovský (1918)	Jan Vítkovský (1951) Marie Vítkovská – Žánová (1951)	Jan Vítkovský (1970) Jiří Vítkovský (1974)
Václav Drtina (1921)	Svatava Drtinová (1956)	Zdeněk Vimmer (1983) Michal Vimmer (1991)
Jiří Podrazký (1932)	Jiří Podrazký (1962) Lidmila Podrazká – Maryšková (1962)	Ondřej Podrazký (1991)
Otakar Bělohlávek (1938)	Otakar Bělohlávek (1981)	Petr Bělohlávek (sexta) Eva Bělohlávková (tercie)
Jaroslav Holický (1938) Svatava Holická – Pechová (1941)	Jaroslav Holický (1968)	Kateřina Holická (2001)
Aleš Marcín (1940)	Aleš Marcín (1972)	Vojtěch Marcín (2003)
Josef Juklíček (1941), Zdenka Krestovská – Juklíčková – Vaňková (1948)	Daniela Jablonská – Bielmaczová – Juklíčková (1972)	Linda Welsch – Bielmaczová (1998)
Jiří Míka (1941)	Jiří Míka (1969)	Marek Míka (1993)
Arnošt Tuček (1941)	Vít Tuček (1977)	Zuzana Tučková (2004) Martin Tuček (2009)
Jiří Koula (1942) Olga Koulová – Vilímková (1947)	Olga Chocová – Koulová (1973) Zdeněk Choc (1974)	Martina Vokurková – Chocová (1997), Petra Kujanová – Chocová (1999)
Alena Besserová – Šeflová (1943)	Jiří Besser (1976)	Jiří Besser (2000)
Marie Havlová – Hančlová (1944)	Tomáš Havel (1974) Jana Havlová – Vilhelmová (1975)	Jakub Havel (1999) Jan Havel (2002)
Jaroslav Svoboda (1944)	Renata Fialová – Svobodová (1983)	Ondřej Fiala (2007) Martin Fiala (septima)
Milena Chadrabová – Štěpánová (1945)	Eva Mesteková – Štěpánová (1973) Martin Mestek (1974)	Zuzana Mesteková (2004) Michal Mestek, (2005)
Anna Burkertová – Jirsová (1948)	Viktor Burkert (1974) Helga Burkertová – Marešová (1973)	Viktor Burkert (1997)

Miloš Fechtner (1948)	Miloš Fechtner (1976)	Tomáš Fechtner (2006)
Otakar Povolný (1948)	Marie Štembergová - Povolná (1982) Ivo Štemberg (1981)	Jan Štemberg (2010) Václav Štemberg 1.A
Josef Mottl (1949)	Eva Víchová – Mottlová (1974) Drahoslav Vícha (1974) Jan Mottl (1979)	Zuzana Víchová (1997) Lenka Mottlová (2007) Tomáš Mottl (2008)
Marie Čermáková – Günterová (1952)	Marie Moravanská – Čermáková (1975) Jiřina Gallová – Čermáková (1979) Pavel Gall (1979)	Martin Moravanský (1999) Petra Gallová (2005) Tomáš Gall (2006)
Josef Krotíl (1953)	Monika Jahnlová – Krotilová (1983) Martin Jahnł (1983)	Chiara Jahnlová (kvarta) Jakub Jahnł (sexta)
Renata Wenzlová – Karlová (1953)	Renata Slomková – Wenzlová (1978)	Veronika Slomková (2010) Jan Slomek (2006)
Jiří Hofmann (1954)	Ivana Trunečková – Hofmannová (1980) Zdena Marešová – Hofmannová (1982)	Lenka Trunečková (2004) Eliška Marešová (2010)
Marie Růžičková – Křivohlávková (1955) František Růžička (1955)	Jitka Štembergová-Růžičková (1980)	Anna Štembergová (2004) Adéla Štembergová (2009)
Anna Zajíčková – Čubová (1956) Ladislav Zajíček (1956)	Jarmila Piskáčková – Zajíčková (1980)	Jan Piskáček (2002)
Marie Šomková – Trojanová (1960) Miroslav Šomek (1960)	Martina Prošková – Šomková (1985)	Tomáš Prošek (2010) Michaela Prošková (II.A)
Bohumila Štorkánová – Semencová (1960)	Vítězslava Marková – Štorkánová (1985)	Anna Marková (2009)
Blažena Vilhelmová – Sudíková (1960)	Jana Vilhelmová – Úterská (1985)	Kateřina Vilhelmová (kvarta) Petr Vilhelm (septima)
Věra Smutná – Jarošová (1961)	Věra Svobodová – Smutná (1984) Daniel Svoboda (1982)	Jana Svobodová (II.A)
Jan Jiráček (1963)	Lucie Mikolášová – Jiráčková (1990)	Andrea Mikolášová (III.B)

I. GENERACE	II. GENERACE	III. GENERACE	IV. GENERACE
Marie Hůlová – Procházková (1932)	Jarmila Portová – Hůlová (1956)	Monika Bauerová – Portová (1983)	Ondřej Bauer (2007) Tomáš Bauer (2009)
Božena Rosenbaumová – Šmídová (1938)	Luděk Rosenbaum (1967)	Andrea Rosenbaumová (1987)	Hana Rosenbaumová (I.A)

Seznam učitelů do 31. 8. 2010

■ **Ing. Karel Abrahám** (1.9.1988-30.6.1989) Prog ■ **Mgr. Jan Anděl** (2.9.1996-30.6.1997) Ivt ■ **Mgr. Jitka Balašová - Žižková** (26.8.1999) dosud Aj - Zsv ■ **Václav Balvín** (1.2.1992-30.6.1992) Hv ■ **Amanda Barrington-Smith** (28.9.1992-30.6.1994) Aj ■ **Eva Bartoňová** (1.9.1989-31.8.1990) M-Ch ■ **PhDr. Jan Bartoš** (1.9.1918-31.8.1922) Čj-Fr ■ **RNDr. Alfons Bašta** (1.9.1941-1.10.1945) M-F ■ **Michael Nik. Bavšenkov** (26.11.1945-2.10.1947) Rj ■ **Mgr. Josef Belfín** (1.9.1978 - dosud) Ch-Tv ■ **Mgr. Ivana Bělohoubková - Bláhová** (1.9.1995-30.6.2003) M-Ch-Ivt ■ **František Belšán** (1.9.1945-31.3.1948) Př-Z ■ **Marie Bendová - Tvrdíková** (1.8.1967-6.6.1971) Čj-Rj ■ **Bohumil Beneš** (1.5.1946-1.9.1948) M-F ■ **Mgr. Dana Benešová** (1.9.1982 - dosud) Čj-Dě ■ **Mgr. Renata Benová** (1.9.2009-30.6.2010) Vv-Hv ■ **Blanka Beranová** (1.9.1982-13.2.1984) Rj-Nj ■ **PhDr. Josef Berka** (4.10.1946-30.6.1947) Čj-Ze-Dě ■ **PhDr. Zdeněk Bíba** (18.2.1946-16.8.1951) Dě-Ze ■ **Jaroslav Bobek** (1.9.1920-1.9.1934) Př-M-F ■ **Vojtěch Bočinský** (2.11.1945-28.2.1947) Lat-Řj ■ **Mgr. Taťana Bočková** (1.8.2002-30.6.2005) HV-Rj ■ **Ing. Pavla Boháčková** (25.8.1994-30.6.1995) Ivt ■ **Bedřich Bohuslav** (1.9.1910-31.8.1911) Čj-Nj ■ **Stanislava Borecká-Válková** (1.9.1937-31.8.1945) Čj-Dě-Ze ■ **Magdalena Boučková** (1.9.1976-31.8.1978) Bi-Ch ■ **RNDr. Václav Bouše** (1.9.1937-30.6.1974) Bi-Ch ■ **Alexandr Bratus** (1.9.1941-31.8.1942) Ze-Tv ■ **Emilie Březinová** (1.9.1936-31.8.1939) Fr-Nj ■ **Josef Bříza** (1.9.1915-31.8.1916) Lat ■ **RNDr. Kamil Bříza** (1.9.1984-31.8.1987) M-F ■ **Jan Bubník** (1.9.1923-31.8.1927) Př-M ■ **Jitka Burdůchová - Tarabeinová** (9.10.1967-31.8.1974) F-Ch ■ **RNDr. Jarmila Burešová** (10.9.1971-31.7.1973) M-Dg ■ **Anna Burketová-Jirsová** (1.8.1959-31.8.1978) Tv-Fr ■ **Richard Clunan** (23.1.1995-30.6.1995) Aj ■ **RNDr. Jana Coufalová** (9.10.1974-30.6.1975) M-F ■ **Marie Čáповá** (1.9.1984-31.7.1992) Rj-Dě-Aj ■ **Mgr. Jiří Černý** (30.6.1992-31.1.2000) M-F ■ **Adolf Čihák** (1.9.1945-31.8.1965) M-Dg ■ **RNDr. Jiří Čížek** (14.2.1975-23.5.1975) M ■ **Mgr. Eva Dobešová** (1.2.1983) dosud M-Zt- Dg ■ **Karel Dobiáš** (1.9.1910-30.6.1911) Př-Ze ■ **Ivana Dolejšová** (22.9.1992-30.6.1993) Křes. fil. ■ **Marek Dráb** (3.9.1992-30.6.1993) Hv ■ **Josef Dražan** (1.9.1978-30.6.1980) Hv ■ **Josef Dubský** (1.9.1945-31.8.1947) M-Tv ■ **Ing. Marie Dvořáková** (1.9.2008 - dosud) Aj ■ **Augustin Ebrle** (1.9.1947-31.8.1948) M-Tv ■ **Olga Erbenová** (1.1.1971-31.7.1980) Čj-Rj-Fr ■ **Bohuslav Fechtner** (22.10.1975-30.6.1981) Vv-Dg ■ **Miloslav Feil** (1.9.1939-31.8.1940) Ch-M-F ■ **Miroslav Fendrych** (30.9.1927-31.8.1930) Př-M-Z ■ **Olga Fetterová** (1.10.1931-18.12.1932) Čj-Fr ■ **Jarmila Fikerlová** (1.9.1937-31.8.1940) Lat-Fr ■ **Mgr. Eliška Filipová - Wenzlová** (1.9.2007 - dosud) Fj-Dě ■ **Mgr. Kateřina Fišerová** (4.9.1995-30.6.1996, 1.9.1999-30.6.2001) Nj - Fj ■ **Mgr. Zuzana Fišerová** (1.8.1995-31.7.2008) Aj-Čj-Dě ■ **Robert Frasure** (22.3.1993-30.6.1993) Aj ■ **Amálie Freyová** (2.10.1935-31.8.1937) Čj-Nj ■ **Blanka Fuksová-Kepková** (1.8.1966-31.8.1970) Bi-Ze ■ **RNDr. Ivo Fusek** (9.1.1978-30.6.1978) M ■ **Mgr. Vladimír Gavriněv** (1.9.1985-31.8.1987, 1.9.1994 - dosud) Aj-Tv ■ **Anna Gebauerová** (23.10.1939-11.9.1941) Fr-Nj ■ **Jaroslav Goldmann** (1.9.1992-30.6.1994) Vv ■ **Ivan Nik. Gorbačev** (25.9.1945-31.8.1948) Rj ■ **Marie Habenichtová** (1.9.1943-31.8.1945) Tv-Ze ■ **Eva Haderková-Šmelhausová** (1.9.1960-30.6.1984) Rj-Aj ■ **Mgr. Zbyněk Hamerník** (1.9.2000 - dosud) M-Dg-Ivt ■ **František Hampl** (1.9.1970-30.6.1997) Bi-Ze ■ **Ing. František Handl** (2.9.1991-30.6.1993) Ivt ■ **Josef Hanzák** (7.11.1912-31.8.1934) Tv ■ **Mgr. Jana Havlíčková - Tomíčková** (1.9.2002 - dosud) Aj-Dě ■ **Mgr. Jana Havlová** (2.9.1996-30.6.1997) Tv ■ **Jan Hejman** (1.9.1915-31.8.1916) Čj-Nj ■ **Jana Hejnová** (1.9.1971-30.6.1997) Čj-Tv ■ **PhDr. František Hladík** (8.10.1934-31.8.1937) Lat-Fr ■ **František Hnilička** (1.10.1945-31.10.1950) Čj-Ph ■ **PhDr. Marie Hnulíková** (1.9.1970-31.7.1977) Čj-Dě ■ **Ladislav Hofman** (1.9.1949-31.7.1950) M-F ■ **Karel Hora** (9.10.1934-31.8.1937) Dě-Ze ■ **Mgr. Alena Horáčková-Kuralová** (1.9.1983-31.1.1992) Čj-On ■ **Mgr. Mariana Horná** (1.9.1994-30.6.1995) Bi ■ **Ing. Monika Horná** (1.9.2008-dosud) Zsv-Vv -Nj ■ **Vladana Horná**

(1.9.1994-30.6.1996) Aj ■ **Mgr. Jan Horný** (1.9.1992-30.6.1998) Ivt ■ **Blažena Horová-Herlová** (11.10.1935-31.8.1937) Tv-Ze ■ **Bedřich Hoser** (1.9.1915-31.8.1921) Kr ■ **PhDr. Antonín Hrazdil** (1.9.1912-31.12.1918) M-F ■ **RNDr. Jana Hronková - Šmídová Ph.D.** (1.9.1994-dosud) M-F ■ **Miroslava Hrubá-Trnková** (1.9.1947-31.8.1948) Čj-Nj ■ **Václav Hruška** (1.9.1920-30.6.1941, 1.9.1945-30.6.1946) M-F ■ **Karel Hřůza** (1.9.1980-30.6.1982) Adm. ■ **Mgr. Petr Hříbal** (1.9.1989-31.8.1994) Rj-Ze-Aj ■ **Ing. Jitka Hubáčková** (1.9.1985-31.8.1988) Tech.Ch ■ **Mgr. Martin Hubený** (1.2.1992-30.6.1992) F - Ch ■ **Mgr. Ivan Hynek** (1.10.1986 - dosud) Tv - Bi - Ivt ■ **Otto Chadraba** (21.12.1940-25.2.1952) Př-Ze ■ **RNDr. Soňa Chalupová** (3.1.1995-31.8.1999) Aj ■ **Jitka Charvátová** (4.10.1999-30.6.2009) Aj ■ **Mgr. Olga Chocová** (1.9.1988-dosud) Čj - Zsv ■ **Romana Chvátalová** (7.9.1992-30.6.1993) Tan. vých. ■ **Karel Irman** (1.9.1990-30.6.1991) Hv ■ **RNDr. Vasil Jaculák** (1.9.1940-31.8.1951) Dě-Ze ■ **RNDr. František Jahoda** (20.6.1942-30.6.1945) Př-Ch ■ **Mgr. Štěpánka Jahodová** (26.8.1996-30.6.1998) Aj ■ **Mgr. Jitka Jandačová** (1.9.1989-30.6.1990) Aj ■ **Mgr. Jana Janoušková** (24.6.1984-31.8.1986, 2.9.1991-30.6.1992) Hv-Rj ■ **Karel Janovský** (1.9.1940-31.8.1941) Ch-M-F ■ **Natalie Jefimenko** (25.8.1992-30.6.1994) Aj ■ **Miroslav Jech** (1.9.1947-30.6.1948) Čj-Nj-Tv ■ **Jarmila Jelenová-Rosolová** (1.9.1968-31.8.1976) Čj-Fr ■ **Josef Ježek** (1.10.1920-31.8.1941) Dě-Ze ■ **RNDr. Oldřich Ježek** (9.10.1974 - dosud) M - F ■ **Karel Jiráček** (1.9.1915-31.8.1916) Fr-Nj ■ **Ing. Jiří Jirásek** (1.9.1988-30.6.1989) Prog. ■ **PhDr. Růžena Jírková** (1.5.1952-31.8.1954) Čj-Dě ■ **Josef Juklíček** (1.9.1954-31.8.1982) Dě-Ze-Tv ■ **Zdeňka Juklíčková-Vaňková** (1.9.1958-31.8.1959) Rj-Tv ■ **RNDr. Hana Jungmanová** (1.9.1986 - dosud) Bi-Ch ■ **Mgr. Hana Jurajdová** (1.9.1970-30.6.2006) Rj-Nj ■ **Mgr. Jana Jurajdová** (7.1.1998-30.6.1998) Aj ■ **Ing. Vratislav Kadlec** (1.9.1980-31.8.1990) Staveb. ■ **Josef Kafka** (8.10.1935-31.8.1938) Čj-Fr ■ **PhDr. František Kamarýt** (1.9.1913-9.9.1914) Fr-Nj ■ **PhDr. Eva Kamínková-Procházková** (1.9.1936-28.2.1939) Lat-Fr ■ **Lidmila Kapičková-Kudrnová** (1.10.1931-1.5.1936) Čj-Nj ■ **Jiří Karas** (1.9.1948-31.1953) Kr-Dg ■ **PaedDr. Kamila Karásková** (25.8.1988-dosud) Rj - Zsv -Nj ■ **Ing. Vojtěch Karpíšek** (2.9.1991-30.6.1992) Stav. ■ **Božena Kašparová** (1.9.1992-30.6.1995) Čj ■ **Karel Kazda** (1.9.1916-31.8.1920) Dě-Ze ■ **Martin Klán** (1.2.2010-30.6.2010) Aj ■ **Amálie Kligherová-Mazalová** (1.9.1948-31.8.1949) Nj ■ **Mgr. Petr Klika** (2.9.1996-30.6.1997) Ze-Tv ■ **Mgr. Hana Klimentová** (1.9.2008 - Klimentová) Čj-Nj ■ **Ing. Jana Knytllová** (1.9.1987-30.6.2006) Ivt ■ **Ing. Lenka Knytllová** (7.9.1992-10.10.1992) Aj ■ **Karel Kobrle** (1.8.1921-17.6.1934) Fr-Nj ■ **Mgr. Anna Kokinová-Váchalová** (1.9.1977 - dosud) Čj-Fr-Ij ■ **Emil Kolář** (1.10.1946-31.8.1947) Čj-Dě-Ze ■ **František Kolář** (1.9.1914-31.8.1921) Fr-Nj ■ **PhDr. Otakar Kolman** (16.9.1912-1.11.1948) Lat-Řj ■ **Františka Kombercová** (1.9.1938-28.2.1941) Čj-Nj ■ **Pavel Komrska** (1.9.1971-30.6.1972) M-F ■ **Gizela Kopperlová-Roubíčková** (1.9.1932-31.8.1936) Čj-Nj ■ **Jiřina Kordačová-Dittrichová** (1.9.1983-31.8.1985) Rj-Dě ■ **Prof. Ing. Jiří Koudela, CSc.** (1.9.1990-30.6.1992) Eko ■ **Eva Kouňovská-Marková** (1.9.1971-31.3.1974) Rj-Hv ■ **Oldřich Kovanda** (1.9.1953-31.12.1976) Čj-Nj ■ **RNDr. Emil Kraemer** (1.10.1939-31.8.1940) M-Dg ■ **Jana Krausová** (1.9.1992-30.6.1994) Hv ■ **Jan Krejča** (2.10.2000-28.2.2002) Hv ■ **Michal Křička** (1.10.1945-31.7.1970, 1.9.1976-30.6.1980) Rj-La ■ **Mgr. Kateřina Kripnerová** (4.9.2000-30.6.2001) Aj ■ **Martin Krňanský** (2.9.1991-30.6.1992) Hv ■ **Mgr. Hana Křížová** (6.10.1992-30.6.1994) Hv -Ivt ■ **Jaroslav Kubák** (1.9.1930-14.9.1932) Dě-Ze ■ **Mgr. Martin Kučera** (1.8.2006 - dosud) Dě-Vv -Aj ■ **Vida Kudová** (1.9.1973-31.7.1976) Vv - Dg ■ **Lucie Kukulová** (4.9.1992-30.6.1993) Aj ■ **Jan Květ** (15.11.1919-31.8.1925) La ■ **Mgr. Martina Kykalová** (1.9.2009 - dosud) Šj-Zsv-Aj ■ **RNDr. Josef Láb** (1.9.1934-25.5.1945) Tv-Ze ■ **Ivana Landová** (1.9.1992-30.6.1997) Vv ■ **Marie Larischová-Pospíšilová** (9.10.1934-11.10.1935) Fr-Tv ■ **Hana Lejskeová-Výletová** (1.9.1987-31.8.1989) Čj-Dě ■ **Ing. Jiří Lettl** (1.9.1981-29.6.1986) F ■ **PaedDr. Miluše Lidinská** (2.9.1991-30.6.1992) Hv ■ **Mgr. Stanislav Lidinský** (1.10.1984 - dosud) dosud M-F-Ivt ■ **Eva Lindauerová** (1.9.1981-31.7.1982) Aj-Nj ■ **Jiřina Lindauerová** (1.9.1937-1.3.1942) Čj-Nj ■ **Kateřina Loucká** (1.9.1984-31.8.1986) Aj-Čj ■ **Bohumil Macák** (1.9.1936-20.7.1945) Př-Ze ■ **Karel Mádlo** (1.8.1943-19.5.1945) Čj-Nj ■

RNDr. Josef Macháček (1.9.1938-31.8.1945) Př-Ze ■ **Karel Macháček** (1.9.1919-31.8.1920) Př-Ze ■ **Blanka Macháčková** (1.9.1967-31.8.1969) Kr ■ **Miloš Maixner** (1.9.1911-31.3.1919) M-Kr ■ **Bohumír Majer** (1.6.1939-10.12.1956) Čj-Lat ■ **Jarmila Majerová-Jarchovská** (1.10.1945-31.7.1959) Fr-Tv ■ **Mgr. Sandra Malá** (1.9.2004 - dosud) Aj-Hv ■ **Jan Maloch** (1.4.1935-31.3.1941) Čj-Nj ■ **Linda Mansbridge** (17.10.1994-31.12.1994) Aj ■ **Ing. Aleš Marcin** (1.9.1989-30.6.1990) Che ■ **František Mareš** (1.9.1938-31.7.1950, 1.9.1954-23.4.1958) Čj-Fr ■ **Josef Mareš** (1.9.1980-30.4.1990) Tv-Bv ■ **Alena Maříková-Houdková** (14.8.1966-31.10.1973) M-Dg ■ **Msgre. Jan Matějka** (1.9.1910-1.4.1941) Nb-Řk ■ **Miloš Materna** (1.9.1919-17.8.1923) M-Ph ■ **Antonín Mayer** (1.5.1943-14.6.1945) M-Dg ■ **Mgr. Tomáš Mayer** (1.9.1995-30.6.1996) Ivt ■ **Benedykt Míka** (1.9.1910-31.8.1911) Hv ■ **RNDr. Jana Míková-Příhodová** (26.8.1974-31.8.1975) Ch-F ■ **Mgr. Kateřina Mistrová** (8.2.2000-30.6.2000) M-F ■ **PhDr. Marie Mišková-Pravdová** (1.2.1937-31.8.1939) Dě-Ze ■ **Mgr. Marie Moravanská** (14.2.1984 - dosud) Rj-Nj ■ **Ladislav Mottl** (12.11.1945-31.8.1948) Kr-Dg ■ **Mgr. Zbyněk Mraček** (1.9.1988-24.8.1992) M-F ■ **Jaroslav Mrvík** (1.9.1956-30.9.1988) Bi-Ch-Ze ■ **Leoš Mucha** (1.9.1916-31.8.1920) Čj-Nj ■ **Václav Müller** (1.9.1915-31.8.1920) Fr-Nj ■ **Marcela Myslivečková-Buštová** (1.9.1965-30.4.1967) M-Dg ■ **Brian Nattress** (1.9.1997-30.6.1998) Aj ■ **Blažena Nejdová-Hekrová** (1.9.1939-31.8.1945) Dě-Ze ■ **Olga Neumannová** (1.9.1982-31.8.1985) Čj-Aj ■ **RNDr. Miloslava Ningerová** (1.9.1938-31.8.1941) Ze-Tv ■ **Antonín Novák** (9.1.1919-31.8.1920) M-F ■ **Mgr. Antonín Novák** (1.10.1979 - dosud) M-F ■ **Arnošt Novák** (1.9.1937-31.8.1948) M-Tv ■ **Jiří Novák** (30.8.1945-15.8.1949) Př-Ze ■ **PaedDr. Josef Novák** (1.9.1959-31.8.1977) Čj-Nj-Dě ■ **Mgr. Ondřej Novák** (1.8.1997-dosud) Ze-Tv-On ■ **PhDr. Zdeněk Novák** (1.9.1922-17.8.1923) Čj ■ **PhDr. Ivana Ortmanová** (1.8.2002-30.6.2007) Fj-Dě ■ **Rudolf Ourada** (1.9.1914-31.8.1915) M-F-Dg ■ **Ferdinand Pakosta** (1.9.1911-31.10.1914) Dě-Ze-Tv ■ **Jiří Pallas** (1.9.1947-31.8.1950) M-Dg ■ **Vladimír Palme** (1.9.1954-31.8.1962) M-Dg ■ **Emanuela Palterová-Holá** (1.2.1935-15.9.1936) Čj-Nj ■ **Karel Papež** (15.9.1911-1.4.1941) Lat-Řj ■ **Zdeňka Papežová** (1.9.1947-30.7.1950) Kr-Ze ■ **Mgr. Jan Paták** (8.4.2002-30.6.2002) Vv ■ **Václav Patera** (1.9.1917-31.1.1919) Lat-Fr ■ **Mgr. Radek Páv** (1.10.1995-30.6.1997) Zsv ■ **RNDr. Renata Pavlíčková** (1.9.1972-31.3.1977) Bi-Ch ■ **Be. Šárka Pekárková** (1.9.2009-dosud) Aj ■ **PhDr. Jan Pich** (1.9.1913-16.9.1929) Čj-Lat-Řj ■ **PhDr. Milada Pochová-Hájková** (4.10.1927-31.1.1939) Čj-Fr ■ **RNDr. Stanislava Pojerová** (1.9.1980 - dosud) Bi-Ch ■ **Božena Pokorná-Korbelová** (1.9.1937-31.8.1938) Ze-Tv ■ **RNDr. Olga Pokorná-Růžičková** (1.9.1965-31.8.1979) M-F ■ **Iveta Poláčková** (18.9.2000-30.6.2001) Aj ■ **Anna Poláková** (1.9.1953-30.6.1985, 1.3.1988-30.6.1989) M-F ■ **PhDr. Marie Poledníková** (1.9.1985-dosud) Čj-Fr ■ **Mgr. Zdeňka Polívková** (30.7.1992-31.7.2006) Vv-Dě-Nj ■ **Jana Pospíšilová** (1.9.1989-31.1.1990) M-F ■ **Gwen Procter** (16.10.1990-30.6.1994) Aj ■ **Mgr. Šárka Procházková - Janoušková** (1.9.1992-26.2.1993, 1.3.1996-30.6.1996, 1.8.2006-30.6.2007) Čj-Hv ■ **PhDr. Jaroslav Prokeš** (1.9.1917-31.8.1918) Čj-Ze-Hv ■ **Miloš Prošek** (25.11.1918-31.8.1919) Př-Ch ■ **Mgr. Anna Prošková** (4.9.2000-30.6.2001) Aj ■ **Mgr. Andrea Radomská** (25.8.2003-30.6.2004) Aj-Zsv ■ **Karel Reček** (1.9.1917-31.8.1920) Tv ■ **Josef Rejlek** (1.10.1912-30.9.1949) Fr-Nj ■ **Mgr. Hana Revinová** (1.9.1982-dosud) Čj-Rj-Vv ■ **Charlotta Ripplová** (1.9.1979-31.8.1982) Tv-Aj ■ **Karel Rosa** (16.3.1928-28.9.1930, 1.9.1934-31.8.1936) Př-Ze ■ **Joan Rust** (1.9.1994-24.1.1995) Aj ■ **Ing. Josef Rys** (1.9.1912-31.7.1934) Ch ■ **RNDr. Libor Řehoř** (1.9.1989-31.8.1990) F-Ch ■ **Marie Řehořová-Mladějovská** (1.9.1954-30.6.1960) Dě-Ze ■ **PhDr. Milada Řezbová** (1.9.1939-31.8.1940) Dě-Ze ■ **Mgr. Helena Říhová CSc.** (28.2.2002-28.2.2009) M-Aj ■ **Věra Říhová** (1.9.1974-31.7.1976) Rj-Fr ■ **Lidmila Saidlová** (1.9.1940-31.8.1941) Čj-Fr ■ **Aleš Sedláček** (1.7.1994-7.10.1994) Aj ■ **PhDr. Václav Sedláček** (1.8.1961-30.6.1983, 1.1.1988-30.6.1988) Ps-Pg ■ **Helena Sedláčková** (20.2.1989-30.6.1989) Rj ■ **Marta Seidlová** (15.1.1947-1.10.1947) Lat-Dě ■ **Miloš Seifert** (1.9.1911-31.8.1919) M-Př ■ **Jindřich Semerád** (1.9.1940-31.8.1941) M-F ■ **Ota Setzer** (11.10.1948-16.8.1951) M-Dg ■ **Jan Schneeweis** (1.9.1940-16.8.1951, 1.9.1958-31.1.1964) Čj-Nj-Ph ■ **Mgr. Jaroslav Schröpfer** (1.9.1977-dosud) Tv-Bv-Dě ■ **Mgr. Marie Schröpfero-**

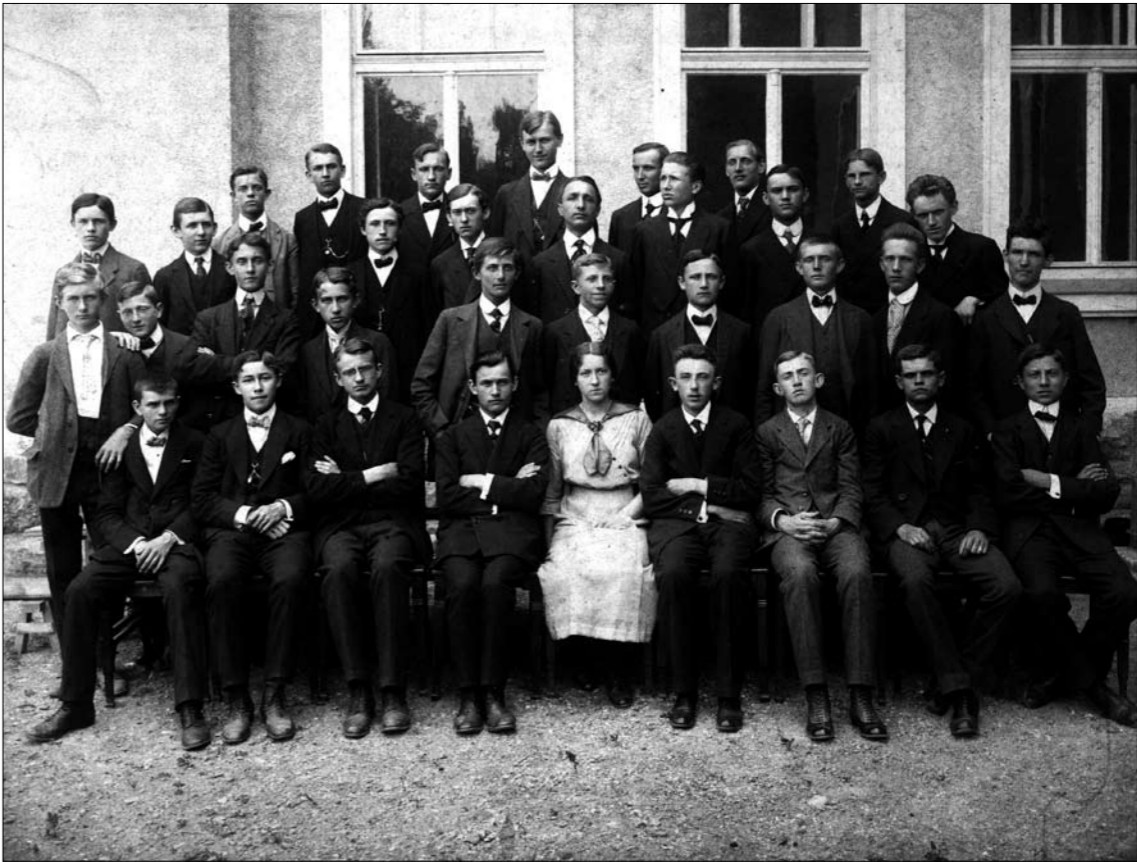
vá (1.10.1979-dosud) Tv-Ze ■ **Mgr. Peter Schulman** (1.9.2003-30.6.2004) Aj ■ **František Sklenička** (30.1.1915-1.4.1941) M-Dg ■ **PaedDr. Eva Slabochová** (1.8.1998-31.8.1999) Aj ■ **Jaroslav Slavík** (1.2.1943-4.6.1945) Čj-Fr ■ **Drahomíra Sláviková-Škárková** (16.9.1943-1.12.1944) Fr-Ph ■ **František Slíž** (1.9.1935-30.10.1945) Kr-M-Dg ■ **Mgr. Martina Smolová** (1.8.2001 - dosud) Aj-Hv ■ **Anna Smržová-Mlejnková** (1.9.1939-1.10.1941) Čj-Nj ■ **PhDr. Václav Sobotka** (1.9.1914-19.6.1928) Dě-Ze ■ **Bohuslav Sodomka** (1.9.1910-31.8.1919) M-Př-Z ■ **PhDr. Evžen Stein** (1.9.1932-16.9.1935) Z-Ph ■ **Milada Straková** (9.3.1942-21.6.1945) Čj-Nj ■ **PhDr. Emilie Suderová** (15.7.1974-30.6.1977) Hv ■ **Josef Suchý** (31.7.1920-17.8.1947) Kr-Dg ■ **Mgr. Bohumila Svatošová** (1.9.1988-31.12.1988, 1.9.1989-30.6.1990) Pěv. sbor ■ **PaedDr. Daniel Svoboda** (1.9.1989-31.8.1994) M-F-Ivt ■ **Mgr. Pavel Svoboda** (30.7.1992-31.8.2000) Aj-Bi ■ **Rudolf Svoboda** (1.9.1945-31.8.1947) Čj-Dě-Ze ■ **Marie Svobodová** (1.9.1990-18.10.1990) Aj ■ **Karel Sýkora** (1.9.1910-30.6.1911) Tv ■ **Karel Šabat** (1.9.1916-31.8.1920) Dě-Lat ■ **Antonín Šebek** (1.9.1945-30.6.1948) Čj-Dě-Ze ■ **Mgr. Jana Šilhavá - Schenková** (1.9.1994-31.8.2006) Čj-Hv ■ **Mgr. Pavla Šimonová - Trhoňová** (1.9.2006 - dosud) Čj-Nj ■ **RNDr. Věra Šimonová** (1.9.1984-dosud) M-Ze-Vv ■ **František Škoda** (1.9.1917-4.10.1918) M-F-Ch ■ **František Škoda** (1.9.1914-31.8.1920) Čj-Lat ■ **Jarmila Škrlandová-Hofmanová** (1.9.1948-1.6.1980) Čj-Fr ■ **Ing. Renata Šlehoberová** (19.4.1999-30.6.2000) Aj ■ **Rudolf Šlemín** (1.9.1948-31.7.1959) Fr-Tv ■ **Ing. Vladimír Šolec** (15.9.1989-30.6.1990) Ivt ■ **Josef Šoler** (1.9.1948-15.8.1949) M-F ■ **Mgr. Jan Špringl** (4.9.2000-31.8.2004) Hv-Dě ■ **František Štefaník** (1.9.1911-30.6.1912) Lat-Fr ■ **RNDr. František Šteiger** (1.9.1944-16.6.1945) Ch-M-F ■ **Mgr. Marie Štěpničková** (1.8.1997-dosud) M-Bi-Ivt-Hv ■ **Kateřina Štírská** (1.9.1977-31.7.1978) Bi-Ch ■ **Mgr. Veronika Štulíková** (3.9.1999-30.6.2000) Ivt ■ **RNDr. Marie Štulíková-Mikešová** (1.9.1976-dosud) M-F ■ **PhDr. Ladislava Tahovská-Klímešová** (1.9.1985-31.7.1986) Rj-Srbch ■ **Radomír Talášek** (1.9.1984-30.9.1984) M-F ■ **PhDr. František Tichý** (1.9.1911-4.5.1924) Čj-Nj ■ **Karla Toberná-Celerinová** (8.10.1945-31.8.1949) Čj-Fr ■ **Čeněk Toberný** (14.9.1939-15.8.1949) Čj-Nj ■ **Jana Tombová** (1.9.1922-31.8.1928, 9.9.1938-31.8.1940, 1.9.1945-31.8.1949) Čj-Lat ■ **Mgr. Irena Trunečková** (1.9.1995-30.6.1997) Eko ■ **RNDr. Rudolf Tulak** (1.9.1988-30.6.1990) M-F ■ **Klára Tůmová** (1.9.1934-31.8.1940) Ch-M-F ■ **František Urban** (1.9.1939-30.9.1941) Tv-Ze ■ **Ing. Věra Urbanová** (1.9.1987-26.8.1991) Aj ■ **Šárka Vaculová** (1.9.2000-30.6.2003) Vv ■ **Miloslava Valšíková** (1.9.1937-31.8.1940) Čj-Nj ■ **PhDr. Oldřich Vančata** (1.9.1936-31.8.1939) Čj-Ph ■ **Blanka Vaníčková-Vávrová** (1.9.1966-31.7.1975) Bi-Ch ■ **Antonín Vaniš** (1.9.1941-16.6.1945) Čj-Fr ■ **Helena Vanišová - Klímešová** (1.9.1976-31.1.1979) Nj-Vv ■ **PhDr. Ladislav Varel** (1.9.1933-31.8.1945) Lat-Řj ■ **Josef Varvařovský** (1.9.1915-31.8.1916) Tv ■ **Václav Váša** (1.9.1911-31.8.1913, 1.9.1919-31.8.1922) Čj-Nj ■ **Ing. Hana Vavrečková** (1.9.1982-31.8.1989) Eko-Aj ■ **Luša Vávrová** (1.9.1958-31.1.1960, 1.9.1983-30.6.1984) Fr-Nj-Aj ■ **Dagmar Vejvodová** (18.9.2000-14.3.2003) Aj ■ **Mgr. Václav Veverka** (4.10.1999-30.6.2002) Zsv ■ **Ing. Kateřina Veverková** (5.9.2001-30.6.2002) Aj ■ **Mgr. Petra Veverková** (25.8.1994-dosud) Aj-De ■ **František Vítkovský** (1.9.1945-31.7.1961) Dě-Ze ■ **Josef Vladyka** (1.9.1916-13.10.1920, 16.6.1925-31.8.1951) Čj-Nj ■ **Jiří Vlček** (13.4.1944-31.8.1945) neuvedeno ■ **Josef Voborský** (29.11.1939-31.8.1940) Tv ■ **Bohuslav Vodrážka** (11.1.1927-31.8.1936) Čj-Lat-Řj ■ **Matylda Vojtová** (1.9.1938-30.10.1939) Fr-Nj ■ **RNDr. Jan Vyšín** (24.2.1941-1.5.1943) M-Dg ■ **PhDr. Oktavián Wagner** (1.9.1910-25.2.1919) Čj-Nj ■ **Anne-Marie Wettersten** (25.8.1992-19.3.1993) Aj ■ **Marie Wünschová** (25.8.1980-31.7.1982) Čj-Rj ■ **Jiřina Zafouková-Kasalová** (1.9.1966-31.8.1974) M-F ■ **Antonín Zajíček** (1.9.1932-1.4.1941) M-F ■ **Oldřich Zajíček** (31.1.1914-31.7.1931) Čj-Nj ■ **Zdeňka Zajíčková-Jarolínková** (1.10.1946-1.9.1949, 1.9.1953-31.8.1960) Lat-Čj ■ **RNDr. Božena Zaklová-Šemberová** (1.9.1936-31.8.1937) Př-Ch ■ **RNDr. Marie Zaplatílková** (1.11.1936-31.8.1937) Tv-Z ■ **Mgr. Mirjana Zarič-Brajovič** (1.2.2002-31.1.2004) Aj ■ **Václav Zima** (1.9.1940-31.8.1941) M-F ■ **Jaroslav Zíma** (15.10.1940-31.8.1966) M-F ■ **Mgr. Pavla Žufníčková** (30.8.2006-dosud) M-Bi-Hv-Aj

„Top 21“

Nejdéle na gymnáziu působili (do 31. 8. 2010), (učitelští dinosauři). Vyučující, kteří učili a učí na škole více než 10 000 dnů

					roky	dny
1		Josef	Rejlek	Fr-Nj	37	8
2	RNDr.	Václav	Bouše	Bi-Ch	36	310
3	PhDr.	Otakar	Kolman	Lat-Řj	36	55
4	RNDr.	Oldřich	Ježek	M-F-Hv	35	336
5	Mgr.	Hana	Jurajdová	Rj-Nj	35	310
6	RNDr.	Marie	Štulíková-Mikešová	M-F	34	7
7		Anna	Poláková	M-F	33	66
8	Mgr.	Anna	Kokinová-Váchalová	Čj-Fr-Ij	33	7
9	Mgr.	Jaroslav	Schröpfer	Tv-Bv-Dě	33	7
10		Jaroslav	Mrvík	Bi-Ch-Ze	32	37
11	Mgr.	Josef	Belfín	Ch-Tv	32	7
12		Jarmila	Škrlandová-Hofmanová	Čj-Fr	31	281
13	Mgr.	Marie	Schröpferová	Tv-Ze	30	343
14	Mgr.	Antonín	Novák	M-F	30	342
15	Msgre.	Jan	Matějka	Nb-Řk	30	220
16	RNDr.	Stanislava	Pojerová	Bi-Ch	30	6
17		Karel	Papež	Lat-Řj	29	206
18	Mgr.	Dana	Benešová	Čj-Dě	28	6
19		Josef	Juklíček	Dě-Ze-Tv	28	6
20	Mgr.	Hana	Revinová	Čj-Rj	28	6
21	Mgr.	Eva	Dobešová	M-Zt- Dg	27	218

SEXTA REAL GYMNASIA V BEROUNĚ .
1916.

Studenti přijatí do primy a prvního ročníku od září 2010

Prima

Barbora Bajgarová, Jakub Bláha, Tereza Fleková, Barbora Hierschová, Anna Hirnerová, Dominik Pavel Holobrada, Johana Hrachovcová, Josef Hruška, Vojtěch Hyšperský, Tomáš Jirků, Tereza Karousová, Pavel Karpíšek, Jan Klatovský, Kateřina Klímová, David Koníř, Oskar Krejčí, Daniel Molt, Alexandra Müllerová, Judith Mutombo, Radka Olyšarová, Pavel Pekárek, Eliška Radová, Martin Řanda, Bára Stýblová, Markéta Šejdlová, Soňa Škodová, Vojtěch Škopek, František Veselý Tereza Veverková, Jiří Vrecion, Marcel Zábojník

I. A a I. B

Zuzana Alferyová, Lenka Bártová, Hedvika Bauerová, Zuzana Bauerová, Oleg Burak, Denisa Ciprová, Tereza Csergeová, Tereza Čerstvá, Dominika Červenková, Kristýna Dopiráková, Vladimír Dvořák, Hana Elbournová, Nikol Flachsová, Karolína Fousová, Kateřina Frdlíková, Darina Hollerová, Kateřina Horáková, Lucie Hrabáková, Radek Hronek, Linda Jelínková, Markéta Jonášová, Laila Kadhanounová, Alexandra Kantorová, Lucie Karmazínová, Tereza Klocová, Jana Komašková, Alina Kostyuk, Eliška Kreisslová, Filip Krzák, Richard Křikava, Zdeňka Křivancová, Alexandra Kuznětsová, Tomáš Lipták, Kateřina Loupancová, Iva Macourková, Martina Maličká, Petr Malina, Karolína Matoušková, Mykola Matushevsky, Nguyen Hoang Anh, Klára Nová, Sabina Nováková, Eliška Paterová, Jiří Počta, Filip Podstavka, Andrea Pristašová, Jana Součková, Kristýna Soukupová, Alice Staveníková, Michaela Svatošová, Pavel Steffl, Zdeňka Štičková, Lucie Švarcová, Kristýna Tumorová, Jana Vacková, Ester Vaškovicová, Marek Večeřa, Václav Vild, Šárka Vlčková, Zuzana Vohaňková

Seznam studentů školy ve školním roce 2009 – 2010

Prima – Mgr. Schröpferová Marie

Markéta Adamcová, Arman Avetisyan, Alexandr Baraldi, David Blažek, Daniela Břížďalová, Jan Cincibuch, Petra Dušková, Simona Hendrychová, Filip Hrdinka, Petr Hron, Kristýna Hubičková, Tereza Chocholová, Václav Lepič, Anna Masnerová, Ondřej Navrátil, Romana Nekvindová, Šimon Pavel, Václav Pecka, Nela Petrželková, Josefína Pondělíčková, Michaela Radová, Jan Resl, Zdeněk Řanda, Anna Řimnáčová, Klára Seidlová, Štěpánka Sklenková, Ondřej Sládek, Petr Škába, Vojtěch Vaněček, Kateřina Vávrová

Sekunda – Mgr. Štěpničková Marie

Vojtěch Barnat, Ondřej Blín, Prokop Černý, Jan Gärtner, Lara Glut, Martin Hofman, Štěpán Holý, Alexej Chalupník, Anna Kadlecová, Petr Kohout, Štěpán Krejčí, Tomáš Krompolc, Christian Kruf, Kristýna Kučabová, Tomáš Kulhan, Lucie Mistrová, Matěj Ruffer, Jáchym Sarvaš, Martin Sebera, Adam Slonim, Šimon Sohar, Jan Souček, Richard Steiger, Michaela Strnadová, Johanka Šafránková, Jan Ševčík, Patrik Šnobl, Tomáš Vacek, Jakub Veselý, Matěj Vlasák, Dominika Vrecionová, Dominik Vrchlavský

Tercie - Mgr. Schröpfer Jaroslav

Lukáš Bauer, Tereza Bautkinová, Eva Bělohávková, Dominik Bican, Matěj Doubek, Milan Filčák, Dominika Girethová, Dominik Hoda, Vojtěch Ira, Julie Kalábová, Bára Kilingerová, Iveta Kropáčková, Tomáš Kubíček, Johana Lhotáková, Tereza Marešová, Tobiáš Matějka, Veronika Mlčochová, Jiří Mottl, Markéta Pelikánová, Karolína Pondělíčková, Martin

Smrž, Viktor Svoboda, Šimon Trögler, Dennis Tschamler, Anna Vacková, Filip Váňa, Matouš Vokál, Jan Zálom, Adéla Zaspalová, Martin Zbuzek

Kvarta - Mgr. Revinová Hana

David Anděl, Jana Berušková, Matyáš Borovský, Antonín Bouček, Jan Deák, Luděk Dopirák, Josef Haber, Barbora Hanzalová, Kateřina Hasalová, Magdaléna Holubová, Chiara Jahnlová, Vladimír Kabát, Pavel Kopecký, Václav Krudenc, Jana Mallatová, Zuzana Morčušová, Cyril Mrázek, Zuzana Mrázková, Pavla Nedbalová, Tomáš Podoljak, Jakub Porsch, Jiří Rada, Daniel Ragauer, Daniela Randáková, Tomáš Skoupý, Vojtěch Týbl, Michal Valašik, Kateřina Vilhelmová, Jan Vlček, Barbora Zahradníková, Ondřej Zlámal

Kvinta - Mgr. Benešová Dana

Matěj Barnat, Ludmila Bešcecová, Marek Bittmann, Kristýna Bubeníková, Martin Bureš, Tereza Bydžovská, Julie Freyburgová, Vít Havlíček, Václav Hlaváček, Jana Hrášková, Vítek Johan, Eliška Klánová, Matěj Klapuš, Kateřina Klocová, Jan Kredba, Lucie Krejčová, Ondřej Lipčák, Tomáš Matějka, Patricie Mittigová, Tereza Pelikánová, Jan Pešta, Marta Petrášová, Kristýna Popelková, Matěj Procházka, Kamila Procházková, Jaroslav Staněk, Viktorie Šimůnková, Alžběta Široká, Lenka Vondrová

První A - Mgr. Dobešová Eva

Simona Leipertová, Petra Nováková, Kateřina Paďouková, Eduard Paulát, Ondřej Pecka, Anna Petráková, Aneta Počtová, Rostislav Podlaha, Anna Pokorná, Matyáš Procházka, Andrea Procházková, Josef Příb, Hana Rosenbaumová, Monika Růžičková, Terezie Šafářová, Jakub Šebek, Jiřina Šimová, Václav Štemberg, Klára Štětková, Adam Tomášek, Lucie Vacková, Marek Vejtruba, Simona Veselá, Pavel Vokáč, Tomáš Zach, Barbora Zderadičková, Vilém Zelenka

První B - Mgr. Moravanská Marie

Zdeněk Bilec, Mariana Brousková, Aneta Čípková, Petra

Feketová, Tomáš Hakl, Martina Holá, Jakub Horňák, Jan Hrabě, Dominika Hružová, Jakub Jonáš, Tomáš Just, David Karapetjan, Zuzana Karbušická, František Kaufman, Martin Kohout, Michal Kopecký, Linda Korejsová, Petr Kovačík, Tomáš Kučera, Kamila Kučerová, Tomáš Kulhavý, Zuzana Lepičová, Jesika Malečková, Jakub Malý, Julie Nachtigallová, Marie Nová, Markéta Nováková, Christian Ragauer

Sexta - Ing. Dvořáková Marie

Petr Bělohlávek, Dominik Březina, Jan Buchar, Marian Bulla, Tereza Čmelíková, Martin Endl, , Vojtěch Haber, Jiří Hejna, Jakub Jahn, Pavlína Javůrková, František Kaláb, Iva Kašparová, Jakub Kovařík, Tereza Krsová, Anh Le Tung, Klára Ledvinová, Ondřej Macík, Matěj Maivald, David Novotný, Jan Oberman, Jakub Ruffer, Zuzana Sejšťová, Tereza Vanžurová, Martina Velková, Tereza Vlčková, Joyce Zýková

Druhá A - Mgr. Veverková Petra

Marek Anděl, Patrik Bican, Peter Darivčak, Ondřej Dolejší, Kristýna Ernestová, Erika Grittnerová, Martin Havlíček, Lenka Helebrantová, Kateřina Holubová, Lukáš Janeček, Martin Kapal, Nikola Kasalová, Nicole Knollová, Jiří Koder, Tereza Kopalová, Adéla Králová, Soňa Krpálková, Eliška Kučerová, Tereza Kucharská, Martin Laštovička, Anna Matějčková, Klára Nová, Michaela Prošková, Štěpánka Reslová, Pavla Roztočilová, Tereza Salavcová, Albert Samoura, Michaela Spoustová, Radka Starová, Jana Svobodová, Eliška Švecová, Alena Waltová

Druhá B - RNDr. Jungmanová Hana

Kryštof Bradáč, Daniela Čížková, Miroslav Douša, Petr Duffek, Tereza Dvořáková, Milan Frýbert, , Jana Frýbertová, Matěj Gosman, Roman Jiras, Pavlína Kočová, Veronika Kořínková, Tomáš Křištof, Eliška Kusbachová, Ganna Lazurchenko, Martina Malcová, Edita Matějovská, Pavel Paul, Michal Řeřicha, Sandra Řezáčová, Patrik Smejkal, Jiří Straka,

Jiřina Straškrábová, Kateřina Svobodová, Tomáš Sýkora, Nikola Szitášová, Radovan Špička, Jan Tichý, Ondřej Tichý, David Váňa, Jiří Zavázal, Martin Zíma, Jana Zimová

Třetí A - Mgr. Kučera Martin

Hana Bonifaceová, Jana Dolejšová, Vojtěch Doubek, Martin Dvořák, Kristýna Feldová, Lucie Feldová, Kateřina Hrabětová, Kristýna Hrdličková, Martin Jonák, Richard Just, Oldřich Klouček, Andrea Linhartová, Daniela Matyášová, Denisa Melicharová, Stanislav Metzner, Jana Nájemníková, Šárka Nováková, Ingrid Paterová, Lucie Podlahová, Tomáš Pokorný, Natalie Postlerová, David Prošek, Michaela Skleničková, Ondřej Sliwka, Petr Stuchlík, Barbora Veverková, Tereza Vicková, Gabriela Vorlová, Štěpánka Vořechová, Veronika Votrubová

Třída B - RNDr. Šimonová Věra

Kateřina Berušková, Michaela Bláhová, Vincenc Bouček, Martin Drozd, Tomáš Flíček, Petra Holá, Vlasta Jermano-
vá, Josef Jindra, Ondřej Jiránek, Marie Konrádová, Miloš Konvalinka, Daniela Krejčová, Lucie Kulhanová, Denisa Lapourová, Alžběta Lorenzová, Eva Macourková, Kateřina Mazúrová, Tereza Micková, Andrea Mikolášová, Nikola Mráčková, Lucie Pešková, Barbora Staňková, Eva Straškrábová, Václav Šimáček, Lucie Šimonová, Iveta Štěpáno-
vá, Patrik Tomsa, Dominika Týlová, Daniel Viezan, Zuzana Vokrojová, Barbora Zůnová

Septima - Mgr. Hynek Ivan

Johana Bekeová, Jan Bobák, Tereza Černá, Anna Dopiráko-
vá, Amal El Bournová, Martin Fiala, Karolína Gudasová, Linda Havelková, Jan Hlaváček, Jakub Hrbek, Tomáš Hrbek, Aneta Justyčová, Eliška, Kadlecová, Denisa Kasperová, Ka-
rolína Kopecká, Aneta Magdová, Markéta Macháčková, Mar-
tin Mastný, Šimon Nachtigall, Kateřina Nekulová, Kateřina Oukropcová, Tomáš Peterka, Sára Piklová, David Podoljak, Hedvika Pokorná, Martin Švejkar, Catalina Taranu, Zoltán Vén, Petr Vilhelm, Barbora Vopařilová, Josefina Záleská

Seznam
maturantů
1910 – 2010

2010 Oktáva – PaedDr. Karásková Kamila

Kateřina Bicanová, Ondřej Cajthaml, Taťána Čmelíková, Jiří Duchoň, Jan Dvořák, Ondřej Hojka, Michaela Horáková, Hana Hrudková, Barbora Jonášová, Petr Kilinger, Jana Malešová, Eliška Marešová, Filip Novotný, Vlastimil Nový, Tomáš Patočka, Šimon Peták, Jitka Sedlačiková, Jaromír Smělý, Jan Štemberg, Klára Šturová, Simona Tazbirková, Petr Těhan, Šárka Trunečková, Jiří Turčín, Ivana Velková, Aleš Vlasák, Tomáš Zahradník, Jan Zlámál

2010 Čtvrtá A – Mgr. Chocová Olga

Michaela Budilová, Kateřina Čepelová, Dominika Fiedlerová, Michaela Frýbertová, Jan Hytha, Barbora Chrenková, Jakub Knoll, Michaela Kokrmentová, Petra Kotíková, Tomáš Koubek, Radka Kovářová, Simona Krausová, Jakub Kubič, Veronika Nademlejnská, Petra Nekolná, Zuzana Němcová, Thu Nguyet Nguyen, Jiří Nový, Kateřina Pišnová, Marika Postlerová, Tomáš Prošek, Nikola Rybková, Veronika Slomková, Martin Smejkal, Simona Stádníková, Vít Stehlík, Jana Stejskalová, Kristýna Sýbová, Daniel Šimr, Tereza Toncarová, Josef Vild, Barbora Záleská, Kryštof Zuska

2010 Čtvrtá B – RNDr. Ježek Oldřich

Radek Bittara, Matouš Cvrček, Jakub Fousek, Gabriela Jelínková, Martin Jonáš, Veronika Kadlecová, Nikola Kozáková, Martin Kraus, Martina Kulhavá, Petr Liška, Jakub Martin, Václav Nejedlý, Michaela Neumannová, David Novotný, Michal Petrbo, Vladimíra Roháčková, Veronika Snopková, Jakub Šmíd, Michal Šuhájek, Daniel

Tuček, Miloslav Ureš, Alice Vinšová, Michal Vlach, Martin Vobořil, Rostislav Voldán, Jakub Zlámál

2009 Oktáva – Mgr. Schröpferová Marie

Alena Bulvasová, Jurij Dvedenidov, Lucie Ginterová, Lucie Hankeová, Lucie Holečková, Jakub Hybš, Daniel Chabr, Jakub Chalupecký, Vladimír Kalina, Karel Kolmann, Pavlína Krbcová, Anna Marková, Pavel Matoušek, Pavlína Morávková, Hana Najzarová, Veronika Nejedlová, Kristýna Onderková, Tadeáš Peták, Nela Pilbauerová, Martin Píša, David Randák, Vladimír Řezáč, Petr Šádek, Adéla Štembergová, Alžběta Táborská, Martin Tuček, Zuzana Vávrová, Vojtěch Vopařil

2009 Čtvrtá A - Mgr. Dana Benešová

Tomáš Bauer, Luděk Brumovský, Kateřina Deriánová, Tereza Dvořáková, Karel Endršt, Tomáš Havelka, Eliška Havlová, Aneta Hipčová, Monika Hulinová, Matěj Chrenka, Monika Illichová, Irena Jančaříková, Jan Kindl, Jana Kobrsková, Martin Kotáko, Přemysl Kotoul, Jiří Křiávek, Jan Lála, Tereza Müllerová, Antonín Najman, Zuzana Pelcová, Marie Sýbová, Jan Syrovátka, Boris Šebesta, Ladislav Tíkal, Barbora Vašková, Nikola Vildová

2009 Čtvrtá B – Mgr. Moravanská Marie

Lukáš Belšán, Kristýna Bradáčová, Tereza Dubská, Adéla Fayadová, Diana Fuksová, David Havlík, Eva Hejdová, Lenka Holubová, Šimon Hošek, Martin Jandlík, Kateřina Jermanová, Adéla Jouklová, Pavel Just, Tomáš Kleňha, Richard Kouřil, Lukáš Křištof, Martina Křestánová, Laiblová Tereza, Matějů Anna, Mrkvičková Markéta, Nejedlá Klára, Potomová Lenka, Vladěna Ptáčková, Iva Stluková, Šárka Šmotková, Petr Topič, Zuzana Větrovcová, Jiří Vlach, Vladimír Zýka, Michaela Ženíšková

2008 Oktáva – Mgr. Marie Štěpničková

Michaela Černá, Matěj Hošek, Jana Hynková, Jan Janíček, Mikoláš Karas, Petr Karásek, Danila Kharassov, Helena

Knyblová, Zuzana Kučerová, Eva Kvasničková, Jan Leopold, Aneta Lorenzová, Viktor Machač, František Mastný, Daniel Nejedlo, Jiří Oukropec, Marie Poledníková, Marek Příbyl, Jan Souček, Michal Svoboda, Vojtěch Šívr, Ondřej Šrámek, Jana Urešová, Barbora Velková, Nikola Vilhelmová, Pavel Vlček, Michal Wimmer

2008 Čtvrtá A – Mgr. Kokinová Anna

Jan Blecha, Anna Červenková, Lucie Číhalová, Lukáš Grüner, Barbora Hušáková, Lucie Chaloupková, Ondřej Klegr, Denisa Kratochvílová, Jana Křečková, Miriam Lapourová, Sandra Lettlová, Veronika Macháčková, Jan Matýsek, Jan Morčuš, Anna Motejlková, Tomáš Mottl, Gabriela Novotná, Jan Pešek, Jan Procházka, Barbora Pujmanová, Aneta Salačová, Markéta Saulichová, Vojtěch Sládek, Barbora Stejskalová, Nikola Strachová, Renáta Suchá, Kristýna Svobodová, Karolína Šandová, Daniela Tatarová, Lenka Ulrychová

2008 Čtvrtá B – PaedDr. Karásková Kamila

Petr Bouda, Šárka Braumová, Šárka Čechová, Tereza Červenková, David Eiselt, Ondřej Falc, Tomáš Froněk, Lucie Haklová, Ilona Hasmanová, Petr Hašek, Jitka Hošková, Jan Hustoles, Lenka Jelínková, Věra Kašparová, Jan Kolář, Petra Kopecká, Markéta Krejčová, Jana Kusbachová, Marie Malá, Thu Ngo Huong, Marcela Perglerová, Vendula Perničková, Jana Potomová, Richard Radim, Markéta Rusová, Jan Smutný, Martin Štěpán, Tereza Tlachová, Adéla Vítková, Iva Vosecká, Radka Zítková

2007 Oktáva – Mgr. Martina Smolová

Marek Beneš, Dominika Benešová, Pavel Bešćec, Prokop Boček, Šárka Černá, Ondřej Fiala, Petr Fojtů, Anna Gardavská, Tomáš Halás, Kristina Hamáčková, Michal Holub, Nela Izáková, Jiří Kepka, Barbora Klabačková, Václav Kliment, Eva Kolářová, Eva Mäsiarová, Andrea Melicharová, Lenka Mottlová, Matyáš Palan, Hana Píšová, Kateřina Šebestová, Jakub Šimon, Zbyněk Špirit, Ondřej Šrámek, Ondřej Uksa, Simona Votavová

2007 Čtvrtá A - PhDr. Ortmanová Ivana

Ondřej Bauer, Eva Bendlová, Tereza Cajthamlová, Vladimíra Cihelková, Libor Červenka, Adam Dornák, Denisa Dukonyová, Tomáš Grygar, Michaela Hejná, Silvie Chvátalová, Jaroslav Janeba, Martin Jonáš, Tomáš Kožurík, Iveta Legátová, Veronika Lhotáková, Tereza Mašková, Lucie Ondrušová, Jindra, Pavlíková, Adam Pina, Václav Polívka, Vlasta Rajnišová, Soňa Rysová, Martin Súletý, Eva Šejvlová, Ivana Ševčíková, Jana Šlosarová, Barbora Štětková, Veronika Vlčková, Jana Vytejšková, Iva Zavadilová, Kateřina Zusková

2007 Čtvrtá B - Mgr. Hynek Ivan

Apostolia Arabadzi, Jan Čížek, Matěj Čížek, Vojtěch Duffek, Štěpán Fuchs, Jitka Güntherová, Eva Holubová, Aneta Hrubá, Irena Hrubá, Zdeňka Hrudková, Lucie Chroustovská, Kristýna Jonášová, Alžběta Kaminská, Michael Kutscher, Gabriela Leipertová, Pavla Lešková, Jaroslav Müller, Kateřina Petrášová, Simona Pixová, Daniela Pokorná, Tereza Sinkulová, Marie Stielová, Jakub Stodola, Alena Sudíková, Markéta Šalková, Kateřina Šmídová, Martina Vacková, Marie Veverková

2006 Oktáva – PhDr. Marie Poledníková

Jan Beššec, Michal Círok, Vratislava Dvořáková, Tomáš Fechtner, Petr Gregor, Anna Hojková, Barbora Hrdličková, Alžběta Hubená, Jana Jonášová, Helena Klicperová, Tomáš Krňávek, Lenka Kvasničková, Alena Maivaldová, Jan Marx, Klára Nevoralová, Šárka Pekárková, Ondřej Procházka, Karel Příbyl, Veronika Sládková, David Šedlbauer, Martin Těhan, Helena Tichá, Tomáš Tikal, Pavel Turčín, Luboš Ťapušík, David Vávra, Veronika Vítková, Šárka Vrablíková, Jan Vyhnaněk, Magdalena Záleská

2006 Čtvrtá A - Mgr. Chocová Olga

Tereza Bartošová, Martin Gardavský, Lucie Girethová, Václav Hašek, Růžena Heráčková, Eliška Hráchová, Petra Janoušková, Michaela Kabátová, Vojtěch Karpíšek, Šárka Klegrová, Martina Košílková, Soňa Koudelová, Martin

Křivohlavý, Veronika Kučerová, Beáta Kušová, Nikola Kutová, Marcela Lávičková, Michaela Levčíková, Vojtěch Němec, Jana Nováková, Jan Odcházal, Pavel Rada, Jan Slomek, Jitka Štorková, Zuzana Tlachová, Soňa Vlčková, Kateřina Wimmerová, Adam Žižka

2006 Čtvrtá B - RNDr. Ježek Oldřich

Lenka Bauerová, Milan Bouda, Alena Froňková, Tomáš Gall, Monika Grusová, Dagmar Hašková, Lenka Jíchová, Hana Kadhanounová, Jakub Kindl, Maxim Koncur, Roman Koncur, Zuzana Kušková, Zuzana Lepičová, Tomáš Neuvirt, Jiří Nikodým, Adéla Perníčková, Veronika Poluková, Michal Procházka, Ladislava Říhová, Barbora Schneiderová, Daniel Slivka, Ondřej Šnaidauf, Michala Štíbingerová, Aleš Švec, Pavel Tenkrát Jan Veselý, Lucie Vlachová, Zuzana Závorová, Radka Zelená, Lucie Zikmundová, Pavel Žák

2005 Oktáva A – Mgr. Dana Benešová

Lucie Hlaváčková, Karel Hnát, Gabriela Holečková, Kateřina Horáková, František Chalupa, Barbora Jiskrová, Zdeněk Klůč, Marcela Kotoulová, Dagmar Kratochvílová, Pavel Krejčí, Jana Kürková, Zuzana Landová, Daniela Lebedová, Petr Lidinský, Petra Matoušková, Martina Menclová, Lukáš Münzberger, Barbora Pochylová, Lukáš Růžička, Michal Slavev, Tomáš Snopek, David Spousta, Ondřej Šádek, Markéta Šedivá, Kateřina Šváblová, Jana Tatarová, Anna Třesohlavá, Radek Vaň, Lucie Vanžurová, Jiří Vaško

2005 Oktáva B – Mgr. Ondřej Novák

Tereza Baumanová, Jitka Bělková, Pavla Bočková, Ludvík Brejcha, Iva Brychtová, Petra Buriánová, Lenka Červená, Martin Dolejší, Jiří Doubek, Lucie Ejsmanová, Martina Hromková, Lenka Koldovská, Zbyněk Krůta, Michaela Kubů, Samuel Kuchař, Lucie Kuldásková, Tereza Kušová, Jiří Macík, Eliška Macková, Iveta Matulíková, Michal Mestek, Martin Růžička, Helena Řezáčová, Zdeněk Stuna, Lukáš Stuna, Václav Sýba, Jan Šimon

2005 Čtvrtá A - Mgr. Dobešová Eva

Petr Balek, Martin David, Jakub Grebeníček, Aleš Holub, Adam Jirásek, Alexandr Kettner, Eva Knopová, Šárka Komedová, Marie Kostlivá, Martin Kural, Tomáš Marek, Alena Matějková, Illya Pavlov, Vít Pejčoch, Filip Pina, Tomáš Popek, Tereza Schenková, Martin Sládek, Jitka Šívrová, Renata Šmídová, Vendula Špidlová, Kateřina Šuhájková, Petr Veverka, Tomáš Žáček

2005 Čtvrtá B - Mgr. Moravanská Marie

Nikoletta Arabadzi, Michal Blín, František Březina, Michal Damek, Maxim Dorodnych, Irena Dragounová, Petra Gallová, Kristýna Haklová, Tereza Hodaňová, Tereza Horáčková, Mariana Cheová, Kristýna Junková, Kateřina Klenerová, Petra Klimešová, Martina Kohoutová, Jan Kutman, Kateřina Langerová, Tomáš Matějka, Jan Novotný, Vojtěch Petráček, Marek Rehora, Jana Skleničková, Aneta Šimonová, Jan Šnaidauf, Magda Švehlová, Jana Tomanová, Milan Tót, Ladislav Ullrich, Edita Vlková, Kateřina Závorová, Jan Zítek

2004 Oktáva A – Mgr. Zuzana Fišerová

Kateřina Abelová, Karolina Bostlová, Barbora Boučková, Adam Fiřt, Petr Havlín, Kateřina Hudcová, Barbora Chalupecká, Karel Kolčava, Martin Kozel, Antonín Leopold, Filip Liška, Alexandra Lužová, Antonín Marx, Daniel Pavlis, Gabriela Radová, Barbora Řezáčová, Jiří Sakač, Stanislava Špiritová, Miloslav Šramota, Anna Štembergová, Zuzana Tučková, Petr Švec, Jan Vanžura, Jakub Vilhelm, Ondřej Vrbský, Johana Wimmerová, Ondřej Žižka

2004 Oktáva B – PaedDr. Kamila Karásková

Jakub Bílina, Barbora Brumovská, Tomáš Horáček, Jaroslav Jirák, Martin Jordák, Lucie Karásková, Jana Klenovičová, Barbora Klicperová, Marta Kovaříková, Jana Králová, Jiřina Krbcová, Zuzana Mesteková, Vít Mika, Jakub Morávek, Ivana Sobotková, Olga Trachtová

2004 Čtvrtá A – Mgr. Anna Kokinová

Lukáš Báča, Jiří Bendl, Lucie Broženská, Monika Dlouhá, Anna Fellnerová, Petra Gardavská, Zuzana Hošková, Petra Kalinová, Dana Karpíšková, Linda Kebrlová, Tomáš Kindl, Michaela Konvalinková, Michaela Kuncová, Jolana Landová, Alena Macháčová, Julie Maivaldová, Lenka Matěchová, Vladimíra Matějková, Jiří Pindák, Michaela Seidlová, Jana Součková, Klára Šestáková, Žaneta Šmídová, Jakub Šroubek, Iva Tománková, Zuzana Tomíčková, Lenka Trunečková, Martin Tuček, Jakub Turčiačík, Kristýna Veselá, Alena Vilkolaková

2004 Čtvrtá B – RNDr. Hana Jungmanová

Tereza Berdychová, Kristýna Eneová, Barbora Faltová, Denisa Fronová, Tomáš Hejduk, Lenka Kadeřábková, Martina Kalašová, Karolina Kutová, Petra Lepičová, Martin Macán, Marie Matýsová, Ondřej Mayer, Markéta Mejšnerová, Tereza Netopilíková, Marie Nikodýmová, Helena Nováková, Vojtěch Příbyl, Karolína Radová, Marta Šafratová, Petra Šídlová, Andrea Šindelářová, Adam Štolz, Petr Ťažký, Pavel Tůma, Xenie Vodičková, Veronika Zachová

2003 IV. A – RNDr. Věra Šimonová

Lenka Bártová, Oldřiška Benáková, Markéta Hakveová, Markéta Hubená, Simona Chaloupková, Romana Klimovičová, Michaela Kusá, Eliška Kutnarová, Miloš Langer, Jakub Mašek, Veronika Mózešová, Alena Pelouchová, Štěpánka Peřinová, Kateřina Rabochová, Irena Rosenbaumová, Zuzana Sehnoutková, Petra Šimůnková, Lenka Šíroková, Jiří Štěpán, Martin Šubrt, Zuzana Toušová, Petra Vaníčková, Michaela Alexandra Vávrová, Simona Věchetová, Helena Veselá, Veronika Zappová

2003 IV. B – Mgr. Ivan Hynek

Josef Bárta, Ondřej Beneš, Veronika Bílková, Jana Červenková, Petra Doušová, Lucie Dvořáková, Markéta Holubová, Anna Hromasová, Lucie Kulhavá, Ondřej Ludvík, Vojtěch Marcín, Lucie Matějková, Veronika Matýsová, Jinřich

Novák, David Palivec, Martin Schenk, Věra Sklenářová, Tomáš Syrovátka, Jakub Šafránek, David Šimáček, Daniela Šmicová, Blanka Šocová, Pavel Špirit, Helena Troníčková, Jana Tůmová, Adam Voldán, Alena Veselková, Jaroslav Vožeh, Lucie Zemanová, Pavla Ženíšková

2002 Septima – PhDr. Marie Poledníková

Barbora Benešová, Daniel Brodan, Bedřich Doležal, Jan Foltýn, Jan Havel, Jana Havlínová, Tereza Hladká, Vít Charvát, Pavel Krejčí, Jakub Kukla, Tereza Lemperová, Naďa Magulová, Irena Mastná, Jana Mikšová, Martin Patera, Jan Piskáček, Zdeněk Poledník, Hana Pospíšilová, Alena Revinová, Eva Rozkotová, Tereza Setničková, Filip Sklenář, Barbora Smutná, Lenka Soukupová, Milena Spalová, Jiří Tilsch, Nela Trachtová, Hana Trhoňová, Magdalena Třesohlavá, Lenka Vaňová, Ondřej Vrablík, Lukáš Zelenda

2002 IV. A – Mgr. Olga Chocová

Barbora Bruková, Tereza Frýbertová, Renáta Goryszewska, Petra Hejduková, Naděžda Hnídková, Blanka Hráchová, Jan Klimovič, Petra Košlíková, Marie Kozáková, Jana Krmenčíková, Tomáš Marek, Jakub Mulač, Marek Nesnídal, Eva Nová, Markéta Plotová, Michaela Popková, Lucie Pospíšilová, Ivana Reindlová, Martina Spurná, Kateřina Šedová, Petra Šimková, Jaroslav Tománek, Hana Vykysalá

2002 IV. B – RNDr. Oldřich Ježek

Dalibor Bartoš, Veronika Bauerová, Karolína Bolková, Jana Cajthamlová, Jan Franc, Monika Holečková, Tereza Holmanová, Eva Husáková, Jaroslav Jungman, Dagmar Junková, Jana Konvalinková, Anna Kůsová, Klára Kušková, Blanka Ludačková, Květuše Macháčková, Jindřich Marek, Martin Marek, Jiří Milner, Anton Nekrassov, Petr Pavlis, Roman Pospíšil, Kateřina Seidlová, Viktor Schneider, Tereza Skučková, Petra Spoustová, Radka Šilhavá, Jiřina Šišoláková, Michaela Týblová, Petra Ullrichová, Soňa Vlachová

2001 Septima A – Mgr. Marie Schröpferová

Václav Beran, Monika Bulínová, Petr Ejsman, Daniel Franke, Barbora Hladká, Jana Holečková, Pavel Hošínský, Martina Hudcová, Lucie Jelenová, Pavlína Krainová, Jana Kravcová, Barbora Lapáčková, Kateřina Nekutová, Kateřina Pechlátová, Lukáš Procházka, František Rozkot, Josefína Sádovská, Lenka Schröpferová, Eva Šebková, Jakub Švéda, Veronika Týlová, Michal Urban, Vanda Vinšová, Jitka Vokatá, Eliška Wenzlová

2001 Septima B – Mgr. Hana Revínová

Hana Barková, Martina Baumannová, Simona Černá, Petra Čubová, Lukáš Děd, Karolína Divišová, Tereza Drábková, Veronika Drábková, Daniel Fuksa, Marcela Hájková, Vladimír Hromek, Martin Kobera, Martina Konvalinková, Jakub Loužecký, Alena Mráčková, Klára Nosková, Lenka Novotná, Rostislav Orlík, Jan Pilbauer, Zuzana Potencová, Monika Říhová, Petr Salák, Tereza Schovánková, Markéta Sklenářová, Tomáš Soukup, Pavel Šafrata, Barbora Šírová

2001 IV. A – Mgr. Petra Veverková

Michal Anýž, Petr Dohtor, Zdeňka Ečerová, Pavla Francová, Lucie Havlíčková, Kateřina Holická, Vladimír Hrabě, Zdeňka Jedličková, Pavla Ježková, Lenka Jindráková, Eva Kalinová, Jiří Kerles, Karel Klečka, Helena Kreisingerová, Klára Křivohlavá, Tereza Lhotáková, Lucie Martinková, Michal Matějček, Tereza Matoušková, Miloslav Medřický, Lenka Nedvědová, Michaela Nováková, Nikolas Panacis, Daniela Rohlíčková, David Šinágl, Veronika Šišoláková, Veronika Tumová, Alice Zappová

2001 IV. B – Mgr. Dana Benešová

Martina Beránková, Petr Berka, Jan Blín, Pavla Caisková, Petra Dobruská, Pavel Doskočil, Michaela Dřevěná, Jaroslava Havlová, Radek Horáček, Pavlína Hubená, Jana Koktánová, Kristýna Luňáčková, Michal Patera, Jana Pelcová, David Prošek, Zdeněk Stiel, Martin Šebek, Jan Šilhavý, Monika Šimková, Kateřina Štěpánová, Petr Štorek

2000 Septima A – RNDr. Oldřich Ježek

Jiří Besser, Michal Čermák, Ilona Červená, Milan Foltýn, Daniel Gottman, Jan Havlíček, Renáta Holá, Jiří Hrbek, Petra Kocmanová, Eva Kohutová, Tomáš Krabec, Jaroslav Kukla, Kamila Miková, Lucie Mikovcová, Kristýna Morová, Vladimíra Mrázková, Jan Nič, Lucie Růžková, Jana Trčková, David Tregler, Pavla Trhoňová, Štěpán Trousil, Terezie Tunková, Olga Vokurková, Kateřina Vrbská, Milena Zimová

2000 Septima B – Mgr. Anna Kokinová

Lenka Černá, Lucie Holá, Jakub Holovský, Přemysl Jordák, Aleš Jungman, Marie Kaslová, Tereza Kleisnerová, Veronika Klusová, Vít Lidinský, Tomáš Macík, Petr Mišina, Jaroslav Ovesný, Petr Pišvejc, Hana Pojerová, Stanislav Pospíšil, Jana Řezbová, Kateřina Schröpferová, Jana Šafránková, Jana Šebková, Petr Šrain, Anna Štefánková, Zbyněk Tětek, Kateřina Veverková, Barbora Vohradská

1999 IV. A – Mgr. Ivan Hynek

Martin Fayad, Jakub Havel, Zuzana Heroldová, Radim Holovský, Darina Homolková, Veronika Hrochová, Jan Chalupa, Petra Chocová, Kateřina Jirásková, Lucie Jirásková, David Kačaba, Lucie Krajcová, Jan Kratochvíl, Daniel Krejčí, Lenka Mastná, Libor Mencl, Jaroslav Meruna, Iva Milická, Jan Neužil, Kateřina Nosková, Kateřina Ortmanová, Lada Otevřelová, Pavel Procházka, Martina Ranschburgová, Jan Široký, Petr Štefan, Roman Šváb, Irena Trunečková, Jan Valachovič, Ladislav Vitásek, Miloslav Zábranský

1999 Septima A – Mgr. Jana Šolcová

Michal Děd, Jarmila Domažlická, Iva Farbiaková, Tereza Hájková, Petr Hána, Nela Herrmannová, Pavel Horák, Lukáš Hrubý, Klára Hůrková, Jan Knoll, Vlastimil Kubíček, Petra Levá, Kateřina Novotná, Miroslav Petera, Kateřina Pultrová, Romana Radová, Karel Řezba, Martina Sobotková, Daniela Štaflová, Pavel Treutner, Hana Urbanová

1999 Septima B – Mgr. Jaroslav Schröpfer

Jana Davidová, Barbora Delanová, Lenka Divišová, Klára Formánková, Martin Hipča, Petr Hůrka, Olga Jungmanová, Tomáš Kapal, Tomáš Konvalinka, Tereza Koryntová, Hana Kozlová, Luboš Lipinský, Martin Moravanský, Josef Smolík, Martina Suchantová, Martin Suchý, Jana Svašková, Klára Šindelářová, Kateřina Šírová, Michaela Šubrtová, Jan Vávra, Natálie Veselá, Václav Věcka, Květa Vokatá, Markéta Zdvoráková, Kateřina Tupá, Jitka Všečeková

1998 IV. A – RNDr. Věra Šimonová

Tereza Brožková, Michaela Císařová, Jiří Doskočil, Olga Doubková, Božena Dömeová, Kamila Garkischová, Václav Gregor, Kamila Hráchová, Zuzana Jelínková, Monika Jirásková, Linda Keltnerová, Monika Krupičková, Jana Losová, Barbora Marcínová, Martin Marek, Klára Matějková, Barbora Matejsková, Zdeněk Medřický, Eva Minaříková, Martin Piovarčí, František Ponáhlý, Karel Sklenář, Josef Svatoš, Filip Šibrava, Lenka Šmídová, Martin Veselý, Pavel Veselý, Veronika Viltová, Michal Vydra, Martina Zíková

1998 IV. B – PhDr. Marie Poledníková

Linda Bielmaczková, Barbora Boháčková, Jan Bořuta, Kateřina Ciprová, Michaela Desortová, Hana Durdilová, Eva Gebrianová, Jana Holovská, Miroslava Hrubá, Jiří Klimt, Soňa Křečanová, Květa Matoušková, Karolina Michalíková, Kateřina Mostová, Lucie Nebeská, Jitka Nejedlá, Eliška Panchartková, Jan Rambousek, Barbora Stachová, Jan Svoboda, Veronika Šebáková, Lenka Teršová, Vladimír Tůma, Tereza Vacková, David Venclík, Radka Zadáková, Roman Malý

1998 Septima – Mgr. Olga Chocová

Hana Benešová, Marian Brodan, Martin Čapek, Jana Černá, Vladimír Charvát, Michal Gecadze, Tomáš Joska, Zuzana Karlová, Eliška Kokinová, Inka Konečná, Erik Konečný, Josef Liška, Hana Mejstříková, Lucie Nájemníková, Jiří Patera, Veronika Pavlíčková, Jiří Perlinger, Iveta Poláčková,

Miroslava Průchová, Barbora Richterová, Kateřina Šolcová, Pavel Vališ, Marcela Vávrová, Dagmar Vejvodová, Jana Vlková, Tomáš Vyskočil

1997 IV. A – Zdeňka Polívková

Viktor Burkert, Vladimír Ekrt, Lukáš Frajer, Jana Humečková, Jakub Jandák, Veronika Nováková, Irena Pekárová, Helena Pintová, Vít Průcha, Jan Prušínský, Eva Sokolowská, Lucie Soukupová, Milena Šolcová, Klára Tarantová, Lenka Troušková, Jan Vácha, Jan Voříšek, Stanislav Wenzl

1997 IV. B – Dana Benešová

Lucie Bendlová, Jana Bendová, Dagmar Beňová, Petra Ciprová, Marie Čechová, Kateřina Hamouzová, Jana Jiřková, Alexandr Kliment, Jan Kreisinger, Monika Kubalíková, Pavel Kubrycht, Kateřina Malíková, Zuzana Martinovská, Lucie Mikolášová, Helena Pankowská, Petr Pavlis, Jan Pavliš, Josef Podzemský, Barbora Potočková, Renáta Ptáková, Jaroslav Schejbal, Šárka Součková, Martina Spalová, Kateřina Srbová, Petra Stejskalová, Pavla Šimánková, Zuzana Víchová, Darina Votrubová

1997 Septima – Eva Dobešová

Štěpánka Blechová, Blanka Čaplová, Lenka Fischerová, Petra Holečková, Eva Horelová, Barbora Hůlová, Martina Chocová, Tomáš Kalvach, Tomáš Kasseckert, Pavla Kopečná, Viktor Korček, Kristýna Landová, Václav Ličík, Klára Mikovcová, Dominika Nováková, Zuzana Nováková, Lenka Petráková, Vladimír Pírko, Jaromír Rynda, Vít Schwarzrock, Miluše Smolíková, Kristina Smutná, Vojtěch Široký, Jiří Šrain, Michal Tilsch, Jana Tomíčková, Jiří Tůka, Jiřina Tvrdková, Olga Vávrová, Michaela Vlková, Milan Vokatý, Šimon Vokurka, Tomáš Vyskočil

1996 IV. A – RNDr. Oldřich Ježek

Vít Adámek, Alena Červená, Kateřina Drábková, Michal Gregor, Miloslav Jakub, Tomáš Jelínek, Heda Jungmanová, Michaela Kadeřábková, Hana Konvalinková, Jana Košová,

Kristina Krchová, Marek Malý, Lubomír Mareš, Michaela Marešová, Václav Matoušek, Filip Moravec, Ondřej Nekut, František Pergl, Martina Pipková, Bohumil Pokorná, Václav Rada, Marta Režová, Jana Říhová, Eliška Somerauerová, Stanislav Sudík, Pavel Strejček, Adéla Ševčíková, Jan Šoc, Jan Trouška

1996 IV. B – RNDr. Hana Jungmanová

Ondřej Brodecký, Milan Březina, Vít Holub, Radek Hubený, Slavomír Chaloupka, Kristina Jandová, Oldřich Ježek, Stanislav Kunc, Konstantinos Panacis, Jakub Pavel, Radek Petříček, Tomáš Psohlavec, Martina Růžková, Miroslava Skalová, Michal Špiryt, Marie Štětínová, Veronika Štulíková, Eva Vachová, Petr Veselý, Jan Vydra

1996 IV. C – Anna Kokinová

Linda Abrahámová, Michaela Balounová, Jaroslava Bendová, Linda Čermáková, Petra Davidová, Alena Drahotová, Adéla Garkischová, Jana Hejlová, Václav Houška, Jitka Charvátová, Hana Jonášová, Kateřina Kripnerová, Marie Kutnarová, David Malík, Jana Matějčková, Blanka Matějková, Veronika Némethová, Vanda Oplová, Radka Paterová, Klára Stachová, Marie Šapovalivová, Jan Špringl, Petr Tejnor

1995 IV. A – RNDr. Marie Štulíková

Sylva Doležalová, Petr Forejt, Zdeněk Glaesner, Viola Handlová, Markéta Havlová, Jan Herout, Jan Horčíčka, Jiří Hrtánek, Marcela Chocová, Marcel Kvietok, Vít Makovský, Lenka Matějčková, Jakub Matyáš, Petra Mihovská, Pavel Motl, Gabriela Nováková, Lubomíra Pokorná, Jan Polívka, Jakub Potočka, Vladimír Pouche, Michal Sedlařík, Helga Seidlová, Helena Schreiberová, Petra Slavičková, Robert Sopko, Monika Sopková, Milan Soukup, Zuzana Svašková, Filip Švec, Zdeněk Trejbal, Iva Trousilová, Petra Ulbrichová

1995 IV. B – Ivan Hynek

Kateřina Balcarová, Martina Balcarová, David Cozl, Irena Hajná, Jitka Charvátová, Lenka Chramostová, Petra

Kapalínová, Gustav Klimt, Milada Klusáčková, Daniel Kokrda, Radka Koldová, Hana Kozlerová, Stanislav Merhout, Lucie Ouřadová, Pavla Petráňová, Jana Piskáčková, Šárka Poštolková, Jana Ryndová, Markéta Stolariková, Petr Široký, Jitka Šroubková, Markéta Štorkánová, Zuzana Tlášková, Martina Vávrová, Lenka Vrabcová

1994 IV. A – Hana Revínová

Marcela Entlichová, Ivo Havránek, Petr Jakubík, Marek Kobera, Vít Kolovrat, Michal Kovařík, Lucie Lhotáková, Radek Manda, Leoš Mareš, Martin Mašata, Jan Němec, Petr Němec, Jitka Papežová, Klára Svobodová, Renata Šlehoberová, Jitka Šupová, Patrik Tramba, Martina Trejbalová, Vilma Vágnerová, Pavel Vladyka

1994 IV. B – PaedDr. Daniel Svoboda

Tomáš Bok, Michal Bureš, Pavel Darebný, Stanislav David, Alena Foltýnová, Petr Frolík, Petra Holečková, Iva Chaloupková, Markéta Jeřichová, Jan Klouda, Zuzana Knytllová, Radek Kozłowski, Romana Kubištová, Blanka Marková, Dagmar Mesteková, Jarmila Pávková, Jana Petráňová, Markéta Pivcová, Pavla Sloupenská, Jiří Solucev, Miroslava Strnadová, Martin Svejkovský, Martin Šasek, Pavla Šrámková, Lukáš Vokurka, Tomáš Vondráček, Jana Vostrá, Jana Vydrová, Jaroslav Matějovský

1994 IV. C – PhDr. Marie Poledníková

Marek Bureš, Jaromír Dvořák, Tereza Dvořáková, Kateřina Fišerová, Iva Hájková, Pavel Hříbal, Marcela Janečková, Martina Janečková, Marcela Jansová, Petra Jeřábková, Michaela Kralovičová, Alena Křížková, Gabriela Kubáňová, Petra Kuzmová, Jana Landová, Veronika Levová, Marie Marvanová, Radka Neumannová, Jiří Pachner, Lucie Pěkná, Kateřina Pintová, Tomáš Sojka, Hana Staňkovská, Blanka Sudíková, Jana Sudíková, Jana Šindelářová, Jan Vacek, Barbora Chadimová, Patricie Pokorná

1994 IV. D – Marie Schröpferová

Radka Andršová, Monika Blechová, Jana Bucková, Kamila Červenková, Petra Farbiaková, Jiří Filip, Veronika Fričová, Jitka Holubová, Andrea Jeřábková, Karolina Krčilová, Antonín Chadima, Jiří Lamprecht, Jan Langer, Kateřina Lisá, Pavel Mokrejš, Jakub Mrázek, Jiří Mudr, Hana Porubčanová, Zlata Sailerová, Michael Srba, Patrik Steciv, Markéta Srbová, Jan Šmarda, Patrika Jakubcová

1993 IV. A – Antonín Novák

Miroslav Albrecht, Jan Bláha, Jiří Černý, Jaroslav Gvozdek, Martina Hamplová, Lenka Hendrychová, Jana Hrdá, Stanislav Hrebeň, Edit Jankásková, Petra Janoušová, Vladimír Káš, Vlasta Kočová, Věra Křížová, Tomáš Kudrna, František Liška, Blanka Ludvíková, Martin Mastný, Marek Míka, Petr Moucha, Ladislav Pavlis, Pavel Petráš, Ondřej Podrazký, Tomáš Procházka, Oldřich Průša, Jana Soukupová, Jakub Šaroun, Vít Šebek, Václav Šopík, Lucie Štorková, Magdalena Traunová, Robin Tureček, Martin Vlček, Jitka Žižková

1993 IV. B – Dana Benešová

Jan Anděl, Dita Blahovcová, Dagmar Červenková, Michal Deré, Martina Dupačová, Robert Emler, Jana Hamadová, Pavel Hartman, Kateřina Chaloupková, Vladislav Jakubů, Markéta Janatová, Zdeňka Jungrová, Jindra Klobásová, Monika Korčeková, Soňa Koryntová, Jiří Kozák, Jana Krejčová, František Kubásek, Pavel Lešuk, Marek Landa, Tomáš Liška, Zdeňka Nováková, Valérie Petrášová, Marcela Novotná, Tomáš Petříček, Radek Pozděna, Hana Ranschburgová, Hana Slepíčková, Klára Svobodová, Kristina Šantorová, Lucie Štajerová, Martina Vintrová

1993 IV. C – Marie Moravanská

Magdaléna Babková, Renata Bartošová, Božena Belfínová, Ivana Dvořáková, Olga Foltýnová, Marie Holá, Alena Holanová, Lucie Homolová, Vladimíra Horáková, Martin Hrkál, Marek Hrubý, Marcela Hůrková, Iva Jedličková,

Miluše Ježková, Martina Jirošová, Erik Krumphanzl, Renáta Koudelová, Petra Kovaříková, Roman Mádle, Andrea Novotná, Jana Oršošová, Laura Ptáčková, Julie Ševčíková, Ladislav Šrámek, Přemysl Štastný, Renáta Tomanová, Petr Vacíř, Dagmar Vlasáková, Jiřina Houšková, Dagmar Foltýnová

1992 IV. A – RNDr. Stanislava Pojerová

Petr Faltýsek, Jaroslav Forman, Tomáš Hendrich, Tereza Holceplová, Tereza Karlová, Jan Koucký, Marie Kšírová, Martin Loubr, Lenka Martínková, Josef Nádraský, Tomáš Němec, Helena Pešková, Josef Plachý, Petr Slunečko, Jakub Šantora, Alan Štastný, Jana Štorková, Adrian Trčka, Zdeněk Valeš, Pavla Vildmonová, Magdaléna Vlková, Karel Vobořil, Hana Vondrová, Iva Žáčková

1992 IV. B – Jana Hejnová

Jitka Adášková, Michal Babor, Eva Bambousková, Lenka Bžochová, Eva Čermáková-Svarcpiková, Jan Červený, Kateřina Doubková, Radek Fišer, Zdeňka Fousová, Hana Havránková, Roman Hrubeš, Iva Chvojková, Martin Jandera, Petra Kejhová, Lucie Kohoutová, Květoslava Kropáčová, Ludmila Křížová, Lada Lesáková, Pavel Magda, Lenka Marešová, Renata Molová, Milan Nocar, Petra Palkosková, Simona Pavlišová, František Rada, Gabriela Roztočilová, Tereza Ryndová, Roman Seidl, Ivo Sládek, Tomáš Sýkora, Ondřej Šiška, Petra Tamchynová, Blanka Veselá

1992 IV. C – Marie Čápová

Markéta Ernýgrová, Antonín Franěk, Petr Franěk, Lenka Jakubíková, Marika Jonáková, Tomáš Jurajda, Aleš Kolovrat, Jan Kubeš, Jana Maisnerová, Romana Nová, Renata Roztočilová, Jolana Řezníčková, Libuše Slavíková, Petra Smolíková, Jana Straková, Dana Šmídová, Markéta Šrámková, Michaela Štancová, Aleš Tenčík, Jana Tichá, Petra Vacková, Kamila Veselá, Hana Viežánová, Soňa Vinšová, Petra Zikmundová

1992 IV. D – Dana Benešová

Luděk Čermák, Marie Čiperová, Petra Čiperová, Martin Hamada, Petr Chrpa, Marcela Chvojková, Petr Klika, Karel Konvalinka, Milan Kovanda, Ivana Langhammerová, Denisa Malá, Lukáš Musílek, Antonín Pečený, Lenka Piskáčková, Miloslav Preisler, Dagmar Procházková, Jaroslav Salač, Lenka Stádníková, Jaromír Svoboda, Jana Šimáčková, Kateřina Ticháčková, Olga Velebilová, Ilona Veselá, Jan Spilka, Jiří Růžička

1991 IV. A – František Hampl

Ladislav Bláha, Václav Daněk, Luboš Dlouhý, Tomáš Doležal, Daniel Dvořák, Kateřina Frýzová, Petra Jedlinková, Jana Jurajdová, Lucie Kašperová, Tomáš Kažmierski, Jakub Knajfl, Bohumil Kovář, Zuzana Macourková, Ondřej Müller, Milan Panocha, Milan Procházka, Gabriela Říhová, Jaroslav Sklenička, Zdeňka Strnadová, Lenka Šarounová, Jan Šimon, Hana Škoudlínová, Michal Štefl, Petr Tichý, Jan Tramba, Miroslav Váňa, Lenka Vaníčková, Michaela Vanžurová, Libor Výdra, Jiří Záhrubský, Ladislava Zyková

1991 IV. B – RNDr. Hana Jungmanová

Jaroslav Anderle, Miroslava Bolartová, Bohdana Fikačová, Marcela Holanová, Eva Hybnerová, Vít Chlustina, Hana Chramostová, Šárka Chroustovská, Soňa Jankásková, Dana Jelínková, Libor Jiráček, Ivan Konečný, Hana Konopásková, Filip Kořínek, Daniel Koubík, Olga Krupičková, Josef Křemen, Marek Kubásek, Kamil Machart, Kateřina Malá, Hana Marešová, Helena Moidlová, Viktor Mulač, Karel Nosek, Hana Nováková, Jan Paták, Anna Poláčková, Jitka Pourová, Olga Smetanová, Milan Svoboda, Bedřich Šmarda, Josef Štěpánek, Vít Valvoda, Michal Vimmer, Jaroslava Wágnerová, Pavla Zemanová

1991 IV. C – Ivan Hynek

Milan Anýž, Helena Babková, Petr Bureš, Zdeněk Bláha, Ludmila Branšovská, Petr Brousil, Magdalena Čísařová, Michal Černý, Markéta Dubská, Pavla Fassmannová, Simona

Fliegerová, Jaromír Hájek, Jaroslav Horák, Pavla Jansová, Pavla Kaslová, Hana Linková, Radek Macháček, Milan Mašek, Monika Matoušková, Petra Novotná, Marek Pelikán, Klára Sahulková, Kateřina Setničková, Helena Schubertová, Jana Slezáková, Vladimír Stibůrek, Martina Svobodová, Ivan Sýkora, Kateřina Šebestová, Hynek Šmehlík, Michaela Šmídová, Jarmila Švecová, Radka Tichá, Blanka Zíková, Lenka Limburská

1990 IV. A – RNDr. Marie Štulíková

Renata Dusíková, Marika Filipová, Irena Forejtová, Aleš Holovský, Lubomír Kocman, Markéta Konvičková, Milan Kotalík, Jaroslav Kruba, David Krubner, Jan Krubner, Hana Křížová, Jiří Langmajer, František Ličík, Miroslava Machová, Pavla Mojžíšová, Dagmar Motlová, Pavel Němec, Radek Páv, Martina Ponáhlá, Dana Pouchová, Jitka Pozděnová, Martina Rozhoňová, Alena Schenková, Tomáš Souček, Ivana Staňková, Jana Šmídová, Vladimír Šolc, Dana Štulcová, Marcela Týlová, Marcel Vorlíček, Vladimíra Zítová

1990 IV. B – Eva Dobešová

Jitka Adamcová, Monika Bendová, Radek Beňo, Patrik Beshir, Renata Bláhová, Jana Blažejová, Jarmila Borčová, Zuzana Burešová, Petr Černý, Martina Dražanová, Miloslav Frýza, Kateřina Jakubů, Šárka Jebavá, Lucie Jiráková, Alena Kačirková, Petra Kalinová, Olga Kosová, Alena Kratochvílová, Jan Krejča, Kateřina Kudrnová, Martin Malina, Marcela Málková, Marcela Mandová, Dušan Mareš, Jitka Marhoulová, Filip Novák, Michaela Novotná, Aleš Novotný, Jan Pacák, Kateřina Paterová, Lenka Prošková, Jana Rabochová, Ivana Svobodová, Iveta Svobodová, Michaela Šantrochová, Dita Zahradníková

1990 IV. C – Olga Chocová

Petra Balounová, Ivana Černá, Milada Černá, Martin Herout, Robert Frdlík, Alan Horák, Romana Hrůzová, Petr Knýbel, Jana Hrstková, Vlasta Urbanová, Miroslav Macák, Klára Kronusová, Michal Pilous, Aleš Pokorný, Roman Pu-

lec, Soňa Rydrychová, Andrea Schejbalová, Jana Schenková, Lenka Sklenářová, Silvie Slepíčková, Radek Slunéčko, Radka Smeková, Dana Staňková, Martin Šinágl, Denisa Šperlová, Jana Ulčová, Jarmila Vávrová, Markéta Vinecká, Zuzana Vlášková, Pavlína Vyskočilová, Martin Roztočil

1989 IV. A – Marie Moravanská

Hana Bartlová, Vratislav Beruška, Gabriela Goldmannová, Michaela Hamplová, Petr Hasal, Jindřich Hejeman, Martin Hlinovský, Jan Chlustina, Martina Janoušková, Daniel Kadeřábek, Libor Krejčí, David Krička, Jana Machková, Klára Marxová, Michal Mišina, Jiří Novotný, Pavla Perglová, Petr Pokorný, Michal Polívka, Zdeněk Ponáhlý, Jitka Seidlová, Petr Skoupý, Pavla Šafaříková, Ludmila Šimsová, Petr Trojan, Jaroslav Vodák, Marie Vrbská, Filip Vysloužil, Vladimíra Zázvorková

1989 IV. B – Marie Schröpferová

Miroslava Andělová, Aleš Bauer, Jiří Berdych, Jan Brousil, Pavel Cajthaml, Petra Hanušová, Monika Horová, Martina Hytychová, Markéta Jánská, David Jůna, Lucie Karásková, Martin Kischer, Ilona Kohoutová, Daniela Kučerová, Jan Langhans, Daniela Macháčková, Helena Militká, Simona Modrová, Hana Nečesaná, Jarmila Nová, Marie Prošková, Dagmar Sladká, Radek Šírer, Pavel Zít, Michal Zýka

1989 IV. C – Josef Belfín

Eva Čáková, Hana Červínková, Lenka Dvořáková, Lenka Frolíková, Jana Gamrotová, Markéta Hájková, Evžen Krob, Štěpán Liška, Jan Malý, Veronika Martínková, Lucie Melková, Hana Merhautová, Petra Mikešová, Petr Mittag, Jana Mrkáčková, Martina Nováková, Dana Procházková, Blanka Psohlavcová, Petra Růžičková, Ivana Rybáková, Vilma Segmüllerová, Tomáš Slaboch, Jana Strachová, Martina Štěpánová, Tomáš Tancl, Martin Tauš, Jitka Ťoupalová, Oldřich Vacek, Regina Vránová, Hana Zálomová

1988 IV. A – Marie Čápková

Zdeněk Atynski, Michaela Berková, Silvie Bochinová, Alice Boudová, Martina Dušková, Daniela Důrová, Alice Fortuníková, Vladimíra Haralíková, Jiří Havrlík, Hana Hoffmanová, Zdeněk Holeček, Monika Chramostová, Jiří Kubišta, Dagmar Kunešová, Lada Hrubá roz. Merhoulová, Jana Míková, Jana Mouchová, Jan Pavlíček, Jitka Procházková, Eva Příšková, Gabriela Krůtová roz. Rimanovská, Jolana Soukupová, Michela Srpová, Stanislav Tadra, Jaroslav Tarczal, Zamrazil, Milan Zítek, Jan Zýt

1988 IV. B – Jana Hejnová

Martina Anýžová, Jan Cihlář, Josef Hrudka, Marek Kindl, Jitka Krobová, Martin Liška, Daniela Machová, Tomáš Mayer, Veronika Mössová, Gabriela Müllerová, Jana Nová, Leona Perglerová, Richard Prošek, Jan Růžička, Miroslav Sojka, Simona Steinmannová, Eva Stejskalová, Danuše Svobodová, Martin Šmíd, Lenka Štěpánková, Karel Urban, Marcela Váňová, Eva Vlčková, Ladislav Strnad

1988 IV. C – Stanislav Lidinský

Petra Aubrechtová, Pavel Bartoš, Vladislava Bartošová, Miloš Bartůněk, Pavla Beranová, Kateřina Čaplová, Jana Fialová, Vladislava Grubnerová, Josef Hakl, Antonín Jungmann, Jaroslava Knollová, Zuzana Kočová, Monika Kuthanová, Karel Landa, Josef Mareš, Pavel Moucha, Eva Odermattoová, Andrea Procházková, Erika Řiřicová, Jitka Svobodová, Kamila Šroubková, Jiří Topinka, Lucie Tröglerová, Martina Vaňková, Zuzana Velíková, Zdeněk Vinický, Michal Vlach,

1987 IV. A – Jaroslav Schröpfer

Jitka Babyková, Vladimír Baran, Pavel Belanský, Kateřina Belfínová, Alice Bernartová, Petr Bělajev, Lenka Brabcová, Anna Bucharová, Kateřina Došková, Veronika Dovrtělová, Romana Dřížďalová, Eva Ešková, Jana Fikartová, Radka Fišerová, Petra Flemmerová, Jaroslava Hájková, Jitka Hartmannová, Zdeňka Helebrantová, Iva Hoffmannová, Libuše Křepelová roz. Holotinová, Jan Horný, Radek Hradecký, Jo-

sef Jandač, Ivana Ježová, Radana Ježová, Zdeňka Jiravová, Václav Kasl, Edmund Klein, Petr Konopásek, Ivana Konopásková, Radka Kořínková, Luděk Kotík, Blanka Kropáčová, Jiří Kříž, Ladislav Lejbl, Daniel Matějka, Pavel Pavlásek, Miroslava Staňková, Přemysl Homola

1987 IV. B – František Hampel

Renata Cajthamlová, Alice Hořejší, Petra Houbová, David Hradil, Ladislava Hrachovcová, Ivana Hustolesová, Michaela Jungmannová, Karel Kadaník, Marie Kešnerová, Veronika Košuličová, Petra Králíková, Jana Krejčíková, Jarmila Literová, Marcela Macourková, Jindřiška Mašíňová, Eva Marková, Daniel Mikota, Dalibor Müller, Dagmar Müllerová, Martina Nedbálková, Martin Pavlíček, Martin Pech, Lada Pešková, Jiří Prošek, Eva Slezáková, Vilém Šedivý, Pavel Štefl, Anna Tůmová, Petr Urbánek, Marcela Váňová, Monika Vondráková, Jaroslav Zajíček

1987 IV. C. – RNDr. Kamil Bříza

Sylva Bendová, Miloš Bobčík, Šárka Bošková, Radka Foltýnová, Miroslava Hermanová, Šárka Jahnlová, Josef Kadeřábek, Dana Kalousová, Markéta Kárová, Jana Kotherová, Martina Malinová, Vítězslav Nosek, Jolana Osíčková, Dana Papšová, Hana Pardubská, Miroslava Patáková, Pavel Podzimek, Šárka Pohanková, Jana Procházková, Andrea Rosenbaumová, Hana Sakařová, Petr Seidl, Lenka Skřivánková, Mirka Smetanová, Jolana Stehlíková, Eva Tůmová, Naděžda Urbánková, Jiří Vaníček, Monika Velebilová, Zdeněk Vojtovič, Dita Votrubová, Milan Vrána, Lenka Zajíčková, Martin Zálešák, Tomáš Zollmann

1986 IV. A – Jaroslav Mrvík

Radek Baláž, Michaela Bartlová, Ivan Berka, Jitka Bobková, Eva Brabcová, Milena Brychtová, Hana Březinová, Daniel Bubla, Martin Bureš, Petr Bureš, Lenka Burešová, Radka Cukrová, Jiří Černý, Pavel Červenka, Zuzana Dejarová, Ilona Deptová, Eva Doležalová, Ladislav Hadáček, Jana Hájková, Hana Havlůjová, Jana Hošťálková, Martin Hrubeš,

Martin Hrubý, Jiří Hruška, Martin Hubený, Luděk Hubna, Zuzana Humlová, Kamila Kášová, Alena Kleňhová, Lucie Kořínková, Michal Kozák, Marie Lejnarová, Ilona Milerová, Vladimír Vacek

1986 IV. B – RNDr. Stanislava Pojerová

Jana Budajová, Tomáš Jirout, Roman Kažmierski, Jana Koukalová, Martin Krejčí, Tomáš Langr, Vladimír Lešuk, Ondřej Lípa, Petr Lojka, Iva Malá, Tibor Mészáros, Daniel Němec, Dagmar Nocarová, Leona Obdržálková, Jana Pokorná, Petra Popelková, Lenka Pourová, Milena Procházková, Miroslava Ranschburgová, Pavel Rybáček, Petra Šamanová, Blanka Vaníčková, Eva Zýková

1986 IV. C – RNDr. Marie Štulíková

Lenka Bláhová, Zdeněk Chalupecký, Libuše Jamborová, Věra Mudrová, Michal Novák, Martina Nováková, Alena Pokorná, Radek Poncar, Iveta Preislerová, Petra Prošková, Martina Rohlová, Jarmila Runtová, Dana Růžicková, Pavlína Rybenská, Naděžda Sahulková, Milan Sova, Vít Stehlík, Hana Sudíková, Iva Šefrnová, Martin Šiller, Marcela Špírková, Lenka Švestková, Petr Tuka, Petr Veselý, Lada Vlčková, Jana Vostárková, Ivana Zemanová

1985 IV. A – Jiřina Kordačová

Pavel Beneš, Ervin Idris Beshir, Libor Císař, Jaroslava Čáková, Leo Dvořák, Petr Flieger, Helena Gothová, Tomáš Grubner, Daniel Havlík, Markéta Hanelová, Blanka Horká, Marika Horčíková, Marie Hrudková, Pavel Hučko, Miroslava Janská, Olivie Jelínková, Jitka Jílková, Irena Kapinusová, Jitka Koncová, Lenka Korejčíková, Petr Kounovský, Alexandr Kříčka, Josef Kříkava, Miloslav Kučera, Hana Lojková, Eva Míková, Martin Mottl, Pavel Novák, Petra Novotná, Drahuše Pastorová, Marcela Permanová, Božena Radová, Kamila Roubalová, Monika Roubalová, Martina Růzhová, Vladislava Růžicková, Marcela Schovánková, Eva Šimonová

1985 IV. B – Jana Hejnová

Jiří Benda, Věra Ferdová, Marie Heroudková, Alice Horová, Jitka Jandačová, Eva Ježková, Šárka Jirušová, Martin Kahoun, Petra Kocourková, Marcela Kohoutová, Václav Kroupa, Miloš Milfajt, Monika Mírná, Jana Moleková, Jiří Nosek, Ivana Novotná, Ivana Pechočová, Petr Peterka, Miloš Plaňanský, Michal Procházka, Martin Raufer, Romana Rimanovská, Ivana Skuhrovcová, Miroslav Sládek, Jana Svobodová, Petr Šmíd, Martina Šomková, Miroslava Šoufková, Ivana Štemberková roz. Hejdová, Zbyněk Tatar, Tomáš Večeřa, Vladislav Wohlrat, Miroslava Zajíčková, Karel Zýka

1985 IV. C – Josef Belfín

Jiří David, Jolana Dlouhá, Viktor Formánek, Renáta Horková, Richard Houška, Iva Kácelová, Jana Kalivodová, Iveta Knollová, Pavla Kovářová, Olga Kvasničková, Vladimír Laibl, Lucie Martinovská, Ladislava Mejstříková, Martina Melicharová, Miroslava Melicharová, Jitka Molová, Monika Nosková, Jiří Petříš, Vít Polcar, Jan Seidl, Dana Skalková, Petr Sládek, Naděžda Svobodová, Martin Sýkora, Marcela Šimová, Jana Špírková, Vítězslava Štorkánová, Renata Štysová, Martin Tichý, Lenka Tomsová roz. Mašková, Jana Ůterská, Petr Váňa, Tomáš Veselý, Iveta Vilhemová, Jana Vytisková, Alexandra Zikešová

1984 IV. A – Hana Jurajdová

Jarmila Beerová, Blanka Bendová, Simon Idris Beshir, Zdeněk Bílec, Alena Brychtová, Jitka Bumbová, Milana Cígenerová, , Jakub Císař, Pavel Čepela, Radek Červenka, Radoslava Ebrová, Ivana Ferdová, Dagmar Ficková, Jana Filková, Ivana Fleišerová, Ivana Formánková, Vladimíra Frolíková, Luboš Hakl, Kamila Haladová, Pavlína Hampejšová, Antonín Havlík, Radek Hipča, Jaroslav Hnízdil, Jaroslav Horný, Miloslava Hořejší, Jitka Hrubá, Simona Hubená, Milada Humlová, Martin Chuchvalec, Jitka Ježková, Ivana Jozífková, Libuše Kejmarová, Jindřiška Kohoutová, Marta Kosová, Jitka Poršchová, Olga Veverková

1984 IV. B – František Hampl

Josef Fiala, Karel Flossmann, Věra Houbová, Roman Janoušek, Martin Klein, Jana Kosová, Radka Kotoučková, Václav Kratochvíl, Irena Krejčíková, Vlastimila Křišťáfková, Jan Kubát, Zdeňka Kučerová, Renata Kulhánková, Robin Malina, Radek Malý, Jaroslava Marková, Petr Melichar, Lenka Merhulíková, Jana Nedomová, Alena Nejedlá, Pavla Němcová, Jitka Paterová, Petra Pomyjová, Ivana Potyšová, Miroslav Prager, Jindra Raichová, Iva Ropková, Ivana Radilová, Alexandra Rybářová, Ladislava Skleničková, Petr Slabihoudek, Jana Smržová, Věra Smutná, Tomáš Soukup, Miroslava Strejčková

1984 IV. C – Anna Kokinová

Marek Barger, Michal Bouček, Vendulka Břížďalová, Petr Čermoch, Anna Feldová, Jana Humhalová, Josef Chýle, Libor Jonáš, Iva Konvičková, Ivana Krbcová, Stanislava Krčmová, Václav Krňák, Vít Macourek, Jana Máchalová, Václav Merhaut, Roman Pícek, Tereza Prošková, Karel Šebesta, Vlasta Šebestová, Hana Šebková, Zuzana Štroblová, Stanislava Trunečková, Monika Vlasáková, Vlasta Vyštejnová, Sylvie Wenzlová, Vlasta Winklerová, Jaroslav Zikmund, Renáta Zítková, Jana Zýková, Jana Žáčková, Květa Židová

1983 IV. A – Jaroslav Schröpfer

Renata Baranová, Dagmar Brožová, Lenka Brůžková, Jaroslava Bergmannová roz. Buchmayerová, Ivana Burková, Eva Cajthamlová, Stanislava Čerstvá, Šárka Čubová, Regina Demuthová, Jitka Fridrichová, Milan Frýbert, Petr Hanžlík, Tomáš Jiras, Ivana Jirásková, Lubomíra Karelová, Roman Kaucký, Ivana Kučerová, Magdalena Lípová, Tomáš Macháč, Martina Maršíková, Jana Němcová, Ivana Týlová roz. Perglerová, Miluše Pitňová, Iva Pokorná, Alena Francová roz. Princová, Karel Rejdal, Petr Sláma, Eva Součková, Regina Součková, Miroslava Šmídová, Martin Šulc, Vlasta Švihlová, Simona Tesařová, Lenka Tomková, Libuše Trojanová, Daniel Uksa Josef Vaníček, Lubor Vlček, Iva Zelenková, Lenka Zemanová, Dagmar Zikmundová

1983 IV. B – Jana Hejnová

Jana Arnoldová, Přemysl Arnold, Jana Bakešová, Tomáš Bodnár, Marie Borková, Jan Brychta, René Buchmayer, Alena Celinová, Zdislav Cihlář, Vladimíra Čermáková, Šárka Červená, Eva Flašková, Jiří Flieger, Ludvík Fortuník, Lenka Frajerová, Ivana Gajdošová, Eva Gertnerová, Jiří Hájek, Dagmar Hájková, Jitka Hajná, Šárka Hausschildová, Olga Helebrantová, Ivana Hlaváčková, Zuzana Hradilová, Jitka Hynková, Martin Jahní, Renata Janáčková, Marie Janečková, Martin Jiras, Michal Jirout, Jaroslav Kalouch, Radomíra Kešnerová, Karel Koška, Martina Koudelová, Monika Krotlová, Miroslava Krupková, Jindřich Landa

1983 IV. C – Antonín Novák

Jaroslava Krůtová, Jolana Kuncová, Tomáš Lipták, Václav Machek, Ivana Mašková, Renata Mesteková, Alena Muchlová, Petr Němec, Ivo Němec, Kamila Novotná, Pavel Novotný, Luboš Poncar, Monika Pavlyšynová, Monika Portová, Bohdana Prágerová, Kateřina Pučová, Jana Sedláčková, Monika Slivková, Renata Smolová, Vladislava Součková, Simona Srpová, Renata Svobodová, Martina Šmídová, Zuzana Šulová, Jan Tláskal, Tomáš Veverka, Zdeněk Vimmer, Iva Miškovská roz. Veverková, Pavel Vokáč, Vít Voženílek, Gabriela Wenzlová, Lenka Zahradníková, Ivan Závora, Ema Zemanová, Jana Zímová

1982 IV. A – Jaroslav Mrvík

Iveta Barchánková, Kamila Brucková, Zdeňka Čermáková, Dana Ďurišová roz. Bartošová, Libor Fišer, Jana Haklová, Václav Hašek, Ludmila Holečková, Jitka Hornofová, Věra Hořejší, Iveta Chalupecká, Zdeňka Ježková, Iveta Justová roz. Týlová, Ilona Kotyšková, Jaroslava Kulhánková, Michal Kůs, Ladislava Marková, Stanislav Pála, Barbora Pobudová, Jan Potůček, Marie Povolná, Petra Routová, Roman Rujder, Milan Sailer, Barbora Seifertová, Eva Siblíková, Romana Sládková, Jaroslav Sochor, Šárka Štastná, Miloslava Včelíčková, Soňa Vinšová, Zuzana Weberová roz. Fakanová

1982 IV. B – Marie Štulíková

Evžen Bernard, Hana Bíbová, Ivana Březinová, Jana Červenková, Jiří Činka, Ladislav Filip, Pavel Fuxa, Monika Hanušová, Kateřina Hladká, Zdeňka Hofmannová, Roman Hošek, Věra Jedličková, Petr Karásek, Renata Kohlíčková, Jan Kolář, Jitka Kolínková, Eva Koutová, Světlana Ksandrová, Dagmar Kubištová, Jana Kuželová, Dana Lapková, Zbyněk Lebr, Tomáš Lorenz, Zbyněk Malý, Marcela Martinková, Milan Němec, Martin Onderka, Zuzana Pecánková, Anna Pechová, Zdeněk Sladký, Miloslava Smělá, Zdeněk Sokol, Daniel Svoboda, Otto Vaníček, Dana Vojkůvková, Ivana Žáková

1981 IV. A – Josef Juklíček

Jarosla Blažková, René Bošková, Jiřina Čáková, Jiří Dvořák, Olga Geerová, Lenka Grillová, Jaroslava Grubnerová, Eduard Günther, Jitka Horáková, Soňa Hošková, Alena Hrbková, Ivan Hynek, Alena Ježková, Martin Kahoun, Jaroslava Karešová, Renata Knoblochová, Jana Kouřilová roz. Landová, Eliška Křívová, Jitka Lhotová, Soňa Marešková, Lada Miškovská, Běla Nademlejnská, Květoslava Podzimková, Dana Rosolová, Hana Rudolflová, Eva Sevaldová, Jaroslava Sobotová, Monika Špičáková, Ivana Tenkrátová, Štěpánka Vacková, Monika Wagnerová, Jiří Zajíc, Eva Zátková, Ladislava Žilová

1981 IV. B – Oldřich Ježek

Irena Bakošová, Otakar Bělohávek, Jiří Čermák, Bohumil Fryč, Iveta Halásková, Jan Harmata, Eva Havlíčková, Martina Hejdová, Irena Ječná, Jaroslav Kadlec, Ivana Koudelková, Kateřina Krsová, Ladislava Křížová, Pavel Křovina, Petr Kural, Xenia Kurucová, Miluše Marková, Dušan Navrátil, Michaela Navrátilová, Vladimír Nosek, Michal Pokoj, Martin Provázek, Jaroslava Sirotková, Ivana Skalková, Jiří Skryja, Jaroslav Smělý, Pavel Smrž, Jan Souček, Vladimír Srp, Pavlína Šafránková, Milan Šanda, Irena Šárová, Dana Šteinerová, Ivo Štemberg, Zdeněk Vartýř, Pavel Waniek

1980 IV. A – František Hampl

Dana Auřadová, Zdena Bartošová, Kateřina Císařová, Ladislava Endrštová, Jiří Halada, Josef Hošek, Martin Holub, Eliška Hrátková, Romana Jelínková, Petr Kindl, Václava Kocourková, Ivana Šimková – Kulhánková, Jana Krpálková, Kamila Landová, Alena Nováková, Lenka Nováková, Věra Nováková, Vlasta Nováková, Eva Pecánková, Svatava Pelcová, Jana Přádová, Veronika Radová, Karel Růžička, Hana Sevaldová, Alena Sládková, Ivan Souček, Marie Soukupová, Šárka Šírková, Pavel Šmíd, Jaroslav Tenkrát, Bohuslava Tomášková, Jaroslava Vávrová, Zdeněk Veselý, Alena Viktorová, František Voldán, Jarmila Zajíčková, Hana Zárybnická

1980 IV. B – Eva Haderková

Vladimíra Čermáková, Jana Čílová, Irena Halbichová, Radek Havlíček, Ivana Hofmannová, Drahomíra Hříbalová, Milena Jankovská, Jiří Klener, Eva Kovandová, Zuzana Králová, Alice Krausová, Irena Krejčová, Ivana Kučerová, Alena Kuncoová, Pavel Kuška, Jaroslav Landa, Vítězslav Lorenc, Antonín Malý, Stanislav Mrva, Kateřina Nováková, Vladimír Novotný, Jiří Patera, Jitka Růžičková, Josef Sůletý, Jana Svatošová, Milan Šalka, Iveta Šimáková, Zuzana Vydrová, Olga Záhoříková, Hana Zítková

1979 IV. A – Olga Erbenová

Miloslav Bartoš, Ludvík Brejcha, Jaroslava Ciprová, Jiřina Čermáková, Vlastimil Dvořák, Pavel Gall, Vladimíra Hamralová, Taťána Herbstová, Karel Hloušek, Jiří Janovský, Stanislva Kolařová, Dana Koudelková, Karel Macháč, Rudolf Mašek, Ivana Melhubová, Jan Mottl, Miluše Mrvíková, Anna Paterová, Petr Pekárek, Miloš Pokorný, Martina Povolná, Milan Puchýř, Alena Skleničková, Květoslava Sobotková, Zdeňka Sovadinová, Petruše Strialová, Jana Šedivcová, Karel Šmíd, Miloš Štětka, Vangelis Tanopoulos, Milan Tomášek, Eva Voňková, Milena Zárybnická, Iva Spurná

1979 IV. B – Jana Hejnová

Milan Bouda, Jiří Bubla, Dana Čiháková, Ladislava Da-

vidová, Jiří Dvořák, Petr Goldmann, Milan Holeček, Jana Jandová, Miloslav Jungmann, Magdalena Kadlecová, Jana Kaiprová, Ladislava Klimešová, Radoslava Klimtová, Dana Kobylková, Milan Kos, Stanislava Krátkoruká, Lenka Kratochvílová, Vladimír Kučera, Jana Laumannová, Josef Lebr, Soňa Lopejská, Zbyněk Mašek, Magdalena Nejedlá, Ilona Poláková, Marie Ratajová, Eva Skřivánková, Milan Souček, Helena Svatošová, Dana Šeflová, Ilona Vlková, Ivana Vorlíčková, Dana Zýková

1978 IV. A – Olga Pokorná

Milan Bureš, Pavel Burkert, František Hampl, Petr Hejna, Helena Hellerová, Miluše Hlaváčová, Tomáš Hruška, Kamila Humlová, Irena Kabilová, Zuzana Končelová, Eva Krejčová, Zdeňka Kubizňáková, Hana Merhulíková, Jana Mičánová, Eva Netušilová, Juliána Ortinská, Jaroslava Pantlíková, Olga Pavlišová, Vlastimil Salaj, Miroslava Svobodová, Alena Šírová, Ivo Vohradský, Libuše Vojtovičová, Jana Vorlíčková-Ježková

1978 IV. B – Jaroslav Mrvík

Dana Adášková – Bartoníčková, Jana Anýžová, Hana Cipriánová, Hana Čermáková, Blanka Hořejší, Jindřich Hubený, Květa Kailová, Jarmila Kejhová, Věra Kratochvílová, Michal Kupec, Daniela Libšová, Stanislav Matějka, Vít Novák, Ivan Novotný, Eliška Plecitá, Karel Punčochář, Bohumila Rudolfová, Václava Sevaldová, Miloslav Sojka, Lenka Součková, Eva Svobodová, Dana Sybíková, Lenka Škvárová, Pavel Špirit, Marie Šrámková, Petr Vaeík, Jiří Váňa, Pavel Viktora, Renata Wenzlová, Hana Zátková

1977 IV. A – Marie Hnulíková

Jiří Beneš, Miloš Bittman, Ivana Brejchová, Milan David, Hana Duchoňová, Karel Dvořák, Zuzana Engelová, Hana Franková, Eva Haisová, Václav Havlíček, Ivana Havlíčková, Jiří Heindl, Jaroslav Chalupa, Jiří Chocholouš, Jaroslava Kořínková, Jan Kravec, Pavla Losmanová, Josef Mihalko, Jaroslav Mráček, Šárka Paterová, Ladislav Pokorný, Olga Pro-

cházková, Jindra Risssová, Jiří Šiler, Vít Tuček, Hana Váňová, Jana Votavová, Lenka Zajíčková, Radovan Zrno, Karel Žák

1977 IV. B – Anna Burkertová

Iva Bártová, Jana Císařová, Jana Čubová, Petr Grüner, Jindřiška Hašková, Antonín Havlíček, Jana Hlůžová, Jiřina Hrubá, Denisa Karbanová, Dana Kašparová, Petr Koldovský, Radmila Křikavová, Dana Kuncová, Alena Kuralová, Hana Kušková, Eva Lindauerová, Irena Malá, Milena Marešová, Dagmar Nováková, Hana Pavlisová, Jiřina Plodrová, Eva Prošková-Šilhavá, Jitka Přibilová, Eva Řezáčová, Dana Seková, Richard Schindler, Miluše Staňková, Šárka Svobodová, Miroslav Šedivý, Vlastimil Taraba, Zdenka Vaníčková, Svatava Vodičková, Milada Zbuzková

1976 IV. A – Renata Pavlíčková

Jiří Besser, Iva David, Miloš Fechtner, Karel Hanzálek, Vlastimil Hodr, Dagmar Holá, Marie Holečková, Pavel Hrbek, Milan Husák, Věra Jančíková, Jindřich Kašák, Vladimíra Kolínková, Štěpán Kovač, Miroslav Krob, Zbyněk Krůta, Svatava Kučinová, Antonín Marx, Zdeněk Mundl, Luděk Páv, Libuše Prošková, Věra Řehořovská, Zdeněk Saidl, Jiří Semrád, Alena Spurná, Dana Šimánková, Růžena Šmatová, Vlastimil Tatar, Libor Tomsa, Věnceslava Vašková, Václava Vinšová, Jan Votava, Dana Výskočilová, Marie Zýková

1976 IV. B – Jarmila Jelenová

Dana Bartoníčková, Alena Belhová, Jiří Brodina, Jaroslava Cedlová, Věra Čopáková, Petra Fortelková, Eva Hartmannová, Jana Hofmanová, Jiřina Horáková, Pavel Ježek, Miloš Jindra, Pavla Jiříčková, Pavel Jungmann, Pavel Kljap, Jana Kočovská, Marie Koudelová, Božena Kreisingerová, Iva Kreisingerová, Jana Lukavská, Alena Netopilová, Lenka Plochová, Miloslava Prošková, Vlasta Radová, Jarmila Rottová, Helena Skorupková, Lenka Stehlíková, Ivana Stříteská, Marie Súletá, Alena Sýkorová, Jiřina Štréblová

1975 IV. A – Jana Hejnová

Jiří Burka, Přemysl Fixa, Jiří Holub, Jaroslav Hrášek, František Klika, Miloslav Kos, Jindřich Kunc, Jiří Mastný, Radomil Pergler, Ivo Preizler, Věra Auřadová, Helena Balková, Hana Červinková, Jana Dandová, Irena Hagarová, Miloslava Horáčková, Hana Hrabovská, Zdeňka Hrubá, Dana Kočová, Irena Kubásková, Libuše Kučerová, Hana Lajbnerová, Ivana Lébrová, Ludmila Loudová, Ivana Macourková, Jitka Marhoulová

1975 IV. B – Olga Růžičková

Miroslav Psohlavec, Pavel Rozsypal, Emil Šnidauf, Ivo Tomíček, Adolf Tůma, Jiří Uher, Miloslav Ureš, Pavel Veverka, Václav Veverka, Vladimír Volf, Marie Bouzková, Jarmila Kettnerová, Marie Kučerová, Květoslava Mouchová, Soňa Mušková, Hana Mužíková, Eva Paterová, Ludmila Paukertová, Jaroslava Prošková, Stanislava Růžičková, Drahomíra Salajová, Iva Součková, Alena Šebestová, Miroslava Šinknerová, Ludmila Tauchenová, Alexandra Vechová, Jana Vilhelmová

1975 IV. C – Olga Erbenová

Stanislav Blín, Michael Hoffmann, Josef Pavelka, Evžen Punčochář, Vladimír Roháček, Zdeněk Sedláček, Ivana Baštová, Marie Čermáková, Šárka Foltýnová, Stanislava Halásová, Věra Hanzlíková, Eva Hlaváčková, Vladimíra Hrudková, Irena Hustolesová, Růžena Hušnerová, Marie Jabůrková, Hana Jirásková, Antula Karakiová, Dagmar Kašparová, Jarmila Kroblová, Marie Kroblová, Hana Losenská, Alena Malá, Lenka Marcínová, Jarmila Maříková, Iva Selementová, Zdeňka Skalková, Vědunka Stuchlíková, Bohuslava Šmídová, Miloslava Švestková, Jiřina Vlasatá, Jana Vlková, Anna Žalkovská

1974 IV. A – Josef Juklíček

Marie Altmanová, Iva Bartáková, Miluše Bendová, Viktor Burkert, Hana Čepelová, Jiří Černý, Zdeněk Červený, Zdeněk Divín, Zdeněk Ečer, Jiří Fuxa, Eva Hanušová, Eva

Hanzálková, Tomáš Havel, Hana Hodoušková, Jiří Hradil, Zdeněk Choc, Eva Jandová, Alena Karešová, Miroslav Krabec, Jiří Kučera, Zdeněk Kužel, Anna Lébrová, Lenka Lhotáková, Iva Malá, Jaroslav Matoušek, Ludmila Neumanová, Jitka Panušková, Pavel Pech, Martin Šrámek, Jitka Vinšová

1974 IV. B – Jaroslav Mrvík

Josef Grežo, Jiří Holeček, Václav Horák, Jaromír Jirásek, Marie Karpíšková, Vladimír Kašpar, Jitka Klečková, Eva Kliková, Jitka Konvalinková, Vladislav Krabec, Josef Krob, Jana Mačková, Josef Magula, Martin Mestek, Eva Mottlová, Hana Müllerová, Miluše Pospíšilová, Luděk Procházka, Vladimíra Rysová, Miluše Schreierová, Božena Spurná, Jana Svobodová, Alena Šimáčková, Jiří Trnka, Tomáš Truneček, Arnošt Tuček, Vladimír Veselý, Drahoslav Vícha, Ludmila Vinšová, Jiří Vítkovský, Květoslava Zástěrová

1974 IV. C – Marie Hnulíková

Eva Bauerová, Eva Bittmannová, Zdeňka Blahovcová, Marcela Ciprianová, Irena Filipová, Miroslava Hartmannová, Pavel Herold, Dagmar Horová, Eva Hříbalová, Jana Janáčková, Evženie Kalousová, Květuše Kubíčková, Jan Liehne, Miloš Mach, Jarmil Malina, Naděžda Mudrová, Alena Petrolínová, Jaroslava Preislerová, Eva Rocheltová, Eva Špírková, Libuše Šustová, Irena Teplá, Vlastimil Valášek, Antonín Zíma, Božena Žalkovská, Marie Žežulková

1973 IV. A – František Hampl

Igor Engel, Dagmar Fořtová, Irena Krystlová, Petr Kudrna, Věra Lonková, Libor Manda, Bořek Marcín, Pavel Martínásek, Lidmila Marxová, Vladimír Matyáš, Jaroslav Matys, Milada Mičánová, Helena Nováková, Miluše Oličová, Miloš Perníčka, Milan Pinta, Pavel Psohlavec, Jitka Smržová, Věra Súletá, Zdeňka Šalounová, Hana Špačková,

V roce 1971 se v důsledku prodloužení studia z tříletého na čtyřleté maturitní zkoušky nekonaly.

Jiří Štěpán, Václav Trojan, Jitka Vinšová, Helena Vlnasová, Miloslav Vrána

1973 IV. B – Jiřina Zafouková

Miloslava Bumbová, Alena Červenková, Iva Červinková, Dagmar Dlouhá, Jaroslav Feyereisl, Karel Góra, Čeněk Grüner, Josef Havelka, Pavel Hrách, Dana Hrudková, Otakar Hruška, Hana Hůrková, Lubomír Kašpar, František Krejčí, Dagmar Kubásková, Marie Kubů, Ladislav Mašek, Petr Pánek, Marie Piskáčková, Jana Poláková, Hana Sedláčková, Milena Sedivcová, Jiří Šrain, Vlasta Tarantová, Luděk Zít

1973 IV. C – Eva Haderková

Eva Antonínová, Eva Boušková, Jitka Bůžková, Zdeňka Černá, Eliška Gallertová, Anastazie Chatzimichailidu, Dana Kaslová, Marie Kettnerová, Olga Koulová, Václav Kreisinger, Marie Křovinová, Alena Landová, Eva Malá, Helga Marešová, Hana Melicharová, Marie Merhautová, Věnceslava Nováková, Božena Skopeczková, Dalibor Sládek, Markéta Soukupová, Alena Spálenková, Jana Sršňová, Hana Staňková, Jana Střiteská, Eva Štěpánová, Ivana Topolová, Marie Olga Vašková, Eliška Voříšková, Pavla Zíková

1972 IV. A – RNDr. Václav Bouše

Božena Bláhová, Iva Čáповá, Miluše Čechová, Vít Čermák, Ludmila Goldammerová, Helena Hájková, Zdeňka Havelková, Antonín Havlíček, Ludmila Hladíková, Helena Chaloupská, Jaromír Janda, Dag Jeger, Hana Ježková, Jitka Jirásková, Pavel Kačaba, Ladislava Kimlová, Dana Klimešová, Zdeněk Kosek, Milan Malý, Jitka Martínková, František Rauscher, Miroslava Veselá

1972 IV. B – Olga Růžičková

Karel Dufek, Jana Kolařová, Jana Kosová, Eva Kozová, Ludmila Králová, Ladislava Lhotová, Eva Macourková, Aleš Marcin, Alena Markovičová, František Mastný, Magda Nová, Soňa Palivcová, Jindřich Pelouch, Miroslava Pertlová, Marcela Pešičková, Jiří Pospíšil, Hana Procházková, Jan

Sevald, Blanka Soukupová, Luděk Trejbal, Zdeněk Troják, Václav Veselý, Miroslav Vrbský, Marie Zímová

1972 IV. C – Jarmila Jelenová

Božena Cedlová, Marta Davidová, Eva Efmertová, Miroslava Entlichová, Vlasta Fuxová, Vanda Hajsová, Daniela Juklíčková, Jana Koudelová, Jitka Koudelová, Jarmila Lahodná, Zdeněk Mariančuk, Marie Marušová, Magda Matějíčková, Zina Němcová, Bohumil Pecina, Jiřina Petráková, Věra Poláková, Zuzana Radová, Josef Ráz, Milada Reinková, Vladislav Schweiner, Jiří Sitta, Marie Svatošová, Miloslava Škodová, Vlasta Šohajová, Helena Štemberková, Drahoslava Tauchenová, Vilma Vlčková, Helena Žáčková

1970 Třída A – Oldřich Kovanda

Ladislava Antonínová, Ladislav Barger, Alena Čubová, Stanislava Dandošová, Marie Davidová, Jiří Diviš, Iva Fehtnerová, Irma Frýbertová, Pavel Herrmann, Vlasta Holečková, Petr Hruška, Olga Hurtová, Petr Jiroš, Vladimíra Kairová, Marie Kamenická, Vojtěch Karpíšek, Miluše Klečková, Miloš Kočí, Jana Kolářová, Vladimír Kotlář, Jana Kovaříková, Libuše Kroftová, Dagmar Kubů, Zdeněk Kučera, Jiří Landa, Jiří Lettl, Josef Liška, Svatopluk Malík, Magdalena Marešová, Zdeněk Medřický, Pavel Vokurka

1970 Třída B – Jaroslav Mrvík

Marie Hockeová, Eva Humlová, Olga Chottová, Anna Kozlerová, Zdeňka Lisková, Ivana Mačková, Ivana Malá, Věra Nováková, Tomáš Patera, Karel Procházka, Ivana Plodrová, Jiří Pucholt, Jarmila Růžičková, Petr Spurný, Marie Sudíková, Hana Svobodová, Jarmila Svobodová, Věra Šebestová, Eva Šmatláková, Ivana Švestková, Pavel Tůma, Jiří Týfa, Pavel Vávra, Jiří Vavrečka, Hana Venclová, Zdeněk Vinš, Jan Vítkovský, Pavel Vondráček, Šárka Výdrová, Petr Žáček, Marie Žáková

1970 Třída C – Marie Bendová

Jan Baloun, Karel Čermák, Alena Doubnerová, Miroslav Hortík, Vlasta Hrdličková, Jana Charvátová, Věra Chroustovská, Helena Jejkalová, Eva Jungmannová, Jana Kadeřábková, Lenka Klemperová, Helena Klimešová, Jana Kobrlová, Jiří Koucký, Karel Lahodný, Ivana Lišková, Běla Musilová, Irena Plichtová, Jiří Procházka, Svatava Tomášková, Vlasta Trčková, Stanislava Velebilová, Dagmar Vernerová, Jana Veselá, Jaroslav Vrána, Bořivoj Wind, Eva Zímová

1969 Třída A – Eva Haderková

Václav Adámek, Benedikta Blažková, Valentin Boháč, Petr Breburda, Hana Fusková, Eva Haderková, Alena Justinová, Ladislav Klika, Miloš Korejs, Jaroslava Krejčová, Petr Kult, Antonín Moucha, Věra Mrštíková, Jiří Mička, Květoslav Nový, Eva Paděrová, Milena Pochopová, Petr Pospíšil, Jaroslav Prokop, Stanislav Radotínský, Rostislav Starý, Ludmila Stejskalová, Bohumil Stíbal, Alena Tomková, Jaroslava Vaistauerová, Václav Zajíček

1969 Třída B – Blanka Fuksová

Roman Bašta, Jana Baštová, Milada Brožková, Alexandr Burda, Vlasta Dostálová, Miroslav Dragoun, Marie Endrštová, Jiří Forman, Jiří Horák, Jiří Jungmann, Rudolf Kadeřábek, Jiřina Kadeřábková, Hugo Kittl, Marie Klimtová, Věra Kráslová, Jiří Míka, Dana Mrnušítková, Miroslav Průša, Blanka Puková, Miroslav Rychetský, Jiří Slaboch, Ludmila Stříbrná, Jan Špaček, Jiřina Zíková, Pavel Železný

1969 Třída C – Jiřina Zafouková

Jiří Barták, Anna Bělková, Magda Bláhová, Věnceslava Blažková, Jitka Drtinová, Emílie Eliášková, Pavla Fialová, Věra Foukalová, Anna Hamouzová, Květa Hanušová, Eva Havlová, Irena Henyšová, Ladislav Horák, Eliška Horáková, Eva Housková, Eva Jungwirthová, Kristina Kohutová, Otto Krofta, Hana Krsová, Hana Marková, Josef Mora, Hana Muchová, Eva Petrášová, Miluše Placáková, Petr Pokorný,

Jaromír Poppl, Věra Rozkošná, Alena Říhová, Hana Strýčková, Helena Stýblová, Jaroslava Truhlářová, Eva Truxová, Jan Velíšek, Miluše Zajícová, Viktor Korček, Hana Sklenářová

1968 Třída A – RNDr. Václav Bouše

Pavel Bošek, František Bubeník, Jana Čechová, Jiří Čížek, Ludmila Fejtková, Marie Fraňková, Marie Hartlová, Josef Havel, Jan Havlíček, Jiří Herrmann, Jaroslav Holický, Pravoslav Jech, Danuše Jirátová, Michal Juklíček, Josef Kalaš, Radovana Kopalová, Jiří Kreissl, Zdena Látalová, Naděžda Levová, Pavel Marek, Jiří Pondělíček, Jiří Sakač, Hana Sudíková, Karel Šanda, Bohumila Šimová, Miloš Štafl, Jaroslava Šturcová

1968 Třída B – Olga Růžičková

Jana Burková, Milan Černý, Jiří Gasiorovič, Hana Herbustová, Otto Holeček, Ivanka Hořická, Jiří Kejha, Arnošt Kořínek, Ladislav Kozman, Dagmar Kratochvílová, Věra Kratochvílová, Petr Kropáč, Jana Libišová, Alena Macourková, Václav Marek, Libuše Mesteková, Václav Neubert, Maryša Paterová, Miloš Páv, Vladimír Pokorný, Jaroslav Soukup, Miroslav Spousta, Václav Syrovátka, Milan Trch, Irena Vančeková, Karel Vobořil

1968 Třída C – Michal Kříčka

Stanislava Arnoltová, Věra Bendová, Eva Blechová, Olga Dolanská, Milena Ejemová, Hana Gasiorovičová, Jitka Guttenbergová, Libuše Hanzalíková, Ivan Hořejší, Hana Husáková, Miroslava Kohoutová, Petr Láb, Iva Mošnová, Václav Nosek, Ivana Nováková, Jana Peláková, Vladislava Psohlavcová, Jiřina Půtová, Eva Ruffrová, Soňa Rybáková, Eva Sýkorová, Marie Ševčíková, Jana Šimrová, Věra Špírková, Anna Váchalová

1967 Třída A – Oldřich Kovanda

Ivana Černá, Zdeňka Čížková, Zuzana Čížová, Marie Fenclová, Jiří Fišer, Jan Gasiorovič, Květoslava Gebauerová,

Libuše Gregarová, Marcela Havlová, Marie Horáková, Jaroslav Houba, Dagmar Hrubá, Luboš Jeníček, Kamila Korecká, Marie Kornhřofová, Zuzana Kronusová, Václav Kříž, Jarmila Lisá, Václava Lišková, Hana Mádllová, Ludmila Marešová, Lubomír Nekut, Marie Nitková-Landová, Jana Procházková, Luděk Rosenbaum, Eva Roztočilová, Alena Špirytová, Olga Štěpánková, Božena Urbanová, Ludmila Vaňková, Josef Vlček, Jarmila Volfová, Jiřina Vrbská

1967 Třída B – Jaroslav Mrvík

Hana Benešová, Lidmila Brodecká, Jana Ciprová, Zdeňka Dolanská, Jaroslava Frantová, Zlata Goišová, Lilyan Hadžegová, Helena Jandová, Jan Jungmann, Eva Jupová, Vladimír Kasl, Božena Kubešová, Eva Kubištová, Jitka Maryšková, Anna Merhautová, Jaroslav Němec, Květoslava Nosková, Jaroslava Pacáková, Eliška Pavezová, Hana Plešingerová, Naděžda Pospíšilová, Ludmila Prokopová, Alice Sršňová, Ladislav Stahl, Rudolf Suchant, Vladimíra Širlová, Bohumila Šmídová, Marie Štuksová, Jarmila Vagnerová, Marie Viezánová, Ivana Vlasová, Zora Vondráčková

1966 Třída A – Anna Poláková

Josef Belfín, Marie Benešová, Nataša Drsková, Eva Eisenhamerová, Blažena Fišerová, Marie Hamralová, Jan Jeníček, Anna Klimentová, Hana Korbelová, Miloslava Kovačiková, Eva Kučerová, Jaroslava Kysilková, Dana Lehárová, Alena Lizcová, Anna Nagyová, Jaroslava Nekolová, Libuše Nováková, Jiří Panchartek, Jitka Pešková, Miroslav Podrazký, Dana Radouchová, Ivanka Roztočilová, Libuše Sailerová, Lidmila Sedláčková, Jaroslav Smetáček, Jan Svatoš, Iva Sýkorová, Josef Ševčík, Jana Šimková, Marie Šmídová, Vlasta Štastná, Miroslava Turečková, Eva Vacovská, Miroslav Valenta, Jitka Váňová, Jarmila Volevecká, Jindřich Volf, Jaroslav Zajíc, Dalibor Zurynek, Anna Váňová

1966 Třída B – Jarmila Škrdlandová

Daniela Boušková, Danica Černá, Josef Černý, Věra Čížová, Eva Fečaninová, Alena Fialová, Vladimír Fišer, Miroslava

Fišerová, Alena Frausová, Lada Fučíková, Alena Havlíčková, Marie Holečková, Věra Horáková, Libuše Hůlová, Miroslava Jirošová, Eva Kouňovská, Božena Králová, Iva Krombholzová, Eva Kučerová, František Kudrna, Olga Malá, Josef Maleček, Marie Nosáková, Zbyněk Pikous, Jaroslav Prchal, Božena Prošková, Hana Prošková, Pavel Říha, Václav Sedláček, Marie Skleničková, Jindřiška Sladká, Josefa Soukupová, Milada Spálenková, Richard Starý, Bohumil Šmíd, Pavel Tietz, Marie Tupá, Stanislava Vlasáková, Helena Žuková

1965 Třída A – RNDr. Václav Bouše

Ludmila Brixová, Vlasta Burešová, Zdena Čapková-Sládková, Květuše Čermáková, Miroslava Drobná, Jaroslava Duchoňová, Josef Durdil, Miloslava Emigová, Pavel Endrle, Marie Fejfarová, Milena Házová, Milena Houdková, Věra Chválová, Bedřiška Jungmannová, Jitka Kašparová, Václav Kohlíček, Drahomír Korček, Marcela Kornoušková, Eva Košařová, Jiří Kovanda, Daniela Krejčová, Alexandra Kroftová, Ivan Kučera, Václav Merhaut, Jarmila Plachá, Jaroslava Poislová, Anna Šináglová, Eva Šmídová, Věra Švehlová, Miloslava Úlovcová, Marie Velká, Radoslava Zdrůbková

1965 Třída B – Dr. Josef Novák

Václav Aubrecht, Stanislava Doláková, Eva Firstová, Jaroslava Forejtová, Anna Grillová, Božena Hnojská, Radomila Holečková, Blanka Horáková, Alena Hříbalová, Václav Klíma, Zuzana Kopšová, Hana Kotoučová, Stanislava Králová, Zdeněk Kučera, Zora Landová, Jan Nademlejnský, Hana Paterová, Hana Pěnkavová, Olga Pišvejcová, Stanislav Pokorný, Alena Rosenbaumová, Hana Růžicková, Jan Soukup, Helena Stránská, Jasoň Šašek, Naďa Šedivá, Stanislava Šmídová, Miroslav Štainer, Josef Truneček, Václav Truneček, Jaroslava Vejmelková, Helena Veselá, Jiřina Vokáčová, Eduard Volf, Marie Zaspalová

1964 Třída A – Oldřich Kovanda

Eleonora Adámková, Václav Barchánek, Jaroslava Bělková,

Milan Dejdar, Stanislava Dražanová, Milan Havel, Zdenka Hrobská, Michal Hrubý, Václav Hrubý, František Jeřábek, Miluše Klatovská, Alena Krausová, Jana Kreslová, Soňa Kušková, Ladislava Lukavská, Anna Motýčková, Jana Neradová, Miroslava Pečenková, Soňa Petříková, Hana Piskáčková, Vlasta Placáková, Alena Pokorná, Jana Polívková, Miroslava Pospíšilová, Jiřina Procházková, Jiřina Průchová, Helena Prunerová, Jarmila Routová, Jindra Sklenářová, Marie Skopová, Jana Šináglová, Světluše Šplíchalová, Milena Vapolová, Eva Vašková, Ladislava Zelená

1963 Třída A – Michal Křižka

Ladislav Bauer, Jiří Bendl, Zdeňka Bíbová, Karel Brodecký, Vladimír Čermák, Jiří Černíčko, Marcela Drdová, Milan Fečanin, Jaroslav Forman, Eliška Hájková, Eva Holická, Jana Hubáčková, Ivanka Chaloupková, Zdeňka Chaloupská-Vaníčková, Vlasta Jungmannová, Miroslava Kopalová, Helena Koudelová, Jaromír Kozel, Miloslav Kuška, Hana Nademlýnská, Miroslava Nevyjelová, Josef Novák, Květa Nováková, Růžena Palivcová, Jarmila Patočková, Pavel Pavlásek, Jiřina Pécová, Božena Radová, Stanislava Sochová, Marie Šachová, Eva Třesohlavá, Miluše Vernerová, Božena Veselá, Eva Vlčková, Marie Vlková

1963 Třída B – Jarmila Škrdlandová

Eva Bučilová, Věra Ciprová, Vlasta Čiháková, Ota Fučík, Martina Havlová, Marta Holzbammerová, Květa Hrubá, Věra Hrudková, Jan Jirák, Eva Kottová, Jitka Kubešová, Věra Maierová, Jindřich Marek, Eva Marešová, Libuše Mihoveská, Jana Nikodémová, Karel Nocar, Josef Nosek, Jiří Novotný, Kristina Paterová, Petr Potyš, Stanislav Roztočil, Jan Rychetský, Josef Sedláček, Jana Slabá, Blanka Snopková, Alois Studenovský, Jana Svobodová, Marie Szypitková, Eduarda Šrámková, Vladimír Vejmelka, Eliška Veselá, Marie Zykánová

1962 Třída A – RNDr. Václav Bouše

Renata Adámková, Jaroslava Bríždalová, Helena Gamrotová,

Hana Heranová, Alena Jarišová, Pavel Jelínek, Václav Jezbera, Petr Kalivoda, Zdeněk Karl, Marie Kášová, Božena Kellerová, Věra Klimtová, Ilona Koniorová, Rudolf Krejčík, Jiří Kronus, Hana Křováčková, Eva Limpertová, Iva Lívancová, Eva Majerová, Lidmila Maryšková, Jana Palečková, Polyxena Palivcová, Jan Pavlíček, Marie Pecánková, Jaroslav Pelikán, Zdeněk Rosenbaum, Miroslav Sudek, Jiří Šela, Karel Tesař, Jana Valentová, Helena Volfová, Regina Wambrechtsamerová, Hana Zimová

1962 Třída B – PaedDr. Josef Novák

Jindřich Bernardy, Marie Boháčová, Jana Boušová, Ivana Černá, Václav Forejt, Eliška Hanzlíčková, Eliška Havlíčková, Josef Hausekr, Věra Jaklová, Blanka Jonášová, Růžena Kloubková, Rudolf Klouček, Jaroslav Kocourek, Jana Kordová, Viktor Korecký, Lubomír Liška, Marie Moravcová, Jiří Neděla, Eva Pelcová, Jiří Podrazký, Vladimíra Prošková, Miroslav Rejffř, Alena Sládková, Marta Smržová, Jana Smutná, Božena Svobodová, Jaroslav Trčka, Jitka Tomanová, Marie Viezánová, Josef Zurynek, Miloslav Zýka, Jiří Schýbal

1961 Třída A – Anna Poláková

Karla Bauerová, Miroslav Bejlek, Jana Bernardová, Miloslava Bezstarostová, Pavla Bicková, Lidmila Blínová, Jana Bruníková, Libuše Burešová, Věra Bůžková, Pavel Cihelka, Petr Čech, Jana Čepeláková, Marcela Čermáková, Přemysl Červenka, Květa Dlouhá, Zdeněk Dostál, Miloslava Drtinová, Josef Hruška, Jarmila Humlová, Václav Chaloupka, Věra Jarošová, Ludvík Kačírek, Pavel Klika, Jan Klobása, Hana Kolářová, Miroslava Koubíková, Anežka Moravcová, Vlasta Neužilová, Helena Nováčková, Marie Opavová, Věra Panenková, Jaroslava Polanská, Zdenka Pučelíková, Alena Svobodová, Jaroslav Škrland, Jan Štěpán, Marie Zítková, Vlasta Židlíková

1961 Třída B – Josef Juklíček

Marcela Černá, Jindřiška Grossová, Hana Haladová, Claudia Hrabáková, Anna Kaňková, Ludmila Kasalová, Helena Kloučková, Jarmila Kolaříková, Vladimír Korynta, Jan Kos,

Marta Kotousová, Jana Koubková, Jitka Kráslová, Jan Krbec, Pavel Krbec, Marie Kreisingerová, Blanka Krejčíková, Helena Krejčová, Marcela Kverková, Eva Laňková, Milena Lébllová, Hana Loefnerová, Bedřich Macourek, Danuška Majerová, Kamil Maleček, Josef Mareš, Květoslava Marešová, Helena Maříková, Milan Mergl, Jaroslav Morávek, Pavel Němeček, Petr Pěkníc, Ladislav Pruner, Jaroslav Seidl, Tomáš Sojka, František Vorlíček

1961 Třída C – Vladimír Palme

Hana Foldová, Olga Fortuníková, Alexandra Maštalířová, Helena Mikešová, Jitka Navarová, Daniela Němečková, Irena Pavelková, Alena Pavlisová, Anna Peterková, Alena Počtová, Jindřiška Průšová, Naděžda Půtová, Editra Rajnová, Jiřina Rottová, Marie Shrbená, Ivana Skabranská, Eva Sobotková, Jaroslava Stejskalová, Ludvika Sudíková, Helena Svobodová, Jana Svobodová, Helena Sýkorová, Zuzana Šinágllová, Jana Šmídová, Eva Štvánová, Eva Šušová, Milada Tomášková, Milada Urbancová, Ivanka Vaníčková, Věra Vildmonová, Jana Vithansová, Jiřina Vlasáková, Libuše Zavadilová, Stanislava Zelinková, Hana Zimová

1960 Třída A – Jarmila Škrlandová

Jana Abrahamová, Blanka Alterová, Jitka Augustýnová, Josef Bertlík, Vladimír Bieber, Heda Bučková, Vladislav Černík, Helena Černožorská, Milada Čiháková, Hana Damková, Jana Doupková, Vlastimil Duchoň, Vladimír Dvořák, Jindra Eliášková, Miroslav Endrle, Marie Fišerová, Miloš Fleischhans, Jiří Fobl, Zdeňka Froňková, František Hamada, Jana Hanušová, Jaroslav Hejna, Jana Hotková, Daniela Houbová, Bohumila Hronešová, Milena Hříbalová, Božena Jabůrková, Jana Jarišová, Iva Jelínková, Jan Kapr, Libuše Kozlerová, Ladislava Králová, Jaroslava Krbcová, Libuše Kušková, Marie Pelcová, Jarmila Rosolová, Jana Růžičková, Jana Svozilová, Jiří Šantroch, Miroslav Škorpík, Petr Šnajdr, Zbyněk Štěrba, Eva Vávrová

1960 Třída B – Jaroslav Mrvík

Liliana Forejtová, Jaromír Hůla, Josef Jelínek, Pavel Jirsa, Jaroslav Jungř, Bohumila Kašička, Jana Kněžová, Jana Kohoutová, Jana Kočová, Alena Kolská, Olga Kollariková, Františka Kopecká, Marie Košťálová, Eduard Koucký, Marcela Koukalová, Vlastimil Kratochvíl, Emílie Kremličková, Michal Krička, Jindřich Landa, Jana Libišová, Ivana Löffelmanová, Jana Machková, Marie Machulková, Jaroslava Májová, Zdeněk Malý, Miloslav Martínek, Hana Mašková, Ditta Mayerová, Václav Mildorf, Jana Minaříková, Pavel Mojžíš, Karel Motyčka, Zdeňka Mrkvičková, Bořek Novák, Bohuslava Nováková, Marta Pastorová, Monika Pachnerová, Jaroslava Paterová, Ladislav Pilát, Marie Pinkasová, Hedvika Plecitá, Jana Plesnivá, Josef Poláček

1960 Třída C – Marie Řehořová

Zbyněk Hostonský, Jiří Prošek, Lidmila Runtová, Anna Sadílková, Petr Sedláček, Jiří Seidl, Bohumila Semencová, Václav Slaboch, Jana Smetanová, Jarmila Smíšková, Martin Smolar, Jaroslava Součková, Josef Soukup, Jiřina Soukupová, Pavel Stolz, Milada Strýčková, Blažena Sudíková, Josef Ševčík, Jaroslava Šmejkalová, Olga Šmejkalová, Jiří Šmíd, Miroslav Šomek, Věra Šopíková, Jaroslav Špírek, Jana Šťastná, Marie Štefanová, Alena Šteflová, Marie Štěpánová, Eva Štuksová, Radmila Švarchachová, Jana Talůžková, Arnošt Tichý, Marie Trojanová, Kamil Vazač, Oldřich Veverka, Staša Vlachová, Jiří Vodrážka, Hana Volfová, Květoslava Vyhnánovská, Jindra Wildmanová, Pavel Zábrodský, Bohdan Zaoral

1959 Třída A – RNDr. Václav Bouše

Jiří Barchánek, Petr Bartl, Anna Plechová, Miroslav Bok, Zdeněk Bouček, Jaroslava Burešová, Miloslav Buzek, Pavel Drobný, Eduard Dejdar, Eva Dodalová, Václav Filip, Dagmar Flachsová, Jana Foltýnová, Marie Hadačová, Emílie Houbová, Jitka Hrbková, Milena Hrobská, Ivana Hrubcová, Vladimíra Charvátová, Josef Jelínek, Vladimír Ježek, Stanislava Ježková, Daniela Kafková, Ivana Kaizrová, Jan Kolowrat, Ivan Koubík, Klavdija Kramarenková, Anna Krauzová, Alena Kubátová,

Milada Neubergová, Marie Prokšová, Eva Ryšavá, Ivo Svoboda, Milan Svoboda, Lydie Šímová, Jiří Štěpánek, Ludmila Vlachová, Jaroslava Zíková, Bedřich Žalud

1959 Třída B – Jaroslav Zíma

Bohumil Kozák, Jan Kreissl, Dagmar Křenková, Rudolf Kubín, Josef Kubovec, Ivanka Laštovičková, Blanka Merhautová, Zdeňka Merhautová, Božena Nováková, Jan Patočka, Jindřiška Pavlátová, Emílie Pokorná, Zdeňka Pokorná, Marie Průchová, Zdeňka Reiserová, Pavel Retta, Helena Sazmová, Miroslava Schneeweisová, Josef Slivka, Hana Smržová, Ivanka Součková, Jiří Soukup, Jiří Sušanka, Marie Svášková, Josef Sůva, Jindřiška Svobodová, Marie Šedivá, Jan Šmolcnop, Václava Štěpánková, Anna Švestková, Josef Toman, Josef Touček, Marie Trčková, Vítězslav Urbanec, René Vašek, Jaroslav Vávra, Vlasta Vrbová, Josef Vrbský, Petr Zítek

1958 Třída A – Josef Juklíček

Věra Baratová, František Baroch, Alena Bejvalová, František Cmíral, Václav Červenka, Jana Dvořáková, Alexandr Fartukov, Markéta Formánková, Marie Hájková, Jaroslav Hladík, Jana Homolková, Jindřich Horák, Věra Horáková, Vladimír Hornof, Bohumil Hradil, Ladislav Hrdý, Marie Hříbalová, Věra Chadimová, Milan Chot, Marie Jirsová, Miloš Kačírek, Jaroslava Kasalová, Josef Kecal, Lubomír Kincl, Václav Kindl, Milan Kolařík, Jana Kopecká, Jindřiška Kotfrídová, Alena Krabcová, František Kresl, Alois Kutzendörfer, Miroslava Malá, Ivana Stehlíková, Ivana Šplíchalová, Helena Vithansová

1958 Třída B – Jarmila Škrlandová

Miroslav Pišna, Jana Poučková, Josef Procházka, Václav Prošek, Marie Půtová, Jana Rejřířová, Jaroslav Richter, Pavel Rückl, Marie Schýbalová, Miloslava Součková, Iva Stadlerová, Olga Stiborová, Radana Straková, Růžena Strýčková, Jiřina Sudová, Luboš Sušanka, Jitka Sýkorová, Jana Šafránková, Hana Šantrochová, Jaroslav Škvor, Hana

Špírková, Irena Štěrbová, Miroslav Štrop, Jana Tatýrková, Olga Václavková, Milada Vachtová, Vladimír Vachuda, Vladimír Veselý, Zdeněk Vinš, Karel Vlček, Blažena Volfová, Ludmila Vorlíčková, Václav Vošahlík, Věra Zelenková, Ladislav Zyka

1957 Třída A – František Mareš

Miloš Boček, Rudolf Bok, Eva Boučková, Marie Boušová, Alena Břížďalová, Jana Čapková, Jiří Černý, Jan Fleischhans, Jiřina Hejretová, Bedřich Holle, Jindřich Holle, Ivan Horešovský, Rudolf Houžvička, Vladimír Izbický, Jiří Janoušek, Marta Jebavá, Marta Jelínková, Petr Ježek, Václav Ježek, Jiřina Kalousová, Zdeňka Kloudová, Jaromír Kolář, Josef Kollar, Jiřina Koubíková, Marie Kubásková, Ludmila Kudrnová, Michaela Lábová, Jarmila Lišková, Josef Merhaut, Václav Mottl, Věra Neubergová, Eva Odstrčilová, Vladimír Peroutka, Karel Pokorný, Helena Svatošová, Václav Vrba

1957 Třída B – Marie Řehořová

Jaroslav Janeček, Ivan Mareš, Jaroslav Pachner, Věra Paterová, Jarmila Pavlová, Jiří Pekárek, Alena Petráková, Hilda Pchalková, Libuše Pilousová, Josef Pišveje, Alena Prokopová, Josef Seifrt, Jana Schneeweisová, Jaroslav Sklenář, Jaroslav Smělý, Jana Sudíková, Sněža Sudíková, Vladimír Suchan, Jiří Svoboda, Ludmila Sýkorová, Václav Ševčík, Jana Šlaisová, Věra Špinková, Petr Šťastný, Jan Štěpánek, Eva Štěpánová, Alena Štičková, Ladislav Tůma, Milena Urbanová, Karel Utratil, Jiří Vachuda, Pavel Votruba, Alena Vyčichlová, Vladimír Wenzl, Jitka Zamrazilová, Ivana Zimová, Jan Zlatník

1956 Třída A – Jaroslav Zíma

Blažena Abrahamová, Jana Abrahamová, Jana Auředníková, Jana Bíbová, Miloslav Borský, Jiří Brůha, Pavel Calda, Milan Cigner, Miroslav Cmíral, Arlette Coufová, Anna Čubová, Svatava Drtinová, Tatjana Fartuková, Marie Hamplová, Jaromíra Hejnalová, Žofie Hlaváčková, Josef Horák, Jindra Hrabáková, Alena Hrubá, Jarmila Hůlová, Jaroslava

Kadlecová, Jan Kolář, Eva Lacinová, Marie Lhotská, Jana Mrkvičková, Karel Povolný, Jiří Ryvola, Miroslav Schula, Pavla Sobotková, Jiří Sommer, Josef Strejc, Ivan Šnajdr, Ivan Štoviček, Božena Vinšová, Ladislav Zajíček, Pavel Zítek

1956 Třída B – RNDr. Václav Bouše

Bohuslav Cypso, Jiří Fleischhans, František Hladeček, Karel Huml, Jiřina Jankovská, Jiří Janoušek, Jiří Jeřábek, Arnošt Kalous, Dagmar Klímová, Karel Kocourek, Jana Kohoutová, Jana Koudelková, Oldřiška Kovandová, Jaroslav Ksandr, Zdeněk Kubišta, Jiří Kučera, Jarmila Landová, Jiří Lebeda, Václav Machek, Zdeněk Masopust, Blanka Měchurová, Hana Míková, Michal Mišina, Marta Müllerová, Jaroslava Nováková, Zdena Pavlová, Václav Plátěnka, Marie Procházková, Marie Rosenbaumová, Jiřina Roubalová, Jana Sysová, Jana Steinerová, Miloslava Štátná, Věra Švestková, Irena Velebilová, Věra Všeťečková

1955 Třída A – Jarmila Škrlandová

Jitka Beranová, Drahomíra Bolková, Libuše Čtrnáctá, Hana Divoká, František Fobl, Karel Formánek, Alena Gallová, Jaroslav Halaburda, František Kaska, Drahůše Kindlová, Jaroslava Křížová, Jan Nový, Ludmila Pachnerová, Josef Plzenský, Václav Pospíšil, Lubomír Starý, Danuše Svobodová, Miroslav Šesták, Jan Ševčík, Marie Šlaisová, Marcel Thál, Karel Vacíř, Marta Vacovská, Libuše Vodenková

1955 Třída B – Michal Krička

Blahoslav Auředník, Bartoniček, Karel Bauer, Josef Berka, Dalibor Císař, Václav Gregor, Jaroslav Hodaň, Miloslav Hornof, Alena Chuchlerová, Jiří Klimt, Marie Křivohlávková, Jaroslava Kulasová, Eva Marková, Miroslav Mužík, Bedřich Nový, Jiří Počta, František Růžička, Jiří Rynda, Antonín Říha, Lubomír Slaboch, Věra Šantrochová, Václav Valenta, Jiří Velík, Václav Vlasatý, Čeněk Zlatník

1954 Třída – PhDr. Růžena Jírková

Jiří Beran, Bohumila Dousková, Věra Dousková, Nikolaj

Grigorjev, Jiří Hofmann, Josef Jansa, Hana Kindlová, Vladislav Klůc, Václav Koza, Eva Lhotáková, Josef Marek, František Mašek, Anna Mrkosová, Eva Palečková, Jaroslav Pecánek, Jitka Podlešáková, Otmar Schenk, Richard Sýkora, Blanka Šímová, Jaroslava Šmídová, Jana Tůmová, Karel Tvrzník, Josef Vávra, Jaroslava Veselá, Marta Veselá, Zdeňka Veselá, Božena Vrbová, Juraj Zikeš

Mimořádná maturita žáků III. ročníků

Srpen 1953 – Bohumír Majer

Josef Běle, Antonín Blüml, Vladimír Brůžek, Vladimír Čihák, Libuše Grafková, Václav Hofmeister, Vladimír Horák, Renata Karlová, Jiří Kovanda, Antonín Kozel, Josef Křivohlávek, Dagmar Kučerová, Zdeněk Kuchař, Karel Kulhavý, Karel Mojžíš, Zdeněk Mudra, Jiřina Nováková, Naděžda Petrášová, Jiří Procházka, Olga Procházková, Ivo Prošek, Richard Rochelt, Josef Roztočil, Ivan Souček, Karel Soukup, Pavel Spiegel, Jiří Stehlík, Jan Svoboda, Vendelín Šimeček, Josef Šteiner, Irena Štětková, Jarmila Trnková, Vladimír Václavek, Marie Vildová, Ladislav Zíka, Otto Zítek

1953 Třída A – Dr. Růžena Jírková

Jarmila Ciprianová, Vladislav Červený, Eva Houšková, Emílie Hrkalová, Odette Jandusová, Josef Krejča, Ivo Křížan, Jaroslav Lener, Eva Luláková, František Malý, Danuše Mašková, Aleš Matoušek, Stanislava Mollerová, Jan Novák, Jitka Petrliková, Dagmar Procházková, Věra Špaleciusová, Alena Špírková, Bohumil Tlach, Blažena Veselá, Božena Výdrová, Dagmar Výskočilová, Josef Žofka, Alexandra Žuková

1953 Třída B – Adolf Čihák

Vladimír Divoký, Věroslav Hájek, Václav Holeček, Jaroslav Hrdlička, Antonín Ječný, Karel Jonáš, Jiří Kopřiva, Stanislav Kubizňák, Zdeněk Lešetický, Vladimír Matějovský, Karel Pompl, Jaroslav Řezáč, Jiří Samek, František Souček, Miroslav Vydra, Zdeněk Zdrůbek

1952 Třída A – Jarmila Škrlandová

Věra Barešová, Jitka Bertlíková, Pavel Bláha, Josef Blažek, Josef Brodina, Miroslav Bubla, Jindřiška Bublová, Karel Čulík, Vlasta Fechtnerová, Vladimír Frýdl, Marie Günterová, Vladimír Habětín, Bohuslava Hnátová, Václav Holeček, Libuše Holečková, Petr Hora, Alena Hořícká, Jindřich Hošta, Jaromír Höhne, Pavel Janda, Jiřina Ježková, Jiřina Kačírková, Věra Kolaříková, Milan Korba, Eliška Koukolíčková, Květoslava Kovandová, Miroslava Krákorová, Ivo Kropáč, Josefa Krupičková, Mírko Kunc, Josef Landa, Pavel Losman, Adolf Mojžíš, Josef Nepraš, Josefa Oličová, Josef Pacovský, Svatava Nováková

1952 Třída B – Jaroslav Zíma

Marta Králová, Alenka Machová, Svatava Malcová, Zdeněk Mrázek, Stanislava Najmanová, Soňa Neumannová, Augustin Odermatt, Otakar Pavlášek, Květa Petrliková, Jan Pobuda, František Podzemský, Stanislav Potůček, Marie Požárská, Jiří Průcha, František Raba, Karel Rada, Dagmar Roháčová, Jan Rybář, Miloš Sedlecký, Emil Seidl, Těša Serbousková, Gustav Souček, Bohumil Stádník, Stanislav Strial, Helena Svobodová, Hana Šestáková, František Šifner, Zdeněk Šiler, Ivo Štěpánek, Bohumil Švagr, Olga Tutzká, Ema Vítkovská, Vlasta Vlasatá, Josef Záborský, Věra Zítková, Václav Zykán

1951 Třída A – Ota Setzer

Ivo Baštyř, Milan Bednář, Marie Benešová, Růžena Benešová, Věra Černá, Marie Goldmannová, Dagmar Hejnalová, František Hlaváč, Václav Hodek, Julie Jungmannová, Jaroslav Klabík, Josef Krotíl, Zdeněk Kšír, Helena Langová, Miloš Marhoul, Jiřina Melicharová, Miroslav Neuberg, Antonín Odermatt, Helena Pastorová, Anna Pavlásková, Věra Sazmová, Květoslava Vajnerová, Věra Valentová, Olga Vaníčková, Jiřina Zavázalová, Marie Žánová

1951 Třída B – Jarmila Škrlandová

Václav Červenka, Lumír Dvořák, Vratislav Francel, Miroslav

Frank, Václav Froněk, Jiřina Homolková, Aleš Kaucký, Bohuslav Kolář, Jiří Kolář, Václav Kučera, Miroslav Mach, Josef Marx, Jiří Ondříček, Zdeněk Petráček, Vladimír Petrлік, Jiří Placatka, Miroslav Polanský, Emil Sládek, Jan Smola, Jaroslav Svoboda, Miroslav Šedivý, Zdeněk Špalecius, Josef Štefan, Alois Šulc, Sáva Švarchbach, Karel Trávníček, Miroslav Valach, Jiří Váňa, Vladimír Váňa, Jan Vítkovský, Václav Vyšín

1950 Třída A – František Vítkovský

Jindřich Dousek, Jan Karásek, Milan Kuna, Emil Loněk, Jindřich Malý, Stanislav Maruna, Milan Novotný, Josef Plodr, Věra Preislerová, Václav Průcha, Pavel Renk, Josef Straka, Josef Suda, Miroslava Suchá, Lidmila Suková, Karel Svoboda, Ludmila Svobodová, Marie Svobodová, Václav Šmíd, Helena Šmídová, Miloš Štěchovský, Ladislav Švejkovský, Vladimír Švihla, Mojmír Tomášek, Jan Turek, Ivo Vilímek, Jan Vladyka, Marie Volkánová, Bohumil Weber, Daisy Zítová

1950 Třída B – Jarmila Škrlandová

Václav Bártík, Eva Baštová, Růžena Bryndová, Dagmar Čermáková, Jiří Čihák, Jitka Dobiášová, Oldřich Fatka, Milan Fuksa, Zdeňka Hamouzová, František Hazuka, František Holeček, Josef Hošek, Jaroslava Hrdličková, Vlasta Keyzlarová, Marta Kočvarová, Stanislav Kopecký, Květoslava Kovaříková, Milena Krákorová, Miroslava Kreisingerová, Marie Kučerová, Květoslava Landová, Eva Müllerová, Milan Navrátil, Božena Novotná, Zdeněk Pilař, Miroslav Prepsl, Bohuslav Růžička, Břetislav Sedlák, Miroslav Šulc, Jiří Tůma

1949 Třída A – Karla Toberná

Stanislav Bělohávek, Emílie Grosová, Jan Hach, Václava Holubová, Dagmar Horová, Marta Houbová, Karel Hříbal, Josef Jiráň, Libuše Krotká, Josef Křikava, Jaromír Kučera, Aleš Lettl, Vlasta Lišková, Jaromír Mecner, Taťana Nozarová, Bohumil Pokorný, Soja Říhová, Miloslav Schoss, Luboš

Triner, Alena Varvažovská, Gabriela Volkánová, František Votlučka, Antonín Vysloužil, Mojmír Zahrádka

1949 Třída B – Čeněk Toberný

Jaroslav Baloun, František Brábník, Antonín Fencel, Josef Hašler, Otto Charvát, Bohumil Míča, Josef Mottl, Ladislav Oulík, Jiří Pazderák, Luboš Polák, Přemysl Sedlák, Jaroslav Smrčka, Boris Veverka, Jaroslav Vokurka

1948 Třída – PhDr. Zdeněk Bíba

Vlastimil Čapek, Miroslav Červenka, Vlasta Doušová, Miloš Fechtner, Hana Filipová, Věroslav Hejda, Vladimír Huml, Marie Hurská, Anna Jirsová, Ctibor Kaigl, Vladimír Kalvoda, Jaroslava Kerlesová, Jaroslav Kindl, Věra Kotršálová, Miroslav Krtička, Lenka Kučerová, Vladislav Kunc, Eva Machková, Alexandr Mykyta, Josef Ondříček, Dobroslav Petrlík, Václav Pobuda, Marie Portnerová, Otakar Povolný, Hilber Rott, Antonín Samek, Miloš Smrž, Zdenko Staněk, Lubomír Svatoš, Karel Šindelář, Jarmila Škachová, Alžběta Šporková, Stanislav Triner, Alena Urbanová, Zdeňka Vaňková, Helena Vildmannová

1947 Třída A – Arnošt Novák

Vladimír Bednář, Antonín Bělohlávek, Jaroslav Čáp, František Černík, Emil Eckstein, Ladislav Filip, Ivo Hána, Antonín Hradil, Zdeněk Chodounský, Alexej Izbický, Zdislav Klimt, František Kudláček, Miroslav Macháček, Otakar Motl, Josef Nejedlý, Milan Nekolný, Pavel Nykles, Miloslav Pelc, Jaroslav Říha, Ladislav Schweiner, Bohumil Siegl, Josef Sládek, Pravoslav Šantrůček, Václav Špaček, Jiří Štoviček Zdeněk Švihla, Jiří Valeček, Vladimír Zítek

1947 Třída B – RNDr. Václav Bouše

Jarmila Burianová, Danuška Čadová, Jarmila Háková, Evža Hendrychová, Dagmar Kadlecová, Marie Kudlová, Dagmar Nademlýnská, Augustina Petrášková, Marcela Portová, Anna Procházková, Věra Procházková, Květa Trojanová, Olga Vilímková, Dagmar Vlachá, Božena Zábranská

1946 Třída A – Adolf Čihák

Vladimír Benda, Zdeňka Beránková, Jiří Born, Blanka Bradová, Alena Bříšková, Karel Černík, Jaromír Červenka, Jaromír Červený, Miroslav Čurda, Luboš Filip, František Hampl, Vladimír Jeník, Miroslav Jílek, Jiří Klika, Ivan Kopecký, Jarmila Kotilová, Danuška Kovaříková, Václav Kroupa, Vlasta Krupičková, Irena Kulhánková, Květoslava Kulichová, Hana Lhotová, Olga Lhotová, Josef Liehne, Vlasta Lionová, Milada Malochová

1946 Třída B – Čeněk Toberný

Dušan Lokay, Miroslav Malý, Květoslava Mašková, Miloslava Merhautová, Marie Morová, Ladislav Mynář, Jaroslav Novotný, Lubor Petrlík, Jan Podhorník, Zdeněk Rezek, Lidmila Rosíková, Jaroslav Roskot, Mirko Růžek, Alena Smolová, Milan Soukup, Vladimír Svoboda, Jitka Šámalová, Vladimír Šenigl, Jiřina Šmídová, Bedřich Štáral, Miloslav Štětka, Stanislava Tyrlová, Antonín Vedral, Josef Vokurka, Stanislav Žizka, Jaroslav Mrvík

1945 Třída A – Jaroslav Zíma

Jaroslav Baše, Stanislav Brajer, Eva Brýdlová, Arnošt Černík, Stanislav Čuba, Naděžda Divišová, Emil Filip, Jiří Froněk, Roman Froněk, Zdeněk Hašler, František Horák, Růžena Hrádková, Milena Chadrabová, František Charvát, Eva Knoblochová, Ladislav Kotrba, Ladislav Koubík, Vlasta Krákorová, Růžena Kreisingerová, Zbyněk Ksandr, František Kvasnička, Milada Kubíčková, František Kvapil

1945 Třída B – František Mareš

Jiří Landa, Jiřina Lapková, Zora Markupová, Miloslav Meloun, Jiří Nájemník, František Nejedlý, Josef Nejtek, Jan Petráš, Bohumila Petrášová, Milan Pinta, František Plesnivý, Martin Pryščenko, Vladimír Rudolf, Radovan Ryska, Růžena Samková, Jaroslav Snopek, Naděžda Spalová, Jaroslav Sudek, Jarmila Špačková, Jaroslav Veselý, František Výsušil, Ladislav Zapletal, Miloslav Mašek, Jan Šafránek, Jaroslav Manda

1945 Třída C – Antonín Maršík

Záboj Čampula, Miloš Horák, Vladimír Jansa, Božena Koudelková, Miroslav Lev, Irena Plichtová, Irena Pospíšilová, Zdeněk Smolík, Viktor Stejskal, Josef Stříbrný, Jiří Šindelář, Jiří Špírek, Alena Tábořská, Václav Vacovský, Věra Weisssová, Lidmila Ningrová, Zdeňka Beštáková, Jiří Karas, Jindřich Šárek, Alena Coufalová-Jelínková

1944 Třída A – Antonín Vaniš

Eva Balínová, Miluška Bejrová, Dagmar Blažková, Jan Bůžek, Václav Čáp, Josef Čech, Jan Červený, Bohdan Denk, Marie Dlouhá, Zdeňka Dlouhá, Miroslava Hájková, Marie Hančlová, Marie Hánková, Josef Hollman, Jiří Hořejš, Jaroslav Hrabák, Karel Husák, Zdeněk Kalandra, Rudolf Kalina, Miluše Kalová, Věra Karásková, Josef Knobloch, František Kuchař, Jiří Kulhánek, Jana Lindauerová, Karel Lívanský, Věra Malá, František Mareš, Helena Měšková, Luděk Novotný, Oldřich Novotný, Otto Osvald, Josef Příhoda, Sylvie Fousková, Ludvík Beránek

1944 Třída B – Bohumír Majer

Miroslav Patočka, Alois Pavelka, Josef Pergl, Antonín Petrášek, Ladislav Pospíšil, Daniel Prchlík, Vlasta Prošková, Jiří Pšenička, Otakar Pulpán, Jiří Rotta, Albert Říha, Vladimír Sládeček, Jiří Stěhula, Magdalena Stojová, Josef Sudík, Josef Suchý, Jaroslav Svoboda, Jiří Syblík, Lidmila Šimková, Marie Šloncová, Eva Šmelhausová, Božena Šnajdřová, Jiří Štáral, Ivanka Štěpánková, Zdeněk Štich, Josef Švarc, Jan Tomášek, Zdeněk Trnka, Lubomír Trojan, Václav Truneček, Jaroslav Vedral, Emílie Vondrášková, Leopold Klimeš

1943 Třída A – Stanislava Borecká

Eva Abrahámová, Vladislav Bárta, Jan Buřka, Jarmila Burgetová, Marta Červená-Zajícová, Jarmila Gruselová, Jan Hajniš, Ladislav Hatina, Emílie Holická, Václav Honsl, Josef Horejš, Libuše Horská, Marie Hrabáková, Jaroslav Kadlec, Jan Klail, Marie Kovářová, Zdeněk Král, Bohuslava Kramlová, Alena Křikavová, Marta Křížová, Jiří Kudl,

Ladislav Lébl, Josef Linhart, Irena Malá, Alena Marsová, Zdeněk Matějka, Bohumil Merhaut, Věra Müllerová, Karel Neumann, Václav Pánek, Josef Pekárek

1943 Třída B – Antonín Vaniš

Věra Nejdeková, Věra Nejepsová, Stanislav Novotný, Anna Peterková, Anna Podhorníková, Karel Polák, Milan Pospíšil, Bohumil Procházka, Václav Prošek, Ota Průcha, Milena Rážová, Václav Riant, Květuše Rosolová, Pavel Samek, Anna Sobotková, Jarmila Solfronková, Čestmír Suchý, Marie Šebíková, Alena Šeflová, Ladislav Šouša, Jiřina Šoutová, Zdeněk Šrámek Věra Štovičková, Jiřina Šustrová, Václav Týfa, Vlastimil Vávra, Miroslav Vinš, František Vorel, Oldřich Zajíček, Eva Žizková

1942 Třída A – František Mareš

Stanislav Auský, Zdeněk Baloun, Václav Beneš, Zdeňka Bičovská, Václav Brotánek, Jiří Čermák, Jarmila Česnovská, Milena Dvořáková, Karel Fiedler, Jiří Filip, Josef Franěk, Břetislav Fuchs, Miroslava Hájková, Josef Hamáček, Jaroslav Hančl, Alena Heroldová, Oldřich Hněvkovský, Josef Chaloupka, Augustin Chobot, Věra Chudomelová, Miloš Janota, Jaroslava Jechová, Zdeněk Jelínek, Josef Jirava, Zdeněk Jirava, Jiřina Jungmannová, Jan Kasl, Vlastislav Kaut, Vlastimil Kobrle, Marie Kohoutová, Dagmar Korousová, Josef Kortus, Jarmila Koucká, Ivan Koula, Jiří Koula, Vítězslav Koza, František Kratochvíl, Věroslav Kratochvíl, Vladimír Lemon

1942 Třída B – Jaroslav Zíma

Dana Marešová, Vladimír Markup, Miroslav Moudrý, Jaroslav Němec, Tamara Němečková, František Neubert, Jan Oudrán, Danuše Panýrková, Josef Pavlíček, Josef Patera, Miroslav Patera, Marie Paterová, Marie Pečená, Karel Pobuda, Alena Průšová, Eduard Rejffr, Zdenka Rosenbaumová, Alexandra Rödlová, Jiří Ryska, Jiří Schmidt, Věra Skaláková, Bohumil Smetana, Antonín Spal, Miroslav Straka, Vlasta Sudíková, Marie Šebková, Jiří Šmíd, Ladislav

Šnajdr, Bohuslav Tarant, Zdeněk Tichý, Josef Třesohlavý, Zdeněk Unger, Zbyšek Vašata, Růžena Vidláková, Josef Vladyka, Olga Vonšovská, Olga Zeithamlová, Dušan Zlámal

1941 Třída A – Josef Rejlek

Jarmila Amlerová, Helena Anderlová, Jaromír Bébr, Anna Beranová, Josef Buriánek, Jaroslava Čermáková, Bohuslava Česnovská, Božena Dvořáková, Libuše Fröhlichová, Jan Halbhuber, Magda Harvánková, Vlasta Heroldová, Jaroslav Herrmann, Zdeněk Hošťálek, Alois Houba, Jaroslav Hovorka, Jiří Hrdina, Květoslava Hrkalová, Božena Hrobská, Josef Hruška, Jiří Choc, Eva Jindáčková, Josef Juklíček, Karel Junek, Libuše Kadlecová, Josef Karmazín, Josef Kavka, Josef Klán, Jiří Kobrle, Miloslav Kohout, Hana Kolečková, Ladislav Koucký

1941 Třída B – Bohumil Majer

Václav Kovanda, Miloslav Křiváček, Jarmila Langhammerová, Jiří Lettl, Ladislav Lindauer, Miroslav Měska, Hanuš Micksch, Jiří Míka, František Mužík, Adolf Neubert, Štěpán-Richard Ortelt, Svatava Pechová, Miroslav Pelc, Eva Peterková, Jiří Pokorný, Anna Poláková, Václav Sladký, Miroslav Spousta, Milada Straková, Miroslav Svoboda, Miroslav Šámal, Blanka Ševčíková, Věra Šímová, Josef Škrábek, Helena Švancarová, Václav Tarant, Arnošt Tuček, Miroslav Vokurka, Bohumír Vršinský, Vladimír Žezulka

1940 Třída A – Čeněk Toberný

Josef Bambas, Bohumil Berka, Věra Bradáčová, Věra Bryndová, Jiří Buczkowski, Jaroslava Černá, Eva Dvořáková, Antonín Erhart, René Fantl, Květuše Fenclová, Zdeněk Foukal, Miloš Frýdl, Josef Hochmann, František Hrdlička, Vlastimil Hromádko, Bedřich Hulán, Miloš Kaipr, Jaromír Kotek, Hedvika Kotučová, Ladislav Koudela, Alenka Köhlerová, Milena Ksandrová, Libuše Kuncová, Vlastimil Marek, Anna Merhautová, Helena Minaříková, Miroslav Mraček, Josef Mrština, Václav Mužík, Václav Našinec

1940 Třída B – RNDr. Josef Macháček

Miroslav Nechutný, Jiří Nejedlý, Karel Nejedlý, Jiří Oberreiter, Marie Pánková, Jan Pavíza, Jaroslav Pechar, Jiří Pelc, Libuše Preisová, Karel Rambousek, Josef Richter, Eleonora Rožanková, Blažena Smíšková, Zdeněk Svatoš, Marie Szmajšrová, Věra Ševerová, Josef Škvára, Adolf Šmajler, Miloš Štafl, Anna Taušová, Emil Tesař, Jiří Tomášek, Luděk Vimr, Vladimír Vimr, Libuše Vlčková, Věra Vodičková, Václav Vorlíček, Vladimír Zajíček, Vladimír Horáček, Aleš Marcín

1939 Třída A – František Mareš

Josef Barchánek, Radomil Čermák, Jiří Fischer, František Fürst, František Gassner, Zdeněk Hejlek, Jan Holčák, Karel Horák, Jaroslav Hošna, Hanuš Jelínek, Jan Kolman, Vítězslav Kopecký, Vladimír Koucký, Karel Kučera, Ladislav Kuška, Alois Macek, Václav Manda, Jiří Nevřala, Antonín Pacovský, Vladimír Patrman, Jan Schmidt, Jaroslav Smetana, Jaroslav Smetana, Antonín Štálich, Lubomír Trch, Miroslav Veverka, Jaroslav Vokurka

1939 Třída B – Josef Rejlek

Marie Balínová, Emílie Buriánková, Eva Čermáková, Emílie Červenková, Dagmar Dusilová, Helena Fialová, Alena Fišerová, Růžena Frýdlová, Eva Hajnišová, Marie Hrabáková, Jarmila Hrkalová, Miloslava Jednotová, Josefa Juklíčková, Eva Kublová, Helena Kunclová, Miloslava Moudrá, Běla Podrazká, Olga Prokopová, Irena Štembergová, Růžena Ungerová, Věra Žaloudková

1938 Třída – Václav Hruška

Otakar Bělohávek, Arnoštka Blahoutová, Libuše Černá, Karel Černík, Antonín Hlinka, Jaroslav Holický, František Houdek, Viktorie Hrudková, Jindřiška Christenová, Bohumila Juklíčková, Květuše Klímová, Miloš Klofát, Jaroslav Mates, Jan Minařík, Antonín Mráz, Oldřich Plátěnka, František Sandner-Ebel, František Strýček, Oldřich Šebek, Božena Šmídová, Viktor Šmolcnop, Jaroslav Tomášek, Jan Vlček

1937 Třída – František Hladík

Stanislava Buczkowská, Eva Cukrová, Bohumil Červenka, Vratislav Drtina, Alfred Gassner, Rudolf Havlík, Karel Horčíčka, František Kolář, Miroslav Kronus, Zdeněk Nevrlý, Marie Moudrá, Václav Sedláček, Jiří Skalický, Kamila Sommrová, Květoslav Soukup, Marie Šimková, Jaroslav Urban

1936 Třída – Josef Vladyka

Zdeněk Fischer, Milada Fischerová, Eduard Hartl, František Keller, Jan Klener, Josef Kolář, Rudolf Kronus, Květoslav Kvítek, Bohumil Lodr, Josef Měšťan, Václav Míka, Vlasta Minaříková, Jaroslav Rejlek, Bohumil Roztočil

1935 Třída – PhDr. Evžen Stein

Marta Boučková, Zdeněk Brodský, Marie Duchoňová, Jaromír Jiras, Marie Jirasová, Bohuslava Jungmannová, Jindřich Kastner, Vilém Procházka, Rudolf Tauchen

1934 Třída – PhDr. Milada Pochová

Zdeňka Čechová, Jiří David, Josef Dolák, Miroslav Drobný, Antonie Chlustinová, Karel Jaroš, Stanislav Lázníčka, Jan Němeček, Jan Neumann, Jiří Neumann, Ladislav Pokorný, Vasil Temel, Oldřiška Trchová, Miroslav Venuš

1933 Třída – Josef Ježek

Vladimír Beneš, Anna Brabcová, Blažena Brýdlová, Jan Buczkowski, Josef Čáp, Karel Dvořák, Josef Elzníc, Marie Havlínová, Vlasta Herrmanová, Ludvík Holeček, Anna Holubová, František Hrdlička, Jan Jariš, Anna Jíchová, Jan Jud, Otakar Kollmann, Emílie Komrsková, Antonín Maršík, Jan Matejsek, Rudolf Mesány, Božena Měšťanová, Jaroslav Pachner, Alžběta Palmová, Alois Pekárek, Emil Raboch, Jan Reiter, Robert Rus, Josef Růžička, Milada Růžičková, František Slaboch, Jindřiška Slabochová, Jaroslav Stehlík, Karel Šlégr, Karel Záhora

1932 Třída – Josef Vladyka

Josef Abeles, Miloš Antonovič, Božena Berková, Věra Boučková, František Hašek, Antonie Chmátalová, Emílie Köhlerová, Václav Kupka, Marketa Mesánová, Marie Pavlásková, Jiří Podrazký, Marie Procházková, Božena Říhová, Otto Slabý, Karel Šíbal, Josef Šmíd, Jaroslav Štáhlavský, Jiří Štěrba, Antonín Troup, Josef Váňa

1931 Třída – Karel Kobrle

Rudolf Abrahám, Karel Achač, Augustin Bařha, Josef Dubský, Josef Havlíček, Rudolf Jansa, Vladimír Kadlec, Michal Kirsch, Jaroslav Kunc, Jaroslava Metelková, Otakar Našinec, Karel Plavec, Václav Radouch, Anna Reinelová, Jan Rus, Václav Šilhan, Miloslava Truhlářová, Věra Truhlářová, Emílie Wendlerová, Vladimír Zelenka, Josef Zeman

1930 Třída – František Sklenička

Miroslav Cásek, Miroslav Duchoň, Karel Holeček, Josef Jílek, Karel Křížek, František Ludvík, Karel Novák, Rudolf Prošek, Olga Taucová, Vlastimila Treglerová, Karel Veigert

1929 Třída – Václav Hruška

Josef Balej, Karel Bohuslav, Jiří Fojtl, Františka Chmátalová, Václav Jupa, František Komrska, Ladislav Kubricht, Bohuslav Kučera, Miloš Liška, Josef Mayer, Ladislav Novák, Jaroslav Páv, Stanislav Praibíš, František Procházka, Oldřich Roztočil, Ladislav Rybář, Karel Slavík, Václav Strach, Jan Svoboda, Blažena Šindlerová, Josef Vlček

1928 Třída – František Sklenička

Marie Becková, Milada Černá, Josef Čípera, Vladimír Ermantraut, Emil Jenč, Jaroslav Kohoutek, Zdeňka Holubová, Adolf Krbec, Eduard Kreps, Václav Míka, František Mrvík, Miroslav Mužík, Olga Plavcová, Alois Rott, František Skopový, Stanislav Smolík, Růžena Sudíková, Václav Šrettr, Zbyněk Štěrba, Karel Třesohlavý, František Zelenka

1927 Třída – Václav Hruška

Jaromír Babička, Antonie Beranovská, Ladislav Brunclík, Karel Cvetler, Vilemína Goišová, Vladimír Holý, Josef Kalina, Jan Kešner, Hubert Kokeš, Rudolf Koller, František Kraus, Marie Kropáčová, Otakar Křivonoska, Františka Kýčková, Marie Mlsová, Jan Odermatt, Jiří Patera, Vilemína Pfeffermannová, Josef Pokorný, Ladislav Prošek, Ludmila Řezáčová, Terezie Schorschová, Emil Švec, Jaromír Tregler, František Urban, Václav Vávra, Václav Zdvihal, Rudolf Zíma

1926 Třída – Josef Rejlek

Vladimír Bláha, Josef Böhm, František Coufal, Gustav Diviš, Bořivoj Drtina, Jan Fryšák, Antonín Jeřábek, František Jungmann, Blažena Kratochvílová, Olga Kubíčková, Josef Neumann, Karel Páv, Ottomar Páv, Leo Roubíček, Antonín Souček, Antonín Svoboda, Jan Šístek, Jaroslav Švácha, Jaroslav Venuš, Marta Vosyková, Oktavian Wagner, Karel Weiss

1925 Třída – PhDr. Jan Pich

Josef Babička, Miloslav Bláha, František Bubla, Eduard Bureš, Ctibor Drtina, Ladislav Hoffmann, Antonín Kindl, Marie Kohoutková, Pavel Kunc, Milada Linková, Vlasta Müllerová, Josef Páv, Antonín Plešinger, Gisela Roubíčková, Václav Ryjáček, Bedřich Šístek, František Veselý, Josef Vršek, Václav Zvonař, Otakar Malec

1924 Třída – Václav Hruška

Alois Brynda, Josef Holeček, František Hůrka, Jan Jáša, Jaroslav Kafka, Václav Kaizr, Josef Kalaš, Josef Kohout, František Kordula, Stanislav Kotík, Vladimír Leraus, Jaromír Liška, František Mareš, Václav Martínek, Karel Vágner, Miloš Zelenka

1923 Třída – Oldřich Zajíček

Marie Dellertová, Svatopluk Drtina, Jarmila Jarchovská, František Konvalinka, Josef Košerák, Eduard Kotva, Josef Kouňovský, Josef Kreisinger, Jiří Křen, Antonín Kytka,

Václav Mejstřík, Anna Mužíková, Bohumil Neumann, Antonín Pech, Karel Plaňanský, Jaromíra Redlová, František Reitknecht, Josefa Roubíčková, Karel Sládek, Jan Slavík, Jan Soukup, Eugen Svatoš, Václav Šindler, František Tržický, Karel Vacek, Jan Vitáček, Jan Vopálka, Eduard Wagner

1922 Třída – Karel Kobrle

Jana Altmanová, Jaroslav Bartoš, Josef Bláha, Alois Cígner, Ludvík Elsnic, Karel Hala, Karel Chleborád, Antonín Jakl, Ladislav Koželuh, František Mach, Martin Machka, Josef Maličský, Václav Malý, František Marhoul, Prokop Ocetek, Stanislav Roztočil, Vilém Sieger, František Slavík, Jarmila Stolzová, Ludvík Thál, Josef Toť, Josef Vágner

1921 Třída – Karel Reček

Otto Beck, Zdeněk Bíba, František Branislav, Karel Čech, Jindřich Červený, Karla Dobiasová, Václav Drtina, Josef Gottwald, Karel Herčík, Oldřich Jíra, František Malý, Václav Malý, Václav Marx, Karel Mejstřík, Vladimír Novotný, Ladislav Schmidt, Karel Sklenička, Václav Slavík, František Spousta, Josef Svoboda

1920 Třída – Karel Papež

Karel Beck, Václav Hlavín, Jiří Jelínek, Václav Jelínek, Hugo Jirovec, František Kaucký, Václav Kohout, Emil Kolář, Karel Kouňovský, Ladislav Koželuh, Miloslava Krausová, Josef Laubendorf, Josef Malý, Záboj Marek, Benedikt Míka, Stanislav Míka, Robert Navara, Josefa Novotná, František Pletánek, Josef Procházka, Alois Řáž, Jaroslav Slanička, Emílie Strehlerová, František Vítkovský, Otto Wagner, Otto Weistein, Jaroslav Wolf

1919 Třída – PhDr. Antonín Hrazdil

Josef Blažek, Jan Brausberger, Václav Gabriel, Vladimír Hanzlík, Konstantin Hauer, Václav Horn, František Hubený, Zdenko Jelínek, Bohumil Jonáš, Jan Kalina, Václav Körner, Oldřich Lebeda, Václav Malý, Václav Marek, Ladislav Mašek, Karel Modr, Karel Müller, Josef Nový, Antonín Palkoska,

Ochutnávka dobrot při otevření jídelny 7. října 2008.

Otakar Pecháček, Josef Piffl, František Raboch, Josef Rosol, Jan Schmidt, Karel Syrový, Eugen Šlechta, Vilém Štys, Karel Tvrzník, Karel Vurm, Josef Wagner, Václav Zábranský, Jaroslav Zajíček, Otakar Zlatník, Božena Holubová, Vlasta Kučerová, Marie Štembergová, Marie Tichá

1918 Třída – Karel Papež

Václav Čapek, Josef Červenka, František Fried, František Hájek, Josef Hlávka, Adolf Hodek, Stanislav Hrubý, Bohumil Jareš, Jaroslav Jeníček, Josef Koláček, František Kozlovský, Jaroslav Malý, František Mareš, Emil Müller, František Nosek, František Novák, Josef Poch, František Prošek, Václav Průcha, Alois Rott, Jiří Sommer, Jaroslav Svoboda, Karel Svoboda, Bohumil Štička, Karel Teuschel, Václav Trnka, Eduard Vávra, Josef Vítkovský, Josef Vlasák, Karel Zahrádka, Marie Dobiasová, Marie Jarchovská

Vojenský dvouletý kurs

1963 Třída – Jan Schneeweis

Karel Bartl, Růžena Francová, Bohumír Hrubý, Jiří Jirout, Josef Kaiser, Štefan Kršák, Štěpán Kvarda, Jiří Panchartek, Václav Stuchlý, Zdeňka Škarvardová, František Šmíd, Raimund Trnavský

1965 Třída – Michal Krička

Miroslav Baroch, Vincenc Brynda, Bohuslav Dvořák, Vladimír Fenc, Rudolf Grulich, Otakar Herník, Bohuslav Herold, Josef Hrabě, Josef Hruška, František Chmelka, Vlastimil Janda, Václav Jungmann, Drahomír Korček, Vladimír Laibl, Václav Marx, Karel Meduna, Petr Nehasil, Oto Nový, Josef Sedláček, František Smetana, Jaroslav Sojka, Jiří Šedivý, Miroslav Vodička, Jaroslav Zahradník

1966 Třída – Eva Haderková

Miroslav Cvejn, Jan Dvořák, Mikuláš Iskerka, Emil Jinda, Bohumil Novák, Alžběta Pikulíková, Vilém Smetana, Vlastimil Vejvoda, Jiří Žáček, Zdeňka Žaludová

STŘEDNÍ ŠKOLA pro pracující při střední všeobecně vzdělávací škole

1963 Třída – Adolf Čihák

Stanislav Dupač, Jaroslav Dvořák, Václav Hocký, Jiří Klečka, Jiřina Krbcová, Bohumil Malý, Pavel Marx, Miroslav Melichar, Bohumil Pergler, Jan Poláček, Josef Setníčka, Alois Vodrážka, Josef Vopat

1964 Třída – Eva Haderková

Olga Dortová, Ludmila Martínková, František Hubáček, Eva Janečková, Jan Kára, Jaromír Konvička, Václav Ksandr, Božena Kubešová, Jaroslav Lepič, Bohumil Malý, Miloslav Maršík, Josef Motl, Václav Oktábec, Olga Sklenářová, Zdeňka Šnoblová, Karel Tanc, Bedřich Tyllner, Miloslava Vondrová, Bohumil Záhrubský, Anežka Žáčková

1965 Třída – Adolf Čihák

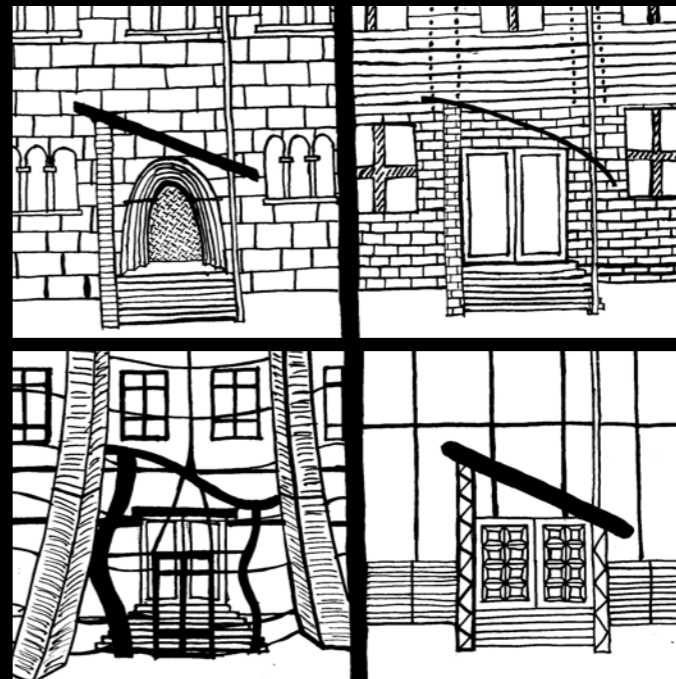
František Háze, Jaroslava Hnízdilová, Ladislav Kapalín, Kostas Kostudis, Jiří Machalický, Anna Pelcová, Antonín Šafránek, Líbuše Šilerová, Milada Šilerová, Rudolf Šimáček

1966 Třída – Josef Juklíček

Bohuslava Konášová, Běla Stadlerová, Vlastimil Trögler, Vratislav Vazač, Josef Chlebeček, Jaroslav Staněk

1967 Třída – PaedDr. Josef Novák

Václav Balatý, Magda Dolejšová, Miroslava Haklová-Polánková, Růžena Kučerová, Bohuslava Leflerová, Hana Merhautová, Vlastimil Srp, Jiří Ševčík, Ladislav Vocílka, Jana Votíková-Jezberová

Jan Kredba (kvinta)

Na shledanou za X let...

Na shledanou za deset – dvacet i více let!

Před deseti lety se sešla jedna šikovná třída. Tehdy se připravovalo devadesáté výročí školy a my jsme si řekli – budme o krok, dva napřed. Připravme si Almanach na dobu, kdy my, žáci budeme pracovně zaneprázdnění a učitelé budou... už nebudou učit! Vznikla myšlenka Antialmanachu k 120. výročí Gymnázia Beroun. Texty jsou připraveny stále a dají se číst i dnes. Budoucímu editorovi Almanachu v roce 2030 posíláme tento vzkaz: Je hotovo. Současnému čtenáři nabízíme malou ochutnávku. Co kdyby...

„Muzeum GB Vás zve na prohlídku historického školství u příležitosti 120. výročí založení – zlevněné vstupné“.

„Vítám vás v budově bývalého berounského gymnázia. Založeno bylo roku 1910, výuka zde byla ukončena v roce 2011 po zrušení zákonů Marie Terezie o povinné školní docházce. Jak víte, nastala pak veliká nezaměstnanost učitelů. Vždyť o ... ach jo ... zbytečné vzdělání už dnes téměř nikdo nestojí. Zdejší učitelé však chtěli pracovat, a proto se rozhodli založit tady muzeum a vyu-

čovat nadále, alespoň pro zábavu návštěvníků, fiktivní žáky. Náš ústav je tak vlastně úplně poslední fungující školou na světě. Bohužel, mnozí z učitelů – exponátů se do své role příliš vžili a nejsou zcela duševně zdraví. Proto se – ve svém zájmu – nedotýkejte exponátů. Děkuji.“

„Nyní se nacházíme v přízemí. Toto je stále funkční automat na nápoje, kdysi tolik oblíbený žactvem i učiteli. Můžete si posloužit, funguje i na knoflíky a kopance... Na konci chodby je tělocvična. Pojďme se tam podívat.“

Tělocvična byla přeplněna různými náradím – hrazdami, žíněnkami, kozami, švédskými bednami, přes které se snažila přešplhat seschlá, shrbená stařenka s berlemi. Dědoušek s mrožími kníry, zavěšen v kružích, hlasitě chrápal. Babička vykřikla: „Jardo, vstávej!“ Stařec se vymrštil s úžasnou lbitostí a vytrhl kruhy ze stropu. Z kapsy vyndal píšťalku a začal hvízdát takovou silou, až nám praskaly ušní bubínky.

„Omlouvám se, tohle dělá vždycky. Tu píšťalku si nedá vzít,“ vysvětlila nám průvodkyně. „Podíváme se raději do učebny biologie. Prosím, račte. Zde můžete vidět zbytky počmáraných lavic a několik posledních židlí. Na přední zdi je poměrně zachovalá tabule, před ní stojí profesorka biologie.“

Babka před tabulí zuřivě listovala kalendářem: „Určitě jsme dnes měli psát. Tak dobrá, přišť... Milánkové, dávejte pozor! Sklípkaní nejsou jedovatí! A říkej si, co chceš, Patera! Jsou to gonochoristé a výraznou pohlavní dvoutvárností! Sameček je menší než samička a k páření ji musí dlouho přemlouvát. Zaneš svými

klepítky spermii samičce do pohlavních orgánů a pak jí poslouží často za potravu...“

Průvodkyně zavzdychala: „Nedá si říct, pořád vykládá o rozmnožování.“

Přesunujeme se do druhého patra. Prázdným talířem před schody muzeum žádá o příspěvek na výtah. Mnohým přestárlym exponátům dělá problémy přešplhat z jednoho patra do druhého.

„A zde je poslední část naší výstavy – učebna matematiky. Bohužel se nám nezachovali žádní češtináři, mnozí spáchali sebevraždu po přečtení současných novin a moderní literatury. A nyní prosím buďte velmi opatrní, tito profesori jsou zvlášť nebezpeční. Po odemknutí několika zámků jsme nahlédli do smrdutého matematického doupěte. Dva stařečci se chovali poměrně tiše, i bezzubá babča si u tabule jen tiše něco šišlala. Zato osoba na stupínku, s prsty úplně ošoupanými od psaní, řvala na plné pecky: „Já věděla, že sem dnes nemám chodit! To tady nikdo neumí lineárně lomenou funkcí!?! Všichni si stojíte na vedení! Víteček se neučí! Zelenda k tabuli! Á, pozor, Alena má blbý dotaz! Má ještě někdo nějaký problém!?! Příště píšeme !!!“

Nada Magulová 2002

Konečně otvírám dveře naší třídy. Jsem moc zvědavá. Je tady půlka třídy. Poznávám Hanču, která jako obvykle na všechny pokřikuje. Martin drží Zdeňka pod krkem a něco mu rozzuřeně vykládá. Nela řeší občanskou válku a kluci blondýnky. Usadím se a sleduji, jak se sem trousí ostatní spolužáci. Po zazvonění přijde Kuba,

kterému opět ujel výtah, Milka a Naďa. Sedm minut po zvonění se přiběhla babička o dvou berlích, s šestnácti dioptriemi a vrásčitým obličejem. Je to naše „matka třídní“. Automaticky nás pošle s třídnicí a vyzbrojí radou, že Svobodovi musíme prstem ukázat a třídnici mu sebrat. Vřele nás přivítá a vyšle na exkurzi po budově.

V přízemí zavítáme pouze do biologie. Studenti tu sedí na zlámaných židlích, jelikož škola nemá na nové. Jen profesorka Jungmanová stále vyhrožuje, že každou hodinu budou psát a nebude jim to říkat. Studenti však vědí své a baví se faktem, že profesorka již čtyřicet let dobíhá autobus. Ze zeměpisu doléhá na chodbu rytmičké tukaní. To zeměpisářka zkouší demokratickou cestou. Ve fyzice kdosi vytrvale ječí na nebohé studenty. Ten totiž zapomněl pravítko, ten kružítko, ten neumí definici a ta dokonce nemá učebnici...

Nenavštívím už nikoho. Budík mě milosrdně vytrhne z hrůzného snu. Doufám, že se nevyplní. Když jsem dorazila na Wagnerovo náměstí, zjistila jsem, že gymnázium tam již deset let nestojí. Na jeho místě je teď příjemná hospůdka. Možná je to tak lepší! Málem bych zapomněla – ten skvělý buk tu zůstal!

Lenka Vaňová 2002

Je pátek večer a já znuděně popírám čaj ve svém skromném ateliéru na břehu Seiny. Myslela jsem, jak bude úžasné pracovat v Paříži, a docela se těším domů. Málem bych zapomněla, že jsem tu ještě ráno měla dopis. Je to pozvánka na oslavy 120. výročí gymnázia. Au revoir, Paris!

...Na chvíli jsem se zastavila před budovou gymnázia, nic podstatného se na ní nezměnilo. Nikotinový obálček byl stále na stejném místě, jen studenti se měnili... chvíli jsem měla pocit, že tam vidím svého „nebohého“ synáčka, ale dnes mi to bylo jedno, protože má mysl se soustřeďovala na něco úplně jiného. Byla jsem zvědavá na své proplešatělé spolužáky!

Hned na schodech se na mě vrhla Milena, div jsem nespadla. Je pořád stejně šilená a podle slámy ve vlasech soudím, že se stále věnuje koním. Když jsem zahlédla Alenku, trochu jsem se vyděsila – houpala se na zábradlí s nohou za hlavou – ta holka se asi nikdy nezmění. Také jsem si všimla Evy v dlouhém bílém plášti, jak s nadšením hučí do Jany něco o fyzice. A Pospí... ta honila s diktafonem nějakého nebohého profesora. Z kluků mě zaujal Martin, který křečovitě svíral nějaký zákoník a hledal sebemenší příležitost, aby nás mohl z něčeho obvinít. Z Bédi se mezitím stal prosperující podnikatel v oboru nevalné pověsti. Ale nejvíce jsem byla zvědavá na Lukáše, chtěl se stát letcem, ale nikde jsem ho neviděla...

Poté jsme byli pozváni na projev ředitele do auly. Byla jsem zvědavá, kdo jím je a nevycházela jsem z údivu. Nejenže ředitelem byl profesor Zelenda, ale jeho zástupkyní Mgr. Irena Mastná. Vždycky jsem tvrdila, že naše třída se po maturitě jen tak nerozplyne, ale takhle doslova jsem to nemyslela. Nechápu, jak mohou spolupracovat, vzdyť si pořád skáčí do řeči a hádají se. Aspoň už vím, jak vypadá krize ve školství. Bylo mi líto, že jsem nikde nezahlédla paní profesorku Štulíkovou, ze které je můj utiskovaný synek nešťastný. Po chvíli

jsem za zády uslyšela mně dobře známý, dnes už notně ochraptělý hlas. Ano, byla to naše oblíbená „tetička“ Št. po boku mladší Štulíkové a společnými silami napomínaly ty nejmladší z nás. Když byla situace kritická, ve dveřích se objevila nejmladší Štulíková, ještě plna energie a vydala se jim na pomoc.

Vedle dveří do kabinetu biologie znuděně postávalo několik kostlivců ve značně zuboženém stavu. Napadlo mě, že by to mohli být profesori, kteří své tělesné pozůstatky věnovali ve prospěch vědy. Ač měli zpřeházené končetiny a mozkovny plné ohryzků uštědřených studenty, měla jsem pocit, že je poznávám.

Myslím, že výročí a pak posezení naší třídy u „Madly“ bylo příjemným zpestřením mého života. Za ta léta jsem se od naší třídy naučila očekávat všechno, ale večera mě překvapili. Je mi líto, že to končí! A za deset let „au revoir“!

Magdalena Třesohlavá 2002

Mnoho let poté, co jsem opustil berounské Gymnázium, se toho hodně změnilo. V první řadě dávno zmizely takové věci, jako papír nebo tužka, a dokonce i taková zastaralá média, jako jsou noviny a rádio. Každý člověk má dnes osobní počítač velikosti zápisníčku, aby ho mohl mít stále s sebou. V tomto počítači má všechno, co potřebuje k životu, především přístup k celosvětové informační síti Internet.

Já si tu sedím na zahradě pod slunečníkem, mám jeden z posledních klasických exemplářů bez UV filtru a čističky vzduchu, prohlížím si stránky interne-

tu. Najednou vidím na titulní stránce listu New York Internet Times ohromující zprávu: „Nejlepší škola světa, která hravě předstihla i Oxfordskou univerzitu, slaví výročí založení.“ Dočtu článek a hned zkouším, zda stále funguje prehistorická adresa. S úžasem zjišťuji, že stránky gymnázia jsou stále na svém místě. Dozvídám se podrobnosti a čas zahájení i to, že vstupenka bude stát 5500 euro, což je v přepočtu asi 40,- Kč (koruna trochu posílila)...

Ondřej Vrablík 2002

150. výročí založení školy, které proběhne v roce 2060, bude patřit k nejvýznamnějším událostem školy i celého města. Určitě budou pozváni žijící bývalí i současní žáci i kantoři. Zúčastní se také významné osobnosti města, jako např. představitelé města v čele se starostou. Stejně jako v dnešní době budou pořádány četné akce jako třeba akademie a maturitní ples. Pro tuto příležitost se určitě v budově školy bude pořádat den otevřených dveří.

Doufám, že i já se budu moci zúčastnit této akce společně se svými největšími kamarády a kdo ví, třeba i moje děti budou patřit k absolventům této školy.

Daniel Brodan 2002

Na zadní straně obálky najdete fotografie všech členů současného pedagogického sboru: Mgr. Josef Belfín, Mgr. Dana Benešová, Mgr. Eva Dobešová, Ing. Marie Dvořáková, Mgr. Eliška Filipová, Mgr. Vladimír Gavriněv, Mgr. Zbyněk Hamerník, Ing. Monika Horná, RNDr. Jana Hronková Ph.D., Mgr. Ivan Hynek, Mgr. Olga Chocová, RNDr. Oldřich Ježek, RNDr. Hana Jungmanová, PaedDr. Kamila Karásková, Mgr. Martin Klán, Mgr. Hana Klimentová, Mgr. Anna Kokinová, Mgr. Martin Kučera, Mgr. Martina Kykalová, Mgr. Stanislav Lidinský, Mgr. Sandra Malá, Mgr. Marie Moravanská, Mgr. Antonín Novák, Mgr. Ondřej Novák, Bc. Šárka Pekárková, RNDr. Stanislava Pojerová, PhDr. Marie Poledníková, Mgr. Hana Revinová, Mgr. Jaroslav Schröpfer, Mgr. Marie Schröpferová, Mgr. Petra Skálová, Mgr. Martina Smolová, RNDr. Věra Šimonová, Mgr. Marie Štěpničková, RNDr. Marie Štulíková, Mgr. Petra Veverková, Mgr. Pavla Žufníčková, Alice Hošková – hospodářka školy, Jana Mejstříková – účetní školy

Kdo hledá, najde!

Výtvarný návrh: Kameel Machart (1991) ■ Fotografie: Mgr. Ivan Hynek (1981, učitel od 1986), Mgr. Josef Belfín (1966, učitel od 1978), archiv školy ■ Komunikace s absolventy: PhDr. Marie Poledníková (1976, učitel od 1985) ■ Výtvarné práce vybral: Mgr. Martin Kučera ■ Korektury textů: Mgr. Olga Chocová (1973, učitel od 1988) ■ Zpracování seznamů studentů a učitelů: Alice Hošková, Jana Mejstříková, Mgr. Marie Štěpničková ■ Redakce: Mgr. Stanislav Lidinský, PhDr. Marie Poledníková, RNDr. Marie Štulíková ■ Sazba: Ing. Lukáš Münzberger (2005), Michal Szabó ■ Pro Gymnázium Joachima Barranda

vydalo berounské nakladatelství Machart jako svoji šestnáctou publikaci v září 2010. ■ ISBN 978-80-904318-5-0

V almanachu je za jménem absolventů uveden jejich maturitní ročník. V textech jednotlivých příspěvků nejsou u jmenovaných osob uváděny akademické tituly.

Od roku 1998 užívají učitelé titul Mgr. podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

